

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

15. september 2021

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2020-2021

Mødeperioden fra den 8. til den 10. juli 2020

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperiode den 23. juli 2020

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Onsdag den 8. juli 2020

2021/C 371/01	Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2020 om internationale og nationale forældrebortførelser af børn fra EU i Japan (2020/2621(RSP))	2
---------------	--	---

2021/C 371/02	Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2020 om rettigheder for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser og deres familier under covid-19-krisen (2020/2680(RSP))	6
---------------	--	---

Fredag den 10. juli 2020

2021/C 371/03	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2019 (2019/2126(INI))	10
---------------	--	----

2021/C 371/04	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2018 (2019/2127(INI))	22
---------------	--	----

2021/C 371/05	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsrapport 2018 (2019/2128(INI))	34
---------------	--	----

2021/C 371/06	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om den humanitære situation i Venezuela og migrations- og flygtningekrisen (2019/2952(RSP))	48
---------------	---	----

2021/C 371/07	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne beflubutamid, benalaxyl, benthiavalicarb, bifenazat, boscalid, bromoxynil, captan, cyazofamid, dimethomorph, ethephon, etoxazol, famoxadon, fenamiphos, flumioxazin, fluoxastrobin, folpet, formetanat, metribuzin, milbemectin, Paecilomyces lilacinus stamme 251, phenmedipham, phosmet, pirimiphos-methyl, propamocarb, prothioconazol og s-metolachlor (D067115/02 — 2020/2671(RSP))	53
2021/C 371/08	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om en omfattende europæisk strategi for energilagring (2019/2189(INI))	58
2021/C 371/09	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om revision af retningslinjerne for den transeuropæiske energiinfrastruktur (2020/2549(RSP))	68
2021/C 371/10	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om Europa-Parlamentets henstilling til Rådet og Kommissionen om indgåelse af en aftale, som er under forhandling, mellem Den Europæiske Union og New Zealand om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske (COM(2019)0551 — 2020/2048(INI))	71
2021/C 371/11	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier (2020/2531(RSP))	75
2021/C 371/12	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme — Kommissionens handlingsplan og den seneste udvikling (2020/2686(RSP))	92
2021/C 371/13	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om EU's folkesundhedsstrategi efter covid-19 (2020/2691(RSP))	102
Torsdag den 23. juli 2020		
2021/C 371/14	Europa-Parlamentets beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 (2020/2732(RSP))	110

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Onsdag den 8. juli 2020

2021/C 371/15	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om elektronisk godstransportinformation (05142/1/2020 — C9-0103/2020— 2018/0140(COD))	115
2021/C 371/16	Europa-Parlamentets afgørelse af 8. juli 2020 om den foreslåede udnævnelse af Helga Berger til medlem af Revisionsretten (C9-0129/2020 — 2020/0802(NLE))	116
2021/C 371/17	Europa-Parlamentets afgørelse af 8. juli 2020 om forslag om udnævnelse af den administrerende direktør for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (C9-0080/2020 — 2020/0905(NLE))	117

2021/C 371/18	P9_TA(2020)0180	Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet (COM(2020)0206 — C9-0145/2020 — 2020/0086(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0086	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, for så vidt angår midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet	118
2021/C 371/19		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2020 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/2454 for så vidt angår anvendelsesdatoerne på grund af udbruddet af covid-19-krisen (COM(2020)0201 — C9-0136/2020 — 2020/0084(CNS))	119
Torsdag den 9. juli 2020			
2021/C 371/20		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren og om ændring af direktiv 2006/22/EF for så vidt angår håndhævelseskravene og af forordning (EU) nr. 1024/2012 (05112/1/2020 — C9-0106/2020 — 2017/0121(COD))	123
2021/C 371/21		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 for så vidt angår minimumskravene for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid og forordning (EU) nr. 165/2014 for så vidt angår lokalisering ved hjælp af takografer (05114/1/2020 — C9-0104/2020 — 2017/0122(COD)) .	124
2021/C 371/22		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EU) nr. 1024/2012 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i vejtransportsektoren (05115/1/2020 — C9-0105/2020 — 2017/0123(COD))	125
2021/C 371/23		Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. juni 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 877/2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (C(2020)04140 — 2020/2695(DEA))	126
2021/C 371/24	P9_TA(2020)0188	Det europæiske borgerinitiativ: midlertidige foranstaltninger med hensyn til fristerne for indsamling, kontrol og undersøgelse i lyset af covid-19-udbruddet ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om midlertidige foranstaltninger med hensyn til fristerne for indsamling, kontrol og undersøgelse, der er fastsat i forordning (EU) 2019/788 om det europæiske borgerinitiativ, i lyset af covid-19-udbruddet (COM(2020)0221 — C9-0142/2020 — 2020/0099(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0099	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om midlertidige foranstaltninger med hensyn til de frister for indsamlings-, kontrol- og undersøgelsesfaserne, der er fastsat i forordning (EU) 2019/788 om det europæiske borgerinitiativ, i lyset af covid-19-udbruddet	128

Fredag den 10. juli 2020

2021/C 371/25	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995 for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse på grund af udbruddet af covid-19-krisen (COM(2020)0198 — C9-0137/2020 — 2020/0082(CNS))	129
2021/C 371/26	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2020)0070 — C9-0079/2020 — 2020/0030(NLE))	134
2021/C 371/27	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2020 for regnskabsåret 2020 — Fortsættelse af støtten til flygtninge og værtssamfund som reaktion på den syriske krise i Jordan, Libanon og Tyrkiet (09060/2020 — C9-0189/2020 — 2020/2092(BUD))	161
2021/C 371/28	Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2020 med henblik på at fortsætte den humanitære bistand til flygtninge i Tyrkiet (COM(2020)0422 — C9-0162/2020 — 2020/2094(BUD))	163
2021/C 371/29	P9_TA(2020)0202 Overgangsbestemmelser for at imødegå virkningerne af covid-19-krisen (ændring af forordning (EU) 2016/1628) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1628 for så vidt angår overgangsbestemmelser for at imødegå virkningerne af covid-19-krisen (COM(2020)0233 — C9-0161/2020 — 2020/0113(COD)) P9_TC1-COD(2020)0113 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af forordning (EU) 2016/1628, for så vidt angår overgangsbestemmelser for at imødegå virkningen af covid-19-krisen .	165
2021/C 371/30	P9_TA(2020)0203 Gennemførelse af kliniske forsøg med og udlevering af humanmedicinske lægemidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, til behandling eller forebyggelse af coronavirussygdom ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelse af kliniske forsøg med og udlevering af humanmedicinske lægemidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, til behandling eller forebyggelse af coronavirussygdom (COM(2020)0261 — C9-0185/2020 — 2020/0128(COD)) P9_TC1-COD(2020)0128 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om gennemførelse af kliniske forsøg med og udlevering af humanmedicinske lægemidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, til behandling eller forebyggelse af coronavirussygdom (covid-19)	166

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2020-2021

Mødeperioden fra den 8. til den 10. juli 2020

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperiode den 23. juli 2020

VEDTAGNE TEKSTER

Onsdag den 8. juli 2020

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0182

Internationale og nationale forældrebortførelser af børn fra EU i Japan

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2020 om internationale og nationale forældrebortførelser af børn fra EU i Japan (2020/2621(RSP))

(2021/C 371/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 1 i verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til artikel 9 i FN's konvention om barnets rettigheder (UNCRC) af 20. november 1989,
- der henviser til Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (i det følgende »Haagerkonventionen«),
- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 1, 5 og 6, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Wienerkonventionen om konsulære forbindelser fra 1963,
- der henviser til de principper, der er fremhævet i Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om beskyttelse af barnets tarv i EU på grundlag af andragender indgivet til Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,
- der henviser til EU-retningslinjerne for fremme og beskyttelse af børns rettigheder (2017),
- der henviser til Europa-Parlamentets koordinator for børns rettigheds funktion og tiltag i forbindelse med forældres bortførelse af børn og tvister om forældremyndighed og samværsret, der involverer børn med EU-borgerskab i Japan,
- der henviser til Udvalget for Andragenders drøftelser på udvalgets møde den 19.-20. februar 2020,
- der henviser til forretningsordenens artikel 227, stk. 2,
- A. der henviser til, at Udvalget for Andragender på sit møde den 19. februar 2020 drøftede andragende 0594/2019, 0841/2019, 0842/2019 og 0843/2019 om forældres bortførelse af børn og samværsret mellem par af blandet nationalitet i tilfælde, hvor den ene partner er EU-borger og den anden japansk statsborger;

⁽¹⁾ EUT C 66 af 21.2.2018, s. 2.

Onsdag den 8. juli 2020

- B. der henviser til, at disse andragender udtrykker bekymring over den mangelfulde fuldbyrdelse i Japan af retsafgørelser om tilbagegivelse af børn under Haagerkonventionen fra 1980 og over, at der mangler midler til at håndhæve samværsretten, hvilket forhindrer forældre fra EU i at bevare et meningsfyldt forhold til deres børn, der bor i Japan;
- C. der henviser til, at det store antal uopklarede sager om forældres bortførelse af børn, hvor den af forældrene er statsborger i EU og den anden i Japan, er alarmerende;
- D. der henviser til, at den japanske lovgivning ikke giver mulighed for delt eller fælles forældremyndighed; der henviser til, at det fremgår af forskellige kilder, at børnebortførelser er en alvorlig form for børnemishandling;
- E. der henviser til, at samværsretten for »efterladte« forældre i Japan er meget begrænset eller ikkeeksisterende;
- F. der henviser til, at alle medlemsstater er parter i Haagerkonventionen fra 1980 og UNCRC;
- G. der henviser til, at Japan i 2014 tiltrådte Haagerkonventionen fra 1980 og har været part i UNCRC siden 1994;
- H. der henviser til, at børn, der er statsborgere i EU, og som bor i Japan, har krav på den beskyttelse og pleje, som er nødvendig for deres trivsel; der henviser til, at de bør kunne udtrykke deres synspunkter frit; der henviser til, at der bør tages hensyn til deres synspunkter om forhold, der vedrører dem, i overensstemmelse med deres alder og modenhed;
- I. der henviser til, at forældre har det primære ansvar for deres barns opvækst og udvikling; der henviser til, at parterne er forpligtet til at gøre deres bedste for at sikre anerkendelse af princippet om, at begge forældre har fælles ansvar for deres barns opdragelse og udvikling;
- J. der henviser til, at i alle sager vedrørende børn fra EU i Japan må barnets tarv komme i første række;
- K. der henviser til, at ethvert barn fra EU i Japan bør have ret til at opretholde en regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge sine forældre, medmindre dette er i modstrid med dets tarv;
- L. der henviser til, at parterne er forpligtet til at sikre, at et barn ikke fjernes fra sine forældre mod sin vilje, undtagen når kompetente myndigheder, hvis afgørelser kan prøves ved en domstol, i overensstemmelse med gældende lov og praksis bestemmer, at en sådan fjernelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv; der henviser til, at en sådan beslutning kan være nødvendig i særlige tilfælde, f.eks. ved forældres misbrug eller vanrøgt af barnet, eller hvor forældrene lever adskilt, og der skal træffes beslutning om barnets bopæl;
- M. der henviser til, at parterne skal respektere den ret, et barn, der er adskilt fra en eller begge forældre, har til at opretholde en regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, medmindre det er i modstrid med barnets tarv;
- N. der henviser til, at alle parter i Haagerkonventionen fra 1980 med henblik på at sikre, at barnet hurtigt kan vende tilbage, skal indføre foranstaltninger og lovgivning på nationalt plan, der er i overensstemmelse med deres traktatmæssige forpligtelser og pligter;
- O. der henviser til, at et barn, hvis forældre er bosiddende i forskellige stater, undtagen i undtagelsestilfælde skal have ret at opretholde en regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre;
- P. der henviser til, at den franske præsident Emmanuel Macron, den italienske premierminister Giuseppe Conte og den tyske forbundskansler Angela Merkel har talt med den japanske premierminister Shinzo Abe på vegne af franske, italienske og tyske forældre, og at de europæiske ambassadører i Japan har sendt en fælles skrivelse til Japans justitsminister om forældres bortførelser af børn;
- Q. der henviser til, at der i august 2019 blev indgivet en formel klage til FN's Menneskerettighedsråd af forældre, hvis børn var blevet bortført af den anden forælder;
- R. der henviser til, at Europa-Parlamentets koordinator for børns rettigheder har bistået individuelle forældre og rejst specifikke spørgsmål vedrørende forældres bortførelse af børn og tvister om forældremyndighed og samvær, der involverer statsborgere i EU, over for de japanske myndigheder siden 2018, herunder den japanske justitsminister i oktober 2018 og den japanske ambassadør i EU i maj 2019;

Onsdag den 8. juli 2020

- S. der henviser til, at Udvalget for Andragender den 6. marts 2020 og Parlamentets koordinator for børns rettigheder den 5. februar 2020 sendte en skrivelse til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Josep Borrell, hvori de opfordrede til, at Japans internationale forpligtelser i henhold til Haagerkonventionen fra 1980 og UNCRC blev optaget på dagsordenen for det næste fælles møde, der afholdes som led i den strategiske partnerskabsaftale mellem EU og Japan;
- T. der henviser til, at EU på det andet fælles udvalgsmøde som led i den strategiske partnerskabsaftale mellem EU og Japan den 31. januar 2020 opfordrede Japan til at forbedre sin nationale retlige ramme og den effektive gennemførelse heraf for at sikre respekten for retsafgørelser og Japans internationale forpligtelser, herunder UNCRC og Haagerkonventionen fra 1980; der henviser til, at EU også insisterede på, at det er nødvendigt at varetage barnets tarv og respektere den samværsret, der indrømmes forældre;
- U. der henviser til, at Udvalget for Andragender til opfølgning af sit møde den 19.-20. februar 2020 sendte en skrivelse til Japans repræsentation ved Den Europæiske Union, hvori det indtrængende opfordrede de japanske myndigheder til at overholde den nationale og internationale lovgivning om børns rettigheder og de civile aspekter af internationale børnebortførelser;
1. udtrykker sin bekymring over situationen for børn, der lider som følge af forældre bortførelse i Japan, og over, at relevante love og retsafgørelser ikke håndhæves overalt; minder om, at børn fra EU i Japan har krav på den beskyttelse, der er fastsat i de internationale aftaler, som sikrer deres rettigheder;
 2. beklager, at Japan, der er en strategisk partner for EU, ikke synes at overholde de internationale regler i sager om børnebortførelser; minder om, at landets retlige ramme bør forbedres, således at f.eks. afgørelser truffet af japanske og andre domstole i relevante lande i procedurer omfattet af Haagerkonventionen fra 1980 om tilbagegivelse af barnet reelt håndhæves i Japan;
 3. understreger, at menneskerettighedsprincipperne for børn afhænger af den japanske regerings nationale tiltag; understreger, at der er behov for en række lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger for bl.a. at sikre barnets ret til begge forældre; opfordrer indtrængende de japanske myndigheder til effektivt at håndhæve domstolsafgørelser om samværsret, der er indrømmet efterladte forældre, og om deres ret til at bevare en meningsfuld kontakt med deres børn, som bor i Japan; understreger, at disse afgørelser altid skal træffes med barnets tarv for øje;
 4. understreger, at sager om børnebortførelser bør behandles hurtigt, da det kan få langvarige negative konsekvenser for barnet og for den fremtidige forbindelse mellem barnet og den efterladte forælder, hvis der går for lang tid;
 5. påpeger, at forældre bortførelser af børn kan skade barnets trivsel og kan medføre skadelige virkninger på lang sigt; understreger, at bortførelse af børn kan føre til problemer med psykiske lidelser for både barnet og den efterladte forælder;
 6. understreger, at et af hovedformålene med Haagerkonventionen fra 1980 er at beskytte børn mod de skadelige virkninger af forældre bortførelser af børn, hvorfor der skal indføres procedurer, der kan sikre, at barnet hurtigt kan vende tilbage til den stat, hvor det havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før bortførelsen;
 7. påskønner den støtte, som Europa-Parlamentets koordinator for børns rettigheder yder, og hendes deltagelse i håndteringen af denne situation og anmoder hende om at fortsætte samarbejdet med Udvalget for Andragender om sager, der rejses af andragere;
 8. mener, at der i alle systemer til beskyttelse af børn bør findes tværnationale og grænseoverskridende mekanismer, der tager hensyn til den særlige karakter af grænseoverskridende konflikter;
 9. foreslår, at der i tilknytning til Haagerkonferencen oprettes etableres en borgervenlig europæisk informationsplatform for at yde støtte til forældre i grænseoverskridende familietvister (f.eks. ved at e-justice-portalen suppleres med oplysninger om forældre bortførelser af børn til tredjelande og om andre rettigheder for børn);
 10. anbefaler medlemsstaterne at stille pålidelige oplysninger til rådighed for deres borgere om familieret og børns rettigheder i tredjelande, herunder advarsler om vanskeligheder, de kan støde på i lande som f.eks. Japan i tilfælde af skilsmisse eller separation;

Onsdag den 8. juli 2020

11. glæder sig over, at Kommissionen har forpligtet sig til at rejse spørgsmålet i ethvert muligt forum, herunder det blandede udvalg under den strategiske partnerskabsaftale mellem EU og Japan;
 12. opfordrer NF/HR til at medtage dette spørgsmål på dagsordenen for det næste møde, der afholdes som led i den strategiske partnerskabsaftale mellem EU og Japan; opfordrer de japanske myndigheder til at anvende landets straffe- og civilretlige regler;
 13. minder om, at de japanske myndigheder under Haagerkonventionen fra 1980 er forpligtet til at sikre, at de centrale myndigheder opfylder deres forpligtelser i overensstemmelse med artikel 6 og artikel 7 og bl.a. bistår efterladte forældre, således at de kan opretholde kontakten til deres børn;
 14. minder om, at de japanske myndigheder er forpligtet til at respektere bestemmelserne i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser og således gøre det muligt for repræsentanter for medlemsstaterne at udføre deres konsulære opgaver, navnlig i sager, der drejer sig om at beskytte børns tarv og deres forældres (dvs. EU-borgeres) rettigheder;
 15. understreger, at det er i strid med artikel 9 i FN's konvention om barnets rettigheder at begrænse eller fuldstændigt nægte forældre samværsret;
 16. opfordrer Kommissionen og Rådet til at fremhæve parternes forpligtelser under UNCRC og navnlig børns ret til regelmæssigt at opretholde en regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, medmindre det er i modstrid med barnets tarv;
 17. opfordrer i denne forbindelse de japanske myndigheder til at følge internationale henstillinger om at indføre de nødvendige ændringer i landets retsorden og give mulighed for delt eller fælles forældremyndighed efter opløsningen af forældrenes forhold, således at Japans lovgivning kan blive bragt i overensstemmelse med landets internationale forpligtelser, og således at det sikres, at samværsretten afspejler forpligtelserne under UNCRC; opfordrer de japanske myndigheder til at overholde deres forpligtelser under UNCRC, som de har ratificeret;
 18. opfordrer de japanske myndigheder til at sikre et bedre samarbejde med EU og muliggøre effektiv håndhævelse af en samværsret, der er blevet tildelt efterladte forældre i en retsafgørelse;
 19. opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på de anbefalinger om grænseoverskridende mægling, der modtages fra alle relevante aktører på nationalt og EU-plan;
 20. opfordrer til øget internationalt samarbejde mellem medlemsstaterne og med tredjelande om gennemførelse af den internationale lovgivning om beskyttelse af børn og navnlig Haagerkonventionen af 1980;
 21. understreger, at en passende overvågning af situationen i fasen efter en domsafsigelse er nødvendig, herunder når sagen vedrører kontakt til forældrene; opfordrer medlemsstaterne til på deres udenrigsministeriers og ambassaders websteder i Japan at oplyse om risikoen for bortførelse af børn i landet og om de japanske myndigheders optræden på dette område;
 22. opfordrer Rådet til at styrke samarbejdet mellem alarmsystemerne for børnebortførelser med grænseoverskridende konsekvenser, der er etableret i medlemsstaterne, til at samarbejde med Kommissionen om at indføre varslingsmekanismer om forsvundne børn, og til at rapportere om indgåelsen af de relevante samarbejdsaftaler om grænseoverskridende bortførelsessager på grundlag af Kommissionens retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder;
 23. opfordrer medlemsstaterne til at yde en fælles indsats og medtage dette spørgsmål på dagsordenen for alle bilaterale eller multilaterale møder med Japan for at lægge pres på de japanske myndigheder, således at de fuldt ud lever op til deres forpligtelser under international lovgivning om beskyttelse af børn;
 24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Japans regering og parlament.
-

Onsdag den 8. juli 2020

P9_TA(2020)0183

Rettigheder for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser og deres familier i covid-19-krisen

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2020 om rettigheder for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser og deres familier under covid-19-krisen (2020/2680(RSP))

(2021/C 371/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 2, 9, 10, 19, 165, 166, 168, og artikel 216, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 1, 3, 14, 20, 21, 26 og 35,
- der henviser til FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD), særlig artikel 4, stk. 3, og artikel 11, 24, 25 og 28, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder ⁽¹⁾,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig til det 17. princip om inklusion af personer med handicap, det 3. princip om lige muligheder og det 10. princip om et sundt, sikkert og veltilpasset arbejdsmiljø og databeskyttelse,
- der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og dens mål for bæredygtig udvikling (SDG), som EU har forpligtet sig til at gennemføre,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 227, stk. 2,
- A. der henviser til, at Udvalget for Andragender har modtaget andragende nr. 0470/2020, der rejser bekymring vedrørende rettighederne for personer med intellektuelle handicap og deres familier under covid-19-krisen og opfordrer EU til at sikre, at de foranstaltninger, der træffes under covid-19-krisen og i kølvandet på den, er forenelige med både FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap og chartret om grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at artikel 11 i konventionen om rettigheder for personer med handicap som den første internationale menneskerettighedstraktat, der er ratificeret af EU og dens 28 medlemsstater, fastsætter, at de stater, der er parter i konventionen, skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af og sikkerhed for personer med handicap i risikosituationer og humanitære krisesituationer;
- C. der henviser til, at foranstaltninger, der træffes af regeringer under ekstraordinære omstændigheder, som f.eks. alvorlige sundhedskriser, humanitære krisesituationer og naturkatastrofer, altid bør respektere de grundlæggende rettigheder for hver enkelt person og ikke må forskelsbehandle visse grupper såsom personer med handicap;
- D. der henviser til, at der er større sandsynlighed for, at personer med intellektuelle funktionsnedsættelser bliver ramt af covid-19 på grund af hindringer i deres adgang til forebyggende information og hygiejne, afhængigheden af fysisk kontakt med støttepersoner, fordi de meget ofte bor på institutioner eller i lokalsamfundsbaseerede tjenester, og på grund af andre helbredsproblemer knyttet til visse handicap;
- E. der henviser til, at personer med intellektuelle funktionsnedsættelser i særlig grad påvirkes af strenge isolationsforanstaltninger;
- F. der henviser til, at covid-19-krisen og lockdown-foranstaltningerne åbenbarer den fortsatte og vedvarende sociale segregation og forskelsbehandling af personer med intellektuelle funktionsnedsættelser;

⁽¹⁾ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

Onsdag den 8. juli 2020

- G. der henviser til, at adgangen til disaggregerede data til at fastslå pandemiens indvirkning på personer med intellektuelle funktionsnedsættelser er begrænset;
- H. der henviser til, at det forlyder, at personer med intellektuelle funktionsnedsættelser i nogle medlemsstater er blevet nægtet lægebehandling, er blevet underlagt lockdown på institutioner og oplever social isolation uden mulighed for at modtage besøg fra familiemedlemmer eller komme hjem til deres pårørende, og at der er indført diskriminerende visitationsretningslinjer;
- I. der henviser til, at strukturer for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser såsom dagplejecentre eller skoler er blevet midlertidigt lukket, og at der er opstået nødsituationer, som kræver, at familier selv må passe deres familiemedlemmer med intellektuelle funktionsnedsættelser;
- J. der henviser til, at covid-19-krisen har vist, at begrebet inklusiv uddannelse endnu ikke er en realitet; der henviser til, at lærende med intellektuelle funktionsnedsættelser i mange medlemsstater ikke har haft mulighed for at fortsætte deres læring i lockdown-perioden; der henviser til, at familier mangler støtte til uddannelsen af lærende med intellektuelle funktionsnedsættelser, navnlig hvad angår tilgængelige digitale og innovative teknologier og applikationer til fjernundervisning;
- K. der henviser til, at teknologi kan spille en afgørende rolle for ydelsen af kvalitetspræget støtte til personer med handicap, deres forældre, hjemmeundervisere og plejere;
- L. der henviser til, at der er rapporteret om en betydelig mangel på værnemidler til personer med handicap, navnlig til dem, der bor på institutioner, deres plejere og personalet;
- M. der henviser til, at artikel 4, stk. 3, i konventionen om rettigheder for personer med handicap pålægger de deltagende stater omhyggeligt at rådføre sig med og aktivt inddrage personer med handicap, herunder børn med handicap, via deres repræsentative organisationer i alle beslutningsprocesser, der berører dem;
- N. der henviser til, at EU og medlemsstaterne bør rådføre sig med og aktivt inddrage organisationer af personer med handicap i deres respons på covid-19-pandemien, som ellers kan føre til vedtagelse af foranstaltninger, der krænker deres grundlæggende rettigheder;
- O. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand har iværksat et initiativ rettet mod Kommissionen for at indsamle oplysninger om, hvordan covid-19-krisen har påvirket dens handicappede medarbejdere, og om de rimelige tilpasningsforanstaltninger, der er truffet for at imødekomme deres behov, og for at fastslå, om nogle af de løsninger, der er fundet og planlagt, kan bruges til at fremme en nemmere interaktion med EU-administrationen for almindelige borgere med handicap;
1. er dybt bekymret over covid-19-krisens uforholdsmæssigt store konsekvenser for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser og personer med andre mentale sundhedsproblemer og deres familier, som skaber en ekstra byrde for de familiemedlemmer, der tager sig af dem, hvoraf mange er kvinder; understreger, at personer med handicap ikke bør blive yderligere isoleret, når de kommer ud af lockdown-fasen, og at de bør prioriteres i denne fase;
2. minder om, at lockdown har været et alvorligt problem, ikke kun for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser, men også for alle personer med en psykisk lidelse, idet isolation kun kan forværre problemerne;
3. mener, at strenge isolationsforanstaltninger har en særligt negativ indvirkning på personer med handicap, og at der er behov for større fleksibilitet fra myndighedernes side;
4. fordømmer på det kraftigste enhver form for lægelig forskelsbehandling af personer med intellektuelle funktionsnedsættelser; minder om, at relevante foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne skal være i overensstemmelse med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og sikre lige og ikkediskriminerende adgang til sundhedspleje og sociale tjenester; understreger, at personer med intellektuelle funktionsnedsættelser eller psykiske lidelser fortjener samme lægebehandling som enhver anden person med covid-19, herunder intensiv behandling;
5. minder om, at lægefaglige retningslinjer skal være ikkediskriminerende og skal overholde folkeretten og eksisterende etiske retningslinjer for pleje i tilfælde af nødsituationer, sundhedskriser og naturkatastrofer;

Onsdag den 8. juli 2020

6. minder om, at der skal tilbydes støttetjenester, personlig assistance, fysisk tilgængelighed og kommunikation for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser under lockdown gennem indførelse af innovative metoder til sundhedspleje;
7. anmoder om, at der indsamles data i hver af medlemsstaterne om behandling af personer med intellektuelle funktionsnedsættelser på hospitaler, institutioner og i lokalsamfundsbase­rede tjenester og om dødsrater for personer med handicap med henblik på at vurdere, om personer med handicap modtager tilstrækkelig beskyttelse, sundhedspleje og støtte under covid-19-krisen;
8. understreger, at isolationsforanstaltninger i høj grad påvirker den mentale sundhed hos personer med intellektuelle funktionsnedsættelser og deres pårørende, og at relaterede foranstaltninger bør tilpasses behovene hos personer med intellektuelle funktionsnedsættelser for at sikre deres velbefindende og uafhængige tilværelse;
9. understreger, at alle har ret til en uafhængig tilværelse og til at blive informeret omgående og korrekt i et tilgængeligt format om pandemien og de foranstaltninger, der berører dem og deres familie; kræver, at al offentlig kommunikation om folkesundhed skal være tilgængelig for personer med handicap og stilles til rådighed i et letforståeligt sprog, i en række forskellige traditionelle og digitale formater og på det nationale tegnsprog;
10. erkender, at situationen under covid-19 er en øjenåbner hvad angår den opmærksomhed, denne gruppe får; anerkender, at der skal ydes opmærksomhed gennem stærke offentlige sundhedstjenester; opfordrer til, at det overvejes at styrke disse gennem finansiering på EU-plan, hvor det er hensigtsmæssigt og muligt; fremhæver betydningen af hensigtsmæssige sundhedspolitikker i medlemsstaterne;
11. fremhæver, at det er vigtigt at fjerne de hindringer, som personer med intellektuelle funktionsnedsættelser står over for hvad angår adgangen til sundhedsydelser og hygiejneprodukter, og at overveje rimelige tilpasningsforanstaltninger for at gøre det muligt for dem at telearbejde;
12. understreger, at covid-19-pandemien har afsløret store mangler i støttesystemerne for en række risikogrupper i samfundet; understreger, at investeringer i en gradvis overgang fra institutionel pleje til lokalsamfundsbase­rede tjenester for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser bør prioriteres; understreger, at investeringsfonde bør støtte leveringen af persontilpassede støttetjenester, da mange af udbyderne af disse tjenester har været hårdt ramt under og efter pandemien og risikerer at blive lukket ned på ubestemt tid;
13. opfordrer Kommissionen til at tage yderligere skridt til at mobilisere væsentlige investeringer og ressourcer for at sikre kontinuitet i pleje- og støttetjenesterne i overensstemmelse med principperne i FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap og den europæiske søjle for sociale rettigheder;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilsikre fælles protokoller for eventuelle fremtidige risikosituationer eller humanitære nødsituationer og naturkatastrofer baseret på erfaringerne fra covid-19-krisen, herunder tilvejebringelse af de nødvendige værnemidler, informationsmaterialer og uddannelse af fagfolk inden for sundhedspleje og socialforsorg og tilsynsmyndigheder, idet der altid tages hensyn til de særlige behov og forhold, der gør sig gældende for personer med handicap;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at rådføre sig med og inddrage personer med handicap og deres repræsentative organisationer helt fra begyndelsen, når de vedtager foranstaltninger som reaktion på en fremtidig krise;
16. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at overvåge, om sundheds- og socialtjenesterne er bæredygtige og i stand til at tilpasse sig nye former for levering af tjenesteydelser; opfordrer til, at reel social inklusion fremmes, når der bevilges EU-midler til disse tjenester, idet der fokuseres på dem, der tilbyder et liv i lokalsamfundet i stedet for institutionalisering; understreger, at det er vigtigt at sikre, at der ikke er nogen finansielle hindringer for adgangen til sundhedspleje;
17. opfordrer Kommissionen til at forelægge en omfattende, ambitiøs og langsigtet europæisk handicapstrategi for perioden efter 2020, som inkluderer de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med covid-19-krisen;
18. understreger, at det er nødvendigt at følge principperne om design for alle under hensyntagen til de muligheder, som digitale og innovative teknologier og applikationer giver, når der udvikles ressourcer, som er tilgængelige for lærende med intellektuelle funktionsnedsættelser, og at tilbyde fjernundervisningsaktiviteter;

Onsdag den 8. juli 2020

19. minder Kommissionen om det uudnyttede potentiale i digitale teknologier og applikationer til at fremme en uafhængig tilværelse for personer med handicap; opfordrer til en bedre anvendelse af disse teknologier og applikationer i forbindelse med eventuelle fremtidige risikosituationer eller humanitære nødsituationer og naturkatastrofer; fremhæver betydningen af, at der er adgang til open license-ressourcer online, og af opkvalificering af lærere i brugen af informations- og kommunikationsteknologier;
 20. opfordrer medlemsstaterne til at yde psykologisk støtte til personer med intellektuelle funktionsnedsættelser for at afbøde virkningerne af isolationsforanstaltninger;
 21. opfordrer medlemsstaterne til at sikre klageadgang for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser ved at lægge særlig vægt på proaktivt at identificere tilfælde, hvor personer med intellektuelle funktionsnedsættelser, som mangler rets- og handleevne, ikke har adgang til eller har utilstrækkelig adgang til deres juridiske værge, for at sikre deres rettigheder;
 22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0190

Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2019

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2019 (2019/2126(INI))

(2021/C 371/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 15, 126, 174, 175, 177, 208, 209, 271, 308 og 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (EIB),
- der henviser til EIB's forretningsplan 2019, som er offentliggjort på EIB's websted,
- der henviser til EIB's aktivitetsberetning for 2018 med titlen »Opportunity Delivered« (frigjort potentiale),
- der henviser til EIB's finansielle beretning og statistiske beretning for 2018,
- der henviser til EIB's rapport med titlen »EIB operations inside the European Union — Annual report 2018« (EIB's aktiviteter i Den Europæiske Union — Årsberetning 2018), offentliggjort i 2019,
- der henviser til EIB's rapport med titlen »The EIB outside the European Union — Financing with global impact — Annual report 2018« (EIB uden for Den Europæiske Union — Finansiering med global indvirkning — Årsberetning 2018)), der er helliget EIB's transaktioner uden for Den Europæiske Union, og som blev offentliggjort i 2019,
- der henviser til den EIB-rapport, der blev offentliggjort i 2019 med titlen »Annual Report 2018: European Investment Advisory Hub« (Årsberetning 2018: Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning),
- der henviser til den nye klimastrategi og den nye udlånspolitik inden for energisektoren, der blev vedtaget af EIB i november 2019,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2396 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning ⁽¹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands henstilling i sag 146/2017/DR om, hvordan Den Europæiske Investeringsbank behandlede en klage over overtrædelser af miljø-, sundheds- og sikkerhedskrav i et projekt, den finansierede,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 med titlen »Investeringsplan for et bæredygtigt Europa Investeringsplan for den europæiske grønne pagt« (COM(2020)0021),
- der henviser til Kommissionens forslag til forordning af 14. januar 2020 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (COM(2020)0022),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. marts 2018 med titlen »Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst« (COM(2018)0097),
- der henviser til EIB's initiativ med henblik på økonomisk modstandsdygtighed,
- der henviser til EIB's godkendelse af EU's ratificering af Parisaftalen af 7. oktober 2016,

⁽¹⁾ EUT L 345 af 27.12.2017, s. 34.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og de bæredygtige udviklingsmål (SDG),
 - der henviser til den åbningstale, der blev holdt den 16. juli 2019 af Ursula von der Leyen som kandidat til posten som formand for Europa-Kommissionen på Parlamentets plenarmøde i Strasbourg,
 - der henviser til den tale, der blev holdt af formanden for Europa-Kommissionen, Ursula von der Leyen, den 11. december 2019 på Parlamentets plenarmøde i Strasbourg,
 - der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0081/2020),
- A. der henviser til artikel 309 i TEUF og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, ifølge hvilke EIB skal bidrage til virkeliggørelsen af Unionens mål, og til artikel 18 i EIB's vedtægter, ifølge hvilken EIB skal anvende sine midler på en velordnet måde i Unionens interesse; der henviser til, at dette omfatter overholdelse af Parisaftalen om klima og Unionens forpligtelser på miljøområdet, der er fastsat i artikel 11 og 191 i TEUF;
- B. der henviser til, at EIB's obligationer er vurderet til AAA af de største kreditvurderingsbureauer, bl.a. på grund af, at EIB tilhører medlemsstaterne, og på grund af dens forsigtighedsbaserede risikostyring;
- C. der henviser til, at EIB fastholdt sin rentabilitet i 2018 med et nettooverskud på 2,3 mia. EUR; der henviser til, at EIB bør opretholde sit høje niveau af kreditværdighed samt beholde en portefølje af solide aktiver af høj kvalitet;
- D. der henviser til, at EIB som verdens største multilaterale låntager og donor, og som er ejet i fællesskab af EU's medlemsstater, er EU's naturlige partner i gennemførelsen af finansielle instrumenter i tæt samarbejde med nationale og multilaterale finansielle institutioner;
- E. der henviser til, at EIB-Gruppen i henhold til traktaterne er forpligtet til at bidrage til integrationen i EU og til den økonomiske og sociale samhørighed og regionaludviklingen gennem forskellige investeringsinstrumenter som lån, aktier, garantier, risikodelingsfaciliteter og rådgivningstjenester;
- F. der henviser til, at Kommissionen anslår de årlige investeringer, der er nødvendige for at nå EU's mål for 2030, til 1 115 mia. EUR⁽²⁾; der henviser til, at Kommissionens investeringsplan for et bæredygtigt Europa sigter mod at frigøre investeringer til en værdi af 1 billion EUR i det næste årti;
- G. der henviser til, at bæredygtige investeringer normalt har et højere udbytte end normale investeringer, og at mængderne derfor har tendens til at være beskedne, mens de dermed forbundne risici har tendens til at være højere; der henviser til, at likviditeten på markederne for bæredygtige finansielle produkter må øges, og at dette kun kan ske ved at øge antallet af produkter på markedet; understreger, at den private sektor alene ikke kan forventes at tilvejebringe den kritiske masse, og at den offentlige sektor skal være mere til stede på markedet for bæredygtige finansielle aktiver og øge sin markedsandel og dermed bidrage til at mindske risici og udbytter samt til at øge markedsdeltagelse og -likviditet;
- H. der henviser til, at EIB spiller en vigtig rolle i EU's strategi for håndtering af klima- og miljørelaterede udfordringer — udfordringer, der er denne generations afgørende opgave — og at der som beskrevet af Kommissionen er behov for 260 mia. EUR årligt i yderligere investeringer for at nå de nuværende klima- og energimål for 2030;
- I. der henviser til, at der bør sættes konstant fokus på udviklingen af bedste praksis i relation til EIB-Gruppens resultatpolitik og resultatstyring og i relation til forvaltning og gennemsigthed;

⁽²⁾ Europa-Kommissionen, SWD(2016)0405 af 6.12.2016, tabel 22 (EUCO30-scenario, kilde: Primes model).

Fredag den 10. juli 2020

Generelle råd

1. fremhæver betydningen af EIB's aktiviteter som Unionens bank med hensyn til at øge de nuværende investeringsniveauer i EU, som ligger under de historiske gennemsnit og ikke er tilstrækkelige til at opfylde EU's ambitioner vedrørende bæredygtighed, økonomi, sociale forhold og jobskabelse og med hensyn til at skabe regional samhørighed, sikre innovation og konkurrenceevne på EU-plan samt sikre finansiering på lokalt plan, herunder i kommuner, af løsninger, der imødekommer borgernes behov;
2. anerkender, at EU og medlemsstaterne er nødt til at investere mere i bekæmpelsen af klimaændringer, den digitale revolution og offentlige tjenester;
3. hilser EU's koordinerede reaktion på covid-19-pandemien velkommen og gentager, at der er behov for en hurtig indsats for at ændre vores økonomier og afbøde de sociale og økonomiske konsekvenser af krisen; glæder sig navnlig over den rolle, som EIB opfordres til at spille med hensyn til at støtte EU's økonomi gennem Den Europæiske Garantifond, det reviderede InvestEU-program, mekanismen for retfærdig omstilling og solvensstøtteinstrumentet; understreger, at denne rolle er særlig vigtig for SMV'er og de sektorer, der er mest berørt; opfordrer samtidig EIB til at fastholde sit tilsagn om at tilpasse alle sine foranstaltninger til EU's mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050; noterer sig EIB's holdningsdokument af 15. juni 2020 om dens klimabankkøreplan og gentager dens opfordring til ambitiøse foranstaltninger og klare mål, og navnlig om at gøre støtte betinget af udfasningsforanstaltninger i overensstemmelse med EU's dekarboniseringsmål for 2050;
4. noterer sig den forværrede økonomiske situation i verden, hvor væksten i det reale BNP er aftaget, og hvor de globale udfordringer bidrager til usikkerheden; bemærker de lave investeringsniveauer i EU i det seneste årti; opfordrer til flere offentlige og private investeringer i EU på nationalt, regionalt og lokalt plan;
5. bemærker EIB's investeringsrapport for 2019-2020, hvori der fremhæves de udfordringer, som EU står over for med hensyn til konkurrenceevne, såsom stigende ulighed og utilstrækkelige investeringsniveauer, navnlig i klimarelateret F&U og digitalisering, der truer Europas økonomiske fremtid; opfordrer indtrængende EIB til at gøre sit yderste for at tackle disse problemer gennem sine aktiviteter;
6. bemærker, at EIB i 2018 investerede 64 mia. EUR i 854 projekter; bemærker, at EIB overholder forsigtighedsprincippet, idet kun 0,3 % af lånene er misligholdte;
7. gentager, at det er nødvendigt at gøre den geografiske fordeling af EIB's finansiering mere afbalanceret; opfordrer EIB til at afhjælpe systemiske mangler, der forhindrer visse regioner eller lande i at drage fuld nytte af dens finansielle aktiviteter, bl.a. ved at styrke sin indsats for at udvide sine låneaktiviteter, yde teknisk bistand og yde rådgivning, navnlig i regioner med lav investeringskapacitet, og ved at rådgive om udvikling af projekter med henblik på at fremme inklusiv vækst og økonomisk, social og territorial konvergens og samhørighed og under hensyntagen til, at EIB's finansiering er af efterspørgselsbaseret karakter;
8. opfordrer EIB til at spille en vigtig rolle med hensyn til at fremme bæredygtig finansiering både i og uden for Europa og til gennem sine udlånsaktiviteter at prioritere gennemførelsen af de 17 mål for bæredygtig udvikling i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling ved yderligere at frigøre investeringer i sociale, grønne og bæredygtige projekter;
9. opfordrer til passende støtte til at styrke ordningerne for ydelse af teknisk bistand, finansiell ekspertise og kapacitetsopbygning til lokale og regionale myndigheder i fasen, inden projekterne godkendes, for at give større muligheder for at få adgang til ordningerne og inddrage alle medlemsstater; opfordrer i denne forbindelse også til øget støtte til rådgivningstjenester såsom InvestEU-rådgivningsplatformen, Jaspers, Elena og Fi-Compass; opfordrer til et intensiveret samarbejde med nationale erhvervsfremmende banker og institutioner;
10. glæder sig over EIB's rettidige indsats for at støtte de projekter, det finansierer, i gennemførelsesfasen (ved at stille eksperter og støtteinstrumenter til rådighed og ved at udarbejde forberedende undersøgelser); anmoder EIB og Kommissionen om at arbejde sammen om at udarbejde forslag til mere systematisk inddragelse af EIB's hold i projektgennemførelsen i de lande, der anmoder om dette, navnlig på områder, der kræver avanceret ekspertise, eller som er af strategisk betydning for Unionen, såsom bekæmpelse af klimaændringer;
11. glæder sig over EIB's støtte til samhørighedsmålene på mere end 200 mia. EUR alene mellem 2009 og 2018;

Fredag den 10. juli 2020

12. opfordrer EIB til at lægge vægt på sine samråd med alle interessenter, der er berørt af dens projekter, navnlig lokalsamfund, civilsamfundet og den brede offentlighed;

13. mener, at innovation og færdigheder er grundlæggende elementer for at sikre bæredygtig vækst og skabe arbejdspladser af høj kvalitet og fremme den langsigtede konkurrenceevne; glæder sig over, at EIB i 2018 støttede innovation og færdigheder med 13,5 mia. EUR; forventer fortsat støtte fra EIB til innovation og færdigheder;

14. mener, at Europa er nødt til at fremskynde vedtagelsen af digitale teknologier og investeringer i digital infrastruktur og digitale færdigheder for at forblive konkurrencedygtig; opfordrer EIB til at støtte den teknologiske overgang ved at øge sin støtte til digitalisering;

15. betragter de ti standarder, der er fastsat i EIB's miljø- og arbejdsmarkedsvejledning, som værende af afgørende betydning og som en forudsætning for deltagelse i EIB's lånetransaktioner, herunder inden for forebyggelse og bekæmpelse af forurening, biodiversitet og økosystemer, klimarelaterede standarder, kulturarv, ufrivillig genbosættelse, rettigheder og interesser for sårbare grupper, arbejdsstandarder, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, folkesundhed, sikkerhed og inddragelse af interessenter;

16. opfordrer Kommissionen til at lægge særlig vægt på at sikre, at EU's finanspolitiske regler støtter de fremtidige bestræbelser på at øge omfanget af offentlige investeringer i EU, hvilket vil gøre det muligt for EIB at maksimere udnyttelsen af denne investering;

17. mener, at der i de sociale projekters evalueringskriterier bør tages hensyn til principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder; understreger i denne forbindelse betydningen af at foretage forudgående og efterfølgende evalueringer af projekternes bæredygtighed, konkurrenceevne og økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger;

18. glæder sig over de skridt, som EIB hidtil har taget; opfordrer EIB til at forbedre sin rapportering og evaluering af de faktiske resultater og sin analyse af de faktiske økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af dens investeringer;

19. opfordrer EIB til at følge op på konklusionerne i Revisionsrettens særberetning nr. 3/2019, hvori det blev vurderet, om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) var effektiv nok med hensyn til at skaffe finansiering til yderligere investeringer i hele EU; bemærker, at det i beretningen blev konkluderet, at nogle af EFSI-transaktionerne blot erstattede andre EIB-transaktioner, og at en del af finansieringen gik til projekter, der kunne have brugt andre kilder til offentlig eller privat finansiering, hvilket i nogle tilfælde førte til en overvurdering af, i hvilket omfang EFSI-støtten rent faktisk medførte yderligere investeringer;

20. understreger, at det centrale kvantitative mål for EFSI om at mobilisere yderligere 500 mia. EUR af private og offentlige investeringer ikke bør være den væsentligste succesfaktor for EFSI, og at kvantificerbare mål om bæredygtighed, additionalitet, geografisk dækning og social indvirkning bør veje mindst lige så meget i de fremtidige investeringsstrategier;

21. opfordrer EIB til at øge andelen af finansiering via EFSI og InvestEU til projekter, der i væsentlig grad bidrager til EU's mål om bæredygtighed og sociale mål, i overensstemmelse med relevante EU-regler; opfordrer Kommissionen til at sikre, at InvestEU's metoder til troværdig kontrol af bæredygtighed er i fuld overensstemmelse med EU's bæredygtighedsmål, og at evalueringskriterierne for sociale projekter tager hensyn til principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder; understreger i denne forbindelse betydningen af at foretage forudgående og efterfølgende evalueringer af projekternes bæredygtighed, konkurrenceevne og økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger;

22. mener, at der er behov for yderligere ekstern evaluering af den supplerende karakter ved EIB's udlånspolitik, og at resultaterne af denne evaluering bør gøres tilgængelige for offentligheden;

23. er af den opfattelse, at det efter offentliggørelsen af resultaterne af den eksterne evaluering bør overvejes, om der er behov for en generel forhøjelse af EIB's kapitalisering med henblik på at give mulighed for flere langfristede lån og innovative instrumenter i forbindelse med finansiering af projekter, der rummer et betydeligt potentiale for bæredygtighed og for sociale og innovative gevinster, herunder projekter, der skaber bæredygtige arbejdspladser og mindsker uligheder;

24. opfordrer EIB til at sikre en tæt koordinering, sammenhæng og konsekvens mellem EU's politikker, finansieringsinstrumenter og investeringer med henblik på at undgå overlappninger og øge finansieringssynergier;

Fredag den 10. juli 2020

Et EIB, der er mere fokuseret på klima og en retfærdig omstilling

25. glæder sig over de beslutninger, som EIB's bestyrelse traf den 14. november 2019 om at bringe EIB's politik i overensstemmelse med målet om at sikre en opvarmning på højst 1,5 °C over det forindustrielle niveau;

26. anerkender, at der kan være behov for, at EIB tager flere risici, navnlig i sektorer og regioner, der tiltrækker færre investeringer, for at indfri de ovennævnte ambitioner og dem, der er anført i den grønne pagt, forudsat at denne långivning er i overensstemmelse med EIB's kriterier for støtteberettigelse, og at EIB beholder sin AAA-rating;

27. glæder sig over, at EIB er verdens største udsteder af grønne obligationer og en pioner i lanceringen af grønne obligationer, og at EIB har rejst over 23 mia. EUR over 11 år, og bemærker, at det globale marked for grønne obligationer nu har en værdi på over 400 mia. EUR; bemærker, at det har været en stor udfordring at fastsætte fælles standarder for at undgå grønvaskning; glæder sig over EIB's nye bæredygtighedsbevidsthedsobligationer, der blev lanceret i 2018, og som er udformet med henblik på at støtte investeringer, der har forbindelse til FN's mål for bæredygtig udvikling; understreger betydningen af at fastsætte fælles standarder for disse nye obligationer for at sikre, at projekterne er gennemsigtige, verificerbare og målelige; opfordrer EIB til at fortsætte og øge udstedelsen af grønne obligationer, der tager sigte på at lette gennemførelsen af den europæiske grønne pagt og indkøbes af Den Europæiske Centralbank, og til at bidrage til udviklingen af markedet for grønne obligationer, der er baseret på EU's handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst, herunder EU's taksonomi for bæredygtig finansiering;

28. opfordrer til, at Den Europæiske Investeringsfond (EIF) integreres fuldt ud i alle EIB's klimaforanstaltninger; opfordrer EIF til at lægge større vægt på innovationsbehov i forbindelse med omstillingen til et klimaneutralt Europa; opfordrer den til at sikre, at den i alle sine investeringer aktivt samarbejder med de virksomheder, der er investeret i, med henblik på at forbedre disse virksomheders klimarelaterede oplysninger, reducere deres emissioner og lede investeringer i retning af omkostningseffektive alternativer (f.eks. energieffektivitet eller klimasikring til modstandsdygtighed);

29. glæder sig over, at EIB i 2018 ydede 29 % af sin långivning til klimaprojekter;

30. opfordrer ECB til inden for rammerne af sin igangværende strategiske revision at undersøge værktøjer til støtte og koordinering med EIB, navnlig i dens rolle som EU's klimabank, og navnlig i forbindelse med finansieringen af den grønne omstilling og økonomiens bæredygtighed;

31. minder om, at EIB's klimastrategi blev vedtaget i 2015 sammen med støtteberettigede sektorer og støttekriterier for klimaet og klimagennemførelsesstrategien; anmoder om, at der i 2020 foretages en revision af gennemførelsesstrategien for tilpasning til Parisaftalen, herunder en konkret køreplan for opnåelse af det granulerede mål på 50 % ⁽¹⁾ inden 2025 samt garantier for klimaneutralitet for de resterende lån efter en åben og gennemsigtig offentlig høringsproces; opfordrer EIB til i vid udstrækning at informere interessenter og publikum, når dokumenterne er blevet vedtaget; minder EIB om, at grønne investeringer skal være bæredygtige og lette samhörigheden mellem medlemsstaterne;

32. opfordrer til at styrke kriterierne for støtteberettigelse i forbindelse med klimaindsatsen for at imødekomme risikoen for, at investeringer ikke resulterer i betydelige reduktioner af drivhusgasser, ved at sikre sammenhæng med relevant EU-lovgivning og tilpasse EIB's aktiviteter til den nye taksonomi; mener, at en generel bestemmelse om undgåelse af skadelige følger bør understøtte alle EIB's transaktioner og medtages i dens erklæring om miljømæssige og sociale standarder, som i 2020 skal revideres og tilpasses til målet om en opvarmning på højst 1,5 °C;

33. glæder sig over EIB's ændrede metodologi til at evaluere CO₂-fodafttryk og opfordrer til en systematisk gennemførelse heraf med særlig fokus på emissioner, der relaterer sig til marginale efterspørgsler, og indirekte emissioner (den såkaldte »type 3«); opfordrer til, at projekterne evalueres fuldstændigt og ikke ud fra en simpel økonomisk analyse af deres emissioners livscyklus; opfordrer til streng klimaregnskabsføring, navnlig i forbindelse med den økonomiske og finansielle vurdering af projekter og med hensyn til overvågning af klimarelaterede udgifter i forbindelse med tildelte ressourcer og faktiske udgifter; opfordrer i denne forbindelse til at ajourføre beregningerne af udnyttelsesraterne;

⁽¹⁾ »Granularitet«: hvor det er muligt og relevant, vil banken kun søge at registrere klimatelementerne i større overordnede projekter eller programmer. Denne metode giver en større detaljeringsgrad og er i overensstemmelse med den harmoniserede MDB-metode til beregning af den flerårige finansielle ramme (EIB: »Climate Action Lending — List of eligible sectors and eligibility criteria« (Långivning til klimaindsatsen — Liste over støtteberettigede sektorer og kriterier for støtteberettigelse», 20. december 2017).

Fredag den 10. juli 2020

34. er af den opfattelse, at EIB bør kræve, at dens formidlende kunder offentliggør deres eksponering for fossile brændstoffer, og at den gradvist bør pålægge begrænsninger for svært eksponerede mellemmand; håber, at alle formidlere ved udgangen af 2025 vil have en dekarboniseringsplan klar, da dette er nødvendigt for at kunne fortsætte deres finansiering; understreger, at sådanne nye krav ikke bør være til skade for SMV'ernes adgang til finansiering;

35. glæder sig over, at EIB har afsluttet sin støtte til kulsektoren allerede i 2013 med vedtagelsen af 2013-udgaven af sin energiudlånspolitik; er af den opfattelse, at EIB's finansiering bør være underlagt en videnskabeligt baseret overgangsplan med klare mål og tidsbaserede forpligtelser for at tilpasse sig Parisaftalen og med henblik på at udfase dens støtte til projekter, hvis aktiviteter fører til betydelige drivhusgasemissioner, i overensstemmelse med bedste praksis i den kommercielle banksektor⁽⁴⁾; opfordrer EIB til at tilbyde rådgivning om, hvordan virksomhederne kan dekarbonisere;

36. opfordrer EIB til at medtage klausuler i finansieringsdokumentationen, der kræver, at modtagerne af dens lån forpligter sig til fuldt ud at opfylde ethvert dekarboniseringsmål, som måtte være medtaget i deres ansøgning om lån; mener, at sådanne klausuler bør indeholde en bestemmelse om, at udbetalinger skal være betinget af, at disse tilsagn opfyldes på tilfredsstillende vis, og at der i tilfælde, hvor der skal foretages udbetalinger forud for opfyldelsen af dekarboniseringsmålene, bør være en effektiv ordning for efterfølgende godtgørelse;

37. glæder sig over EIB's nye udlånspolitik med hensyn til energi, navnlig dens potentiale til at ændre forholdene mellem de finansielle institutioner for så vidt angår deres indflydelse på andre banker; glæder sig over, at politikken omfatter finansielle formidlere, prioritering af energieffektivitet og vedvarende energi med en positiv henvisning til energifællesskaber og mikronet, og at den rummer potentiale for øget finansiell støtte til lokale energikilder med henblik på at sætte en stopper for Europas store afhængighed af eksterne energikilder og sikre forsyninger; bemærker, at der gælder undtagelser for godkendelse af visse gasprojekter indtil udgangen af 2021, og at støtte til gasprojekter, der er planlagt til transport af gasser med lav CO₂-udledning, kan fortsætte; understreger risikoen ved at investere i strandede aktiver via lån til infrastruktur til fossile brændstoffer; opfordrer EIB til at præcisere, at den ikke vil indlede nogen vurdering af et projekt vedrørende fossile brændstoffer, som ikke var blevet forelagt den før den 14. november 2019; opfordrer til, at denne politik regelmæssigt tages op til revision og holdes i overensstemmelse med den europæiske taksonomi for bæredygtig finansiering og, når den formelt er vedtaget, at taksonomien anvendes som benchmark for dens klima- og miljøinvesteringer for at være på linje med en kurs, der er forenelig med en begrænsning af den globale opvarmning til under 1,5 °C, samt med udviklingen af passende nye eksterne foranstaltninger i EU;

38. insisterer på, at EIB bør gennemføre princippet om energieffektivitet og fastsætte et mål om at bekæmpe energifattigdom i alle sine energiudlån under hensyntagen til energieffektivitetens indvirkning på den fremtidige efterspørgsel og dens bidrag til energisikkerheden;

39. mener, at revisionen af EIB's udlånspolitik vedrørende transportsektoren er en hovedprioritet; opfordrer til en hurtig vedtagelse af en ny politik for finansiering af transport med henblik på at dekarbonisere EU's transportsektor inden 2050; understreger, at EIB bør fortsætte sit engagement i finansieringen af innovation og grøn teknologi til luftfart, herunder udvikling af bæredygtige biobrændstoffer, elektrificering og hybrid teknologi med henblik på at dekarbonisere luftfarten og nå Parisaftalens primære mål;

40. opfordrer til, at der gennemføres nye politikker i de kulstofintensive industrisektorer, hvor EIB er aktiv, såsom cement, petrokemikalier og stål, med fokus på bæredygtigheden af disse sektorer og fremme af en cirkulær økonomi baseret på ikke-giftige materialecykluser, med henblik på at tilpasse alle sektorlån til opnåelsen af klimaneutralitet senest i 2050; minder om, at der kun kan opnås store ændringer, hvis industrien spiller med;

41. minder EIB om, at beskyttelse af biodiversitet er et centralt element i tilpasningen til klimaforandringer, og at genopretning af økosystemer er den eneste dokumenterede teknologi, hvad angår negative emissioner; opfordrer EIB til at udvikle biodiversitetssikrede komponenter yderligere i sine finansielle instrumenter for at undgå negative virkninger for biodiversiteten; opfordrer EIB til at forpligte sig til at sætte en stopper for finansieringen af projekter, der bidrager til tab og

⁽⁴⁾ Crédit Agricole har forpligtet sig til ikke længere at støtte virksomheder, der udvikler eller planlægger at udvikle deres kulaktiviteter. Crédit Agricoles nultolerancepolitik gælder for alle virksomheder, der udvikler eller planlægger at udvikle deres kulaktiviteter, hvilket omfatter udvinding af kul, elproduktion fra kul og handel med og transport af kul.

Fredag den 10. juli 2020

forringelse af biodiversitet og økosystemer og bidrager til ulovlig skovrydning, til i væsentlig grad at øge sin finansiering til projekter, der kan bidrage til opnåelse af EU's mål på dette område, navnlig målet om nul nettoskovrydning og målene for beskyttelse af hav- og kystområder, og til at støtte foranstaltninger for biodiversitet og tilpasning, økosystemtjenester såsom bestøvning og grøn infrastruktur;

42. glæder sig over de retningslinjer for vandkraft, der blev vedtaget i 2018⁽³⁾, og opfordrer til, at kravene om gennemsigtighed udvides til at omfatte alle infrastrukturprojekter, herunder dem, der finansieres af finansielle mellemmand;

43. opfordrer EIB til at arbejde med små markedsaktører og græsrodskooperativer for at konsolidere små vedvarende energiprojekter og dermed sætte dem i stand til at opfylde betingelserne for EIB's finansiering.

EIB's rolle i den europæiske grønne pagt og mekanismen for retfærdig omstilling

44. understreger EIB's afgørende rolle med hensyn til at opfylde de mål, der er fastsat i Investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, og nå målene i den europæiske grønne pagt og mekanismen for en retfærdig omstilling, og anerkender samtidig betydningen af både den private og den offentlige sektor med hensyn til at indfri investeringsmålene på 1 billion EUR og 100 milliarder EUR for henholdsvis den europæiske grønne pagt og mekanismen for en retfærdig omstilling;

45. tilskynder EIB til at støtte projekter, der tager sigte på at lette en retfærdig omstilling i medlemsstaterne; mener, at EIB bør koncentrere sin støtte om de medlemsstater, der har den længste vej tilbage, eftersom medlemsstaterne har forskellige udgangspunkter; understreger, at overgangen til en kulstofneutral økonomi ikke må lade nogen i stikken; opfordrer derfor EIB til at sikre tilstrækkelig støtte, herunder teknisk bistand, til de hårdest ramte regioner under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige økonomiske forhold og kapaciteter; fremhæver navnlig behovet for proaktivt at støtte områder, hvor job i øjeblikket er afhængige af industrier med høje emissioner, ved at investere i uddannelse og alternative økonomiske muligheder for effektivt at udnytte de nødvendige private og offentlige ressourcer og fremme overgangen til en grønnere økonomi;

46. understreger behovet for en foregribende og deltagelsesbaseret tilgang for at sikre, at alle dele af samfundet drager fordel af overgangen; opfordrer til støtte til de berørte regioner (kulminedrift, kulstofintensiv osv.) og lokalsamfund samt til arbejdsstyrken i de sektorer, der er mest påvirket af dekarbonisering, samtidig med fremme af udviklingen af nye fælles projekter og teknologier for og med disse samfund og regioner;

47. er af den opfattelse, at hvis EIB skal være EU's klimabank og spille en rolle i den retfærdige omstilling, skal den fremme mekanismer, der sikrer bedre inkorporering af bidrag fra forskellige interessenter såsom lokale og regionale myndigheder, fagforeninger, NGO'er og relevante eksperter i dens investeringsstrategi;

48. opfordrer EIB til at forpligte sig til og forelægge en fair, sammenhængende og inklusiv plan i samråd med medlemsstaterne og regionerne og i overensstemmelse med deres sociale og geografiske forhold for effektivt at mobilisere de nødvendige private og offentlige ressourcer og fremme overgangen til en grønnere økonomi; understreger i denne forbindelse, at der skal lægges særlig vægt på beskyttelsen af de borgere og arbejdstagere, som vil blive mest berørt af overgangen, bl.a. ved at give adgang til omskolingsprogrammer og fremme investeringer i nye økonomiske sektorer, der vil skabe nye arbejdspladser af høj kvalitet;

SMV'er og midcapselskaber

49. glæder sig over, at EIB-Gruppen er villig til at styrke EU's konkurrenceevne og give sin støtte til vækst og jobskabelse gennem støtte på områder som innovation, SMV'er, infrastruktur, social samhørighed, klima og miljø;

50. understreger, at uanset EIB's aktive deltagelse i arbejdet med at nå målene om klimaneutralitet bør det fastholde sit fokus på at støtte projekter, der skaber ny vækst og arbejdspladser;

⁽³⁾ EIB, »Environmental, Climate and Social Guidelines on Hydropower Development«, (miljømæssige, klimamæssige og sociale retningslinjer for udvikling af vandkraft), oktober 2019.

Fredag den 10. juli 2020

51. glæder sig over den stærke støtte fra EIB til SMV'er med en samlet investering i 2018 på 23,27 mia. EUR, hvilket har gavnet 374 000 virksomheder, der beskæftiger 5 mio. mennesker; noterer sig resultaterne i EIB's investeringsrapport 2019/2020 med hensyn til finansiering af SMV'er og midcapselskaber; mener, at støtte til SMV'er og midcapselskaber bør forblive en grundlæggende målsætning for EIB, og opfordrer indtrængende til, at der lægges større vægt på finansiering af SMV'er for at mindske disse virksomheders finansieringsgab; glæder sig i denne forbindelse over finansieringsvinduet for SMV'er i InvestEU-fonden; understreger behovet for at fokusere på langsigtet finansiering, navnlig ved at støtte projekter, der ellers ikke ville blive finansieret, navnlig vedrørende innovative nystartede virksomheder og SMV'er; understreger dog, at EIB's finansieringsaktiviteter ikke kan erstatte bæredygtige finanspolitikker i medlemsstaterne;

52. bemærker, at SMV'er er dobbelt så tilbøjelige som store virksomheder til at være finansielt begrænsede med hensyn til ekstern finansiering, og at andelen af virksomheder i EU, der er finansielt begrænset, varierer fra 1 % til helt op til 13 %;

53. bemærker, at ser man på alle virksomheder i hele EU, udgør ekstern finansiering kun lidt over en tredjedel af finansieringen af deres investeringer;

54. mener i betragtning af SMV'ernes centrale rolle, at EIB under hensyn til de mindre udviklede regioner bør fortsætte sin finansielle støtte og forstærke sin administrative og rådgivende kapacitet for at give SMV'er information og teknisk støtte med henblik på at lette deres adgang til finansiering;

55. understreger, at EIB for at konkretisere sine ambitioner kan være nødt til at tage yderligere risici, samtidig med at den øger sin egenkapital og uddannelsesekspertise vedrørende innovative finansieringsinstrumenter; opfordrer til, at EIB's aktionærer sikrer de tilstrækkelige ressourcer til at sætte den i stand til at anvende innovative instrumenter til finansiering af projekter med et betydeligt potentiale for vedvarende sociale og innovative fordele; opfordrer derfor til en stigning i EIB's kapitalisering efter offentliggørelse af resultaterne af den eksterne evaluering med henblik på at yde flere langfristede lån og anvende flere innovative instrumenter i forbindelse med finansiering af projekter, der rummer et betydeligt potentiale for bæredygtighed og for sociale og innovative gevinster, herunder projekter, der skaber bæredygtige arbejdspladser og mindsker uligheder, samt med henblik på at yde vækstkapital til at sætte SMV'er i stand til at opskalere deres aktiviteter; understreger betydningen af den additionalitet, som EIB skal bidrage med i forbindelse med investeringer i hele EU og af samarbejdet med flere partnere; påpeger endvidere, at noget af merværdien ved EIB-finansiering også består i at yde teknisk rådgivning og kapacitetsopbygning for at hjælpe projekter med at blive investeringsklare og sikre en så stor geografisk ligevægt som mulig;

56. foreslår, at EIB yderligere forgrønner sin SMV-portefølje, f.eks. ved at øremærke flere aktier til mere miljøvenlige projekter og ved at yde støtte til formidlende banker med henblik på udvikling af produkter, der tilskynder til energieffektivitet eller vedvarende energi; foreslår endvidere, at EIB støtter digitalisering af SMV'er med henblik på at lukke den digitale kløft;

57. stiller i denne forbindelse spørgsmålstejn ved EIB's opfordring til investeringer i små virksomheder og spørger, om den er for begrænset af dens begrænsninger, der gælder for finansiering af projekter med en væsentlig risikokomponent;

Udlån uden for EU

58. glæder sig over, at EIB er aktiv i mere end 130 lande uden for EU og yder lån til projekter til støtte for EU's eksterne samarbejds- og udviklingspolitik;

59. noterer sig, at EIB i 2018 undertegnede finansieringskontrakter for 101 nye projekter uden for EU med en samlet godkendt finansiering på 9,05 mia. EUR med det formål at gøre det muligt at foretage samlede investeringer på 41 mia. EUR med et rekordhøjt niveau for långivning til klimamæssig, social og økonomisk infrastruktur;

60. opfordrer indtrængende EIB, som er den største multilaterale långiver i verden, til at bevare sin førende rolle i fremtidige EU-finansieringsmekanismer og fremme bæredygtig finansiering uden for EU, samtidig med at den bevarer en central rolle i etableringen af EU-finansieringsmekanismer over for tredjelande;

61. bemærker, at omkring 10 % af EIB's långivning går til tredjelande, og at størstedelen af støtten tildeles de mest velstående mellemindkomstlande, idet kun få transaktioner finansieres i de mindst udviklede lande;

Fredag den 10. juli 2020

62. noterer sig Kommissionens evaluering af EU-garantien til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen; mener, at EIB bør forbedre sammenhængen i og tilpasningen af sine eksterne udlån til EU's udenrigs- og udviklingspolitiske mål og medlemsstaternes indsats for bedst muligt at støtte EU's politiske mål;

63. opfordrer EIB til at forbedre sin ekspertise inden for udviklingsprojekter, navnlig projekter, der omfatter direkte lån til den private sektor;

64. opfordrer EIB til at styrke det lokale samarbejde, herunder før og under gennemførelsen af projekter, og forbedre samarbejdet med EU-delegationerne;

65. mener, at EIB bør styrke sin overvågning af projekter og forbedre sin rapportering og evaluering af de faktiske resultater og sin analyse af de faktiske økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger; foreslår derfor at øge antallet af lokalt ansatte i partnerlandene;

66. noterer sig, at størrelsen af den klimarelaterede finansiering, der blev undertegnet i 2014-2018, ligger over målet for det eksterne lånemandat på 25 %;

67. opfordrer EIB til fuldt ud at anvende kontraktbestemmelser, der sætter den i stand til at suspendere udbetalingerne i tilfælde af manglende overholdelse af miljø-, social-, menneskerettigheds-, skatte- og gennemsigtighedsstandarder;

68. bemærker, at omkring 40 % af det eksterne lånemandats transaktioner går gennem finansielle formidlere, og anmoder EIB om at fremlægge mere omfattende og mere regelmæssige oplysninger om omfordeling af lån fra finansielle formidlere; anmoder EIB om at opretholde sin kontrol med de lån, der ydes via ikke-lokale finansielle formidlere; fremhæver i forbindelse med nationale erhvervsfremmende banker og institutioner betydningen af på den ene side at genoverveje deres forbindelser med EIB, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og udviklingsbankerne for at sikre sammenhæng mellem deres respektive mandater og på den anden side at styrke deres samarbejde med Kommissionen, EIB og nationale, regionale og lokale myndigheder med henblik på at skabe flere synergier mellem ESI-fondene og EIB's finansieringsinstrumenter og lån, mindske de administrative byrder, forenkle procedurerne, øge den administrative kapacitet, fremme territorial udvikling og samhørighed og forbedre synligheden af ESI-fondene og EIB's finansiering;

69. noterer sig EIB's evalueringsrapport fra juli 2017 om formidlede lån i AVS-landene (Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet) ⁽⁶⁾; er bekymret over den synlige mangel på kontrol med de midler, der forvaltes af finansielle formidlere, og problemerne med at overvåge fordelene ved lånene; understreger navnlig, at mellem 2015 og 2018 var 30 % af de formidlede lån ikke øremærket ⁽⁷⁾;

70. bemærker, at menneskerettighedsprincipperne er integreret i bankens centrale procedurer og standarder for due diligence; opfordrer indtrængende EIB til i forbindelse med den kommende revision af sin politik for miljø og sociale standarder at styrke sin menneskerettighedsstrategi, herunder risikoen for repressalier mod menneskerettighedsforkæmpere og whistleblowere, og til at respektere kravet om behørig information og høring af lokalsamfundene; mener, at denne politik bør gennemføres gennem en vurdering af risiciene for menneskerettighederne, og at den navnlig bør indeholde en metode til at undgå negative konsekvenser for menneskerettighedsforkæmpere samt passende svar, hvis dette skulle ske, bl. a. ved at sikre den effektive ret til adgang til oplysninger og kravet om en reel forudgående høring af oprindelige folk, der er berørt af investeringen; mener, at denne strategi også bør omfatte en systematisk vurdering af menneskerettighedsrisici, herunder forudgående evaluering og løbende overvågning på stedet; opfordrer EIB til i sine kontrakter at medtage bestemmelser, der giver mulighed for suspension af udbetalinger i tilfælde af alvorlige krænkelser af menneskerettigheder eller miljømæssige og sociale standarder, og til at sikre, at selv fjerne og marginaliserede samfund har let adgang til klagemekanismer, der er rettidige og effektive;

71. glæder sig over, at EIB allerede beskæftiger specialister i menneskerettigheder, og anbefaler, at den yderligere rekrutterer sådanne specialister fra partnerlande, således at den bedre kan forstå de lokale forhold og kan overvåge ethvert misbrug;

⁽⁶⁾ EIB: «Évaluation de l'activité de prêt intermédiaire de la BEI au titre de la Facilité d'investissement dans les pays ACP» (Evaluering af EIB's formidlede långivningsaktiviteter under AVS-investeringsfaciliteten), juli 2017.

⁽⁷⁾ Rapport: «Cachez ces fossiles que l'on ne saurait voir: 3 institutions financières publiques à l'épreuve de l'Accord de Paris» (Skjulte fossile brændstoffer: 3 finansielle institutioner og overholdelse af Parisaftalen), Les Amis de la Terre France, Oxfam France og Réseau Action Climate-France, juli 2019.

Fredag den 10. juli 2020

72. bifalder undertegnelsen af et aftalememorandum den 26. september 2019 mellem EIB og Japans internationale samarbejdsagenturs (JICA's), som åbner mulighed for yderligere samfinansiering og saminvestering i udviklingslande; er af den opfattelse, at dette samarbejde styrker det vigtige strategiske partnerskab mellem EIB og JICA vedrørende projekter i tredjelande, som tackler globale problemer;

73. noterer sig de seneste udtalelser fra EIB's formand, Werner Hoyer, om EIB's fokus på udvikling; bemærker også, at EIB har foreslået at oprette et særligt udviklingsdatterselskab, den europæiske bank for bæredygtig udvikling; anmoder EIB om at føre en dialog med Parlamentet om dens planer om at etablere et datterselskab, der integrerer dens udviklingsaktiviteter, navnlig i forbindelse med drøftelserne med Rådet, som opfølgning på rapporten fra gruppen af vismænd på højt plan om den europæiske finansielle struktur for udvikling;

74. opfordrer EIB til at følge bedste praksis og udvide princippet om frit, forudgående og informeret samtykke til at gælde for alle berørte samfund i forbindelse med investeringer i jord og naturressourcer, hvilket er forskelligt fra kun at henvende sig til oprindelige folk;

Styring, gennemsigtighed og ansvarlighed

75. minder om, at de samme principper om ansvarlighed og gennemsigtighed bør gælde for alle EU-organer⁽⁸⁾; fastholder, at EIB-Gruppens øgede økonomiske rolle og forøgelsen af dens investeringskapacitet og anvendelse af EU-budgettet til at garantere dens transaktioner skal gå hånd i hånd med gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med dens økonomiske transaktioner, anvendelsen af EU's budgetgaranti, EIB-transaktionernes additionalitet og eventuelle fremtidige planer for et udviklingsdatterselskab i EIB; opfordrer til gennemsigtig beslutningstagning og tæt samarbejde med EU-institutionerne for at sikre sammenhæng i de fastsatte mål, og sikre, at de er troværdige; bemærker, at EIB-Gruppens gennemsigtighedspolitik er baseret på en formodning om offentliggørelse, og minder EIB om dens retlige forpligtelser i henhold til Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet i EU;

76. støtter den forpligtelse, som EIB indgik under den tredje strategi for mangfoldighed og inklusion, som omfatter perioden 2018-2021, til at øge antallet af kvinder på lederniveau til 50 % senest i 2021; opfordrer EIB til at sikre, at den opfylder sit mål om at opnå Economic Dividends for Gender Equality-certificering (EDGE) (Økonomisk udbytte til ligestilling) i løbet af de næste 12 måneder;

77. glæder sig over, at møder i direktionen nu er genstand for offentlige referater, som det er anbefalet i de seneste betænkninger fra Parlamentet; understreger behovet for systematisk at offentliggøre indholdet af møderne i alle EIB's styrende organer og anmoder om større gennemsigtighed vedrørende direktionens møder og resultaterne heraf;

78. anmoder EIB om på linje med EU-lovgivningen at offentliggøre alle oplysninger om lån, der direkte godkendes af bestyrelsen, herunder ved for hvert projekt at offentliggøre en udtalelse fra Kommissionen og fra den medlemsstat, hvor projektet er beliggende, samt efter anmodning også resultatmålingsarket;

79. opfordrer EIB til at revidere sin gennemsigtighedspolitik i 2020 med henblik på at sikre rettidig offentliggørelse af så mange oplysninger som muligt om dens finansieringsaktiviteter for at gøre det muligt at kontrollere, at dens gennemsigtighedspolitik lever op til sine forpligtelser på det sociale område og klima- og miljøområdet; understreger betydningen af, at der er sammenhæng mellem EIB's aktiviteter og EU's politikker;

80. opfordrer EIB til yderligere at fremme gennemsigtighed og give adgang til aktindsigt, navnlig vedrørende systemet for kontrahenter og underkontrahenter, resultatet af interne undersøgelser samt udvælgelse, overvågning og evaluering af dens aktiviteter og programmer;

81. opfordrer EIB til at sikre den højest mulige grad af integritet for de finansielle formidlere og til at sikre, at deres lån underlægges de samme gennemsigtighedskrav, som gælder for andre typer lån; opfordrer EIB til at ophøre med at arbejde sammen med finansielle formidlere med en negativ resultatliste, hvad angår gennemsigtighed, svig, korruption, organiseret kriminalitet eller hvidvaskning af penge eller overholdelse af menneskerettighederne; understreger, at sådanne nye krav ikke bør være til skade for SMV'ernes adgang til finansiering;

⁽⁸⁾ Som påpeget af Den Europæiske Revisionsret i 2018.

Fredag den 10. juli 2020

82. opfordrer til en revision af de lovgivningsmæssige rammer for EIB's pligt til rettidig omhu, som navnlig bør styrke kontraktvilkårene i dens relation til kunderne, f.eks. vedrørende svig og korruption;

83. opfordrer EIB til at øge inddragelsen af interessenter og forbedre de offentlige høringsprocesser i forbindelse med de projekter, den finansierer; anmoder EIB om bedre at føre tilsyn med og overvåge de forskellige faser af interessenternes engagement og sikre, at projektinitiativtagerne har solide garantier i kraft af bindende krav;

84. opfordrer EIB til at intensivere sine due diligence-forpligtelser i overensstemmelse med EU's lovgivning om bekæmpelse af hvidvask og skabe omfattende lovgivningsmæssige rammer, der gør det muligt for banken effektivt at hindre deltagelse i ulovlige aktiviteter, og sikre en passende sanktionsordning ved manglende efterlevelse af EU-retten.

85. forventer, at EIB tilpasser sine interne politikker for at tage hensyn til de nye retlige rammer, der er indført for at bekæmpe ikke kun skattesvig men også skatteunddragelse og skatteundgåelse, og understreger betydningen af uafhængigheden og effektiviteten af dens afdeling for efterforskning af svig; tilskynder EIB til at øge samarbejdet med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og de nationale myndigheder for at forebygge svig og hvidvaskning af penge og til at sikre, at Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) informeres, og til at indberette alle sager om svig til de nationale myndigheder; interesserer sig proaktivt for EIB's aktiviteter; er af den opfattelse, at EPPO i fremtiden bør have mandat til i de EU-medlemsstater, der er medlem af EPPO, at retsforfølge kriminel aktivitet, der vedrører EIB-midler; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige finansielle ressourcer til denne nye opgave;

86. udtrykker alvorlig bekymring efter den nylige artikel⁽⁹⁾ om en intern revision af EIB, som konstaterede alvorlige mangler i bankens anvendelse af standarder for bekæmpelse af hvidvaskning af penge; glæder sig over, at EIB håndterer disse mangler, og opfordrer den indtrængende til at afslutte sit arbejde som en prioritet senest i juli 2020 og til at aflægge rapport til Parlamentet om de konkrete foranstaltninger, der er truffet, navnlig dem, der har til formål at styrke due diligence vedrørende EIB's kunder; opfordrer EIB til at dele denne interne revisionsberetning med Parlamentet og til at offentliggøre et fyldestgørende resumé af revisionsberetningen og en vurdering af, hvordan hver enkelt mangel konkret er blevet håndteret, samt gøre dem tilgængelige for den brede offentlighed med henblik på at vurdere EIB's fremskridt på disse områder; foreslår derfor, at EIB-Gruppen ajourfører sin politik om whistleblowing for at afspejle Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten⁽¹⁰⁾, som i øjeblikket er ved at blive gennemført af medlemsstaterne;

87. bemærker, at EIB har en politik for bekæmpelse af svig med et uafhængigt kontor til at undersøge påstande om svig, der indberettes internt eller eksternt; opfordrer EIB til at overveje at ajourføre sin politik for at forbedre sin ramme for bekæmpelse af svig og sikre tilstrækkelige ressourcer, navnlig i betragtning af den store rolle, som EIB spiller i gennemførelsen af EU's politikker såsom InvestEU og den europæiske grønne pagt; bemærker, at EIB's politik til bekæmpelse af svig allerede nu omfatter sanktioner og retsmidler, som f.eks. giver mulighed for at suspendere udbetalinger, søge tilbagebetalinger og suspendere eller annullere projekter; opfordrer EIB til at suspendere udbetalingerne i tilfælde af alvorlig dårlig forvaltning og/eller påstande om korruption;

88. glæder sig over vedtagelsen af EIB's reviderede politik over for svagt regulerede, uigennemsigtige og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner⁽¹¹⁾; opfordrer andre europæiske finansielle institutioner til at anvende samme standarder; forventer, at EIB vedtager detaljerede operationelle procedurer og due diligence-foranstaltninger med henblik på at gennemføre den nye politik om ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner (NJC); bemærker, at EIB offentliggør oplysninger om sine kunder for hver transaktion på sit websted og kontrollerer de reelle ejere af sine kunder, når de EIB-lån, de modtager, garanteres af EU-budgettet i overensstemmelse med EU-lovgivningen; opfordrer endvidere til, at EIB's websted giver et link til registrene på medlemsstatsniveau, hvor der kan indhentes oplysninger om de reelle ejere; minder om, at det er af største betydning at den styrker sin politik vedrørende uigennemsigtige og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner i lyset af nye og eksisterende metoder til at undgå skattebetalinger, såsom anvendelse af hybride mismatch, præferencebehandling af intellektuelle ejendomsrettigheder eller anvendelse af jurisdiktioner med lav eller ingen skat med henblik på at overføre overskud, navnlig ved at lade ydelsen af direkte og indirekte lån være omfattet af en opgørelse land for land af skatte- og regnskabsdata; opfordrer EIB til at fremlægge en liste over udestående transaktioner, navnlig hvor det vedrører listen over internationale skattely; opfordrer EIB til i løbet af sin due diligence-undersøgelse af skatteforhold at gøre fuld brug af sin værktøjskasse til bekæmpelse af skatteundgåelse i forbindelse med risikofølsomme projekter og til at kræve flytning, når det

⁽⁹⁾ <https://luxtimes.lu/european-union/40483-eib-under-scrutiny-for-failings-after-whistleblowing-complaints>.

⁽¹⁰⁾ EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17.

⁽¹¹⁾ EIB, »EIB Group Policy towards weakly regulated, non-transparent and non-cooperative jurisdictions and tax good governance«, (EIB's politik over for svagt regulerede, uigennemsigtige og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner og god forvaltning på skatteområdet), marts 2019.

Fredag den 10. juli 2020

er nødvendigt; noterer sig EIB-Gruppens reviderede ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og opfordrer EIB til at ajourføre sin politik i lyset af det femte direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og til at samarbejde med de relevante myndigheder for at sikre passende sanktioner for finansielle formidlere, der overtræder lovgivningen, og sikre, at der gælder strenge standarder for disse;

89. noterer sig gennemgangen af EIB's klagemekanisme og klageprocedurer til at sikre, at mekanismen er fuldt funktionsdygtig med hensyn til at opdage og afhjælpe eventuelle krænkelse af menneskerettighederne i forbindelse med EIB-relaterede projekter; opfordrer EIB til at sikre denne mekanismes uafhængighed og effektivitet; opfordrer til, at henstillingerne fra Den Europæiske Ombudsmand implementeres;

90. opfordrer EIB til at styrke sit samarbejde med Den Europæiske Ombudsmand;

91. glæder sig over EIB-Gruppens strategi for ligestilling og kønshandlingsplan og ser frem til handlingsplanens anden gennemførelsesfase;

92. opfordrer EIB til at fremme kvinders deltagelse og aktivt fremme en ligelig kønsfordeling i dets ledende stillinger;

93. opfordrer Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret (ECA) og EIB til at styrke Revisionsrettens rolle i den kommende fornyelse af trepartsaftalen om revisionsreglerne; opfordrer Revisionsretten til at foretage revision af alle EIB's transaktioner, herunder evaluere omkostningseffektiviteten af dens investeringsbestræbelser og additionaliteten af dens projekter, og til, at disse revisioner offentliggøres; opfordrer også Revisionsretten til at udarbejde henstillinger om resultaterne af EIB's eksterne långivningsaktiviteter og deres tilpasning til EU's politikker;

94. opfordrer til, at der indgås en interinstitutionel aftale mellem EIB og Parlamentet for at forbedre adgangen til EIB's dokumenter og data;

95. anmoder om, at Parlamentets beføjelser, hvad angår EIB's strategiske retning og politikker, straks styrkes for at sikre demokratisk kontrol med investeringerne, herunder muligheden for at indgive forespørgsler til skriftlig besvarelse til EIB, således som det allerede er muligt vedrørende ECB; opfordrer EIB-Gruppen til at forbedre sin ansvarlighed i disse spørgsmål og foreslår, at der etableres en kvartalsvis dialog med de relevante udvalg i Parlamentet med henblik på at sikre deltagelse i EIB's investeringsstrategi samt passende tilsyn; understreger betydningen af, at Parlamentet i højere grad gennemgår afgørelserne fra EIB's bestyrelse, og peger på muligheden for, at Parlamentet kan få observatørstatus i bestyrelsens møder for at sikre en bedre udveksling af oplysninger; kræver, at Kommissionen øger sin gennemsigtighed over for Parlamentet om de standpunkter, den fremlægger og forsvare i EIB's bestyrelse; opfordrer til, at der for at styrke EIB's ansvarlighed udarbejdes et aftalememorandum mellem EIB og Parlamentet med henblik på at forbedre adgangen til EIB's dokumenter og data vedrørende fremtidige strategiske retningslinjer og finansieringspolitikker;

96. anmoder EIB's formand om at forelægge denne beslutning for EIB's bestyrelse og EIB's styrelsesråd, og opfordrer til, at den drøftes i forvaltningsudvalget;

o

o o

97. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0191

Kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2018

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2018 (2019/2127(INI))

(2021/C 371/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) aktivitetsberetning for 2018,
- der henviser til EIB's finansielle beretning for 2018 og statistiske beretning for 2018,
- der henviser til bæredygtighedsrapporten for 2018, årsberetningen for 2018 om EIB uden for Den Europæiske Union og rapporten fra 2018 om EIB's virksomhed inden for EU,
- der henviser til de årlige rapporter fra EIB's Revisionsudvalg for 2018,
- der henviser til rapporten om gennemførelsen af EIB's politik for gennemsigtighed i 2018 og til rapporten om corporate governance for 2018,
- der henviser til aktiviteterne med efterforskning af svig i 2018,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands afgørelse i sag 1316/2016/TN om påståede mangler ved Den Europæiske Investeringsbanks gennemsigtighedspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til revisionen af klagemekanismen som følge af Den Europæiske Ombudsmands afgørelse i sag 1316/2016/TN om påståede mangler ved Den Europæiske Investeringsbanks gennemsigtighedspolitik,
- der henviser til aktivitetsrapporten for 2018 fra den overensstemmelsesansvarliges kontor i EIB og EIB-Gruppens aktivitetsrapport for 2018 om bekæmpelse af svig,
- der henviser til EIB-Gruppens forretningsplan for 2017-2019,
- der henviser til artikel 3 og 9 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 15, 126, 174, 175, 208, 209, 271, 308 og 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og dens protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank og protokol nr. 28 om økonomisk, social og territorial samhørighed,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks forretningsorden,
- der henviser til sin beslutning af 3. maj 2018 om kontrol med EIB's finansielle aktiviteter i 2016 — årsberetning 2016 ⁽²⁾ og af 17. januar 2019 om kontrol med EIB's finansielle aktiviteter i 2017 — årsberetning 2017 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/da/decision/da/95520>

⁽²⁾ EUT C 41 af 6.2.2020, s. 18.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0036.

⁽⁴⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 14. september 2016 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning (COM(2016)0597, SWD(2016)0297 og SWD(2016)0298),
- der henviser til Revisionsrettens særberetning om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) fra januar 2019 ⁽⁵⁾, nr. 3/2019,
- der henviser til Kommissionens rapport af 28. maj 2019 om administrationen af garantifonden for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer i 2018 (COM(2019)0244),
- der henviser til EIB's evalueringsrapport om EFSI's funktion fra juni 2018,
- der henviser til Kommissionens evaluering af det eksterne lånemandat fra 2019 ⁽⁶⁾,
- der henviser til rapporten »Europe in the World — The future of the European financial liability for development« ⁽⁷⁾, der er udarbejdet af Vismandsgruppen på Højt Plan vedrørende den Europæiske Finansielle Udviklingsstruktur,
- der henviser til rapporten »is the EIB up to the task in tackling fraud and corruption?« fra Counter balance fra oktober 2019 ⁽⁸⁾,
- der henviser til trepartsaftalen fra september 2016 mellem Europa-Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret og Den Europæiske Investeringsbank,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0118/2020),
- A. der henviser til, at EIB er bundet af traktaterne til at bidrage til EU-integration, økonomisk og social samhørighed og regionaludvikling gennem målrettede investeringsinstrumenter, såsom lån, egenkapital, garantier, risikodelingsfaciliteter og rådgivningstjenester;
- B. der henviser til, at EIB's primære mål er at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af det indre marked i Unionens interesse i overensstemmelse med artikel 309 i TEUF;
- C. der henviser til, at EIB som den største offentlige långiver i verden opererer på de internationale kapitalmarkeder, hvor de tilbyder konkurrencedygtige vilkår til kunder og favorable betingelser til støtte for EU's politikker og projekter;
- D. der henviser til, at EIB fyldte 60 år i 2018, samtidig med at den stod over for flere nye udfordringer, både inden for eller uden for Unionen;
- E. der henviser til, at EU i de sidste år har stået over for en krise med massiv underinvestering, samtidig med at det står over for et presserende behov for investeringer for at kunne klare den nødvendige grønne og digitale omstilling af økonomien; der henviser til, at investeringskvoten (dvs. investeringer som andel af BNP) sakker bagud i forhold til niveauet før krisen;
- F. der henviser til, at EIB vedtog nye klimaforpligtelser i november 2019 samt den nye udlånspolitik på energiområdet;
- G. der henviser til, at EIB spiller en central rolle på de internationale finansielle markeder, navnlig gennem sin førende rolle inden for udstedelse af grønne obligationer;

⁽⁵⁾ <https://www.eca.europa.eu/da/Pages/DocItem.aspx?did=49051>

⁽⁶⁾ Evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU af 16. april 2014 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/elm_evaluation_swd_2019_333_f1_staff_working_paper_en_v3_p1_1048237.pdf

⁽⁷⁾ https://www.consilium.europa.eu/media/40967/efad-report_final.pdf

⁽⁸⁾ <https://counter-balance.org/uploads/files/Reports/Flagship-Reports-Files/2019-Corruption-Report.pdf>

Fredag den 10. juli 2020

- H. der henviser til, at EIB forventes at spille en central rolle i finansieringen af den europæiske grønne pagt gennem investeringsplanen for et bæredygtigt Europa;
- I. der henviser til, at mål for den offentlige politik, såsom social samhørighed, bæredygtig udvikling og miljø, bør være bankens centrale fokus og mål;
- J. der henviser til, at EIB bør integrere europæiske værdier, først og fremmest menneskerettigheder, i sine investeringsstrategier;
- K. der henviser til, at EIB overvejer at blive »EU's udviklingsbank«, og at Rådet allerede har anmodet EIB og EBRD om at fremlægge disse planer med henblik på fremtidige drøftelser;
- L. der henviser til, at EIB's finansiering af aktiviteter uden for EU primært har til formål at støtte EU's eksterne politiske mål, samtidig med at den styrker Unionens synlighed og værdier og bidrager til at opretholde stabiliteten i tredjelande;
- M. der henviser til, at bestemmelser om beskyttelse mod svig, herunder skattesvig og hvidvask af penge, og mod risikoen for at finansiere terrorisme og korruption behørigt skal integreres i EIB's betingelser om due diligence og kontraktbetingelser;
- N. der henviser til, at der konstant bør sættes fokus på udviklingen af bedste praksis i relation til EIB's resultatpolitik og resultatstyring og i relation til god og åben forvaltning;

De vigtigste resultater i 2018 af EIB's finansieringsaktiviteter

- 1. noterer sig, at EIB-Gruppen ydede mere end 64,19 mia. EUR i finansiering i 2018, og at der blev undertegnet 854 projekter;
- 2. bemærker, at EIB's største investeringer er følgende:
 - 13,5 mia. EUR i lån til innovationsprojekter i 2018,
 - 32 % af EIB's finansiering blev tildelt samhørigheds- og omstillingsregioner, hvilket overstiger det planlagte mål på 30 %,
 - finansieringsordningerne for SMV'er og midcapselskaber udgør det vigtigste prioriterede område med over 23,3 mia. EUR,
 - investeringer for 15,2 mia. EUR i miljø,
 - 12,3 mia. EUR i infrastruktur,
 - långivningen til klimaændringer lå tæt på 30 % af EIB's portefølje i 2018, dvs. at 28 % af de samlede undertegnelser oversteg målet på 25 % til støtte for klimaaftalen fra Paris;
 - over 8 mia. EUR blev investeret uden for Europa og udgjorde 12,5 % af EIB's samlede finansiering;
- 3. noterer sig EIB's to overordnede politiske mål vedrørende EU's sociale og økonomiske samhørighed og klimaindsatsen samt de fire hovedmål for den offentlige politik inden for innovation, finansiering af SMV'er og midcapselskaber, infrastruktur og miljø; understreger, at disse primære mål for den offentlige politik bør være i fuld overensstemmelse med den seneste ajourføring af EU's politiske prioriteter for at afspejle nye økonomiske tendenser og overgangen til en bæredygtig økonomisk model, der respekterer klodens begrænsninger, social retfærdighed og den fælles velstand;

Fredag den 10. juli 2020

4. noterer sig den geografiske fordeling af undertegnede finansieringskontrakter i 2018; opfordrer EIB til også at rapportere om undertegnede finansieringskontrakter pr. land indbygger, pr. indbygger og i forhold til landets andel i EIB; opfordrer til en afbalanceret geografisk fordeling af investeringer for at tage hensyn til udviklings- og samhørighedsaspekter i lande og regioner; noterer sig den geografiske fordeling af undertegnede finansieringskontrakter i 2018 som andel af BNP, idet de fem medlemsstater, der modtager mest støtte, er Grækenland 1,01 % (1,87 mia. EUR), Cypern 1,01 % (0,21 mia. EUR), Portugal 0,98 % (1,98 mia. EUR), Kroatien 0,98 % (0,51 mia. EUR) og Polen 0,97 % (4,79 mia. EUR); bemærker, at de fem medlemsstater, der modtager mest støtte, i absolutte tal modtog 52,9 % af de undertegnede finansielle investeringer;

5. noterer sig, at Rådet er enigt om at fastholde bankens kapitalgrundlag ved at erstatte Det Forenede Kongeriges bidrag til EIB's indbetalte kapital med bankens reserver og den kapital, der kan kræves indbetalt, ved hjælp af proportionale forhøjelser i eventualforpligtelser; noterer sig, at Rådet blev enige om en asymmetrisk kapitalforhøjelse, der fører til en forøgelse af Polens og Rumæniens kapitalandele; opfordrer til EIB's aktionærer til yderligere at forhøje EIB's kapitalisering for at give mulighed for øgede investeringer og større risikovillighed for at finansiere de nødvendige projekter for at støtte en bæredygtig og digital omstilling af økonomien og bidrage til social og territorial samhørighed, jobskabelse, innovation og konkurrenceevne i EU, samtidig med at EIB's AAA-rating bevares;

6. noterer sig en andel af misligholdte lån på 0,3 % ved udgangen af 2018 (0,3 % ved udgangen af 2017) af den samlede låneportefølje på trods af, at banken for nylig er gået over til lånetransaktioner med højere risiko;

De vigtigste prioriteter for EIB's investeringspolitik og bæredygtighed i EIB's forretningsmodel

7. noterer sig, at EIB's opgave er at investere i levedygtige projekter, der lever op til EU's politiske mål, jf. artikel 309 i TEUF, herunder projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje; understreger, at prioriteringen af EIB's udlånsaktiviteter bør baseres på bæredygtige projekter med klare resultater, merværdi og bredere positive virkninger;

8. opfordrer EIB til at tage hensyn til alle risici for miljøet i forbindelse med store infrastrukturprojekter og kun at finansiere projekter med dokumenteret merværdi både for lokalbefolkningen og i miljømæssig, social og økonomisk henseende; understreger betydningen af både streng overvågning af mulige risici for korrupsion og svig i denne sammenhæng og gennemførelse af omhyggelige forudgående og efterfølgende vurderinger af de projekter, der skal finansieres;

9. understreger, at der er politisk vilje til at anvende en stadig stigende andel af EIB's finansiering til klima- og miljøbæredygtighed eller en såkaldt »europæisk klimabank«; opfordrer til, at civilsamfundet, Kommissionen, Parlamentet og bankens aktionærer udnytter denne mulighed til at tilpasse EIB's aktiviteter til Parisaftalen i 2020; understreger, at EIB i forbindelse med den nye udvikling fortsat skal støtte den regionale udvikling og EU's sociale og økonomiske samhørighedsmål som fastsat i protokol nr. 28 til TEUF;

10. opfordrer EIB til at fokusere på mindre, decentraliserede projekter, der ofte ejes af localsamfundet, og videreudvikle støtten til borgerledede initiativer ved at styrke den tekniske bistand og den finansielle ekspertise inden projektgodkendelsen med henblik på at forbedre adgangen til EIB-finansiering og kvaliteten og bæredygtigheden af dens aktiviteter; opfordrer i denne forbindelse til en tilstrækkelig finansiering af rådgivningstjenester i den næste flerårige finansielle ramme;

11. opfordrer EIB til at tage hensyn til lokale aktører, herunder civilsamfundet, i forbindelse med indvirkningen af investeringer på det lokale miljø;

12. glæder sig over revisionen af EIB's miljømæssige og sociale rammer senere i år; opfordrer EIB til at sikre, at princippet om ikke at gøre skade anvendes i alle dens aktiviteter; opfordrer EIB til at forpligte sig til at sætte en stopper for finansieringen af alle projekter, der ikke er i overensstemmelse med Parisaftalen og EU's klimamål;

13. støtter dermed offentliggørelsen af klare oplysninger om, hvordan EIB's strategi gennemføres, og om bæredygtigheden og klimapåvirkningen af dens produkter og porteføljer;

Fredag den 10. juli 2020

14. glæder sig over; at EIB rapporterer om mellem- og langsigtede økonomiske, samfundsmæssige og miljømæssige virkninger, når den fastsætter de underliggende principper for sine investeringer; glæder sig over, at denne rapportering omfatter både projektets planlægning (forudgående) og projektets gennemførelsesfase; mener, at den bør omfatte rapporter om de resultater, der er opnået på grundlag af dens investeringer, navnlig inden for EU;

15. mener, at der er behov for en indsats for at udvikle en klimaneutral økonomi på nationalt plan, og at EIB bør indtage en førende rolle på dette område; opfordrer EIB til at støtte nationale investerings- og eksport-import-banker i forbindelse med vedtagelsen af miljøprincipper og -foranstaltninger, der svarer til EIB's, og forpligte sig til kun at finansiere projekter, der er i overensstemmelse med Parisaftalen og EU's klimamål;

EIB's rolle i finansieringen af den europæiske grønne pagt

16. mener, at EIB spiller en vigtig rolle i håndteringen af klimaudfordringer, såsom den globale opvarmning og dekarbonisering af EU's økonomi; bemærker, at EIB bør følge de mål, der er fastsat i den grønne pagt;

17. bemærker, at de samlede klimainvesteringer i 2018 beløb sig til 16,2 mia. EUR, og at de største investeringer var i lavemissionsenergi (6 mia. EUR), vedvarende energi (4,1 mia. EUR) og energieffektivitet (2,7 mia. EUR); bemærker, at 29 % af EIB's långivning i 2018 gik til klimarelaterede projekter;

18. glæder sig over, at der i 2018 blev udstedt 4 mia. EUR i klimabevidsthedsobligationer, og at der blev udstedt 500 mio. EUR i bæredygtighedsbevidsthedsobligationer; understreger behovet for en EU-standard for grønne obligationer for at sikre gennemsigtighed og sporing af indtægterne;

19. minder om de tilsagn, som EIB's formand afgav under FN's klimatopmøde i september 2019, om at:

— tilpasse alle EIB's finansieringsaktiviteter til målene i Parisaftalen inden udgangen af 2020

— stille mindst 50 % af EIB's finanser til rådighed for klima- og miljømæssig bæredygtighed senest i 2025

— frigøre 1 billion EUR til klima- og miljøinvesteringer frem til 2030;

20. understreger, at EIB's ambition om at være en central finansiel søjle i den grønne pagt betyder, at banken skal intensivere sin indsats for at blive en »klimabank«; opfordrer EIB til at udarbejde en køreplan med specifikke, målbare, opnåelige, realistiske og tidsbestemte mål for gennemførelsen af Parisaftalen; opfordrer til, at disse mål tager hensyn til den potentielle risiko for, at forskellene mellem EU's regioner og medlemsstater øges; understreger EIB's aktiviteter til støtte for økonomisk og social samhørighed; understreger nødvendigheden af EIB's aktiviteter med henblik på at bringe støtten til økonomisk og social samhørighed i overensstemmelse med klimamålene;

21. opfordrer til, at der fastsættes ambitiøse forpligtelser i konkrete politikker; mener, at EIB bør gøre sine forpligtelser til en væsentlig del af sin forretningsplan og klimastrategi samt dens sektorudlansstrategier og beskyttelsespolitikker.

22. understreger, at det er yderst vigtigt, at alle EIB's investeringer og sektorspecifikke porteføljer er i overensstemmelse med Parisaftalen;

23. noterer sig, at EIB i 2018 godkendte finansiering til store gasinfrastrukturprojekter, herunder gasrørledninger til EU fra Turkmenistan og Aserbajdsjan (den transanatolske naturgasrørledning) og fra Grækenland til Italien via Albanien og Adriaterhavet (den transadriatiske rørledning); bemærker, at disse investeringer blev medtaget på den 4. liste over projekter af fælles interesse, der blev medfinansieret over EU-budgettet; opfordrer EIB til at redegøre for, hvordan disse projekter vil blive bragt i overensstemmelse med målene i Parisaftalen inden udgangen af 2020; understreger behovet for at anerkende gassens rolle både som en vigtig overgangsteknologi og for så vidt angår dens bidrag til overgangen til klimaneutralitet;

24. mener, at EIB's nye udlånspolitik på energiområdet er en væsentlig forbedring, navnlig beslutningen om at standse långivning til projekter med energi fra fossile brændstoffer inden udgangen af 2021 og det eksempel, som den udgør for andre banker; understreger behovet for at sikre, at anvendelsen af energikilder såsom naturgas og deres efterfølgende finansiering bør være i overensstemmelse med klimaneutralitet senest i 2050; bemærker, at udlånspolitikken på energiområdet vil blive taget op til revision i begyndelsen af 2022, og opfordrer til, at denne revision bringes i overensstemmelse med den europæiske taksonomi for bæredygtig finansiering;

Fredag den 10. juli 2020

25. glæder sig over EIB's fremtidige fokus på retfærdig omstilling, og forventer, at EIB bidrager til mekanismen for en retfærdig omstilling, navnlig under dens fremtidige lånefacilitet for den offentlige sektor og dens aktiviteter under InvestEU;

26. bemærker, at den andel af finansieringen, der ydes til veje, motorveje og lufttransport i 2018, var højere end gennemsnittet for 2014-2018, mens finansieringen til jernbaner i 2018 var lavere end gennemsnittet for 2014-2018; bemærker, at den samlede finansiering til lufttransport i 2018 beløber sig til 725 mio. EUR; ser frem til EIB's revision af udlånspolitikken over for transportsektoren; opfordrer til en ny politik for finansiering af transport med henblik på at dekarbonisere EU's transportsektor inden 2050;

27. opfordrer Kommissionen til at supplere rammerne for bæredygtige investeringer med kriterier for økonomiske aktiviteter med en betydelig negativ indvirkning på miljøet, som kan anvendes af EIB; anerkender EIB's bestræbelser på at bidrage til målene for bæredygtig udvikling;

28. opfordrer til, at der gennemføres nye politikker i kulstofintensive industrisektorer, hvor EIB er aktiv, såsom cement, petrokemikalier og stål, med henblik på at fokusere på disse sektors bæredygtighed og nøje afveje konsekvenserne af enhver opsigelse af igangværende kontrakter ved at fokusere på fremme af en cirkulær økonomi;

29. bemærker, at klimaproblemet ikke kan løses uden støtte fra industrien, at der kun kan opnås en omfattende ændring, hvis industrien inddrages, og at der gives de nødvendige incitamenter til innovative klimaløsninger;

30. glæder sig over EIB's nye metodologi til at evaluere CO₂-fodaftryk og opfordrer til en systematisk gennemførelse heraf med særlig fokus på indirekte emissioner (den såkaldte »type 3«); opfordrer til, at projekterne evalueres fuldstændigt og ikke ud fra en simpel økonomisk analyse af deres emissioners livscyklus;

31. opfordrer EIB til at undersøge mulighederne for at fastsætte strengere krav til formidlers kunder for at oplyse om deres eksponering for fossile brændstoffer og understreger, at sådanne nye krav ikke bør være til skade for SMV'ers adgang til finansiering;

32. glæder sig over EIB's vedtagelse af udelukkelsespolitikken og opfordrer til, at den anvendes stringent til at udelukke kunder, der er involveret i korruption eller svig med EIB-finansiering;

33. er af den opfattelse, at EIB's finansiering bør være underlagt videnskabelige mål og ambitiøse forpligtelser med henblik på at udfase dens støtte til projekter, hvis aktiviteter fører til betydelige drivhusgasemissioner, i overensstemmelse med bedste praksis i den kommercielle banksektor⁽⁹⁾;

34. glæder sig over de retningslinjer for vandkraft, der blev vedtaget i 2018⁽¹⁰⁾, og opfordrer til, at kravene om gennemsigtighed udvides til at omfatte alle infrastrukturprojekter;

35. minder EIB om, at beskyttelse af biodiversitet er et centralt element i tilpasningen til klimaforandringer, og at genopretning af økosystemer er den eneste dokumenterede teknologi, hvad angår negative emissioner; bemærker at EIB's projekter er genstand for en risikovurdering for biodiversiteten og skal være i overensstemmelse med bankens standarder for biodiversitet, og opfordrer EIB til at øge sin finansiering for at opfylde EU's mål på dette område, navnlig målet om nul nettoskovrydning og målene for beskyttelse af hav- og kystområder;

36. bemærker, at Den Europæiske Investeringsfond (EIF) er fuldt ud integreret i alle EIB's klimaforanstaltninger;

EIB's aktiviteter uden for EU

37. gentager, at udryddelse af fattigdom, mobilisering af nationale ressourcer og menneskerettigheder er centrale emner inden for EU's struktur for udviklingsfinansiering med en øget synlighed af de finansierede foranstaltninger; mener, at EU i de kommende år bør fokusere på gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

⁽⁹⁾ Crédit Agricole har forpligtet sig til ikke længere at støtte virksomheder, der udvikler eller planlægger at udvikle deres kulaktiviteter. Crédit Agricoles nultolerancepolitik gælder for alle virksomheder, der udvikler eller planlægger at udvikle deres kulaktiviteter, hvilket omfatter udvinding af kul, elproduktion fra kul og handel med og transport af kul.

⁽¹⁰⁾ EIB, »Environmental, Climate and Social Guidelines on Hydropower Development«, oktober 2019.

Fredag den 10. juli 2020

38. bemærker med tilfredshed EIB's hurtige evne til at tilpasse sig de internationale udfordringer; opfordrer EIB til at fortsætte med at støtte EU's eksterne politikker og beredskab som f.eks. i forbindelse med det økonomiske resiliensinitiativ som led i Europas reaktion på globale migrations- og flygtningeudfordringer;

39. tilskynder EIB, EBRD, de multilaterale udviklingsbanker og de internationale finansielle institutioner til fortsat at arbejde hen imod det bedst mulige operationelle samarbejde om gennemførelsen af projekter, idet dette tættere samarbejde på tværs af banker er absolut nødvendigt for at optimere omkostningerne og øge synergierne med en mere effektiv anvendelse af ressourcerne;

40. bemærker, at midtvejsevalueringen af det eksterne lånemandat i 2018 fører til en forhøjelse af garantien på 5,3 mia. EUR;

41. minder om behovet for konstant at bringe EIB's aktiviteter i overensstemmelse med målene for EU's udenrigspolitik;

42. noterer sig, at menneskerettighedsprincipperne er fuldt integreret i bankens centrale procedurer og standarder for due diligence, herunder forudgående vurderinger; minder om, at EIB er direkte bundet af EU's charter om grundlæggende rettigheder, og at kontraktbestemmelser med kunder giver mulighed for at suspendere kontrakter i tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne; glæder sig over revisionen af erklæringen fra 2009 om miljømæssige og sociale principper og standarder;

43. opfordrer EIB til at tage højde for den lokale situation, når der investeres i tredjelande; minder om, at investeringer i tredjelande også bør sigte mod at skabe langsigtet, bæredygtig økonomisk vækst, der drives af den private sektor, støtte bekæmpelsen af klimaændringer og mindske fattigdommen gennem jobskabelse og forbedret adgang til produktionsmidler;

44. noterer sig, at EIB ansætter specialister i menneskerettigheder, men at en forøgelse af EIB's lokalt ansatte i partnerlandene vil fremme en bedre forståelse af den lokale situation; opfordrer EIB til at sikre, at der tages hensyn til menneskerettighederne i dens samlede beslutningsproces;

45. bemærker, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten på projektniveau spiller en rolle, da de høres om EIB-projekter, der vurderes, inden disse projekter forelægges EIB's bestyrelsesmedlemmer til vedtagelse;

46. opfordrer EIB til at behandle resultaterne af Kommissionens evaluering af dets eksterne lånemandat, idet det påpeges, at det er vanskeligt for Kommissionens tjenestegrene at få indblik i EIB's resultater på anden måde end via eksterne aktører, idet rapporteringen om de faktiske resultater først gives efter projektets afslutning, og EIB ikke er forpligtet til at signalere problemer i forbindelse med gennemførelsen; mener, at Kommissionens konklusion om, at der stadig er meget uvished om faktiske resultater og virkninger af EU's indsats, er meget problematisk;

47. gentager sin interesse i at blive inddraget og bidrage til drøftelserne mellem Rådet og EIB om den mulige etablering af bankens nye EU-udviklingsbank som et datterselskab; opfordrer EIB til at prioritere fattigdomsudryddelse, mobilisering af nationale ressourcer og menneskerettigheder i sine planer om at oprette et datterselskab til dens udviklingsaktiviteter;

EFSI's funktion og effektivitet

48. noterer sig det centrale kvantitative mål for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) om at mobilisere yderligere 500 mia. EUR i private og offentlige investeringer; bemærker, at målbare mål for bæredygtighed og social indvirkning bør indgå i fremtidige investeringsstrategier;

49. bemærker, at EIB har ansat 358 medarbejdere til gennemførelsen af EFSI og 75 personer til Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning;

50. minder om, at EFSI har en særlig forvaltningsstruktur i forhold til EIB, og at dens investeringsaktiviteter finder sted inden for to tematiske områder, nemlig infrastruktur- og innovationsvinduet, som forvaltes af EIB, og SMV-vinduet, som forvaltes af EIF;

Fredag den 10. juli 2020

51. gentager, at den underliggende begrundelse for EFSI, som støttes via EU-budgettet i modsætning til andre af EIB's nuværende finansieringsinstrumenter, er at skabe additionalitet ved at indkredse nye og innovative fremtidsorienterede sektorer og højrisikoprojekter;

52. understreger betydningen af additionalitetskriterierne, som indebærer, at der kun skal støttes aktiviteter, der er berettiget til EFSI-støtte, når der er tale om klart identificerede markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer og aktiviteter, som ikke kunne være blevet gennemført i samme omfang eller inden for samme tidsramme uden EFSI;

53. noterer sig med bekymring Revisionsrettens bemærkninger om, at de rapporterede skøn vedrørende de mobiliserede investeringer ikke tager hensyn til, at visse EFSI-foranstaltninger erstattede andre EIB-foranstaltninger og EU's finansielle instrumenter eller til, at en del af EFSI-støtten gik til projekter, der kunne være blevet finansieret via andre offentlige eller private kilder under forskellige betingelser;

54. gentager sin opfordring til en objektiv oversigt over additionaliteten, de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger og merværdien af EFSI-projekter samt deres overensstemmelse med Unionens politikker eller andre EIB-aktiviteter for at gøre den mere politikorienteret end efterspørgselsstyret som påpeget i Revisionsrettens særberetning ⁽¹¹⁾ i januar 2019;

55. bemærker, at EFSI-foranstaltninger var berettigede til at modtage midler fra EU's og medlemsstaternes offentlige kilder ud over private investeringer; noterer sig betydningen af at undgå, at de anvendte finansielle midler ikke anvendes optimalt og en eventuel dødvægt af sådanne udgifter; understreger behovet for at sikre additionalitet;

56. mener, at enhver overlapning, hvad angår udgifter, der afholdes af flere investorer, og dødvægt af udgifter, bør undgås for at undgå upålidelig eller mangeartet ejerskab til resultaterne fra finansieringen af investeringer gennem flere forskellige kanaler;

57. kræver en bedre synergi mellem EFSI, nationale erhvervsfremmende banker og investeringsplatforme for at forbedre EFSI's samlede effektivitet;

58. mener, at det er yderst vigtigt, at der tages behørigt hensyn til erfaringerne fra EFSI 1.0 og EFSI 2.0, navnlig med hensyn til additionalitet, bæredygtighed og gennemsigtighed, ved den indledende planlægning, gennemførelse og rapportering af de opnåede resultater af InvestEU-programmet;

EIB's styring, gennemsigtighed og ansvarlighed

59. minder om, at det er vigtigt med etik, integritet, gennemsigtighed og ansvarlighed i EIB's og EIF's samtlige aktiviteter;

60. noterer sig, at Kommissionen afgiver udtalelse om alle finansieringstransaktioner i henhold til proceduren i artikel 19 i EIB's vedtægter; opfordrer Kommissionen til at stille disse udtalelser til rådighed, når de er afgivet;

Optimering af EIB's ramme for corporate governance og kontrol

61. henstiller til at tilpasse bankens tilgang og de dertil knyttede kvalitetskontroller i alle bankens enheder og at imødegå compliancerisici og at støtte en fuldstændig gennemførelse af det resultatbaserede budgetprincip i EIB og EIB-Gruppen;

62. kræver, at der udarbejdes en vurdering og en beretning om de risici og kontrolsystemer, der er forbundet med blandet finansiering med Kommissionen i lyset af indvirkningen af aktiviteter med blandet finansiering, ikke kun med hensyn til tilsyn, men også med hensyn til forvaltningsmuligheder;

⁽¹¹⁾ <https://www.eca.europa.eu/da/Pages/DocItem.aspx?did=49051>

Fredag den 10. juli 2020

63. bemærker, at bankens forretningsmodel i 2018 fortsat udviklede sig og var mere diversificeret på grund af væksten i EFSI's aktiviteter, som er mere komplekse, og som følge af transaktioner, der er af mindre størrelse og med en højere risikoprofil;

64. noterer sig, at bestyrelsen skitserede flere organisatoriske og forvaltningsmæssige ændringer i juli 2018 og godkendte en køreplan for gennemførelse i december 2018, herunder bl.a.:

- i) et forslag om ændring af EIB's vedtægter med henblik på at øge antallet af stedfortrædere til bestyrelsen og indføre afstemning med kvalificeret flertal for visse forvaltningsspørgsmål;
- ii) forbedring af bankens interne kontrol- og risikostyringsmiljø ved at oprette en risikofunktion i gruppen, som varetages af gruppens risikochef;

65. mener med hensyn til revisionen af EIB's styrende organers ansvar, at medlemmerne af direktionen under alle omstændigheder bør undgå eventuelle interessekonflikter; mener, at det i denne forbindelse er vigtigt i adfærdskodeksen for direktionen og bestyrelsen at medtage en bestemmelse, der udelukker muligheden for, at deres medlemmer kan føre tilsyn med långivningen eller gennemførelsen af projekter i deres hjemlande;

66. beklager den fortsatte mangel på diversitet og balance mellem kønnene i den øverste ledelse og i EIB-Gruppens styrende organer; opfordrer EIB til at prioritere dette;

67. opfordrer EIB til fuldt ud at gennemføre de anbefalinger, der er fremsat i EIB's Revisionsudvalgs årsberetning for 2018 ⁽¹²⁾, nemlig at:

- direktionens og bestyrelsens adfærdskodeks revideres;
- banken skal sikre passende og tilstrækkelig bemanning til kontrolopgaver, og at eventuelle eksisterende mangler i ansættelsen i kontrolfunktionerne skal afhjælpes hurtigst muligt;
- direktionen udvikler en køreplan, herunder milepæle, ressourcer og tidsplan for gennemførelsen af anbefalingerne, idet gennemførelsen af Revisionsudvalgets henstillinger tidligere har været for langsom;

Hen imod en mere gennemsigtig og ansvarlig institution med styrkede mekanismer til at bekæmpe svig og korruption

68. noterer sig, at EIB i årenes løb har indført interne mekanismer og forvaltningsstrukturer til at mindske risikoen for svig og korruption; minder om, at banken også offentligt har forpligtet sig til at anvende en »politik med nultolerance over for svig og korruption«;

69. opfordrer EIB til på sit websted at offentliggøre oplysninger om reelt ejerskab vedrørende dens kunder med henblik på at øge synligheden af dens aktiviteter og bidrage til at forebygge tilfælde af korruption og interessekonflikter;

70. anmoder EIB om at gøre ydelsen af direkte og indirekte lån betinget af offentliggørelse af landeopdelte skatte- og regnskabsmæssige data samt oplysninger om det reelle ejerforhold for de modtagere og finansielle formidlere, der er involveret i finansieringstransaktionerne;

71. noterer sig rapporten fra Counter balance, hvori det konkluderes, at EIB stadig ikke er i stand til at bekæmpe svig og korruption, til dels på grund af svagheder i dens interne mekanismer, og til dels som følge af de utilfredsstillende forvaltningsmæssige rammer, hvori dens aktiviteter indgår, sammen med en mangel på tilstrækkelig ekstern kontrol af dens aktiviteter, herunder OLAF's aktiviteter, samt EIB's og OLAF's svar til denne rapport; opfordrer EIB til at gennemføre de nødvendige forbedringer for at tackle de resterende svagheder; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om at sikre, at EIB overholder due diligence-forpligtelser, der mindst svarer til EU's hvidvaskningsdirektiv;

⁽¹²⁾ https://www.eib.org/attachments/general/ac_annual_reports_2018_en.pdf

Fredag den 10. juli 2020

72. udtrykker alvorlig bekymring over den nylige offentliggørelse af en artikel ⁽¹³⁾ om en intern revision af EIB, hvori der blev konstateret alvorlige mangler i bankens anvendelse af standarder for bekæmpelse af hvidvask af penge; glæder sig over EIB's bestræbelser for at håndtere disse mangler og opfordrer den indtrængende til at afslutte sit arbejde som en prioritet inden den fastsatte frist og til at aflægge rapport til Parlamentet om de konkrete foranstaltninger, der er truffet, navnlig dem, der har til formål at styrke due diligence over for kunder; opfordrer EIB til at dele rapporten om den ovennævnte interne revision med Parlamentet og til at offentliggøre et fyldestgørende resumé heraf sammen med en detaljeret vurdering af, hvordan hver enkelt mangel rent faktisk er blevet håndteret, hvilket skal gøres tilgængelig for den bredere offentlighed;

73. opfordrer EIB til at gøre sit bedste for at samarbejde med OLAF og EPPO og om sidstnævnte til proaktivt at dække EIB's sager ved at efterforske og retsforfølge gerningsmænd til lovovertrædelser, der skader EU's finansielle interesser;

74. gentager sin opfordring til EIB om at blive mere ansvarlig over for andre EU-institutioner ved at styrke Parlamentets kontrol med EIB og give Den Europæiske Revisionsret fuld ret til at foretage revision af EIB's aktiviteter;

75. minder om, at offentlig deltagelse i EIB's politikudformning er et middel til at øge ansvarligheden, navnlig inddragelsen af lokalsamfund og borgere, der er berørt af EIB's aktiviteter;

76. minder om, at gennemsigtighed i gennemførelsen af EIB's politikker ikke kun fører til styrkelse af EIB's generelle virksomhedsansvar med et klart overblik over typen af finansielle formidlere og endelige modtagere, men bidrager også til at forbedre effektiviteten og bæredygtigheden af bistanden til de finansierede projekter; opfordrer derfor EIB til at tage hensyn til disse aspekter i den planlagte revision af EIB's gennemsigtighedspolitik i 2020;

77. støtter dermed offentliggørelsen af klare oplysninger om, hvordan EIB's strategi gennemføres, og om bæredygtigheden og klimapåvirkningen af dens produkter og porteføljer;

78. forventer, at EIB's politik for beskyttelse af whistleblowere er ambitiøs og fastsætter høje standarder; opfordrer indtrængende EIB til i denne gennemgang at medtage både interne og eksterne whistleblowere og til at fastlægge klare og veldefinerede procedurer, tidsplaner og retningslinjer med henblik på at give whistleblowere de bedste retningslinjer og beskytte dem mod mulige repressalier;

79. beklager, at klagemekanismerne ikke blev tilstrækkeligt styrket ved udgangen af 2018, og mener, at adgangen til en effektiv og uafhængig klagemekanisme, herunder klagemuligheder, bør udvikles yderligere; bemærker, at EIB har oprettet en ny særlig klagemekanisme for projektindkøb for at sikre en mere effektiv og uafhængig behandling af relaterede klager i 2019;

80. glæder sig over EIB's indsats for at offentliggøre ny dokumentation om klimaindsatsen, resultattavler fra EFSI-projekter eller rapporter om færdiggørelse af projekter uden for EU med henblik på færdiggørelse af aktiviteter uden for EU; mener, at EIB også i videst muligt omfang bør offentliggøre referater af bestyrelsesmøder, referater og dagsordener for direktionens møder, 3PA-REM-dokumenter og Kommissionens udtalelser om projekter og projekters tilsynsrapporter; forstår imidlertid, at der er visse begrænsninger med hensyn til dokumenters gennemsigtighed for at sikre beskyttelse af fortrolige oplysninger fra EIB's kunder og projektpartnere;

81. noterer sig ikrafttrædelsen af EIB's nye udelukkelsespolitik i 2018, herunder proceduren for udelukkelse af enheder og enkeltpersoner med negative registreringer af deres adfærd og aktiviteter, og dermed gennemførelsen af de eksisterende bestemmelser og forbud i EIB's politik for bekæmpelse af svig;

⁽¹³⁾ Luxembourg Times, »EIB under scrutiny for failings after whistleblowing complaints«, 21. april 2020.

Fredag den 10. juli 2020

82. afventer resultaterne af den revision, der blev iværksat i 2018 af EIB's og EIF's politikker for bekæmpelse af svig, og støtter en mere stringent tilgang i dens politik for nultolerance over for svig, korruption og andre former for ulovlig adfærd; opfordrer EIB til at øge samarbejdet med OLAF og EPPO i fremtiden og til at indberette alle tilfælde af potentiel svig til de kompetente myndigheder; er af den opfattelse, at EPPO i fremtiden bør have mandat til i de EU-medlemsstater, der er medlem af EPPO, at retsforfølge kriminel aktivitet, der vedrører EIB-midler;

83. noterer sig, at EIB offentliggør oplysninger om sine kunder for hver transaktion på sit websted; opfordrer EIB til også at offentliggøre de nødvendige oplysninger om reelle ejere; glæder sig over EIB's nuværende politik for beskyttelse af whistleblowere;

84. noterer sig stigningen i antallet af påstande i 2018 med 184 nye påstande (149 i 2017), hvoraf 68 % stammede fra interne kilder og 31 % fra eksterne kilder; bemærker, at de vigtigste undersøgelsesområder er svig, korruption, misbrug af EIB's/EIF's navn og hemmelige aftaler; bemærker, at 69 % ud af EIB-Gruppens samlede henvisninger blev sendt til OLAF;

85. noterer sig aftalen mellem EIB og Volkswagen, der medfører, at Volkswagen udelukkes fra at deltage i EIB-projekter i 18 måneder, og at Volkswagen forpligter sig til at bidrage til bæredygtighedsinitiativet, herunder miljøbeskyttelse;

86. støtter en ansvarlig beskatningspolitik i EIB ved at støtte indsættelse af klausuler om integritet i EIB-Gruppens kontrakter, gennemførelse af grundige due diligence-undersøgelser i forbindelse med ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner med en klar identifikation af kontraherende modparter og geografisk beliggenhed; glæder sig over vedtagelsen af en politik over for ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner i marts 2019 og opfordrer til hurtig gennemførelse og regelmæssig rapportering til Parlamentet om dens gennemførelse;

87. mener, at overholdelse af de højeste integritetsstandarder er et strengt krav, nemlig AMF-CFT-standarderne, der fremmes af EU, Den Finansielle Aktionsgruppe samt de principper for god forvaltningspraksis på skatteområdet, som OECD, G20 og EU har fremmet for at forbedre bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme;

88. anerkender EIB's pionerrolle på EU-plan i forbindelse med udarbejdelsen af en bæredygtighedsrapport; opfordrer EIB til yderligere at udvikle sin bæredygtighedsrapport ved at rapportere om resultater ved hjælp af veldefinerede indikatorer, der er specifikke, let målbare og sammenlignelige;

89. glæder sig over den første udstedelse af en begrænset revisionserklæring fra EIB's eksterne revisor om udvalgte opgørelser, tal og indikatorer i dens bæredygtighedsrapport for 2018;

90. opfordrer til, at Revisionsretten foretager en grundigere ekstern kontrol af EIB, og at de nuværende bestemmelser i trepartsaftalen, der blev undertegnet i 2016, og som regulerer samarbejdet mellem Den Europæiske Investeringsbank, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret, grundigt bør genovervejes, når den kommende trepartsaftale skal drøftes i september 2020;

91. gentager imidlertid sin anmodning vedrørende EIB's årsberetning og anmoder om, at EIB fremlægger en mere omfattende, detaljeret og harmoniseret årlig aktivitetsrapport og væsentligt forbedrer præsentationen af oplysningerne ved at inkludere detaljerede og pålidelige opdelte oplysninger om de investeringer, som er godkendt, undertegnet og udbetalt for det pågældende år, og om de anvendte finansieringskilder (egne indtægter, EFSI, programmer, der forvaltes centralt af EU osv.), samt oplysninger om modtagerne (medlemsstater, den offentlige eller private sektor, formidlere eller direkte modtagere), de sektorer, der støttes, og resultaterne af de efterfølgende evalueringer;

92. opfordrer Budgetkontroludvalget til at afholde en årlig workshop/høring om aktiviteter og kontrol af EIB's transaktioner, som kan give Parlamentet yderligere relevante oplysninger til støtte for sit arbejde med kontrol af EIB og EIB's aktiviteter;

Opfølgning på Parlamentets henstillinger

93. opfordrer EIB til at fortsætte med at rapportere om situationen og status for tidligere henstillinger fra Parlamentet i sine årlige beslutninger, navnlig med hensyn til:

a) den økonomiske, miljømæssige og sociale indvirkning af dens investeringsstrategi

Fredag den 10. juli 2020

- b) tilpasninger vedrørende forebyggelse af interessekonflikter, navnlig når medlemmerne deltager i tildelingen af lån
- c) gennemsigtighed med hensyn til gennemførte due diligence-undersøgelser af kunder for at forebygge skatteundgåelse, svig og korruption;

o

o o

94. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og anmoder Rådet og EIB's bestyrelse om at drøfte Parlamentets fremsatte holdninger.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0192

Beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsrapport 2018

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsrapport 2018 (2019/2128(INI))

(2021/C 371/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 310, stk. 6, og artikel 325, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til sine beslutninger om tidligere årsrapporter fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
- der henviser til rapport af 11. oktober 2019 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen: »30. årsrapport om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser og bekæmpelse af svig (2018)« (COM(2019)0444) og de ledsagende arbejdsdokumenter (SWD(2019)0361, SWD(2019)0362, SWD(2019)0363, SWD(2019)0364 og SWD(2019)0365),
- der henviser til OLAF's rapport for 2018 ⁽¹⁾ og til OLAF-Overvågningsudvalgets aktivitetsrapport for 2018,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Revisionsretten med titlen »Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig: en øget indsats for at beskytte EU's budget« (COM(2019)0196),
- der henviser til »handlingsplanen« (SWD(2019)0170) og »vurderingen af risikoen for svig« (SWD(2019)0171), der ledsager meddelelsen med titlen »Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig: en øget indsats for at beskytte EU's budget« (COM(2019)0196),
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for regnskabsåret 2018, med institutionernes svar ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 2. maj 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet (COM(2018)0324),
- der henviser til indførelsen af standardbestemmelser om beskyttelse af EU's finansielle interesser i alle Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme (FFR),
- der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 8/2018 om Kommissionens forslag af 23. maj 2018 om ændring af OLAF-forordning nr. 883/2013 for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af OLAF's undersøgelser (COM(2018)0338),
- der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 9/2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig (COM(2018)0386),
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 26/2018 med titlen »En række forsinkelser i IT-systemerne på toldområdet: Hvad gik der galt?«,

⁽¹⁾ OLAF, »Nittende rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, 1. januar til 31. december 2018«, 2019.

⁽²⁾ EUT C 340 af 8.10.2019, s. 1.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 01/2019 med titlen »Bekæmpelse af svig i forbindelse med EU's udgifter: Der er behov for handling«,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 06/2019 med titlen »Håndtering af svig i forbindelse med EU's samhörighedsudgifter: Forvaltningsmyndighederne bør styrke deres afslørings-, reaktions- og koordineringsindsats«,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 12/2019 med titlen »E-handel: Mange af udfordringerne med at opkræve moms og told er stadig ikke løst«,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾, og til midtvejsevalueringen heraf, som blev offentliggjort af Kommissionen den 2. oktober 2017 (COM(2017)0589),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ⁽⁴⁾ (BFI-direktivet),
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed »EPPO« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁷⁾,
- der henviser til rapporten af 4. september 2019, som Kommissionen bestilte, med titlen »Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: Final Report«,
- der henviser til rapporten fra maj 2015, som Kommissionen bestilte, med titlen »Study to quantify and analyse the VAT Gap in the EU Member States: 2015 report« og til Kommissionens meddelelse af 7. april 2016 om en handlingsplan på momsområdet med titlen »Mod et fælles europæisk momsområde — De svære valg« (COM(2016)0148),
- der henviser til Kommissionens rapport af 3. februar 2014 om bekæmpelse af korruption i EU (COM(2014)0038),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. juni 2011 med titlen »Bekæmpelse af korruption i EU« (COM(2011)0308),
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2017 om whistleblowers rolle for beskyttelsen af EU's finansielle interesser ⁽⁹⁾,

⁽³⁾ EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65.

⁽⁹⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 56.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til statusrapport af 12. maj 2017 om gennemførelsen af Kommissionens meddelelse med titlen »Intensivering af kampen mod cigaretsmugling og andre former for ulovlig handel med tobaksvarer — En samlet EU-strategi (COM(2013)0324) af 6.6.2013« (COM(2017)0235),
- der henviser til rapporten med titlen »Fraud in Public Procurement — A collection of red flags and best practices«, som blev samordnet af OLAF og offentliggjort den 20. december 2017, og til OLAF-håndbogen af 2017 om indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med delt forvaltning,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 19/2017 med titlen »Importprocedurer: Mangler i lovgrundlaget og en ineffektiv gennemførelse påvirker EU's finansielle interesser«,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-105/14: straffesag mod Ivo Taricco m.fl. ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-42/17: straffesag mod M.A.S. og M.B. ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Rettens dom i sag T-48/16: Sigma Orionis SA mod Europa-Kommissionen ⁽¹²⁾,
- der henviser til vedtagelsen af Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2018 om »Beskyttelse af EU's finansielle interesser — Inddrivelse af penge og aktiver fra tredjelande i tilfælde af svig« ⁽¹³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Et moderne budget for en Union, der beskytter, styrker og forsvarer — Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027« (COM(2018)0321),
- der henviser til sin beslutning af 4. oktober 2018 om bekæmpelse af toldsvig og beskyttelse af EU's egne indtægter ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til den fortsatte gennemførelse af Hercule III-programmet ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0103/2020),
- A. der henviser til, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne gennemfører Unionens budget, hvoraf 74 % blev gennemført ved delt forvaltning i 2018;
- B. der henviser til, at Kommissionen bør opfylde sine tilsyns-, kontrol- og revisionsforpligtelser ved delt forvaltning;

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2015 i sag C-105/14, straffesag mod Ivo Taricco m.fl., ECLI:EU:C:2015:555.

⁽¹¹⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. december 2017 i sag C-42/17, straffesag mod M.A.S. og M.B., 42/17, ECLI:EU:C:2017:936.

⁽¹²⁾ Rettens dom af 3. maj 2018 i sag T-48/16, Sigma Orionis SA mod Europa-Kommissionen, ECLI:EU:T:2018:245.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0419.

⁽¹⁴⁾ EUT C 11 af 13.1.2020, s. 50.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 250/2014 af 26. februar 2014 om oprettelse af et program til fremme af aktiviteter til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (Hercule III-programmet) og om ophævelse af afgørelse nr. 804/2004/EF (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 6).

Fredag den 10. juli 2020

- C. der henviser til, at medlemsstaterne ved udførelsen af opgaver med tilknytning til budgetgennemførelsen bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig, jf. artikel 63 i finansforordningen (EU, Euratom) 2018/1046;
- D. der henviser til, at medlemsstaterne for at beskytte Unionens finansielle interesser bør foretage forudgående og efterfølgende kontrol, inddrive uretmæssigt udbetalte midler og om nødvendigt indlede retsforfølgning i den henseende;
- E. der henviser til, at forsvarlig økonomisk forvaltning og beskyttelse af EU's finansielle interesser er centrale principper i EU's budgetgennemførelsespolitik, som skal øge borgernes tillid ved at sikre, at skatteydernes penge anvendes korrekt, og at EU-budgettet gennemføres effektivt;
- F. der henviser til, at den forsvarlige forvaltning af offentlige udgifter og beskyttelsen af EU's finansielle interesser bidrager til en effektiv forvaltning af EU-budgettet;
- G. der henviser til, at det i artikel 310, stk. 6, i TEUF hedder, at »Unionen og medlemsstaterne bekæmper i overensstemmelse med artikel 325 svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser«; der henviser til, at det i artikel 325, stk. 2, i TEUF hedder, at »medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser«; der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til artikel 325, stk. 3, i TEUF samordner deres optræden med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser mod svig, og at de sammen med Kommissionen tilrettelægger et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente myndigheder; der henviser til, at Revisionsretten i henhold til artikel 325, stk. 4, i TEUF skal høres om nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser;
- H. der henviser til, at EU-budgettet støtter fælles målsætninger og bidrager til at tackle fælles udfordringer, og til, at god performance er en forudsætning for at opnå resultater og realisere prioriteringer, samt til, at forenklingen og den regelmæssige vurdering af indtægter, udgifter, resultater og virkninger ved hjælp af forvaltningsrevisioner er væsentlige elementer i performancebudgetteringen;
- I. der henviser til, at EU, inden for de grænser, der er fastsat i TEUF, har en forpligtelse til at handle, når det drejer sig om spørgsmål om bekæmpelse af korruption; der henviser til, at Unionens forpligtelse til at sikre et højt sikkerhedsniveau, herunder ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet og ved indbyrdes tilnærmelse af straffelovgivningen, er fastsat ved artikel 67 i TEUF; der henviser til, at korruption ifølge artikel 83 i TEUF er på listen over kriminalitetsområder af særlig grov karakter med en grænseoverskridende dimension, som har negative konsekvenser for EU's finansielle interesser;
- J. der henviser til, at svig med EU-midler er en af de måder, hvorpå kriminelle organisationer kan komme ind i økonomien og undergrave den økonomiske frihed og den frie konkurrence;
- K. der henviser til, at mangfoldigheden af retlige og administrative systemer i medlemsstaterne skal håndteres på passende vis for at muliggøre en mere samordnet EU-indsats til forebyggelse af uregelmæssigheder og bekæmpelse af svig; der henviser til, at Kommissionen bør styrke sine bestræbelser på at bekæmpe svig yderligere og fortsætte med at gennemføre dem effektivt for at opnå resultater, der er endnu mere håndgribelige og tilfredsstillende;
- L. der henviser til, at korruption udgør en alvorlig trussel mod såvel Unionens finansielle interesser som mod demokratiet og tilliden til den offentlige forvaltning;
- M. der henviser til, at moms, der er opkrævet af medlemsstater, er en vigtig indtægtskilde for de nationale budgetter, og at momsbaserede egne indtægter udgjorde 11,9 % af EU's samlede budget i 2018;
- N. der henviser til, at systematiske og institutionaliserede tilfælde af korruption i visse medlemsstater er til alvorlig skade for EU's finansielle interesser og samtidig udgør en trussel mod demokratiet, de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet; der henviser til, at det ved den særlige eurobarometerundersøgelse 470 om korruption, som blev offentliggjort i december 2017, blev fastslået, at den generelle opfattelse af og de generelle holdninger til korruption forblev stabile i forhold til 2013, hvilket tyder på, at der ikke er opnået nogen konkrete resultater med hensyn til at forbedre EU-borgernes tillid til deres institutioner;

Fredag den 10. juli 2020

Afsløring og indberetning af uregelmæssigheder

1. glæder sig over den 30. årsberetning om beskyttelse af EU's finansielle interesser og bekæmpelse af svig samt over de fremskridt, der er gjort i de seneste tre årtier med hensyn til at opstille og udvikle det lovgivningsmæssige grundlag og de institutionelle rammer (OLAF og EPPO) i forbindelse med bekæmpelsen af svig og uregelmæssigheder på EU-plan og til at etablere et samarbejde såvel medlemsstaterne imellem som mellem dem og Kommissionen samt med hensyn til de resultater, der er opnået i forbindelse med beskyttelsen af EU-budgettet, og som kun er blevet en realitet i kraft af den fælles indsats fra både EU-institutionerne og de nationale myndigheder;
2. bemærker med stor bekymring, at svigagtige praksisser er i konstant udvikling, og at der opstår nye svigmønstre, som har en stærk tværnational dimension og er af grænseoverskridende karakter (f.eks. svig i forbindelse med salgsmæssigheder for landbrugsprodukter; skuffeselskaber; toldunddragelse ved at værdisætte tekstiler og fodtøj, der importeres til Unionen og går gennem toldklarering i adskillige medlemsstater, for lavt; e-handel; forøgelse af den grænseoverskridende dimension af svig på udgiftssiden; og forfalskning), og som har en negativ indvirkning på EU-budgettets indtægtsside, og hvortil der kræves en ny og samordnet reaktion på EU-plan og på nationalt plan;
3. bemærker, at det samlede antal svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der blev indberettet i 2018 (11 638 tilfælde), var 25 % lavere end i 2017 (15 213 tilfælde), og at den pågældende værdi forblev stabil i forhold til det foregående år (2,5 mia. EUR i 2018 mod 2,58 mia. EUR i 2017);
4. påpeger, at det ikke er alle uregelmæssigheder, der skal betegnes som svigagtige, og at der skal sondres klart blandt de fejl, der begås;
5. minder om, at antallet af indberettede svigagtige uregelmæssigheder og de tilhørende beløb ikke er en direkte indikator for omfanget af den svig, der påvirker EU-budgettet eller en given medlemsstats budget; bemærker, at antallet af svigagtige uregelmæssigheder, der hvert år ikke bliver indberettet af Kommissionen og navnlig af medlemsstaterne, er uklart; bemærker, at dette gør det vanskeligt for Parlamentet at drage nyttige konklusioner om effektiviteten af Kommissionens aktiviteter til bekæmpelse af svig; opfordrer derfor Kommissionen til at udvikle en metode, der kan forbedre pålideligheden og tilvejebringe mere nøjagtige skøn over omfanget af svig i EU; bemærker, at svigagtige uregelmæssigheder påvirkede 0,71 % af betalingerne i 2018 og 0,65 % af bruttobeløbet af traditionelle egne indtægter opkrævet for 2018; bemærker endvidere, at ikkesvigagtige uregelmæssigheder påvirkede 0,58 % af betalingerne i 2018 og 1,78 % af bruttobeløbet af traditionelle egne indtægter opkrævet for 2018;
6. noterer sig med bekymring Revisionsrettens konklusion om, at Kommissionen ikke har tilstrækkelig indsigt i omfanget, arten og årsagerne til svig; gentager sin opfordring til Kommissionen om at oprette et ensartet system til indsamling af sammenlignelige oplysninger om uregelmæssigheder og tilfælde af svig fra medlemsstaterne med henblik på at standardisere rapporteringsprocessen og sikre kvaliteten og sammenligneligheden af de data, der tilvejebringes;
7. opfordrer endvidere Kommissionen til at foretage omfattende kontrol for at sikre fuld gennemsigthed og kvalitet af de data, der indberettes af medlemsstaterne i systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS);
8. bemærker, at antallet af svigagtige uregelmæssigheder i 2018 (1 152 tilfælde) forblev på det samme niveau som i 2017; beklager imidlertid, at de pågældende beløb steg med 183 %, hvilket giver anledning til alvorlig bekymring; denne stigning beror i overvejende grad på to svigagtige uregelmæssigheder vedrørende udgifterne inden for rammerne af samhørighedspolitikken; understreger behovet for at få disse store beløb tilbage så hurtigt som muligt;
9. noterer sig det forhold, at antallet af ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der blev registreret i 2018, viste et fald på 27 % (10 487 tilfælde), mens de pågældende finansielle beløb faldt med 37 % til 1,3 mia. EUR;
10. påpeger med dyb beklagelse den kendsgerning, at der i mange medlemsstater ikke er specifikke love mod organiseret kriminalitet, selv om denne spiller en stadig større rolle i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og inden for sektorer, der skader Unionens finansielle interesser, som f.eks. smugling og falskmøntneri;
11. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde tættere sammen for så vidt angår udveksling af oplysninger med henblik på at forbedre deres dataindsamling, øge effektiviteten af deres kontroller og sikre borgernes rettigheder og friheder; minder om Kommissionens rolle i forbindelse med samordningen af samarbejdet mellem medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at hjælpe med at koordinere indførelsen af et ensartet system til indsamling af data om uregelmæssigheder og tilfælde af svig fra medlemsstaterne;

Fredag den 10. juli 2020

12. opfordrer Den Europæiske Revisionsret til løbende at inddrage institutioner og forvaltningsorganer, der er ansvarlige for tilfælde af bevidst misbrug af midler, i sine stikprøver;

13. finder det bekymrende, at medlemsstaternes myndigheder — for at mindske deres administrative byrde — kun påkræves at indberette svigagtige eller ikkesvigagtige uregelmæssigheder, ved hvilke det drejer sig om mere end 10 000 EUR i bidrag fra de europæiske struktur- og investeringsfonde, jf. forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser; minder om, at der på landbrugsområdet og inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond er et stort antal betalinger, som ligger et godt stykke under tærsklen på 10 000 EUR, og som (forudsat at visse betingelser er opfyldt) udbetales som betalingsrettigheder, og at der derfor kan være potentielt svigagtige betalinger, som ligger under indberetningstærsklen, men som ikke indberettes; noterer sig dog, at Revisionsretten i sine årsberetninger for 2017 og 2018 har påpeget, at betalingsrettigheder er forbundet med færre fejl end godtgørelse af omkostninger, som er udbetalingsmetoden for projekter på over 10 000 EUR;

14. fordømmer på det kraftigste det omfattende misbrug af europæiske struktur- og investeringsfonde, der er begået af højtstående regeringseksponenter i Den Tjekkiske Republik og af andre offentlige aktører i Ungarn, Grækenland, Polen, Rumænien og Italien; bemærker, at denne form for svig sker på bekostning af små familievirksomheder, som har størst behov for støtte;

15. fordømmer på det kraftigste misbruget af samhørighedsfondene; beklager, at EU-midler, der er berørt af finansielle korrektioner med tilknytning til svigagtige uregelmæssigheder, kan genanvendes uden yderligere konsekvenser eller begrænsninger; er af den opfattelse, at et sådant system bringer EU's finansielle interesser i fare; opfordrer derfor Kommissionen til nøje at overvåge genanvendelsen af EU-midler og til at overveje at udvikle et system, i hvilket korrektionerne også vil være ledsaget af begrænsninger for yderligere anvendelse;

16. minder om den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikernes gennemsigtskrav, hvorved medlemsstaternes ansvarlige myndigheder forpligtes til at føre en offentligt tilgængelig liste over endelige modtagere; opfordrer medlemsstaterne til at offentliggøre sådanne data i et ensartet maskinlæsbart format og sikre oplysningernes interoperabilitet; opfordrer Kommissionen til at indsamle og aggregere dataene og til at offentliggøre lister over de største modtagere fra hver fond i hver medlemsstat;

17. insisterer på, at Kommissionen foreslår, at der bliver indført en særlig klagemekanisme på EU-plan, som skal støtte landbrugere eller modtagere, der f.eks. er ofre for jordrøveri, forseelser begået af nationale myndigheder, pres fra kriminelle strukturer eller organiseret kriminalitet, eller personer, der udsættes for tvangs- eller slavearbejde, ved at give dem mulighed for hurtigt at indgive en klage til Kommissionen, som denne bør undersøge omgående;

18. understreger, at Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at tackle denne form for svig; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en effektiv kontrol og i den sammenhæng træffe bindende foranstaltninger; bemærker, at EPPO bør spille en central rolle i forbindelse med grænseoverskridende forskning, afsløring og indberetning af tilfælde af svig samt i forbindelse med retsforfølgning af svindlere;

Indtægter — egne indtægter

19. noterer sig stigningen på 1 % i antallet af registrerede svigagtige sager vedrørende opkrævede traditionelle egne indtægter (til 473 i 2018) og beklager stigningen på 116 % i de pågældende finansielle beløb;

20. bemærker, at antallet af uregelmæssigheder, der i 2018 blev indberettet som ikkesvigagtige, var 10 % lavere end gennemsnittet for perioden 2014-2018, men beklager, at det berørte beløb er 17 % højere;

21. udtrykker dyb bekymring over, at momsgabet i 2018 ifølge statistikker udarbejdet på grundlag af Kommissionens »hurtige skøn« beløb sig til 130 mia. EUR, hvilket udgør ca. 10 % af de samlede forventede momsindtægter, og at Kommissionen anslår, at tilfælde af momssvig inden for Fællesskabet koster omkring 50 mia. EUR om året; beklager, at tabet ved levering af varer af ringe værdi fra tredjelande beløber sig til 5 mia. EUR om året;

22. glæder sig over vedtagelsen af BFI-direktivet, som præciserer spørgsmålene om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp mellem medlemsstaterne, Eurojust, EPPO og Kommissionen i forbindelse med bekæmpelsen af momssvig;

Fredag den 10. juli 2020

23. gentager sin holdning om, at OLAF's beføjelser på momsområdet på ingen måde bør begrænses eller gøres til genstand for yderligere administrative betingelser; opfordrer Rådet til under forhandlingerne om »undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af OLAF's undersøgelser« at tage hensyn til Parlamentets holdning til dette spørgsmål;

24. fremhæver OLAF's vigtige rolle i forbindelse med undersøgelser på momsområdet; glæder sig over ændringen af Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift ⁽¹⁶⁾, der blev vedtaget i 2018, og hvorved der blev indført foranstaltninger til at styrke de nationale skattemyndigheders kapacitet til at kontrollere grænseoverskridende leverancer, udvide OLAF's beføjelser til at lette og samordne undersøgelser af momssvig samt afhjælpe de mest skadelige momssvigordninger og mindske momsgabet;

25. glæder sig over Rådets ændrede forordning (EU) nr. 904/2010 om at udnytte potentialet for det nye softwareprogram »Transaction Network Analysis« (TNA) optimalt for at identificere svigagtige netværk i hele EU og styrke samarbejdet og informationsudvekslingen mellem de nationale skattemyndigheder og således være bedre rustet til at opdage og hurtigt sætte en stopper for momskarruselsvig; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til fuldt ud at sikre databeskyttelsen for økonomiske aktører, der er genstand for efterforskning, og hvis navn forekommer i den nye TNA-software;

26. glæder sig over indførelsen af foranstaltninger til udveksling af relevante data fra og med 2020 om »toldprocedure 42« og »toldprocedure 63« mellem de nationale skattemyndigheder, som gør det muligt at krydstjekke momsnumre, importvarers værdi, varetype osv. i importmedlemsstaten og i kundens medlemsstat;

27. understreger vigtigheden af, at alle medlemsstaterne prioriterer udviklingen af nationale strategier til bekæmpelse af svig;

28. understreger alvoren af svig i forbindelse med moms, navnlig de såkaldte »momskarruseller« hvor den forsvundne forhandler ikke indbetaler moms til de relevante skattemyndigheder, selv om den er blevet opkrævet kunden;

29. bemærker, at solcellepaneler var de varer, der i 2018 var mest påvirket af svig og økonomiske uregelmæssigheder, hvilket også var tilfældet i 2017 og 2016; glæder sig over Kommissionens kontrolbesøg på stedet og understreger betydningen af OLAF's undersøgelser og OLAF's koordinerende rolle på dette område;

30. glæder sig over det forhold, at adskillige medlemsstater har indført nye IT-værktøjer, risikobaserede tilgange og initiativer til at imødegå udfordringer i forbindelse med opkrævning af traditionelle egne indtægter; tilskynder medlemsstaterne til fortsat at samarbejde om at gøre fælles brug af disse værktøjer, tilgange og initiativer, så udvekslingen af god praksis og samarbejdet inden for rammerne af Eurofisc kan styrkes yderligere;

31. er bekymret over, at svig med indtægter gennem for lav værdiansættelse af varer, der importeres til EU fra tredjelande, fortsat udgør en trussel mod EU's finansielle interesser; anerkender, at den grænseoverskridende e-handel med varer er en væsentlig kilde til skattesvig i EU, navnlig når det drejer sig om mindre varer; opfordrer medlemsstaterne til at tage fat på de problemer, der er forbundet med grænseoverskridende e-handel, navnlig for så vidt angår det potentielle misbrug af fritagelser for mindre forsendelser ved fuldt ud at gennemføre Kommissionens henstillinger i denne henseende;

32. noterer sig, at Kommissionen i december 2018 fremlagde en ny handlingsplan til bekæmpelse af ulovlig handel med tobaksvarer, der hovedsagelig er baseret på operationelle retshåndhævende foranstaltninger;

33. bemærker, at ikkesvigagtige uregelmæssigheder primært blev konstateret ved hjælp af kontrol efter frigivelse, men understreger betydningen af toldkontrol før eller på tidspunktet for frigivelsen af varer samt af frivillige tilladelser til afsløring af uregelmæssigheder;

34. minder igen om, at den mest effektive måde til afsløring af svig er at kombinere forskellige metoder (frigivelseskontrol, kontrol efter frigivelse, inspektioner foretaget af tjenester til bekæmpelse af svig osv.), og at effektiviteten af hver enkelt metode afhænger af den pågældende medlemsstat, den effektive samordning af dens forvaltning og af, i hvilket omfang de relevante tjenester i medlemsstaterne er i stand til at kommunikere indbyrdes;

⁽¹⁶⁾ EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1.

Fredag den 10. juli 2020

35. finder det betænkeligt, at visse medlemsstater regelmæssigt ikke indberetter et eneste tilfælde af svig; opfordrer Kommissionen til at undersøge situationen, da det finder det usandsynligt, at der ikke skulle finde svigagtige aktiviteter sted i disse medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at foretage stikprøvekontrol i disse lande;

36. bemærker, at den gennemsnitlige inddrivelsesrate for tilfælde, der blev indberettet som svig i perioden 1989-2018, var på ca. 41 %; bemærker endvidere, at inddrivelsesraten for de tilfælde af svig, der blev indberettet og afsløret i 2018, var 70 %, hvilket ligger betydeligt over gennemsnittet; gentager sin opfordring til Kommissionen om at udvikle en strategi til at forbedre inddrivelsesraten i disse tilfælde;

37. noterer sig, at den samlede inddrivelsesrate for ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der blev indberettet i perioden 1989-2018, var på 72 %;

38. gentager sin opfordring til Kommissionen om årligt at indberette det beløb i EU's egne indtægter, der er inddrevet som følge af OLAF's henstillinger, og angive de beløb, der stadig skal inddrives;

Udgifter

39. noterer sig faldet på 3 % i antallet af tilfælde (679), der i 2018 blev indberettet som svigagtige uregelmæssigheder og påvirkede udgifterne; understreger imidlertid den foruroligende rate, hvormed de pågældende beløb (1 032 mia. EUR) viste en modsat tendens, nemlig en stigning på 198 %;

40. glæder sig over, at antallet af registrerede ikkesvigagtige uregelmæssigheder er faldet med 4 %, og at de pågældende finansielle beløb er faldet med 48 % (844,9 mio. EUR);

41. glæder sig over, at visse medlemsstater har vedtaget en række operationelle foranstaltninger på udgiftssiden, såsom indførelsen af IT-værktøjer til risikoscorening, vurderinger af risiko for svig og uddannelseskurser, der skal øge den generelle bevidsthed om svig; opfordrer alle de resterende medlemsstater til at intensivere deres bestræbelser på at vedtage sådanne foranstaltninger så hurtigt som muligt;

42. bemærker, at uregelmæssigheder i visse medlemsstater ikke indberettes som svigagtige; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte medlemsstaterne med henblik på at sikre, at såvel kvaliteten som antallet af kontroller forbedres, og til at udveksle bedste praksis i forbindelse med bekæmpelse af svig;

43. understreger betydningen af den respektive forvaltning og nøje overvågning af de tilskud, der uddeles under ESI-fondenes programmer (de europæiske struktur- og investeringsfonde, dvs. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, AMIF (Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden), FEAD (Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede) og EGF (Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen), med henblik på at afstedkomme en effektiv ikkeinflationær budgettering for fondene og på at undgå svig;

44. opfordrer Kommissionen, OLAF, EPPO og medlemsstaterne til at tage højde for den fælles landbrugspolitik, hvor der i 2018 blev registreret 249 svigagtige uregelmæssigheder (-6 %), som i alt beløb sig til 63,3 mio. EUR (+10 %), og samhørighedspolitikken, hvor der i 2018 blev registreret 363 svigagtige uregelmæssigheder (+5 %), som i alt beløb sig til 959,6 mio. EUR (+199 %); opfordrer ligeledes Kommissionen til at anvende de strengeste foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der omfatter offentlige midler betalt over EU-budgettet;

45. bemærker, at »frekvensniveauet for svig«, der angiver procentdelen af mistænkte og konstaterede tilfælde af svig i forbindelse med det samlede antal indberettede uregelmæssigheder, ligger på 10 % for den fælles landbrugspolitik for indberetningsårene 2014-2018, og at »omfanget af svig« er ca. 23 % af det samlede finansielle beløb, der er påvirket af uregelmæssigheder; bemærker endvidere, at »afsløringsgraden for svig«, som angiver den procentdel af det samlede finansielle beløb, der er berørt af mistænkt eller konstateret svig i forbindelse med de samlede udgifter, kun er på 0,11 %, mens »afsløringsgraden for uregelmæssigheder«, som angiver den procentdel af det samlede finansielle beløb, der er påvirket af uregelmæssigheder i forbindelse med de samlede udgifter, er 0,37 %;

46. understreger ligeledes udtrykkeligt, at »afsløringsgraden for svig« for samhørighedspolitikken er på 0,86 %, mens »afsløringsgraden for uregelmæssigheder« er på ca. 0,34 %;

Fredag den 10. juli 2020

47. gentager vigtigheden af, at udgifterne er gennemsigtige, og anmoder om fuld adgang til oplysninger om EU-finansiering;

Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig:

OLAF

48. bemærker, at OLAF i 2018 indledte 219 undersøgelser og afsluttede 167 og anbefalede finansielle inddrivelser til en værdi af 371 mio. EUR; bemærker endvidere, at der ved slutningen af året var 414 igangværende undersøgelser;

49. noterer sig udvidelsen af den rolle, som koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig spiller med hensyn til at fremme effektiviteten af de forskellige kanaler for grænseoverskridende samarbejde mellem nationale myndigheder, navnlig når det gælder toldsvig, men også samarbejde med OLAF;

50. glæder sig over vedtagelsen i april 2019 af Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig, der er tilpasset to væsentlige tilføjelser til EU's lovgivning om bekæmpelse af svig, som begge blev vedtaget i 2017, nemlig BFI-direktivet, der fastsætter strengere fælles standarder for straffelovgivning i medlemsstaterne med det formål at beskytte EU's finansielle interesser, og forordningen om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO);

51. beklager, at Kommissionen endnu ikke har medtaget et forslag til et instrument for gensidig administrativ bistand på udgiftssiden i sit årlige arbejdsprogram; mener, at et sådant initiativ er i overensstemmelse med bestemmelsen i traktatens artikel 225;

52. henleder opmærksomheden på den afgørende rolle, som OLAF spiller, og på behovet for at styrke denne rolle yderligere og sikre en effektiv samordning med Den Europæiske Anklagemyndighed;

53. beklager, at der for øjeblikket kun er 12 medlemsstater, der har gennemført det nye BFI-direktiv, at otte har gennemført det delvist, og at de øvrige slet ikke har gennemført det; bemærker, at fristen for gennemførelse af det nye BFI-direktiv allerede udløb den 6. juli 2019; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at offentliggøre en liste over alle de medlemsstater, som ikke gennemførte direktivet inden fristens udløb; opfordrer alle de resterende medlemsstater til at træffe alle nødvendige foranstaltninger og sikre en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivet så hurtigt som muligt; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsesprocessen i alle medlemsstater og til at gøre brug af sine beføjelser til at indlede traktatbrudsprocedurer, såfremt medlemsstaterne ikke overholder gennemførelsesproceduren;

54. minder om, at Kommissionens nye strategi til bekæmpelse af svig omfatter: i) svig (herunder momssvig), korruption og misbrug af midler, der skader EU's finansielle interesser, som fastlagt i artikel 3 og 4 i BFI-direktivet; ii) andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, f.eks. strafbare handlinger med forbindelse til misbrug af udbudsprocedurer, hvor de påvirker EU-budgettet; iii) uregelmæssigheder som fastlagt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 (for så vidt de er forsætlige, men ikke allerede er omfattet af ovennævnte strafbare handlinger); og iv) alvorlige overtrædelser af de faglige forpligtelser for ansatte eller medlemmer af Unionens institutioner og organer, som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i OLAF-forordningen og i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ⁽¹⁷⁾;

55. glæder sig over, at der i den nye strategi for bekæmpelse af svig er fastlagt nye prioriteter, som f.eks. en bedre forståelse af svigmønstre, svindlerprofiler og systemiske sårbarheder i forbindelse med svig, der skader EU-budgettet, samt optimering af koordineringen, samarbejdet og arbejdsgangene i forbindelse med bekæmpelsen af svig, navnlig mellem Kommissionens tjenestegrene og forvaltningsorganer;

56. beklager, at der kun er 11 medlemsstater, der har vedtaget nationale strategier til bekæmpelse af svig; opfordrer alle de resterende medlemsstater til at gå videre med vedtagelsen af deres nationale strategier til bekæmpelse af svig; opfordrer Kommissionen til at tilskynde de resterende medlemsstater til at fremskynde vedtagelsen af deres nationale strategier til bekæmpelse af svig; opfordrer Kommissionen til at overveje at gøre adgang til EU-midler betinget af vedtagelsen af nationale strategier til bekæmpelse af svig;

57. glæder sig over det nye forslag til EU-programmet for bekæmpelse af svig for 2021-2027, som vil blive gennemført under OLAF's direkte forvaltning; noterer sig, at EU-programmet for bekæmpelse af svig omfatter i) Hercule III-udgiftsprogrammet, som støtter aktiviteter til bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, ii) AFIS-systemet (Anti Fraud Information System), et driftssystem, som primært består af en række IT-applikationer på toldområdet, der forvaltes af Kommissionen ved hjælp af et fælles informationssystem, og iii)

⁽¹⁷⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

Fredag den 10. juli 2020

systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS), som er et sikkert elektronisk kommunikationsværktøj, der gør det nemmere for medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelse til at indberette konstaterede tilfælde af uregelmæssigheder, herunder svig, og som understøtter håndteringen og analysen af disse uregelmæssigheder;

58. bemærker, at der er behov for tilstrækkelig finansiering, hvis EU-programmet for bekæmpelse af svig og dets nye prioriteter skal kunne opnå resultater; er derfor bekymret over forslaget fra formanden for Det Europæiske Råd om at reducere budgettet for EU-programmet for bekæmpelse af svig fra 156 mio. EUR for perioden 2014-2020 til 111 mio. EUR for perioden 2021-2027;

59. gentager behovet for, at der i de nationale strategier til bekæmpelse af svig medtages proaktive metoder til bekæmpelse af svig, der skal sikre, at svig ikke blot opdages, men også effektivt forhindres;

Fremskridt i forbindelse med oprettelsen af EPPO

60. noterer sig, at der i 2018 blev udnævnt en midlertidig administrerende direktør;

61. understreger, at der ved oprettelsen af EPPO markeres en grundlæggende udvikling i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; fremhæver vigtigheden af EPPO, når det gælder bekæmpelse af svig, korruption og grænseoverskridende momssvig;

62. glæder sig over, at Nederlandene og Malta i 2018 besluttede at tiltræde EPPO; bemærker, at der ved udgangen af oktober 2019 stadig var fem medlemsstater, der ikke havde tilsluttet sig EPPO; minder imidlertid om, at de i henhold til betragtning 9 i forordning (EU) 2017/1939 når som helst kan tilslutte sig dette grænseoverskridende samarbejde; tilskynder alle de resterende medlemsstater til snarest muligt at blive medlemmer af EPPO; opfordrer Kommissionen til aktivt at fremme medlemskab af EPPO og til at tilskynde de medlemsstater, der hidtil har været tilbageholdende i den henseende, til at blive medlemmer, så der kan sikres en effektiv grænseoverskridende funktion i hele EU;

63. understreger, at udvælgelsesproceduren for den europæiske chefanklager blev afsluttet i 2019; glæder sig over, at Laura Codruta Kovesi efter en udvælgelsesprocedure med deltagelse af Europa-Parlamentet, Rådet og en uafhængig ekspertgruppe udvalgt af Kommissionen er blevet udnævnt til den første europæiske chefanklager;

64. understreger, at underfinansieringen og underbemandingen af EPPO i løbet af dennes opbygningsfase er uacceptabel; beklager dybt, at Kommissionen i vidt omfang har undervurderet de nødvendige ressourcer; fremhæver, at EPPO fra første færd skal behandle op til 3 000 sager om året; fremhæver, at EPPO har behov for mindst 76 yderligere stillinger og 8 mio. EUR, hvis den som planlagt skal være fuldt operationel ved udgangen af 2020; er imod princippet om anklagere på deltid; anmoder medlemsstaterne om at udpege offentlige anklagere på fuld tid så hurtigt som muligt; tilskynder på det kraftigste Kommissionen til at forelægge et forslag til ændringsbudget;

65. understreger, at OLAF efter oprettelsen af EPPO fortsat vil være det eneste organ med ansvar for at beskytte EU's finansielle interesser i de medlemsstater, der har besluttet ikke at tilslutte sig EPPO; fremhæver, at Kommissionens forslag om ændring af OLAF-forordningen i henhold til Revisionsrettens udtalelse nr. 8/2018 ikke løser problemet med den ringe effektivitet af OLAF's administrative undersøgelser; understreger betydningen af at sikre, at OLAF forbliver en stærk og fuldt fungerende partner til EPPO;

66. understreger, at de fremtidige relationer mellem OLAF og EPPO bør være baseret på et tæt samarbejde, effektiv udveksling af oplysninger og komplementaritet, samtidig med at der undgås dobbeltarbejde eller kompetencekonflikter; minder om, at Parlamentet modsætter sig OLAF's personalenedskæring på 45 stillinger;

67. opfordrer de lovgivende parter til betids at nå til enighed om revisionen af OLAF-forordningen, så OLAF's og EPPO's beføjelser klart adskilles, inden sidstnævnte bliver operationel;

Mulighed for forbedringer

68. påpeger to områder, hvor der er mulighed for forbedringer; for det første bør Kommissionen og medlemsstaterne styrke deres analytiske kapacitet med henblik på at forbedre risikovurderingen af svig og risikostyringen af svig for bedre at kunne identificere data om svigmønstre, svindleres profiler og sårbarheder i EU's interne kontrolsystemer; for det andet skal vurderingen og styringen af risici for svig samordnes og overvåges nøje for at sikre sammenhæng og optimere effektiviteten;

Fredag den 10. juli 2020

69. fremhæver, at forbindelsen mellem korruption og svig i EU kan få en negativ indvirkning på EU-budgettet; beklager, at Kommissionen ikke længere finder det nødvendigt at offentliggøre rapporten om bekæmpelse af korruption; opfordrer endvidere Kommissionen til at overveje at oprette et netværk af korruptionsbekæmpende myndigheder i EU; beklager Kommissionens beslutning om at gøre overvågning af korruptionsbekæmpelse til en del af den økonomiske styringsproces i forbindelse med det europæiske semester; er af den opfattelse, at dette har mindsket Kommissionens overvågning yderligere, da der kun er tilgængelige data for meget få lande; beklager endvidere det forhold, at denne ændring af tilgangen hovedsagelig fokuserer på de økonomiske konsekvenser af korruption og næsten fuldstændigt overser de andre dimensioner, der er berørt af korruption, såsom borgernes tillid til den offentlige forvaltning og sågar medlemsstaternes demokratiske strukturer; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til fortsat at offentliggøre sine rapporter om bekæmpelse af korruption; gentager sin opfordring til Kommissionen om at føre en bredere og mere sammenhængende EU-politik til bekæmpelse af korruption og i den forbindelse til at foretage en tilbundsående evaluering af de enkelte medlemsstaters politikker til bekæmpelse af korruption;

70. gentager, at »svingdøreffekten« kan være til skade for forbindelserne mellem institutionerne og interesserepræsentanter; opfordrer EU-institutionerne til at udvikle en systematisk tilgang til denne udfordring;

71. gentager sin opfordring til Kommissionen om at indføre en intern evalueringsmekanisme for korruption for EU's institutioner;

72. opfordrer Kommissionen til som en overordnet prioritet at udarbejde en europæisk strategi, der skal tage sigte på proaktivt at undgå interessekonflikter mellem alle finansielle aktører, der gennemfører EU-budgettet;

73. mener, at der er behov for at iværksætte yderligere initiativer til at måle toldgabet og i den forbindelse at udvikle en effektiv metode, hvorpå en sådan måling kan foretages, i det mindste for de vigtigste dele heraf;

74. mener desuden, at toldkontrollen bør tilpasses de nye risici for svig og den grænseoverskridende handels hurtige vækst, der er et resultat af såvel e-handel som af papirløs forretning;

75. bemærker, at væksten i e-handel er en seriøs udfordring for skattemyndighederne, som f.eks. i tilfælde hvor sælgeren ikke har noget skattnummer i EU, og hvor momsangivelsen ligger et godt stykke under den faktiske værdi af de anmeldte transaktioner;

76. fremhæver, at et system til udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder vil gøre det muligt at krydskontrollere bogføringen af transaktioner mellem to eller flere medlemsstater med henblik på at undgå grænseoverskridende svig i forbindelse med struktur- og investeringsfondene og således tilvejebringe en horisontal og omfattende tilgang til beskyttelse af medlemsstaternes finansielle interesser; gentager sin anmodning til Kommissionen om at fremsætte et lovgivningsforslag om gensidig administrativ bistand inden for de udgiftsområder for EU-midler, hvor der ikke er fastsat en sådan bestemmelse;

77. er bekymret over risikoen for en for lav værdiansættelse af leveringer af e-handelsvarer fra tredjelande; glæder sig over de skridt, OLAF har taget for at løse problemet med momssvig i forbindelse med e-handel;

78. minder om, at Kommissionen ikke har adgang til de oplysninger, der udveksles mellem medlemsstater med henblik på at forebygge og bekæmpe svig i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet (MTIC-svig), ofte kaldet »karruselsvig«; er af den opfattelse, at Kommissionen bør have adgang til Eurofisc for bedre at kunne kontrollere, vurdere og forbedre udvekslingen af data mellem medlemsstaterne; opfordrer samtlige medlemsstater til at engagere sig i alle Eurofiscs aktiviteter, således at udvekslingen af oplysninger med retlige og retshåndhævende myndigheder såsom Europol og OLAF kan lettes og fremskyndes i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger; opfordrer medlemsstaterne og Rådet til at give Kommissionen adgang til disse data med henblik på at fremme samarbejde, styrke dataenes pålidelighed og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet;

79. opfordrer OLAF til at informere Parlamentet om resultaterne af de undersøgelser, det har foretaget af e-handelsimport af beklædningsgenstande af ringe værdi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge e-handelstransaktioner, der omfatter sælgere, som er etableret uden for EU, og som ikke angiver moms (f.eks. ved uretmæssigt at benytte sig af »prøver«), eller som bevidst sætter værdien af varer for lavt med det formål at reducere eller helt at omgå den moms, der skal betales;

80. fremhæver behovet for at afhjælpe visse mangler i EU's nuværende system til bekæmpelse af svig, navnlig med hensyn til indsamling af nøjagtige data om svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder;

Fredag den 10. juli 2020

81. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til, hvor det er muligt, at anvende og forbedre fælles indberetningsmetoder med henblik på at tilvejebringe omfattende og sammenlignelige oplysninger om de tilfælde af svig, der er konstateret i forbindelse med EU's udgifter;

82. opfordrer Kommissionen til at sikre, at det IT-system, der er kendt som »systemet til indberetning af uregelmæssigheder« (IMS), og som forvaltes af OLAF, fungerer effektivt, således at alle kompetente myndigheder rettidigt indberetter oplysninger om strafferetlige efterforskninger relateret til svig, der skader EU's finansielle interesser;

83. påpeger, at det er af afgørende betydning, at der er fuld gennemsigtighed i forbindelse med bogføringen af udgifter, navnlig for så vidt angår infrastrukturarbejder, der finansieres direkte gennem Unionens midler eller finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at EU-borgerne har fuld adgang til oplysninger om samfinansierede projekter;

84. minder medlemsstaterne om, at det er nødvendigt at samarbejde med Kommissionen for at sikre en effektiv udnyttelse af midlerne og evaluere resultaterne;

85. noterer sig, at Kommissionen på området for delt forvaltning ikke har beføjelse til at udelukke upålidelige økonomiske aktører fra at modtage EU-midler, når medlemsstaternes myndigheder ikke gør dette; opfordrer medlemsstaterne til straks at indberette svigagtige uregelmæssigheder i IMS og til at gøre bedst mulig brug af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse;

86. insisterer på, at medlemsstaterne gør effektiv brug af det værktøj til forebyggelse af svig, der tilbydes af Arachne-databasen, ved at indsende rettidige data og udnytte de muligheder, big data giver, med det formål at forhindre svigagtig og irregulær anvendelse af EU-midler; opfordrer Kommissionen til at overveje at gøre brugen af Arachne obligatorisk;

87. fremhæver medlemsstaternes rolle og ansvar, når det drejer sig om gennemførelsen af administrative samarbejdsordninger, effektiviteten af kontroller, håndhævelsen af dataindsamling samt overvågningen af erhvervsdrivendes overholdelse af rammebestemmelserne;

88. opfordrer Kommissionen til at tilsikre undersøgende journalister passende retsbeskyttelse, der kan sammenlignes med den retsbeskyttelse, whistleblowere nyder godt af;

Offentlige udbud

89. bemærker, at et betydeligt beløb af de offentlige investeringer anvendes gennem offentlige udbud (2 billioner EUR om året); fremhæver fordelene ved e-udbud med hensyn til bekæmpelse af svig, såsom besparelser for alle parter, øget gennemsigtighed og forenklede og afkortede processer;

90. beklager, at det kun er et fåtal af medlemsstater, der anvender nye teknologier til alle de store skridt i forbindelse med udbudsproceduren, som f.eks. e-anmeldelse, e-adgang til udbudsdokumenter, e-indgivelse, e-evaluering, e-tildeling, e-bestilling, e-fakturering og e-betaling; opfordrer medlemsstaterne til at gøre alle den offentlige udbudsprocedures formularer og de offentligt tilgængelige kontraktregistre tilgængelige online i et maskinlæsbart format;

91. glæder sig over, at Kommissionen har fastlagt en tidsplan for indførelsen af e-udbud i EU og opfordrer Kommissionen til at følge op herpå;

Digitalisering

92. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ramme for digitaliseringen af alle processer i forbindelse med gennemførelsen af EU-politikker (indkaldelser af forslag, anvendelse, evaluering, gennemførelse, betaling), der skal anvendes af alle medlemsstater;

93. opfordrer Kommissionen til at skabe incitamenter til oprettelse af en elektronisk profil for de ordregivende myndigheder i de medlemsstater, hvor sådanne profiler ikke findes;

94. glæder sig over EU's beslutning om endelig at tiltræde Greco som observatør; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at genoptage forhandlingerne med Greco for rettidigt at vurdere dens overholdelse af De Forenede Nationers konvention mod korruption og til at indføre en intern evalueringsmekanisme for EU-institutionerne;

Fredag den 10. juli 2020

Internationalt samarbejde

95. tager højde for ikrafttrædelsen den 1. september 2018 af aftalen mellem EU og Norge om administrativt samarbejde og inddrivelse af fordringer på momsområdet;

96. glæder sig over gennemførelsen af det årlige seminar (der fandt sted i Bosnien-Hercegovina i juni 2018) for partnermyndigheder i kandidatlande og potentielle kandidatlande om bedste praksisser i forbindelse med vellykkede undersøgelser af svig samt over gennemførelsen af workshoppen, der inden for rammerne af associeringsaftalen mellem EU og Ukraine fandt sted i juli 2018 i Ukraine og havde deltagelse af alle relevante tjenester for bekæmpelse af svig;

97. opfordrer indtrængende Kommissionen, OLAF og alle de øvrige EU-institutioner og -organer, der har til opgave at beskytte Unionens finansielle interesser, til aktivt at engagere sig og samarbejde med partnermyndigheder i kandidatlande, potentielle kandidatlande og de østlige partnerskabslande og i den henseende fremme foranstaltninger til effektiv håndtering af mulige tilfælde af svig; opfordrer Kommissionen til at udvikle specifikke og regelmæssige mekanismer, der effektivt kan forebygge og bekæmpe svig med EU-midler i disse stater;

98. glæder sig over, at OLAF indgik to administrative samarbejdsordninger med henholdsvis Den Afrikanske Udviklingsbank og kontoret for generalinspektøren for USAID (De Forenede Staters statslige bistandsorganisation);

99. påpeger de problemer, der kan opstå i forbindelse med at håndhæve gennemførelsen af rammekonventionen om tobakskontrol («FCTC-protokollen») i tredjelande;

100. opfordrer indtrængende EU-agenturerne, især Europol, Eurojust og OLAF, til at arbejde endnu tættere sammen med de nationale myndigheder for mere effektivt at kunne afsløre tilfælde af svig;

101. fremhæver den vigtige rolle, som whistleblowere spiller med hensyn til forebyggelse, afsløring og indberetning af svig; understreger behovet for at beskytte whistleblowere og tilskynde til undersøgende journalistik ved hjælp af lovlige midler såvel i medlemsstaterne som inden for Unionen; glæder sig over EU's nye whistleblowerdirektiv, der fra december 2021 vil yde beskyttelse til enkeltpersoner fra den private eller offentlige sektor, der indberetter overtrædelser; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge medlemsstaterne og bistå dem med at sikre en fuldstændig, korrekt og rettidig gennemførelse af direktivet;

102. er af den opfattelse, at undersøgende journalistik spiller en central rolle, når det handler om at øge den nødvendige grad af gennemsigtighed i Unionen og medlemsstaterne, og at den skal fremmes og støttes gennem retsmidler på både medlemsstats- og EU-niveau; opfordrer Kommissionen til at udarbejde omfattende foranstaltninger til beskyttelse af undersøgende journalistik, herunder at udvikle en mekanisme for hurtig reaktion, der skal bistå journalister i nød, og en effektiv lovgivning til at forhindre retssager med det formål at få bestemte personer til at holde mund («Strategic Lawsuit Against Public Participation» (SLAPP));

103. fremhæver den centrale rolle, som gennemsigtighed spiller i forbindelse med forebyggelse og tidlig afsløring af tilfælde af svig og interessekonflikter; opfordrer alle medlemsstater til at intensivere deres bestræbelser på at øge den budgetmæssige gennemsigtighed ved at sikre, at relevante data vedrørende offentlige udbudsprocedurer og tildelingen af offentligt finansierede kontrakter er til rådighed og let tilgængelige for offentligheden;

Regler for gennemsigtighed og tværgående bestemmelser

104. glæder sig over vedtagelsen af den såkaldte omnibusforordning og forventer, at den vil medføre en drastisk reduktion i omfanget af svig i forbindelse med landbrugs- og samhørighedspolitikkerne, samtidig med at EU's finansielle regler forenkles;

105. opfordrer medlemsstaterne til at intensivere udvekslingen af oplysninger om mulige svigagtige virksomheder og transaktioner gennem Eurofisc-netværket; påpeger, at retslige myndigheders og undersøgelsesmyndigheders udveksling af og adgang til oplysninger — med behørig respekt for beskyttelsen af personoplysninger — er af afgørende betydning for bekæmpelsen af svig og organiseret kriminalitet;

106. anerkender betydningen af artikel 61 i finansforordningen og dens udvidede definition af begrebet »interessekonflikter« for alle finansielle aktører, der gennemfører EU-budgettet i de forskellige forvaltningsmetoder, herunder på nationalt plan;

107. opfordrer Kommissionen til som traktaternes vogter at bekæmpe alle former for interessekonflikter og regelmæssigt evaluere de forebyggende foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at undgå dem; opfordrer Kommissionen til at foreslå fælles retningslinjer for at undgå interessekonflikter, der berører højstående politikere;

Fredag den 10. juli 2020

108. påpeger, at der i mange medlemsstater ikke er specifikke love mod organiseret kriminalitet, selv om denne spiller en stadig større rolle i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og inden for sektorer, der skader Unionens finansielle interesser;

109. opfordrer indtrængende Rådet til at vedtage fælles etiske standarder for alle spørgsmål vedrørende interessekonflikter og til at tilskynde til en fælles forståelse af dette spørgsmål i alle medlemsstater; understreger, at det i betragtning af de udbredte problemer med interessekonflikter ved fordelingen af EU's landbrugs- og samhørighedsfonde ikke kan accepteres, at medlemmerne af Det Europæiske Råd og Rådet for Den Europæiske Union eller deres familiemedlemmer deltager i afgørelser, der vedrører den fremtidige flerårige finansielle ramme eller tildelingen af nationale budgetter, dersom disse afgørelser på nogen måde vil kunne gavne dem personligt;

110. minder om betydningen af »afkølingsperioder« for tjenestemænd, der tidligere har været ansat af Unionens institutioner eller agenturer, eftersom ubehandlede interessekonflikter kan bringe håndhævelsen af høje etiske standarder i hele den europæiske forvaltning i fare; understreger, at artikel 16 i personalevedtægten tillader Unionens institutioner og agenturer at afvise en tidligere tjenstemands anmodning om at tilgå en bestemt stilling, hvis begrænsningerne ikke er tilstrækkelige til at beskytte institutionernes legitime interesser; opfordrer endvidere EU-administrationen til nøje at offentliggøre sin vurdering af hvert enkelt tilfælde som krævet i henhold til personalevedtægten;

111. gentager sin holdning om, at der er behov for et klart retsgrundlag, der kan gøre det muligt for OLAF til at få adgang til bankkontooplysninger med hjælp fra de nationale kompetente myndigheder og håndtere momssvig, jf. revisionen af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013;

o

o o

112. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Revisionsret, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), OLAF-Overvågningsudvalget og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO).

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0193

Den humanitære situation i Venezuela og migrations- og flygtningekrisen

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om den humanitære situation i Venezuela og migrations- og flygtningekrisen (2019/2952(RSP))

(2021/C 371/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Venezuela, særlig beslutning af 16. januar 2020 om situationen i Venezuela efter det ulovlige valg af den nye nationalforsamlings formand og præsidium (det parlamentariske kup) ⁽¹⁾,
- der henviser til erklæringen af 1. april 2020 fra talspersonen for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om USA's forslag og situationen i forbindelse med coronaviruspandemien i Venezuela,
- der henviser til erklæringen fra FN's menneskerettighedseksperter af 30. april 2020 om sundhedskrisen i Venezuela,
- der henviser til FN's menneskerettighedseksperters advarsel af 6. maj 2020 om de katastrofale følger af landets humanitære og økonomiske krise for menneskerettighederne,
- der henviser til rapporten fra FN's højkommisær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet, om Venezuela af 2. juli 2020,
- der henviser til den fælles pressemeddelelse fra FN's Højkommisariat for Flygtninge (UNHCR) og Den Internationale Organisation for Migration (IOM) af 1. april 2020 om situationen for flygtninge og migranter fra Venezuela under covid-19-krisen,
- der henviser til erklæringen af 5. januar 2020 og af 26. juni 2020 fra generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater om situationen i Venezuela,
- der henviser til Limagruppens erklæringer af 20. februar, 2. marts, 2. april og 16. juni 2020,
- der henviser til erklæringerne af 4. og 16. juni 2020 fra NF/HR om den seneste udvikling i Venezuela,
- der henviser til erklæringen fra Udenrigsudvalget af 11. juni 2020 om de seneste angreb på Venezuelas Nationalforsamling,
- der henviser til erklæringen af 16. juni 2020 fra den internationale kontaktgruppe om det venezuelanske valgorgans svækkede troværdighed og af 24. juni 2020 om den forværrede politiske krise i Venezuela,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2020/898 af 29. juni 2020 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela ⁽²⁾, som tilføjede 11 højtstående venezuelanske tjenestemænd til listen over dem, der er underlagt restriktive foranstaltninger,
- der henviser til den internationale donorkonference i solidaritet med venezuelanske flygtninge og migranter af 26. maj 2020,
- der henviser til den venezuelanske forfatning,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0013.

⁽²⁾ EUT L 205 I af 29.6.2020, s. 6.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater i årevis har støttet den venezuelanske befolkning og de samfund, der huser flygtninge; der henviser til, at Den Europæiske Union og Spaniens regering den 26. maj 2020 med støtte fra UNHCR og IOM indkaldte til en international donorkonference i solidaritet med venezuelanske flygtninge og migranter; der henviser til, at internationale donorer gav tilsagn om i alt 2,544 mia. EUR, hvoraf kun 595 mio. EUR er direkte tilskud, mens resten blot er betingede lån; der henviser til, at nogle af låntagerne under konferencen gav udtryk for bekymring over de bureaukratiske vanskeligheder og de komplicerede regler, de stødte på ved optagelsen af lånene; der henviser til, at de 595 mio. EUR i direkte lån knap vil dække de årlige konsekvenser af en sådan hidtil uset krise i Venezuelas nabolande; der henviser til, at det internationale samfund er nødt til at finde innovative løsninger med henblik på at frigøre andre mulige finansielle ressourcer til at hjælpe det venezuelanske folk med at opfylde deres akutte behov ud over humanitær bistand og bistand til langsigtet samarbejde;
- B. der henviser til, at EU's bistand beløber sig til over 319 mio. EUR både i og uden for Venezuela; der henviser til, at 156 mio. EUR er afsat til humanitær bistand, 136 mio. EUR til udvikling og 27 mio. EUR til stabilitet og fred;
- C. der henviser til, at den allerede alvorlige politiske, økonomiske, institutionelle, sociale og flerdimensionelle humanitære krise i Venezuela er blevet betydeligt forværret og yderligere skærpes under pandemien; der henviser til, at den øgede mangel på lægemidler og fødevarer, massive menneskerettighedskrænkelser, hyperinflation, politisk undertrykkelse, korruption og vold bringer menneskeliv i fare og tvinger folk til at flygte fra landet;
- D. der henviser til, at et stigende antal mennesker i Venezuela, navnlig udsatte grupper som kvinder, børn og syge, lider af underernæring som følge af begrænset adgang til gode sundhedsydelser, lægemidler, fødevarer og vand;
- E. der henviser til, at Venezuelas nationale sundhedssystem er blevet betydeligt svækket på grund af regimets dårlige håndtering, hvilket har resulteret i en kritisk mangel på lægemidler og mangel på medicinsk behandling; der henviser til, at regimets tal vedrørende covid-19-pandemien ikke er troværdige, og at der ikke er tillid til dem hverken i Venezuela eller i det internationale samfund;
- F. der henviser til, at den aktuelle flerdimensionelle krise i Venezuela genererer de største befolkningsbevægelser, regionen nogensinde har oplevet; der henviser til, at ca. fem millioner venezuelanere er flygtet ud af landet, og at 80 % af dem er fordrevne i landene i regionen; der henviser til, at den venezuelanske flygtningekrise ifølge UNHCR er den næststørste i verden efter den i Syrien; der henviser til, at det forventes, at det samlede antal personer, der flygter fra de forværrede forhold i Venezuela, ved udgangen af 2020 vil kunne overstige 6,5 millioner;
- G. der henviser til, at antallet af venezuelanere, der søger asyl rundt om i verden, ifølge UNHCR er steget med 2 000 %; der henviser til, at 650 000 har indgivet asylansøgninger på verdensplan, og at ca. to millioner har fået opholdstilladelse fra andre lande i Nord-, Syd- og Mellemamerika; der henviser til, at 12 % af befolkningen er flygtet ud af landet, og at der hver dag i gennemsnit er 5 000 mennesker, der forlader landet;
- H. der henviser til, at den nuværende globale folkesundhedsmæssige krise har forværret en allerede desperat situation for mange flygtninge og migranter fra Venezuela og for deres værtslande; der henviser til, at mange flygtninge og migranter er afhængige af utilstrækkelige daglige lønninger for at få dækket basale behov såsom husly, mad og sundhedspleje;
- I. der henviser til, at hospitalerne ifølge de første rapporter om pandemien, der har overrumplet landets svækkede sundhedssystem, er fyldt med patienter med coronavirus, og dusinvis af sundhedspersonalet er blevet smittet;

Fredag den 10. juli 2020

- J. der henviser til, at den illegitime venezuelanske højesteret, som er kontrolleret af Nicolás Maduros regime, den 26. maj 2020 på uberettiget vis ratificerede udnævnelsen af Luis Parra som præsident for nationalforsamlingen; der henviser til, at det ulovlige møde, der fandt sted i januar 2020, hverken overholdt den retlige procedure eller de demokratiske forfatningsmæssige principper ved — i visse tilfælde ved magt — at forhindre det store flertal af demokratisk valgte repræsentanter i at være til stede under mødet og følgelig i at afgive deres stemme; der henviser til, at den ulovlige afgørelse, der er truffet af dette illegitime organ, har fået Rådet for Den Europæiske Union til at indføre sanktioner imod yderligere 11 embedsmænd på grund af deres rolle i undergravelsen af demokratiet og retsstatsprincippet, herunder Luis Parra og Juan Jose Mendoza, formand for højesterets forfatningsafdeling; der henviser til, at Juan Guaidó har udlukket sig selv fra en hvilken som helst overgangsregering, og at Maduro ikke kan indgå i en sådan regering;
- K. der henviser til, at den illegitime højesteret den 13. juni 2020 endnu en gang udnævnte nye medlemmer til det nationale valgråd, til trods for at den ikke havde retlige beføjelser til at gøre dette; der henviser til, at beføjelsen til at foretage disse udnævnelser i henhold til artikel 187 og 296 i den venezuelanske forfatning ene og alene tilkommer Nationalforsamlingen, et organ som er demokratisk valgt af det venezuelanske folk; der henviser til, at Europa-Parlamentet ikke vil anerkende nogen beslutninger eller afgørelser, der er truffet ensidigt af disse illegitime organer; der henviser til, at de tjenestemænd, der er ansvarlige for disse afgørelser, også er blevet føjet til EU's liste over personer, som er omfattet af sanktioner;
- L. der henviser til, at Nicolás Maduro beordrede EU's ambassadør til at forlade landet inden for 72 timer, efter at EU havde iværksat sanktioner imod adskillige embedsmænd, der var ansvarlige for alvorlige brud på menneskerettighederne, og at han også truede Spaniens ambassadør med yderligere repressalier; der henviser til, at der i maj 2020 blev rapporteret om chikane mod den franske ambassade i Caracas, herunder ved at afbryde vand- og elforsyningen til ambassadørens bolig; der henviser til, at regimet har besluttet at omstøde denne afgørelse og ikke at udvise EU's ambassadør;
- M. der henviser til, at Maduros regime har angrebet de politiske partier Acción Democrática, Primero Justicia og Un Nuevo Tiempo og udsat dem for systematisk forfølgelse gennem kendelser fra den illegitime højesteret, der har frataget dem deres nationale bestyrelser imod deres medlemmers vilje; der henviser til, at det demokratiske politiske parti Voluntad Popular blev klassificeret som en terrororganisation af Maduros regime;
- N. der henviser til, at det internationale demokratiske samfund, herunder EU, kraftigt har afvist denne valgfarse og alle sådanne ulovlige handlinger; der henviser til, at denne indsats yderligere har reduceret det demokratiske rum i landet til et minimum og har skabt store hindringer for løsning af den politiske krise i Venezuela; der henviser til, at dannelsen af en afbalanceret og inklusiv national nødregering, der omfatter alle demokratiske politiske og sociale sektorer i landet og er i stand til at håndtere de aktuelle humanitære behov, er afgørende for at overvinde den eskalerende krise;
- O. der henviser til, at overholdelse af internationale standarder, et uafhængigt og afbalanceret nationalt valgråd og lige vilkår, der sikrer uhindret deltagelse af politiske partier og kandidater, udgør hjørnestenene i en troværdig valgproces, der muliggør frie og retfærdige parlaments- og præsidentvalg;
- P. der henviser til, at ulovlig finansiering og udenlandsk indblanding fra regimet i valgprocesser udgør en betydelig trussel mod de europæiske demokratier;
- Q. der henviser til, at gennemførelsen af EU's udenrigspolitiske afgørelser henhører under de nationale myndigheder, men at Kommissionen har et ansvar for at overvåge gennemførelsen af EU-retten;
- R. der henviser til, at myndighederne i Kap Verde den 12. juni 2020 arresterede Alex Saab, en forretningsmand, der har været involveret i flere korruptionssager, der involverede Maduros regime, og nu afventer en retslig afgørelse og mulig udlevering; der henviser til, at Saab-sagen viser, hvor udbredt korruption er blevet i Venezuela, mens landet befinder sig i en hidtil uset humanitær krise; der henviser til, at landet rangerede som nr. 173 ud af 180 lande på Transparency Internationals korruptionsindeks for 2019;
- S. der henviser til, at antallet af politiske fanger er steget, siden de store civile uroligheder begyndte i 2014, og i øjeblikket ligger på over 430; der henviser til, at 11 europæere angiveligt også tilbageholdes i Venezuela; der henviser til, at mange beretninger om tortur begået af regimet nu er til forundersøgelse ved ICC for forbrydelser mod menneskeheden; der henviser til, at undertrykkelse, vilkårlige tilbageholdelser og tortur er tiltaget under covid-19-krisen; der henviser til, at højkommissær Bachelets rapport af 2. juli 2020 om Venezuela har dokumenteret mere end 1 300 udenretslige drab begået af sikkerhedsstyrkerne mellem 1. januar og 31. maj 2020;

Fredag den 10. juli 2020

- T. der henviser til, at Maduros regime har undladt at forelægge gennemsigtige oplysninger, acceptere international humanitær bistand og prioritere de mest sårbare befolkningsgruppers behov og rettigheder; der henviser til, at der den 1. juni 2020 blev indgået en aftale mellem folkesundhedsministeriet og nationalforsamlingens rådgivende team for covid-19 for at muliggøre, at der kunne ydes humanitær bistand til Venezuela på en apolitisk måde gennem Den Panamerikanske Sundhedsorganisation (PAHO), og til, at regimet i de forløbne år har afvist enhver form for humanitær bistand;
- U. der henviser til, at Maduros regime siden 2016 har støttet ulovlig småguldminedrift i den venezuelanske del af Amazonas til finansiering af irregulære væbnede grupper; der henviser til, at gullet er blevet smuglet ud af landet gennem ulovlige kanaler for at sælges og veksles ulovligt i udlandet; der henviser til, at dette såkaldte blodguld udvindes og udnyttes på bekostning af menneskerettigheder og miljøet under ulovlige og strafbare forhold, der udgør en alvorlig trussel mod begge dele;
- V. der henviser til, at der er behov for effektive tiltag for at standse den sikkerhedstrussel mod regionen som helhed, der udspringer af forbindelserne mellem Maduros diktatoriske regime, terrorgrupper og organiserede væbnede grupper, der udøver deres kriminelle aktiviteter i Venezuela;
1. gentager sin dybe bekymring over den alvorlige humanitære nødsituation, som udgør en alvorlig trussel mod venezuelanernes liv; udtrykker sin solidaritet med alle de venezuelanere, der er tvunget til at flygte fra deres land for at få adgang til helt basale levevilkår såsom adgang til mad, drikkevand, sundhedstjenester og lægemidler;
 2. henleder opmærksomheden på den forværrede migrationskrise, der har bredt sig i hele regionen, nemlig til Colombia, Peru, Ecuador, Bolivia, Chile, Brasilien, Panama og Argentina samt visse EU-medlemsstater og Caribien, og fremhæver de ekstremt vanskelige forhold, der forværres yderligere af bekæmpelsen af covid-19-pandemien; roser nabolandenets indsats og den solidaritet, de har udvist; anmoder Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om at fortsætte samarbejdet med disse lande og territorier, ikke kun ved at yde humanitær bistand, men også ved at stille flere ressourcer til rådighed og gennem udviklingspolitik;
 3. opfordrer indtrængende de venezuelanske myndigheder til at anerkende den igangværende humanitære krise, forhindre yderligere forværring heraf og fremme politiske og økonomiske løsninger for at garantere sikkerheden for alle civile og stabilitet i landet og regionen; tager den aftale til efterretning, der er indgået mellem Venezuela og PAHO om bekæmpelsen af covid-19;
 4. opfordrer til, at der omgående gøres en indsats for at forhindre en forværring af den humanitære og folkesundhedsmæssige krise og navnlig den fornyede opdukken af sygdomme som mæslinger, malaria, difteri og mund- og klovesyge; opfordrer til en hurtig gennemførelse af en indsats på kort sigt for at bekæmpe underernæring blandt de mest sårbare befolkningsgrupper såsom kvinder, børn og syge;
 5. glæder sig over tilsagnene fra den internationale donorkonference og dens indsats i solidaritet med venezuelanske flygtninge og migranter; opfordrer i denne forbindelse til en mindskeelse af bureaukratiet og en forenklet ramme, der kan sikre, at tilsagnene så hurtigt som muligt når ud til dem, der har desperat behov;
 6. tager på det kraftigste afstand fra krænkelse af Nationalforsamlingens demokratiske, forfatningsmæssige og gennemsigtige funktionsmåde samt truslerne, voldshandlingerne og de vilkårlige afgørelser mod dens medlemmer; fordømmer den udemokratiske udnævnelse af nye medlemmer til det nationale valgråd, og at partier fratages deres bestyrelser mod deres medlemmers vilje;
 7. gentager sin anerkendelse af, at Juan Guaidó som resultat af den gennemsigtige og demokratiske afstemning i Nationalforsamlingen er Nationalforsamlingens legitime formand og Den Bolivariiske Republik Venezuelas legitime midlertidige præsident i henhold til artikel 233 i den venezuelanske forfatning;
 8. gentager sin fulde støtte til Nationalforsamlingen, som er Venezuelas eneste lovligt valgte demokratiske organ, og hvis beføjelser, herunder dets medlemmers prærogativer og sikkerhed, skal respekteres; fastholder, at der kun kan opnås en fredelig politisk løsning, såfremt Nationalforsamlingens forfatningsmæssige beføjelser respekteres fuldt ud;
 9. minder om, at respekt for demokratiske institutioner og principper og opretholdelse af retsstatsprincippet udgør væsentlige forudsætninger for at finde en løsning på krisen i Venezuela til gavn for befolkningen; opfordrer derfor indtrængende til, at der skabes betingelser, der fører til frie, gennemsigtige og troværdige præsident- og parlamentsvalg baseret på en fast tidsplan, rimelige vilkår for alle aktører, gennemsigthed og tilstedeværelsen af troværdige internationale observatører som den eneste vej ud af krisen, idet vold og militære indsatser udelukkes;

Fredag den 10. juli 2020

10. opfordrer EU og andre internationale aktører til at mobilisere en reaktion fra det internationale samfund, der bidrager til hurtig genindførelse af demokrati og retsstatsprincippet i Venezuela;
11. minder om, at medlemsstaterne er retligt bundet af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2074 om at gennemføre de restriktive foranstaltninger deri, navnlig at forhindre indrejse i eller transit gennem deres område for de personer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger, samt en forpligtelse til straks at give Rådet skriftlig meddelelse om eventuelle dispensationer, som de har givet;
12. noterer sig Rådets afgørelse af 29. juni 2020 om at føje 11 venezuelanske embedsmænd til listen over dem, der er omfattet af individuelle sanktioner, som ikke skader den venezuelanske befolkning, og opfordrer til, at denne liste styrkes og udvides, hvis situationen med hensyn til menneskerettigheder og demokrati i landet fortsat forværres; mener, at EU's myndigheder skal begrænse bevægelsesfriheden for personer på listen og for deres nærmeste pårørende og indefryse deres aktiver og visa; opfordrer endvidere til et øjeblikkeligt forbud mod handel med og omsætning af illegalt blodguld fra Venezuela;
13. beklager stærkt Maduros trusler om at udvise EU's ambassadør i Caracas som en form for gengældelse for sanktionerne mod 11 embedsmænd, der er ansvarlige for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne; noterer sig i denne forbindelse NF/HR's indledende erklæring om gensidighed og opfordrer medlemsstaterne til også at overveje at handle efter princippet om gensidighed, hvis denne situation opstår igen, navnlig ved at inddrage akkreditiverne for Maduros ambassadører i EU; gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at anerkende de politiske repræsentanter, der er udpeget af Juan Guaidó;
14. fordømmer den omsiggribende korruption, der er blevet en integreret del af Maduro-regimet; fordømmer Maduro-regimets brug af politisk finansiering som et redskab for udenlandsk indblanding; fordømmer på det kraftigste og beklager tilfælde af korruption, herunder tilfælde der er til retslig undersøgelse i medlemsstaterne;
15. opfordrer til øjeblikkelig frigivelse af alle politiske fanger og ophør af tortur, mishandling og chikane af politiske modstandere, menneskerettighedsaktivister og fredelige demonstranter og til at gøre det muligt for dem, der uretmæssigt er tvunget i eksil, at vende tilbage;
16. støtter fuldt ud ICC's efterforskning af de omfattende forbrydelser og undertrykkelseshandlinger, som det venezuelanske regime har begået; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at støtte initiativet fra ICC's deltagerstater til at indlede en efterforskning af forbrydelser mod menneskeheden begået af Maduros de facto-regering og dermed drage de ansvarlige til regnskab;
17. noterer sig den britiske domstols afgørelse af 2. juli 2020, som utvetydigt anerkender Den Bolivariiske Republik Venezuelas demokratiske legitimitet personificeret ved dens præsident, Juan Guaidó, ved at give ham lovlig adgang til republikkens guldreserver;
18. anmoder om, at der sendes en undersøgelsesmission til landet for at vurdere situationen;
19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Bolivariiske Republik Venezuelas legitime midlertidige præsident og Den Bolivariiske Republik Venezuelas Nationalforsamling, regeringerne og parlamenterne i landene i Limagruppen, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0197

Aktivstoffer, herunder flumioxazin

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne beflubutamid, benalaxyl, benthialicarb, bifenazat, boscalid, bromoxynil, captan, cyazofamid, dimethomorph, ethephon, etoxazol, famoxadon, fenamiphos, flumioxazin, fluoxastrobin, folpet, formetanat, metribuzin, milbemectin, Paecilomyces lilacinus stamme 251, phenmedipham, phosmet, pirimiphos-methyl, propamocarb, prothioconazol og s-metolachlor (D067115/02 — 2020/2671(RSP))

(2021/C 371/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne beflubutamid, benalaxyl, benthialicarb, bifenazat, boscalid, bromoxynil, captan, cyazofamid, dimethomorph, ethephon, etoxazol, famoxadon, fenamiphos, flumioxazin, fluoxastrobin, folpet, formetanat, metribuzin, milbemectin, Paecilomyces lilacinus stamme 251, phenmedipham, phosmet, pirimiphos-methyl, propamocarb, prothioconazol og s-metolachlor (D067115/02,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 21, og artikel 17, stk. 1,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/408 af 11. marts 2015 om gennemførelse af artikel 80, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om oprettelse af en liste over stoffer, der er kandidater til substitution ⁽²⁾,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- A. der henviser til, at flumioxazin blev optaget i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽⁵⁾ den 1. januar 2003 ved Kommissionens direktiv 2002/81/EF ⁽⁶⁾ og anses for at være godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009;

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ EUT L 67 af 12.3.2015, s. 18.⁽³⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.⁽⁴⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 183.⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).⁽⁶⁾ Kommissionens direktiv 2002/81/EF af 10. oktober 2002 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage flumioxazin som aktivstof (EFT L 276 af 12.10.2002, s. 28).

Fredag den 10. juli 2020

- B. der henviser til, at en procedure for forlængelse af godkendelsen af flumioxazin i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 ⁽⁷⁾ har været i gang siden 2010 ⁽⁸⁾, og at den vedkommende ansøgning blev indgivet den 29. februar 2012 i henhold til artikel 4 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2010 ⁽⁹⁾;
- C. der henviser til, at godkendelsesperioden for aktivstoffet flumioxazin allerede er blevet forlænget med fem år ved Kommissionens direktiv 2010/77/EU ⁽¹⁰⁾ og derefter med et år hvert år siden 2015 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1885 ⁽¹¹⁾, (EU) 2016/549 ⁽¹²⁾, (EU) 2017/841 ⁽¹³⁾, (EU) 2018/917 ⁽¹⁴⁾, (EU) 2019/707 ⁽¹⁵⁾ og nu igen med et år med dette udkast til ved Kommissionens gennemførelsesforordning, som ville forlænge godkendelsesperioden indtil den 30. juni 2021;
- D. der henviser til, at Kommissionen ikke har begrundet forlængelsen med andet end følgende: »Da vurderingen af alle disse stoffer er blevet forsinket af årsager, som ansøgerne ikke har indflydelse på, kan godkendelserne af de pågældende aktivstoffer forventes at udløbe, inden der er truffet beslutning om at forny dem«;
- E. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1107/2009 har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelse af både menneskers og dyrs sundhed og miljøet og samtidig at sikre, at Unionens landbrug er konkurrencedygtigt; der henviser til, at der især bør sættes fokus på beskyttelsen af sårbare befolkningsgrupper, herunder gravide kvinder, spædbørn og børn;
- F. der henviser til, at forsigtighedsprincippet bør finde anvendelse, og at forordning (EF) nr. 1107/2009 fastsætter, at stoffer kun bør bruges i plantebeskyttelsesmidler, hvis de bevisligt indebærer klare fordele for planteproduktionen og ikke formodes at ville have skadelige virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller en uacceptabel indvirkning på miljøet;

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 af 18. september 2012 om fastsættelse af de fornødne bestemmelser til gennemførelse af fornyelsesproceduren for aktivstoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT L 252 af 19.9.2012, s. 26).

⁽⁸⁾ EUT L 293 af 11.11.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2010 af 7. december 2010 om en procedure for forlængelse af optagelsen af en anden gruppe af aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om fastlæggelse af en liste over disse stoffer (EUT L 322 af 8.12.2010, s. 10).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens direktiv 2010/77/EU af 10. november 2010 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår udløbsdatoerne for optagelse af visse aktivstoffer i bilag I (EUT L 293 af 11.11.2010, s. 48).

⁽¹¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1885 af 20. oktober 2015 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne 2,4-D, acibenzolar-s-methyl, amitrol, bentazon, cyhalofopbutyl, diquat, esfenvalerat, famoxadon, flumioxazin, DPX KE 459 (flupyrulfuron-methyl), glyphosat, iprovalicarb, isoproturon, lambda-cyhalothrin, metalaxyl-M, metsulfuronmethyl, picolinafen, prosulfuron, pymetrozin, pyraflufen-ethyl, thiabendazol, thifensulfuron-methyl og triasulfuron (EUT L 276 af 21.10.2015, s. 48).

⁽¹²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/549 af 8. april 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne bentazon, cyhalofopbutyl, diquat, famoxadon, flumioxazin, DPX KE 459 (flupyrulfuron-methyl), metalaxyl-M, picolinafen, prosulfuron, pymetrozin, thiabendazol og thifensulfuron-methyl (EUT L 95 af 9.4.2016, s. 4).

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/841 af 17. maj 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioden for aktivstofferne alpha-cypermethrin, Ampelomyces quisqualis stamme AQ 10, benalaxyl, bentazon, bifenazat, bromoxynil, carfentrazonethyl, chlorpropham, cyazofamid, desmedipham, diquat, DPX KE 459 (flupyrulfuronmethyl), etoxazol, famoxadon, fenamidon, flumioxazin, foramsulfuron, Gliocladium catenulatum stamme J1446, imazamox, imazosulfuron, isoxaflutol, laminarin, metalaxyl-M, methoxyfenozid, milbemectin, oxasulfuron, pendimethalin, phenmedipham, pymetrozin, S-metolachlor og trifloxystrobin (EUT L 125 af 18.5.2017, s. 12).

⁽¹⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/917 af 27. juni 2018 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne alpha-cypermethrin, beflubutamid, benalaxyl, benthiavalicarb, bifenazat, boscalid, bromoxynil, captan, carvon, chlorpropham, cyazofamid, desmedipham, dimethoat, dimethomorph, diquat, ethephon, ethoprophos, etoxazol, famoxadon, fenamidon, fenamiphos, flumioxazin, fluoxastrobin, folpet, foramsulfuron, formetanat, Gliocladium catenulatum stamme J1446, isoxaflutol, metalaxyl-m, methiocarb, methoxyfenozid, metribuzin, milbemectin, oxasulfuron, Paecilomyces lilacinus stamme 251, phenmedipham, phosmet, pirimiphos-methyl, propamocarb, prothioconazol, pymetrozin og s-metolachlor (EUT L 163 af 28.6.2018, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/707 af 7. maj 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne alpha-cypermethrin, beflubutamid, benalaxyl, benthiavalicarb, bifenazat, boscalid, bromoxynil, captan, cyazofamid, desmedipham, dimethoat, dimethomorph, diuron, ethephon, etoxazol, famoxadon, fenamiphos, flumioxazin, fluoxastrobin, folpet, foramsulfuron, formetanat, metalaxyl-m, methiocarb, metribuzin, milbemectin, Paecilomyces lilacinus stamme 251, phenmedipham, phosmet, pirimiphos-methyl, propamocarb, prothioconazol, s-metolachlor og tebuconazol (EUT L 120 af 8.5.2019, s. 16).

Fredag den 10. juli 2020

- G. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1107/2009 angiver, at godkendelsesperioden for aktivstoffer af sikkerhedshensyn bør være tidsbegrænset; der henviser til, at godkendelsesperioden bør stå i et rimeligt forhold til de eventuelle iboende risici ved anvendelsen af disse stoffer, men at et sådant rimeligt forhold tydeligvis er fraværende;
- H. der henviser til, at flumioxazin i de 17 år, der er gået siden godkendelsen heraf som et aktivstof, er blevet udpeget og klassificeret som reproduktionstoksisk i kategori 1B og som et sandsynligt hormonforstyrrende stof;
- I. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne har mulighed for og ansvar for at handle i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når der er konstateret mulighed for skadelige virkninger på sundheden, men hvor der fortsat hersker videnskabelig usikkerhed, ved at vedtage midlertidige risikostyringsforanstaltninger, som er nødvendige for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau;
- J. der henviser mere præcist til, at artikel 21 i forordning (EF) nr. 1107/2009 fastsætter, at Kommissionen til enhver tid kan foretage en fornyet vurdering af godkendelsen af et aktivstof, navnlig hvis den i lyset af ny videnskabelig og teknisk viden finder indikationer af, at stoffet ikke længere opfylder godkendelseskriterierne i ovennævnte forordnings artikel 4, og til, at denne revurdering kan føre til, at godkendelsen af stoffet tilbagekaldes eller ændres;

Reproduktionstoksisk i kategori 1B og hormonforstyrrende

- K. der henviser til, at flumioxazin i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽¹⁶⁾ har en harmoniseret klassificering som reproduktionstoksisk i kategori 1B, meget giftig for vandlevende organismer og meget giftig for vandlevende organismer med langvarige virkninger;
- L. der henviser til, at Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet allerede i 2014 og derefter i 2017 og 2018 konkluderede, at stærkt bekymrende kritiske forhold gjorde sig gældende, idet flumioxazin er klassificeret som reproduktionstoksisk i kategori 1B, og derudover at stoffets potentielle hormonforstyrrende egenskab var et spørgsmål, der ikke kunne løses og derfor udgjorde et bekymrende kritisk forhold;
- M. der henviser til, at flumioxazin i 2015 blev optaget på substitutionslisten ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/408, fordi det er klassificeret eller skal klassificeres som reproduktionstoksisk i kategori 1A eller 1B i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008;
- N. der henviser til, at aktivstoffer i henhold til punkt 3.6.4 i bilag II til forordning (EF) nr. 1107/2009 ikke kan godkendes, når de kategoriseres som reproduktionstoksiske i 1B, undtagen i tilfælde, hvor der på grundlag af dokumenterede beviser vedlagt ansøgningen er behov for et aktivstof til at kontrollere en alvorlig fare for plantesundheden, som ikke kan bekæmpes med andre disponible midler, herunder ikke-kemiske metoder, i hvilke tilfælde der skal træffes risikobegrænsende foranstaltninger for at sikre, at menneskers og miljøes eksponering for stoffet minimeres;
- O. der henviser til, at den rapporterende medlemsstat den 1. februar 2018 på baggrund af nye videnskabelige data forelagde Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) et forslag til harmoniseret klassificering og mærkning af flumioxazin i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008; der henviser til, at ECHA's Udvalg for Risikovurdering (RAC) den 15. marts 2019 vedtog en udtalelse, hvorved den ændrede klassificeringen af flumioxazin fra reproduktionstoksisk i kategori 1B til reproduktionstoksisk i kategori 2; der henviser til, at dette sandsynligvis vil føre til en omklassificering af flumioxazin i bilag IV til CLP-forordningen ved udgangen af 2020 eller begyndelsen af 2021; der henviser til, at flumioxazin indtil da forbliver klassificeret som reproduktionstoksisk i kategori 1B;
- P. der henviser til, at aktivstoffer i henhold til punkt 3.6.5 i bilag II til forordning (EF) nr. 1107/2009 ikke kan godkendes, når de anses for at have hormonforstyrrende egenskaber, der kan have negative virkninger for mennesker, medmindre menneskers eksponering for det pågældende aktivstof, safener eller synergist i et plantebeskyttelsesmiddel på foreslåede realistiske anvendelsesbetingelser er ubetydelig, dvs. at produktet anvendes i lukkede systemer eller på andre betingelser,

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

Fredag den 10. juli 2020

der udelukker kontakt med mennesker, og hvor restkoncentrationer af aktivstoffet, safeneren eller synergisten i fødevarer og foder ikke overskrider den standardværdi, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 ⁽¹⁷⁾;

- Q. der henviser til, at flumioxazin har været mistænkt for at have hormonforstyrrende egenskaber siden 2014 ⁽¹⁸⁾; der henviser til, at kriterierne for at fastslå, om et stof er hormonforstyrrende i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009, har været gældende siden den 20. oktober 2018 ⁽¹⁹⁾; der henviser til, at de dertil svarende retningslinjer blev vedtaget den 5. juni 2018 ⁽²⁰⁾; der henviser til, at Kommissionen imidlertid først den 4. december 2019 bemyndigede EFSA til at vurdere det hormonforstyrrende potentiale i flumioxazin i henhold til de nye kriterier; der henviser til, at tidsplanen for leveringen af denne vurdering fortsat er uklar;
- R. der henviser til, at flumioxazin har en høj risiko for biokoncentration, er særdeles giftigt for alger og vandplanter og moderat giftigt for regnorme, honningbier, fisk og hvirvelløse vanddyr;
- S. der henviser til, at det er uacceptabelt, at et stof, der på nuværende tidspunkt opfylder afskæringskriterierne for aktivstoffer, der er mutagene, kræftfremkaldende og/eller reproduktionstoksiske, og som sandsynligvis opfylder afskæringskriterierne på grund af dets hormonforstyrrende egenskaber, fortsat er tilladt i Unionen, hvilket truer folkesundheden og miljøet;
- T. der henviser til, at ansøgere kan udnytte den automatik, der er indarbejdet i Kommissionens arbejdsmetoder, til at opnå øjeblikkelig forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne, når risikovurderingen endnu ikke er afsluttet, ved med overlæg at forlænge processen for fornyet vurdering ved at tilvejebringe ufuldstændige data og ved at anmode om flere undtagelser og særlige betingelser, hvad der medfører uacceptable risici for miljøet og menneskers sundhed, idet eksponeringen for det farlige stof pågår i hele denne periode;
- U. der henviser til, at ansøgeren efter et første forslag fra Kommissionen, der gik ud på ikke at forny godkendelsen i 2014 og var baseret på, at flumioxazin opfyldte afskæringskriterierne reproduktionstoksisk i kategori 1B, anmodede om en undtagelse fra anvendelsen af disse afskæringskriterier; og til, at en sådan undtagelse imidlertid krævede, at der blev udviklet relevante vurderingsmetoder, som endnu ikke fandtes til trods for, at forordning (EF) nr. 1107/2009 havde været gældende i tre år, hvilket resulterede i stilstand i den proces, hvorved godkendelsen ikke skulle fornyes, i flere år;
- V. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at »sikre, at den proceduremæssige forlængelse af godkendelsesperioden indtil procedurens afslutning, jf. artikel 17 i forordningen, ikke bliver anvendt på aktivstoffer, som er mutagene, kræftfremkaldende eller reproduktionstoksiske og derfor hører til i kategori 1A eller 1B, og heller ikke på aktivstoffer, der har hormonforstyrrende egenskaber og er skadelige for mennesker eller dyr, således som det i øjeblikket er tilfældet med stoffer såsom flumioxazin, thiacloprid, chlorotoluron og dimoxystrobin«;
- W. der henviser til, at Parlamentet allerede har gjort indsigelse mod den tidligere forlængelse af godkendelsesperioden for flumioxazin i sin beslutning af 10. oktober 2019 ⁽²¹⁾, og at Kommissionen har undladt at give et overbevisende svar på denne beslutning og ikke har påvist på behørig vis, at endnu en forlængelse ikke vil overskride dens gennemførelsesbeføjelser;

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

⁽¹⁸⁾ EFSA Journal, Volume 12, Issue 6, juni 2014, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance glyphosate« (konklusion om peerevalueringen af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet flumioxazin).

⁽¹⁹⁾ EUT L 101 af 20.4.2018, s. 33.

⁽²⁰⁾ EFSA Journal, Volume 16, Issue 6, juni 2018, »Guidance for the identification of endocrine disruptors in the context of Regulations (EU) No 528/2012 and (EC) No 1107/2009« (Retningslinjer for identifikation af hormonforstyrrende stoffer i forbindelse med forordning (EU) nr. 528/2012 og (EF) nr. 1107/2009).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/707 af 7. maj 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne alpha-cypermethrin, beflubutamid, benalaxyl, benthiavalicarb, bifenazat, boscalid, bromoxynil, captan, cyazofamid, desmedipham, dimethoat, dimethomorph, diuron, ethephon, etoxazol, famoxadon, fenamiphos, flumioxazin, fluoxastrobin, folpet, foramsulfuron, formetanat, metalaxyl-m, methiocarb, metribuzin, milbemectin, Pæcilomyces lilacinus stamme 251, phenmedipham, phosmet, pirimiphos-methyl, propamocarb, prothioconazol, s-metolachlor og tebuconazol (Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0026).

Fredag den 10. juli 2020

- X. der henviser til, at der efter den forrige forlængelse i 2019 af flere aktivstoffer, herunder flumioxazin, ved gennemførelsesforordning (EU) 2019/707 kun er 8 ud af de 34 stoffer, der enten er blevet fornyet eller ikke fornyet, mens 26 stoffer i henhold til dette udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning igen vil blive forlænget, mange af dem for tredje eller fjerde gang;
1. er af den opfattelse, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesforordning udgør en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1107/2009;
 2. er af den opfattelse, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesforordning ikke er i overensstemmelse med EU-retten, da det ikke respekterer forsigtighedsprincippet;
 3. fordømmer kraftigt de alvorlige forsinkelser i processen for fornyet godkendelse og i udpegningen af hormonforstyrrende stoffer;
 4. er af den opfattelse, at beslutningen om at forlænge godkendelsesperioden for flumioxazin ikke er i overensstemmelse med sikkerhedskriterierne i forordning (EF) nr. 1107/2009, og hverken er baseret på dokumentation for, at dette stof kan anvendes sikkert, eller bevis på, at der er et akut behov for det aktive stof flumioxazin til fødevareproduktion i Unionen;
 5. opfordrer Kommissionen til at trække sit udkast til gennemførelsesforordning tilbage og til at forelægge udvalget et nyt udkast, der tager hensyn til de videnskabelige beviser for de skadelige egenskaber ved alle de pågældende stoffer, navnlig dem ved flumioxazin;
 6. opfordrer Kommissionen til kun at forelægge udkast til gennemførelsesforordninger til forlængelse af godkendelsesperioder for stoffer, for hvilke den nyeste videnskabelige fagkundskab ikke forventes at give anledning til et forslag fra Kommissionen om ikke at forny godkendelsen af det pågældende aktivstof;
 7. opfordrer Kommissionen til at trække godkendelser af stoffer tilbage, når der foreligger dokumentation for eller er begrundet tvivl om, at de pågældende stoffer ikke opfylder sikkerhedskriterierne i forordning (EF) nr. 1107/2009;
 8. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en korrekt og rettidig fornyet vurdering af godkendelserne af de aktivstoffer, for hvilke de er rapporterende medlemsstater, og til at sikre, at de nuværende forsinkelser afhjælpes effektivt så hurtigt som muligt;
 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0198

En omfattende europæisk strategi for energilagring

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om en omfattende europæisk strategi for energilagring (2019/2189(INI))

(2021/C 371/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194,
- der henviser til Parisaftalen,
- der henviser til De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling nr. 7, »Sikre at alle har adgang til pålidelig, bæredygtig og moderne energi til en overkommelig pris«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2018 med titlen »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« (COM(2018)0773),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. februar 2020 med titlen »En europæisk strategi for data« (COM(2020)0066),
- der henviser til Kommissionens rapport af 9. april 2019 om gennemførelsen af den strategiske handlingsplan om batterier: opbygning af en strategisk batteriværdikæde i Europa (COM(2019)0176),
- der henviser til Kommissionens rapport af 9. april 2019 om gennemførelsen og virkningerne for miljøet og det indre markeds funktion af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (COM(2019)0166),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. juni 2019 om fremtiden for energisystemerne i energiunionen med henblik på at sikre energiomstillingen og opfyldelsen af energi- og klimamålene i tiden frem til 2030 og derefter,
- der henviser til initiativet for en bæredygtig og intelligent gasinfrastruktur for Europa, som det rumænske rådsformandskab lancerede i Bukarest den 1. og 2. april 2019,
- der henviser til brintinitiativet, som blev lanceret af det østrigske formandskab for Rådet i Linz den 17. og 18. september 2018,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125.

⁽²⁾ EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 ⁽⁵⁾, som i øjeblikket er under revision,
- der henviser til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽⁹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets briefingdokument af 1. april 2019 med titlen »Review No 04/2019: EU support for energy storage« (Analyse nr. 04/2019: EU-støtte til energilagring)
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om FN's klimakonference 2019 i Madrid, Spanien (COP 25) ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om »Klimaændringer — en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi i overensstemmelse med Parisaftalen« ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2018 om »Etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer i Den Europæiske Union: tid til handling!« ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2018 om hurtigere innovation inden for ren energi ⁽¹⁵⁾,

⁽³⁾ EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.

⁽⁴⁾ EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39.

⁽⁵⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129.

⁽⁶⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

⁽⁷⁾ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0079.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0217.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0438.

⁽¹⁵⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 10.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 med titlen »Mod en ny udformning af energimarkedet«⁽¹⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om en EU-strategi for opvarmning og køling⁽¹⁷⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0130/2020),
- A. der henviser til, at Parlamentet, Det Europæiske Råd og Kommissionen har godkendt målsætningen om drivhusgasneutralitet i EU inden 2050 i overensstemmelse med målene i Parisaftalen;
- B. der henviser til, at omstillingen til en klimaneutral økonomi kræver en omkostningseffektiv energiomstilling til en overkommelig pris væk fra et system, der hovedsagelig er baseret på fossile brændstoffer og over til et system, der er baseret på høj effektivitet, klimaneutralitet og vedvarende energi;
- C. der henviser til, at vedvarende energikilder såsom geotermisk energi, vandkraft og biomasse kan levere noget grundlastkapacitet, mens andre, f.eks. vind- og solenergi, er intermitterende og variable; der henviser til, at integrationen af variable vedvarende energikilder i elektricitetssystemet kræver øget fleksibilitet med hensyn til udbud og efterspørgsel med henblik på at stabilisere elektricitetsnettet, forebygge ekstreme prisudsving og bevare forsyningssikkerheden og sikre energi til overkommelige priser; der henviser til, at denne større fleksibilitet kræver en forøgelse af energilagringsfaciliteterne i EU;
- D. der henviser til, at princippet om afkobling til enhver tid skal opretholdes;
- E. der henviser til, at kun 22,7 % af det endelige energiforbrug i EU-28 var elektricitetsbaseret i 2017; der henviser til, at i 2018 var mere end 60 % af EU-28's elektricitetsmix endnu ikke baseret på vedvarende kilder; der henviser til, at man forventer en yderligere elektrificering; der henviser til, at Kommissionen skønner, at EU vil skulle kunne lagre seks gange så meget energi som i dag for at opnå nettodrivhusgasemission på nul inden 2050;
- F. der henviser til, at sektorintegration kommer til at spille en central rolle for styrkelsen af energisektorens fleksibilitet og effektivitet og mindskelsen af dens CO₂-aftryk;
- G. der henviser til, at grønne gasarter såsom gasarter fremstillet ved hjælp af elektrolyse, hvor der anvendes elektricitet fra vedvarende energikilder, udgør en stor lagringskapacitet på forskellige årstider;
- H. der henviser til, at Kommissionen bør undersøge, hvordan den eksisterende gasinfrastruktur kan spille en rolle i dekarboniseringen af energisystemet, navnlig med hensyn til energilagringskapacitet for grønne gasser, f.eks. transmissions- og distributionsrørledninger eller underjordisk oplagring som årstidsbestemt lagring, for at afgøre, hvilken infrastruktur eller optimeret og opgraderet anvendelse af eksisterende kapacitet, der er behov for;
- I. der henviser til, at i 2018 befandt kun 3 % af den globale produktionskapacitet til lithium-ion-batterier sig i EU, mens 85 % lå i Asien og Stillehavsregionen;
- J. der henviser til, at batterier og andre decentraliserede lagringsfaciliteter såsom svinghjul ikke kun øger forsyningssikkerheden, men ligeledes styrker økonomisk gennemførlig infrastruktur til hurtigladning af elkøretøjer;
- K. der henviser til, at pumpelagring har stået for mere end 90 % af EU's energilagringskapacitet; der henviser til, at den i dag spiller en vigtig rolle for afbalancering af udbud og efterspørgsel på elektricitet, lagring i stor skala med høj samlet effektivitet og fleksibilitet på kort og mellemlang sigt med et stort kapacitetsområde;

⁽¹⁶⁾ EUT C 204 af 13.6.2018, s. 23.

⁽¹⁷⁾ EUT C 204 af 13.6.2018, s. 35.

Fredag den 10. juli 2020

- L. der henviser til, at varmelagringssteknologier kan skabe betydelige muligheder for dekarbonisering af energisektoren ved at gøre det muligt at lagre varme eller kulde i adskillige måneder ved at absorbere vedvarende energi ved hjælp af varmepumper i industriel skala og ved at anvende biomasse, biogas eller geotermisk energi samt ved at stille fleksibilitetstjenester til rådighed til f.eks. et elektricitetssystem domineret af vedvarende energikilder; der henviser til, at velisolerede bygninger, fjernvarmenet og dedikerede lagringsfaciliteter kan anvendes til lagring i forskellige tidsrum;
- M. der henviser til, at den energimodellering, som Kommissionen har anvendt til vurdering af dekarboniseringsforløb og tilknyttede politiske valgmuligheder, er af central betydning, da den fastlægger fremtidig lovgivning og udformning af markedet; der henviser til, at den nuværende modelberegning i høj grad undervurderer de positive virkninger af energilagring og derfor skal forbedres;
1. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge deres energilagringspotentiale til bunds;
 2. opfordrer Kommissionen til at udvikle en omfattende strategi for energilagring med henblik på at muliggøre omstillingen til en økonomi, der er meget energieffektiv og baseret på vedvarende energi, under hensyntagen til alle tilgængelige teknologier samt markedsnære teknologier og bevare en teknologineutral tilgang for at sikre lige konkurrencevilkår;
 3. opfordrer Kommissionen til at oprette en taskforce med deltagelse af alle relevante generaldirektorater med henblik på at udvikle denne strategi, som skal baseres på en omfattende analyse af:
 - a) CO₂-fodaftryk og livscyklus, idet der som minimum tages hensyn til udvinding og/eller produktion af råstoffer, herunder aspekter vedrørende menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, tilvejebringelse af komponenter, fremstillingsprocessen, transport og genanvendelsesprocessen, hvor det er relevant;
 - b) teknologiens energikapacitet, elkapacitet, oplagringens varighed, Capex, Opex, den samlede effektivitet og konverteringseffektivitet;
 - c) energisystemmodellering, som skal omfatte de relevante data, der er nævnt i litra b), for at vurdere politikvalg, herunder effekter inden for en time for at kunne vurdere de aktuelle og fremtidige behov for systemfleksibilitet korrekt og lagringens bidrag i sådanne modeller;
 - d) energibehov i industri, transport og boliger og
 - e) lagring i lille skala og mulighed for fleksibilitet på distriktsniveau samt grænseoverskridende forbindelser og sektorintegration
 - f) energilagringsteknologiernes bidrag til bekæmpelse af energifattigdom.
 4. mener navnlig, at man i en sådan strategi bør udpege nødvendige foranstaltninger til forbedring af grænseoverskridende forbindelser og koordinering, mindske administrative byrder for markedsadgang og forbedre adgang til kapital, færdigheder og råstoffer for lagringsteknologier med henblik på at styrke det europæiske marked og den europæiske industris konkurrenceevne;
 5. bemærker, at en omkostningseffektiv energiomstilling til et yderst energieffektivt energisystem, der er baseret på vedvarende energi, kræver et veludviklet og intelligent energinet, avancerede lagrings- og fleksibilitetsteknologier, backup af produktion og prisfleksibelt elforbrug med henblik på at sikre en konstant, prismæssigt overkommelig og bæredygtig energiforsyning samt anvendelse af princippet om »energieffektivitet først«, en omfattende udvidelse af vedvarende energikilder, forbrugerindflydelse og ikkeforvrængede prissignaler; opfordrer derfor Kommissionen til fortsat at yde støtte til forskning i lagring, herunder i nye og opdukkende alternative teknologier, inden for rammerne af Horisont Europa;
 6. anerkender digitaliseringens centrale rolle for udvikling af et mere decentraliseret og integreret energisystem og i sidste ende gennemførelsen af energiomstillingen;

Fredag den 10. juli 2020

7. understreger, at omstillingen til en klimaneutral økonomi ikke må bringe forsyningssikkerheden eller adgang til energi i fare; understreger den rolle, som lagring spiller, især for medlemsstater, der er energiisolerede eller ømedlemsstater; understreger, at en pålidelig energiforsyning, omkostningseffektivitet og energiomstillingen skal gå hånd i hånd; Understreger yderligere, at energieffektivitet, intelligente net, deltagelse og distribuerede fleksibilitetsmuligheder, herunder lagring, styrker energisikkerheden;

8. understreger, at det er vigtigt at sikre lige vilkår for alle energilagringssløsninger i overensstemmelse med princippet om teknologineutralitet med henblik på at gøre det muligt for markeds kræfterne at fremme det bedste valg af teknologi og fremme innovation, og at de vigtigste faktorer, der har indflydelse på udviklingen af forskellige teknologiske løsninger, bør være indikatorer for energiforbrug, CO₂-fodaftryk og omkostninger til produktion, udnyttelse, genanvendelse og nedlukning;

9. beklager dybt, at infrastrukturprojekter eller store lagringsanlæg, som er afgørende for energiomstillingen, ofte møder stærk modstand og forsinkelser på lokalt plan; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at tilskynde til offentlig støtte på lokalt plan, f.eks. gennem tidlig inddragelse af offentligheden eller ved at give lokalsamfundene mulighed for at medvirke, deltage økonomisk eller få erstatning og til tæt samarbejde mellem sektorer;

10. understreger lagringens potentiale som alternativ til traditionel netudvidelse; understreger betydningen af en koordineret infrastrukturplanlægning som led i den kommende strategi for integration af energisystemerne for at opnå en klimaneutral og konkurrencedygtig europæisk økonomi;

11. opfordrer til en rettidig gennemførelse af direktiv (EU) 2019/944 om det indre marked for elektricitet og forordning (EU) 2019/943 om det indre marked for elektricitet; understreger, at energilagring bør defineres konsekvent på tværs af de nationale lovgivningsrammer; peger på, at der hersker uvished for så vidt angår dens anvendelsesområde, navnlig medtagelsen af forskellige Power-to-X-teknologier og opfordrer derfor Kommissionen til hurtigt at fremlægge vejledninger om dette;

12. anmoder Kommissionen om i forbindelse med strategien for integration af energisystemet at tilvejebringe et solidt retsgrundlag for gastransmissions- og distributionssystemoperatører for at levere energilagringssløsninger i overensstemmelse med Unionens klimamål og Parisaftalen;

Lovgivningsmæssige hindringer

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre sammenhæng og undgå overlapninger i lovgivningen på europæisk, nationalt og regionalt niveau;

14. gør opmærksom på, at de fleste medlemsstater kræver, at operatører af lagerfaciliteter, herunder aktive forbrugere, betaler netafgifter eller energiafgifter og andre afgifter to gange; er overbevist om, at en afskaffelse af denne byrde vil føre til, at der vil blive sat flere energilagringsprojekter i gang; opfordrer Kommissionen til at differentiere mellem slutbrug og lagring eller konvertering og til at udvikle et effektivt beskatningssystem, forbyde dobbeltbeskatning i forbindelse med energilagringsprojekter i sit kommende forslag til et revideret energibeskatningsdirektiv; opfordrer medlemsstaterne til at afskaffe dobbeltbeskatning af enhver art ved at udvikle effektive beskatningsordninger og omstrukturere afgifter i forbindelse med energilagring på en sådan måde, at de samfundsmæssige fordele ved oplagring afspejles, og hindringer for lagringsprojekter, der får adgang til markedet, fjernes;

15. understreger behovet for en sammenlignelig behandling af lagring inden for alle forskellige energibærere og for lagring, der er placeret før og efter måleren, med henblik på at undgå at skabe problemer med krydssubsidiering gennem undgåelse af nettakster eller systemafgifter, -skatter og -gebyrer; gør opmærksom på, at i dag betaler elforbrugere for størstedelen af den økonomiske dekarboniseringsindsats, og derfor straffes lagring af elektricitet indirekte;

16. bemærker, at med undtagelse af hydrostatisk energilagring omfatter EU's netværkskoder normalt ikke energilagringssfaciliteter, hvilket betyder, at de behandles forskelligt i forskellige medlemsstater, navnlig i forbindelse med kravene om opkobling til nettet; mener, at dette skaber ulige konkurrencevilkår, som hindrer udviklingen af levedygtige forretningsmodeller for energilagringssfaciliteter; opfordrer Kommissionen til at lette arbejdet med at indføre fælles krav for opkobling til nettet og til at fjerne andre hindringer for integrationen af lagring i elektricitetsmarkederne;

Fredag den 10. juli 2020

17. opfordrer til hurtigst muligt at revidere TEN-E-forordningen⁽¹⁸⁾ med hensyn til kriterierne for støtteberettigelse og elinfrastruktorkategorier med for bedre at kunne håndtere udviklingen af energilageranlæg inden vedtagelsen af den næste liste over projekter af fælles interesse; opfordrer til en gennemgribende reform af processen for udarbejdelse af den tiårige netudviklingsplan for at integrere princippet om energieffektivitet først i infrastrukturplanlægningen sammen med fleksibilitet, sektorintegration og grænseoverskridende forbindelser; opfordrer til, at kriterierne for, at få status af projekter af fælles interesse tilpasses Parisaftalens langsigtede temperaturmål og EU's mål for klimaneutralitet i 2050 gennem en systematisk klimavurdering af alle kandidatprojekter til listen over projekter af fælles interesse;

18. opfordrer Kommissionen til at anerkende, at alle fleksibilitets- og lagringsteknologier spiller en central rolle med henblik på at sikre en effektiv energiomstilling og på at sikre et højt niveau for forsyningssikkerhed og systemstabilitet; fremhæver den offentlige interesse i at udvikle nye og opgradere eksisterende lagringsprojekter, hvilket bør afspejles i en hurtig, prioriteret og strømnet godkendelsesproces i medlemsstaterne;

19. noterer sig med bekymring, at godkendelsesprocedurer på nationalt plan tager betydeligt længere tid end de maksimale perioder, der er fastsat for projekter af fælles interesse i TEN-E-forordningen; opfordrer Kommissionen til at løse dette problem i sin kommende revision gennem en effektiv og synkroniseret håndhævelsesmekanisme, hvor den overordnede offentlige interesse i lagringsprojekter af fælles interesse anerkendes;

20. beklager manglen på markedsudbredelse af forskningsprojekter under Horisont 2020 og manglen på systematisk opfølgning af færdiggjorte projekter og formidling af forskningsresultater samt glæder sig over den planlagte større fokus på markedsnære aktiviteter, idet man fastholder de grundlæggende forskningsambitioner om fremover at skabe en pipeline af teknologier og projekter, der er tæt på markedet, under Horisont Europa, navnlig gennem oprettelsen af Det Europæiske Innovationsråd; opfordrer til øget anvendelse af prækommercielle udbud; understreger, at forskning i rene, bæredygtige og lavemissionsteknologier skal intensiveres, herunder i energilagring;

21. understreger, at der er behov for mere forskning i kemiske stoffer, der kan bruges til energilagring, samt grundforskning i superledere, hvilket bør afspejles i det kommende Horisont-program;

22. bemærker med bekymring, at der kun er en indirekte henvisning til energilagringsprojekter i Kommissionens retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020; bemærker endvidere, at der tidligere er blevet anmeldt overraskende få statsstøtteforanstaltninger til lagringsprojekter;

23. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til den vigtige rolle, som lagring spiller i energiomstillingen og til at behandle den i overensstemmelse hermed, i forbindelse med revisionen af retningslinjerne for statsstøtte; opfordrer ligeledes Kommissionen til at sikre, at de nye retningslinjer tager hensyn til bæredygtighed og effektivitet, bidrag til netstabilitet og bidrag til klimaneutralitet med forskellige lagringsteknologier; understreger endvidere, at ikke-kommercielle projekter (f.eks. til forskning) kan undtages fra statsstøttereglerne, således at ineffektiv finansiering og konkurrenceforvridning undgås; understreger, at ikke-markedsaktørers drift af lagringsaktiver er begrænset til tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen markedsinteresse, og hvor den nationale reguleringsmyndighed har indrømmet en undtagelse;

24. opfordrer Kommissionen til at sikre, at man i de nye retningslinjer tager hensyn til alle de forskellige lagringsteknologiers effektivitet og bidrag til stabiliteten i net med henblik på at undgå ineffektiv finansiering, og at ikkemarkedsaktørers deltagelse begrænses til de tilfælde og omstændigheder, der fremgår af artikel 36 og 54 i direktivet om det indre marked for elektricitet (EU) 2019/944;

Kemisk lagring (Power to X)

25. understreger den vigtige rolle som power til X-teknologien spiller for at muliggøre intelligent sektorintegration og sammenkobling af elektricitets- og gassektorerne; understreger i denne forbindelse det store potentiale af hydrogen, navnlig grøn brint, og af syntetisk metan og biomethan til sæsonbestemt energilagring i store mængder og som energibærere, som brændsel og råmateriale til energiintensive industrier, og som et bæredygtigt brændstof for flere transportformer; opfordrer

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

Fredag den 10. juli 2020

Kommissionen til fortsat at støtte FoU vedrørende udviklingen af en brintøkonomi og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte en yderligere opskalering af power to X-teknologien, navnlig gennem støtte til et brintinitiativ som et vigtigt projekt af fælles europæisk interesse;

26. bemærker, at brugen af brint til energilagring endnu ikke er konkurrencedygtig på grund af høje produktionsomkostninger; bemærker endvidere den store omkostningsforskel mellem grøn og blå brint; påpeger betydningen af støtteforanstaltninger, der fører til en omkostningsreduktion for grøn brint med henblik på at gøre forretningen rentabel;

27. bemærker, at der er forskellige standarder i medlemsstaterne med hensyn til blanding af brint med naturgas; opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere og udarbejde en tydelig taksonomi og standarder for blanding af brint til både gasnettet og de endelige anvendelsesformål; påpeger, at disse standarder skal tilpasses slutbrugernes kvalitetsbehov og teknologiske kapacitet, idet hvert lands særlige forhold tages i betragtning;

28. bemærker, at hydrogen, der produceres med el til gas, kan omdannes yderligere til andre typer gas, såsom methanol og ammoniak, der kan anvendes som brændstof til den maritime sektor og luftfartssektoren samt til tung transport;

29. fremhæver, at den store energilagringsskapacitet leveres af den eksisterende gasinfrastruktur, og at disse aktiver og dem, der tager højde for nye gaskilder, navnlig grøn brint, vil lette integrationen af vedvarende elektricitet; bemærker i denne forbindelse, at det er nødvendigt at behandle spørgsmålet om den nye rolle, som gastransmissionssystemoperatører spiller i lyset af reglerne om adskillelse;

30. opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende konsekvensanalyse, en cost-benefit-analyse og en analyse af tilgængeligheden af gasinfrastrukturen eller opbygningen af en særlig ny infrastruktur, som er vigtig for brugen af grøn brint, til transport i store mængder og til indførelse af brintmobilitet; anerkender potentialet ved underjordisk gaslagring såsom tomme huler eller lagring i porer;

31. mener, at EU's politikker specifikt bør fremme innovation og udbredelse af lagring af bæredygtig energi og grøn hydrogen; understreger nødvendigheden af at sikre, at brugen af energikilder såsom naturgas kun er af midlertidig art i betragtning af målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050; anerkender, at EU vil kræve stigende mængder af brint; understreger, at med henblik på at sikre tilstrækkelige mængder af energi og bevare den europæiske industris konkurrenceevne skal brintproduktion støttes;

32. opfordrer Kommissionen til at udvikle en harmoniseret definition af grøn brint baseret på en gennemsigtig metodologi; opfordrer yderligere endvidere til indførelse af en ordning for gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier for disse gasser med forslag til udvikling af en fælles certificeringsordning og et dokumentationssystem i hele værdikæden, f.eks. ved at udstede et grønt mærke; tilskynder medlemsstaterne til at minimere de administrative hindringer for certificering af brint fremstillet med grøn energi og/eller lavemissionsbrint; opfordrer Kommissionen til at sikre retfærdig og effektiv konkurrence mellem teknologier og energibærere og mellem importeret hydrogen og hydrogen produceret i EU;

33. bemærker, at EU's transmissions- og distributionssystemoperatører for gasinfrastruktur under de nuværende regler for det indre gasmarked kun har tilladelse til at transportere naturgas som en reguleret aktivitet; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med strategien for intelligent sektorintegration at give operatørerne mulighed for også at transportere lavemissionsgasser som brint, biometan og syntetisk metan;

34. understreger, at alle markedsaktører bør have adgang til de fordele og incitamenter, der skabes inden for pilotprojekter eller laboratorier i den virkelige verden, for at demonstrere brintproduktion baseret på vedvarende energikilder;

35. minder om, at produktion af syntetiske kemiske bærere kun er fornuftig, når der anvendes vedvarende energi; opfordrer til en forhøjelse af målene for vedvarende energi for 2030 på baggrund af en grundig konsekvensanalyse;

Fredag den 10. juli 2020

Elektrokemisk lagring

36. er overbevist om, at en række batteriteknologier, herunder dem, der allerede har veletablerede værdikæder i EU, vil spille en vigtig rolle i at sikre en stabil og fleksibel elforsyning; understreger, at batteriteknologier er af afgørende betydning for at sikre EU strategisk autonomi og modstandsdygtighed i elforsyningen;

37. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at etablere standarder for europæiske batterier;

38. anerkender, at velfungerende indsamlings- og genvindingsordninger samt lukkede kredsløb i overensstemmelse med principperne for den cirkulære økonomi allerede er indført for en række batteriteknologier, navnlig i EU-baserede automobil- og industribatteriværdikæder, f.eks. bly-startbatterier, og mener, at disse ordninger kan betragtes som en plan for batterigenanvendelse;

39. bemærker, at adgang til el- og fleksibilitetsmarkeder vil være afgørende for at kunne udnytte potentialet ved lagring af batterier;

40. er bekymret over, at EU har en meget lav produktionskapacitet for lithium-ion-batterier og er afhængig af produktion, der foregår uden for Europa med begrænset gennemsigtighed; glæder sig derfor over den europæiske batterialliance og den strategiske handlingsplan for batterier; opfordrer til, at de udvides til at omfatte alle tilgængelige batteriteknologier; opfordrer til, at der løbende ydes støtte til dem, og til, at gennemførelsen af den strategiske handlingsplan styrkes i henhold til de bredere mål i forbindelse med cirkulær økonomi, industriel strategi og kemikalieforvaltning; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens meddelelse om, at den vil fremsætte lovgivningsforslag om batterier til støtte for den strategiske handlingsplan og den cirkulære økonomi; opfordrer i denne forbindelse til livscyklusanalyse af batterier, indførelse af cirkulært design, sikker håndtering og håndtering af farlige stoffer i cellefremstilling og indførelse af en mærkning med CO₂-fodaftryk, der angiver miljøpåvirkningen fra alle batteriværdikæder, der bringes i omsætning på det europæiske marked; understreger betydningen af at skabe økosystemer omkring batteriværdikæden med henblik på at fremme industriens konkurrenceevne og bæredygtighed;

41. opfordrer Kommissionen til at fremsætte krav til miljøvenligt design til batterier for at forbedre den indbyggede genanvendelighed;

42. er bekymret over EU's store afhængighed af import af råstoffer til batteriproduktion, herunder fra kilder, hvor udvindingen af råstofferne ødelægger miljøet, krænker arbejdsstandarder og skaber lokale konflikter over naturressourcer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre noget ved denne afhængighed i de relevante EU-strategier; fremhæver den rolle, som bæredygtige indkøb af råstoffer og potentialet ved indenlandske kilder til råstoffer kan spille i EU; er overbevist om, at forbedrede genanvendelsesordninger for batterier kan levere en betydelig andel af de råstoffer, der kræves til batteriproduktion i EU;

43. anerkender potentialet for, at brugte batterier fra elektriske køretøjer kan genbruges til energilagring i private hjem eller i større batterienheder; er bekymret over, at klassificeringen af brugte batterier som affald i batteridirektivet, uafhængigt af genanvendelse, kan udgøre en hindring for en sådan genanvendelse; erkender, at genanvendte batterier ikke returneres til genanvendelse, og at sikkerhedsstandarderne ikke kontrolleres, når et batteri anvendes til anvendelsesområder med andre kendetegn end det, det oprindeligt er beregnet til; opfordrer Kommissionen til at anvende producentansvar med ydelses- og sikkerhedsgarantier for den nye producent, der genindfører batteriet på markedet; opfordrer Kommissionen til at præcisere den udvidede ordning for producentansvar vedrørende genanvendte batterier;

44. anerkender det potentiale, som elektriske køretøjer og deres batterier gennem opladningsinfrastruktur til intelligente elektriske køretøjer har til at levere fleksibilitet til nettet som en del af prisfleksibelt elforbrug og derved mindske behovet for backup-anlæg i elsystemet;

45. opfordrer Kommissionen til at foreslå ambitiøse mål for indsamling og genanvendelse af batterier baseret på kritiske metalfraktioner i forbindelse med revisionen af batteridirektivet og efter en konsekvensanalyse; understreger behovet for yderligere at fremme forskning og innovation til genanvendelsesprocesser og -teknologier under Horisont Europa;

Fredag den 10. juli 2020

46. opfordrer Kommissionen til at udvikle retningslinjer og/eller standarder for anvendelse af batterier fra elkøretøjer til andre formål, herunder test- og vurderingsprocesser, samt sikkerhedsretningslinjer;
47. understreger behovet for at støtte forskning, knowhow og færdigheder med henblik på at fremme batteriproduktion i EU;
48. anerkender potentialet ved det globale batteripas med hensyn til udvikling af en bæredygtig batteriværdikæde, herunder ved at tage menneskerettigheder og miljøpåvirkning i betragtning; anser mineralcertificering for et vigtigt værktøj til at sikre bæredygtige batteriværdikæder;

Mekanisk lagring

49. bemærker, at pumpelagring spiller en afgørende rolle i energilagring; er bekymret over, at EU ikke udnytter det fulde potentiale af denne kulstofneutrale og højeffektive måde at lagre energi på;
50. mener, at medlemsstaterne bør søge yderligere måder til at forbedre pumpekraftskapaciteten, samtidig med at der tages hensyn til den multifunktionelle anvendelse af eksisterende og nye reservoirer; opfordrer medlemsstaterne til at fjerne alle administrative hindringer, der forsinket disse projekter, og til at yde reguleringsmæssig støtte til innovative tilgange på dette område; opfordrer Kommissionen til at prioritere den nødvendige energiomstilling, foretage en omfattende gennemgang af den relevante lovgivning og foreslå ændringer, hvor det er nødvendigt, men idet miljøpåvirkningen minimeres;
51. påpeger, at af hensyn til miljøbeskyttelsen kan opgradering af eksisterende faciliteter og projekter med højere kapacitet være bedre end nye projekter;
52. anerkender, at bidraget fra lagringsteknologier såsom trykluft, superledere og svinghjul kan sikre fleksibilitet; anerkender betydningen af en europæisk svinghjulsteknologi til energilagring og frekvensregulering; understreger, at denne teknologi er en relevant lagrings- og reguleringsmetode til intelligente net eller til strategisk netudvikling;

Termisk energilagring

53. anser termisk fjernvarme (såsom store kedler) og varmelagring i tæt befolkede områder for at være et meget effektivt værktøj til energilagring, der sikrer den nødvendige fleksibilitet til at integrere en større andel af energi fra intermitterende vedvarende kilder og affaldsvarme fra industriprocesser og den tertiære sektor; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og udvikle meget energieffektive fjernvarmenetværk; opfordrer endvidere Kommissionen til at tage varmeinfrastruktur og varmeoplagring i betragtning ved udarbejdelsen af den tiårige netudviklingsplan for både det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (ENTSO-E) og det europæiske net af gastransmissions-systemoperatører (ENTSO-G);
54. mener, at varmelagring i vandførende lag, navnlig i forbindelse med brugen af geotermiske kilder, kan udgøre et innovativt redskab i områder uden for byerne og i industriområder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forskning og udvikling af disse løsninger og til at etablere pilotanlæg i stor skala;
55. anerkender, at fleksibel kraftvarmeproduktion udgør en fremadskuende, integreret energilagringssløsning, der kan sikre fleksibilitet i elektricitetsnettene og en effektiv varmforsyning, fordi varmelagring afkobler elproduktionen fra varmeforbruget; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge sektorintegration, intelligente energisystemer og brugen af overskudsvarme fra f.eks. datacentre, industrianlæg og metrosystemer nærmere; opfordrer Kommissionen til at fremme innovative varmelagringskoncepter såsom varme-til-elektricitetslagring og islagring;
56. glæder sig over, at fjernvarme- og fjernkølingsnetværk vil være berettiget til støtte i henhold til den reviderede CEF-forordning, og opfordrer til, at de medtages som potentielle projekter af fælles interesse i henhold til TEN-E-forordningen;
57. mener, at teknologier til termisk lagring af energi i overensstemmelse med teknologineutralitet bør fremmes for at forbedre deres ydeevne, pålidelighed og integration i de eksisterende systemer for regulerbar strøm; mener, at termisk teknologiuudvikling og markedsudrulning af varmelagring kan skabe muligheder for fælles projekter med henblik på at tilskynde til energipartnerskaber mellem lande;

Fredag den 10. juli 2020

58. anerkender energieffektive bygningers lagringspotentiale i form af lagringseffektiv masse, termiske eller massive bygningskomponenter eller lagring af kold eller varmt vand; opfordrer Kommissionen til at ansøre til energieffektivitetsrenoveringer i sin kommende strategi for renoveringsbølgen og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at efterkomme deres langsigtede renoveringsstrategier, idet de samtidig overvejer lagringspotentialer i bygninger;

59. opfordrer Kommissionen til at overveje varmelagrings og opvarmningsinfrastrukturens rolle med at sikre fleksibilitet i energisystemet i den kommende strategi for integration af energisystemer;

60. opfordrer medlemsstaterne til at overveje alle bæredygtige og omkostningseffektive lagringsteknologier og muligheder for fleksibilitet, herunder vedrørende varme, som led i en integreret energisystembaseret tilgang, når de omlægger deres energisystemer til yderst energieffektive økonomier, der er baseret på vedvarende energikilder i deres nationale energi- og klimaplaner;

Decentraliseret oplagring — de aktive forbrugeres rolle

61. er af den opfattelse, at hjemmebatterier, varmelagring i hjemmet, vehicle-to-grid-teknologi, intelligente energisystemer i boliger, prisleksibelt elforbrug og sektorintegration bidrager til at mindske spidsbelastninger, giver fleksibilitet og spiller en stadig vigtigere rolle med hensyn til at sikre, at energinettet er effektivt og integreret; mener, at en tidlig standardisering af nye anordninger, forbrugeroplysning og gennemsigtighed i forbrugerdata samt velfungerende elektricitetsmarkeder, der sikrer nem adgang for forbrugerne, bliver nøglen til at opnå dette; understreger desuden den rolle, som aktive forbrugere og energifællesskaber for borgerne kan spille i energiomstillingsprocessen, og mener, at de bør fremmes tilstrækkeligt;

62. bemærker, at brugere i den private sektor er tilbageholdende med at stille deres bilbatterier til rådighed for lagringstjenester, selv om det er teknisk muligt; glæder sig i den forbindelse over de incitamenter til fleksibilitet, som forbrugerne sikres i direktiv (EU) 2019/944 (direktivet om det indre marked for elektricitet), og opfordrer medlemsstaterne til en hurtig og beslutsom gennemførelse af de relevante bestemmelser; understreger, at en bred markedsintroduktion af vehicle-to-grid-teknologi vil kræve en højere grad af interoperabilitet og dermed ensartede EU-dækkende bestemmelser eller standarder, der fjerner en række hindringer, herunder administrative, juridiske og skattemæssige hindringer;

63. anerkender aktive forbrugeres bidrag til at sikre fleksibilitet i systemet, f.eks. gennem decentraliserede energilagringssystemer, også i lille skala, og i sidste ende til at nå klima- og energimålene; opfordrer medlemsstaterne til at støtte borgernes deltagelse i energisystemet (f.eks. gennem skatteincitamenter til batterilagringsteknologier) og fjerne de hindringer, der forhindrer forbrugerne i at producere elektricitet eller forbruge eller lagre egenproduceret elektricitet eller sælge det på markedet; opfordrer Kommissionen til behørigt at overvåge den korrekte gennemførelse af direktivet om det indre marked for elektricitet og direktiv (EU) 2018/2001 (direktivet om vedvarende energi) for så vidt angår de artikler, der etablerer lovgivningsmæssige rammer for egenforbrugere og energifællesskaber;

64. understreger, at decentraliseret lagring er en afgørende del af efterspørgselsstyringen; fremhæver den rolle, som batterier til elkøretøjer spiller med hensyn til at sikre netfleksibilitet gennem intelligente opladnings- og vehicle-to-x-tjenester; opfordrer Kommissionen til at skabe en ramme, der sikrer, at den funktionalitet, der anvendes til at levere sådanne tjenester, muliggøres af producenter af elkøretøjer, opladningssoftware og ladestationen, og til at opnå fuld interoperabilitet inden for rammerne af et revideret direktiv om alternative brændstoffer;

o

o o

65. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0199

Revision af retningslinjerne for den transeuropæiske energiinfrastruktur

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om revision af retningslinjerne for den transeuropæiske energiinfrastruktur (2020/2549(RSP))

(2021/C 371/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 ⁽²⁾,
- der henviser til Parlamentets holdning ved førstebehandlingen af 17. april 2019 om revision af forordning (EU) nr. 1316/2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten ⁽³⁾ og dets opfordring til, at forordningen om transeuropæiske energinet (TEN-E) forordning (EU) nr. 347/2013 revideres i lyset af Den Europæiske Unions nuværende klima- og energimål,
- der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. oktober 2017 om FN's konference om klimaændringer 2017 i Bonn, Tyskland (COP23) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »En ren planet for alle: En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« (COM(2018)0773),
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2018 om FN's konference om klimaændringer 2018 i Katowice, Polen (COP24) ⁽⁶⁾,
- der henviser til lovgivningspakken om ren energi til alle europæere,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om FN's konference om klimaændringer 2019 i Madrid, Spanien (COP25) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019, der støtter målsætningen om at opnå en klimaneutral Union senest i 2050,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39.

⁽²⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0420.

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 70.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0430.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0079.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),
 - der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks kriterier for långivning på energiområdet,
 - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽⁹⁾,
 - der henviser til artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om revision af retningslinjerne for den transeuropæiske energiinfrastruktur (O-000012/2020 — B9-0008/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi,
- A. der henviser til, at forordning (EU) nr. 347/2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur fastsætter regler for den rettidige udvikling og interoperabilitet af TEN-E-net med henblik på at nå Unionens energipolitiske mål;
- B. der henviser til, at TEN-E-forordningen identificerer prioriterede korridorer og tematiske områder i den transeuropæiske energiinfrastruktur og opstiller retningslinjer for udvælgelse af projekter af fælles interesse; der henviser til, at TEN-E-forordningen fastsætter, at projekter af fælles interesse kan modtage finansiel støtte fra Connecting Europe-faciliteten (CEF) og vil drage fordel af strømlinede tilladelsesprocedurer samt særlig reguleringsmæssig behandling, der giver adgang til grænseoverskridende omkostningsfordelingsmekanismer, incitamenter og øget gennemsigtighed;
- C. der henviser til, at den første liste over projekter af fælles interesse, som i 2013 blev udarbejdet i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1391/2013, indeholdt 248 projekter af fælles interesse, den anden liste, som blev udarbejdet i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/89, indeholdt 195 projekter af fælles interesse, og den tredje liste, som blev udarbejdet i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/540, indeholdt 173 projekter af fælles interesse; der henviser til, at Kommissionen den 31. oktober 2019 vedtog den fjerde liste over projekter af fælles interesse, der indeholder 151 projekter af fælles interesse;
- D. der henviser til, at medlovgiverne, som det fremgår af Parlamentets holdning ved førstebehandlingen af 17. april 2019 om forslaget til forordning om Connecting Europe-faciliteten for perioden 2021-2027, foreløbigt er nået til enighed om, at Kommissionen bør evaluere TEN-E-forordningens effektivitet og sammenhæng mellem de forskellige politikker, bl.a. som følge af Unionens energi- og klimamål for 2030, EU's langsigtede dekarboniseringstilsagn og princippet om energieffektivitet først; der henviser til, at denne vurdering bør forelægges for Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2020;
- E. der henviser til, at TEN-E-forordning blev vedtaget inden vedtagelsen af Parisaftalen, som indeholder en forpligtelse til at »holde den globale gennemsnitlige temperaturstigning et godt stykke under 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau og fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau«;
- F. der henviser til, at der er sket en betydelig ændring af det energipolitiske landskab i Unionen siden vedtagelsen af TEN-E-forordningen i 2013;
- G. der henviser til, at energi spiller en central rolle i omstillingen til en økonomi uden nettodrivhusgasemissioner, og at bestræbelserne på at dekarbonisere energisystemet derfor er nødvendige for at sætte Unionen i stand til at nå nettoemissioner på nul senest i 2050, samtidigt med at man fremmer overgangen i andre sektorer og håndterer den stigende efterspørgsel efter elektricitet;
- H. der henviser til, at Unionen har brug for moderne, højtydende energiinfrastrukturer, der er fremtidssikrede, omkostningseffektive og kan sikre energiforsyningen, herunder diversificering af ruter, kilder og leverandører, for at nå sine klima- og energimål og fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.

Fredag den 10. juli 2020

- I. der henviser til, at TEN-E-forordningen fastsætter den transeuropæiske energiinfrastrukturs prioriteter, der skal gennemføres for at opfylde Unionens energi- og klimapolitiske mål, og udpeger de projekter af fælles interesse, der er nødvendige for at opfylde disse prioriteter;
 - J. der henviser til, at prioriterede korridorer, prioriterede områder og kriterier for støtteberettigelse bør følge energisystemets udvikling og altid være i overensstemmelse med Unionens politiske prioriteter, navnlig i forbindelse med de langsigtede dekarboniseringsscenarier;
 - K. der henviser til, at passende politikker for ibrugtagning af infrastruktur og energieffektivitet bør gennemføres på en sådan måde, at de bidrager til at nå Unionens målsætninger og mål så omkostningseffektivt som muligt;
 - L. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt opfordrer til »en revision af retningslinjerne for det transeuropæiske energinet (TEN-E) inden vedtagelsen af den næste liste over projekter af almen interesse«;
1. glæder sig over, at det i meddelelsen om den europæiske grønne pagt nævnes at revisionen af retningslinjerne for TEN-E vil finde sted i 2020;
 2. opfordrer Kommissionen til senest ved udgangen af 2020 at fremsætte et forslag om en revision af retningslinjerne for TEN-E, der navnlig tager hensyn til Unionens energi- og klimamål for 2030, Unionens langsigtede dekarboniseringstilsagn og princippet om energieffektivitet først;
 3. opfordrer Kommissionen til at udarbejde overgangsvejledning om udgifter under Connecting Europe-faciliteten og om udvælgelse af projekter til den femte liste over projekter af fælles interesse inden udgangen af 2020 for at sikre, at udgifter og udvælgelse er i overensstemmelse Parisaftalens forpligtelser;
 4. mener, at kriterierne for tildeling af status som projekt af fælles interesse, som er fastlagt i TEN-E-retningslinjerne, skal være i overensstemmelse med EU's klima- og energimål, herunder målet om klimaneutralitet fra 2050, som anført i Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2019, og med alle fem dimensioner af energiunionen, herunder målet om overkommelige priser;
 5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0200

Indgåelse af en aftale, som er under forhandling, mellem EU og New Zealand om udveksling af personoplysninger for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme**Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om Europa-Parlamentets henstilling til Rådet og Kommissionen om indgåelse af en aftale, som er under forhandling, mellem Den Europæiske Union og New Zealand om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske (COM(2019)0551 — 2020/2048(INI))**

(2021/C 371/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og New Zealand om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og New Zealands kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2019)0551),
- der henviser til Rådets afgørelse af 13. maj 2020 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og New Zealand om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og New Zealands kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), særlig artikel 2, 6, 7, 8 og 47,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39.

⁽³⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med databehandling af personoplysninger (ETS nr. 108) af 28. januar 1981 og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med databehandling af personoplysninger, om tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende dataudveksling (ETS nr. 181),
 - der henviser til udtalelse 1/2020 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om forhandlingsmandatet for indgåelsen af en international aftale om udveksling af personoplysninger mellem Europol og de newzealandske retshåndhævende myndigheder,
 - der henviser til Europol's rapport fra 2019 om situationen og tendenserne med hensyn til terrorisme,
 - der henviser til »Christchurch Call to Action«, som blev vedtaget af New Zealand, Frankrig, Kommissionen, teknologivirksomheder m.fl. for at fjerne indhold på internettet med relation til terror og voldelig ekstremisme,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0131/2020),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 muliggør videregivelse af personoplysninger til den kompetente myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang denne videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en beslutning fra Kommissionen om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og personers grundlæggende rettigheder og friheder, eller samarbejdsaftaler, som muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier; understreger, at aftalen fuldt ud bør overholde de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i chartret;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, som giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde de grundlæggende rettigheder, der anerkendes i chartret, navnlig artikel 2, 6, 7, 8 og 47, samt artikel 16 i TEUF, og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og berigtigelse; der henviser til, at disse aftaler bør være underlagt overvågning af en uafhængig myndighed, hvilket specifikt er fastsat i chartret, og bør være nødvendige for og stå i et rimeligt forhold til opfyldelsen af Europol's opgaver;
- C. der henviser til, at det i Europol's programmeringsdokument 2020-2022 ⁽⁶⁾ understreges, at en fuldstændig og vellykket gennemførelse af aktiviteterne under den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT), navnlig på operationelt plan, ikke er mulig uden et tæt partnerskab med tredjelande og organisationer; der henviser til, at EU og New Zealand ligger tæt på hinanden i deres holdning til globale sikkerhedsspørgsmål og har samme tilgang i denne henseende;
- D. der henviser til, at Europol og det newzealandske politi allerede har etableret en ramme for et forstærket samarbejde gennem en samarbejdsordning og et aftalememorandum, som begge blev undertegnet i 2019, og som giver det newzealandske politi mulighed for at bruge netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA) og permanent at have en forbindelsesofficer i Europol's hovedkvarter i Haag;
- E. der henviser til, at Europol tidligere har indgået mange operationelle aftaler om udveksling af personoplysninger med tredjelande; der henviser til, at Unionen i 2018 indledte forhandlinger om dette spørgsmål med otte lande i Mellemøsten og Nordafrika (Tyrkiet, Israel, Tunesien, Marokko, Libanon, Egypten, Algeriet og Jordan); der henviser til, at Parlamentet har vedtaget beslutninger om forhandlingsmandater for disse aftaler ⁽⁷⁾;
- F. der henviser til, at Europol har kategoriseret trusselsniveauet fra jihadist-terrorister som højt, og til, at terrorisme i 2018 fortsat udgjorde en stor trussel for sikkerheden i medlemsstaterne; der henviser til, at antallet af anholdelser af højreekstremistiske terrorister ganske vist stadig lå på et forholdsvist lavt niveau, men steg for tredje år i træk; der henviser til, at medlemsstaterne har indberettet til Europol, at retshåndhævende myndigheder benyttede dataudvekslingsværktøjer til at forhindre, afbryde eller efterforske 129 terrorangreb i 2018;

⁽⁶⁾ Europol's programmeringsdokument 2020-2022 vedtaget af Europol's Styrelsesråd den 25. marts 2020, EDOC# 1003783v20E.

⁽⁷⁾ EUT C 118 af 8.4.2020, s. 69.

Fredag den 10. juli 2020

- G. der henviser til, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) har ført tilsyn med Europol siden den 1. maj 2017 og også rådgiver EU-institutionerne om politikker og lovgivning vedrørende databeskyttelse, herunder når de forhandler om aftaler på retshåndhævelsesområdet;
- H. der i lyset af det højreekstremistiske terrorangreb på to moskéer i Christchurch i 2019 henviser til, at det operationelle samarbejde, der skal formaliseres i henhold til aftalen mellem Europol og New Zealand ved at muliggøre udveksling af personoplysninger, kan være af afgørende betydning for at forebygge og retsforfølge andre alvorlige forbrydelser og terrorangreb, som muligvis kunne blive planlagt eller begået i EU eller i resten af verden;
- I. der henviser til, at videregivelse af personoplysninger, som indsamles i forbindelse med strafferetlige efterforskninger og yderligere behandles af Europol i henhold til aftalen, kan have en betydelig indvirkning på de pågældende personers liv;
1. mener, at et samarbejde med New Zealand på retshåndhævelsesområdet vil hjælpe Den Europæiske Union med at beskytte sine sikkerhedsinteresser yderligere, navnlig når det gælder om at forebygge og bekæmpe terrorisme, lægge hindringer i vejen for international kriminalitet og bekæmpe cyberkriminalitet; tilskynder Kommissionen til hurtigt at indlede forhandlinger med New Zealand om udveksling af personoplysninger mellem Europol og New Zealands kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme under fuldstændig overholdelse af de forhandlingsretningslinjer, som Rådet har vedtaget; opfordrer endvidere Kommissionen til at følge de yderligere henstillinger i denne beslutning;
 2. fastholder, at det databeskyttelsesniveau, der fastsættes i aftalen, i det væsentlige bør svare til det beskyttelsesniveau, der er fastsat i EU-retten, både i lovgivningen og i praksis; fastholder desuden, at aftalen ikke kan indgås, hvis et sådant beskyttelsesniveau ikke garanteres, fremhæver i denne forbindelse, at Kommissionen i 2012 formelt anerkendte New Zealand som et land, der sikrer et tilstrækkeligt niveau af databeskyttelse; der henviser til, at denne afgørelse imidlertid kun finder anvendelse på spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2016/679 og derfor ikke finder anvendelse på retshåndhævelsesanliggender;
 3. mener, at grænseoverskridende informationsudveksling mellem alle relevante retshåndhævende myndigheder inden for EU og med globale partnere bør prioriteres med henblik på at bekæmpe grov kriminalitet og terrorisme mere effektivt;
 4. kræver, at aftalen kommer til at indeholde alle de nødvendige garantier og kontroller med hensyn til beskyttelse af personoplysninger, som er angivet i forhandlingsdirektiverne; bemærker, at overførsel af følsomme personoplysninger kun bør tillades i særlige tilfælde, hvor sådanne overførsler er strengt nødvendige og står i et rimeligt forhold til forebyggelsen og bekæmpelsen af strafbare handlinger, der er omfattet af aftalen; understreger, at der bør fastlægges klare garantier for den registrerede, personer med tilknytning til den registrerede og personer med tilknytning til den strafbare handling, såsom vidner og ofre, for at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder;
 5. er af den opfattelse, at den fremtidige aftale i overensstemmelse med princippet om formålsbegrænsning udtrykkeligt bør fastsætte en liste over strafbare handlinger, i forbindelse med hvilke der kan videregives personoplysninger, i tråd med EU's definitioner af strafbare handlinger, når sådanne foreligger; mener, at denne liste bør indeholde de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de sandsynlige virkninger af videregivelsen af personoplysninger;
 6. understreger, at videregivne personoplysninger bør være relateret til individuelle straffesager; påpeger, at en klar definition af begrebet individuelle straffesager bør medtages i aftalen, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af videregivelsen af oplysninger;
 7. insisterer på, at aftalen skal indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet overført til New Zealand, og kræver, at oplysningerne skal slettes ved udløbet af denne periode; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; anmoder i denne forbindelse om, at aftalen specifikt fastsætter bestemmelse om en regelmæssig gennemgang af opbevaringsperioderne og behovet for fortsat at opbevare personoplysninger, og at den fastsætter passende foranstaltninger til at sikre, at tidsfristerne overholdes; insisterer på, at Europol og EDPS i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysninger i en længere periode efter udløbet af opbevaringsperioden, skal oplyses om disse årsager og tilsendes den tilhørende dokumentation;
 8. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at arbejde sammen med New Zealands regering om i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed med effektive undersøgelses- og interventionsbeføjelser der skal have ansvaret for at føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; anmoder om, at denne myndighed aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at navnet på denne myndighed bør være udtrykkeligt indeholdt i aftalen;

Fredag den 10. juli 2020

9. mener, at den internationale aftale bør omfatte en bestemmelse, der giver EU mulighed for at suspendere eller opsige aftalen, såfremt der sker en overtrædelse heraf; anser det for vigtigt, at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at beslutte at suspendere eller opsige aftalen i tilfælde af en overtrædelse heraf; mener, at myndighederne i henhold til aftalen bør have mulighed for at fortsætte med behandlingen af alle personoplysninger, der er omfattet af aftalen, som blev overført forud for suspensionen eller opsigelsen; mener, at der bør etableres en ordning for overvågning og regelmæssig evaluering af aftalen med henblik på at evaluere begge parternes overholdelse af aftalen og aftalens måde at fungere på i forhold til Europol's operationelle behov samt deres overholdelse af EU's databeskyttelseslovgivning;
 10. mener, at yderligere videregivelse af Europol-oplysninger fra de kompetente myndigheder i New Zealand til andre myndigheder i New Zealand, herunder til brug i retssager, kun bør være tilladt i henhold til Europol's oprindelige formål med videregivelsen og bør gøres til genstand for forudgående tilladelse fra Europol; påpeger, at videregivelse af Europol-oplysninger fra New Zealands kompetente myndigheder til et tredjeland's myndigheder ikke bør være tilladt;
 11. opfordrer Rådet og Kommissionen til at høre EDPS om bestemmelserne i aftaleudkastet inden færdiggørelsen og under hele forhandlingsprocessen;
 12. mener, at den internationale aftale med New Zealand bør værne om de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om databeskyttelse; anmoder i den forbindelse om, at aftalen kommer til at omfatte klare og detaljerede regler for, hvilken information de registrerede skal modtage;
 13. understreger, at Parlamentets godkendelse af indgåelsen af aftalen vil være betinget af, at det er blevet inddraget på tilfredsstillende vis i alle faser af proceduren; forventer at blive holdt fuldt ud og proaktivt informeret om fremskridtene i forhandlingerne i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF og forventer at modtage dokumenterne på samme tid som Rådet, så det kan varetage sin kontrolfunktion;
 14. understreger, at Parlamentet kun vil godkende aftalens indgåelse, hvis aftalen ikke indebærer risici for retten til privatlivets fred og databeskyttelse eller for andre grundlæggende rettigheder og friheder, der er beskyttet af chartret; gør i den forbindelse opmærksom på, at Parlamentet i henhold til artikel 218, stk. 11, i TEUF kan indhente udtalelse fra Domstolen om, hvorvidt den påtænkte aftale er forenelig med traktaterne;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til New Zealands regering.
-

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0201

En strategi for bæredygtig brug af kemikalier**Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier (2020/2531(RSP))**

(2021/C 371/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 168 og 191,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden«⁽¹⁾ (»det syvende miljøhandlingsprogram«) og dets vision frem til 2050,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur (»REACH-forordningen«)⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (»CLP-forordningen«)⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1107/2009/EF af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021 af 20. juni 2019 om persistente organiske miljøgifte⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 af 4. juli 2012 om eksport og import af farlige kemikalier⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/10/EF af 11. februar 2004 om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om anvendelsen af principper for god laboratoriepraksis og om kontrol med deres anvendelse ved forsøg med kemiske stoffer⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider med senere ændringer⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171.

⁽²⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 169 af 2.6.2019, s. 45.

⁽⁷⁾ EUT L 201 af 21.7.2012, s. 60.

⁽⁸⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 44.

⁽⁹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om sundhedskontrol ⁽¹¹⁾ («kosmetikforordningen»),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008 ⁽¹²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket ⁽¹³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/39/EU af 12. august 2013 om ændring af direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF for så vidt angår prioriterede stoffer inden for vandpolitikken ⁽¹⁴⁾ som et værdifuldt redskab til at overvåge og håndtere grænseoverskridende kemisk forurening i overfladevand,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/1381 af 20. juni 2019 om åbenhed og bæredygtighed i EU's risikovurdering i fødevarekæden ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2398 af 12. december 2017 ⁽¹⁶⁾, direktiv (EU) 2019/130 af 16. januar 2019 ⁽¹⁷⁾ og direktiv 2019/983 af 5. juni 2019 om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU af 22. september 2010 om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. juni 2019 med titlen »Mod en strategi for en bæredygtig kemikaliepolitik i Unionen«,
- der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling,
- der henviser til Rådets konklusioner af 4. oktober 2019 med titlen »Mere cirkularitet — omstilling til et bæredygtigt samfund«,
- der henviser til Rådets konklusioner af 10. december 2019 med titlen »En ny EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen: forbedring af gennemførelsen af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen i EU«,
- der henviser til Kommissionens politiske retningslinjer for 2019-2024, navnlig ambitionen om nulforurening for Europa,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),

⁽¹⁰⁾ EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.

⁽¹²⁾ EUT L 137 af 24.5.2017, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EUT L 226 af 24.8.2013, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EUT L 231 af 6.9.2019, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 345 af 27.12.2017, s. 87.

⁽¹⁷⁾ EUT L 30 af 31.1.2019, s. 112.

⁽¹⁸⁾ EUT L 164 af 20.6.2019, s. 23.

⁽¹⁹⁾ EUT L 276 af 20.10.2010, s. 33.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2018 med titlen »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« (COM(2018)0773), og til den dybtgående analyse, der understøtter denne meddelelse ⁽²⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2018 med titlen »Kommissionens generelle rapport om, hvordan REACH fungerer, og revision af visse elementer — Konklusioner og tiltag« (COM(2018)0116) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. november 2018 med titlen »Mod en omfattende EU-ramme for hormonforstyrrende stoffer« (COM(2018)0734),
- der henviser til rapport fra Kommissionen af 7. november 2018 med titlen »Gennemgang af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter for så vidt angår stoffer med hormonforstyrrende egenskaber« (COM(2018)0739),
- der henviser til rapport fra Kommissionen af 25. juni 2019 med titlen »Resultaterne af kvalitetskontrollen af den vigtigste lovgivning om kemikalier (bortset fra REACH) og identificerede udfordringer, mangler og svagheder« (COM(2019)0264),
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2009 om de lovgivningsmæssige aspekter ved nanomaterialer ⁽²¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽²²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2018 om gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram ⁽²³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om gennemførelsen af pakken om den cirkulære økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen ⁽²⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« (COM(2020)0381),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »En ny industristrategi for Europa« (COM(2020)0102),
- der henviser til Europas kræfthandlingsplan, som blev præsenteret af Kommissionen i februar 2020,
- der henviser til Kommissionens offentlige høring om Europas kræfthandlingsplan ⁽²⁵⁾,

⁽²⁰⁾ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

⁽²¹⁾ EUT C 184 af 8.7.2010, s. 82.

⁽²²⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 65.

⁽²³⁾ EUT C 390 af 18.11.2019, s. 10.

⁽²⁴⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 146.

⁽²⁵⁾ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12154-Europe-s-Beating-Cancer-Plan/public-consultation>

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018 om gennemførelse af pakken om cirkulær økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (COM(2018)0032) og det tilknyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2018)0020),
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi ⁽²⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler ⁽²⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider ⁽²⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. februar 2019 om gennemførelsen af direktiv 2009/128/EF om bæredygtig brug af pesticider ⁽²⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2019 om en omfattende EU-ramme for hormonforstyrrende stoffer ⁽³⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽³¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. maj 2018 om et globalt stop for dyreforsøg i forbindelse med kosmetik ⁽³²⁾,
- der henviser til FN's miljøprograms rapport af 29. april 2019 med titlen »Global Chemicals Outlook II — From Legacies to Innovative Solutions: Implementing the 2030 Agenda for Sustainable Development«,
- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport af 4. december 2019 med titlen »The European environment — state and outlook 2020« (SOER 2020),
- der henviser til undersøgelsen fra august 2017 bestilt af Kommissionen med titlen »Study for the strategy for a non-toxic environment of the 7th Environment Action Programme« ⁽³³⁾,
- der henviser til undersøgelsen, der blev offentliggjort i januar 2019 og ajourført maj 2019, og som var bestilt af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, med titlen »Endocrine Disruptors: From Scientific Evidence to Human Health Protection« ⁽³⁴⁾,
- der henviser til rapporten fra juni 2019, som blev koordineret af Kommissionen og dens samarbejdspartner, det danske miljø- og fødevareministerium, med titlen »EU Chemicals Policy 2030: Building on the past, moving to the future«,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 05/2020 med titlen »Bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler: Der er kun sket begrænsede fremskridt med hensyn til at måle og mindske risici,
- der henviser til mundtlig forespørgsel til Kommissionen om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier (O-000044/2020 — B9-0013/2020),

⁽²⁶⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 136.

⁽²⁷⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 183.

⁽²⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0023.

⁽²⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0082.

⁽³⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0441.

⁽³¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2020)0005.

⁽³²⁾ EUT C 41 af 6.2.2020, s. 45.

⁽³³⁾ <https://op.europa.eu/s/njFb>

⁽³⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU\(2019\)608866_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/608866/IPOL_STU(2019)608866_EN.pdf)

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- A. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt annoncerede, at den senest i sommeren 2020 vil fremlægge en bæredygtig brug af kemikalier;
- B. der henviser til, at strategien for bæredygtig brug af kemikalier bør bidrage til en korrekt gennemførelse af principperne i Unionens miljøpolitik som fastsat i artikel 191, stk. 2, TEUF;
- C. der henviser til, at EU og dets medlemsstater ikke har opfyldt mål 12 under verdensmålene for bæredygtig udvikling om bl.a. miljømæssig forsvarlig håndtering af kemikalier og affald i hele deres livscyklus i overensstemmelse med de aftalte internationale rammebetingelser og væsentlig reduktion af deres udledning i luft, vand og jord for at mindske deres negative indvirkninger på menneskers sundhed og miljøet senest i 2020; der henviser til, at der er brug for en langt større indsats for at nå mål 3 under verdensmålene for bæredygtig udvikling om væsentligt at reducere antallet af dødsfald og sygdomme som følge af udsættelse for farlige kemikalier samt luft-, vand- og jordforurening og kontaminering senest i 2030; der henviser til, at strategien for bæredygtig brug af kemikalier kan bidrage til at nå verdensmålene for bæredygtig udvikling;
- D. der henviser til, at kemikaliernes kemiske, fysiske og toksikologiske egenskaber varierer meget; der henviser til, at mange af disse stoffer, som er en integreret del af dagligdagen, ikke er farlige eller persistente, men at nogle kan være persistente i miljøet og akkumulere i fødevarekæden og kan være skadelige for menneskers helbred i lave koncentrationer;
- E. der henviser til, at forurening fra syntetiske kemikalier er en stor og stigende trussel mod folkesundheden og miljøet; der henviser til, at kræft som følge af eksponering for farlige kemikalier f.eks. er hovedårsagen til arbejdsrelaterede dødsfald; der henviser til, at der hvert år i EU konstateres omkring 120 000 tilfælde af arbejdsrelateret kræft som følge af eksponering for kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen, hvilket årligt fører til ca. 80 000 dødsfald ⁽³⁵⁾;
- F. der henviser til, at lovgivning spiller en vigtig rolle i at forebygge skader som følge af udsættelse for farlige kemikalier; der henviser til, at det vurderes, at 1 mio. nye kræfttilfælde er blevet forhindret i de seneste 20 år delvist som følge af indførelsen af lovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen; der henviser til, at en undersøgelse fra 2017 konservativt skønnede den samlede gevinst af EU's kemikalielovgivning til »op imod 100 mia. EUR om året« ⁽³⁶⁾;
- G. der henviser til, at en strategi for bæredygtig brug af kemikalier effektivt skal reducere eksponeringen af mennesker og miljø for farlige kemikalier og samtidig skal øge den europæiske industris konkurrenceevne og fremme innovation;
- H. der henviser til, at kemisk forurening forårsager tab af land- og vandøkosystemer og begrænser økosystemernes modstandsdygtighed, dvs. deres evne til at modstå skader og vende tilbage til den oprindelige tilstand, hvilket fører til en hurtig tilbagegang i populationer af dyr;
- I. der henviser til, at Rådet den 26. juni 2019 opfordrede Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan med henblik på at eliminere alle ikkevæsentlige anvendelser af perfluoralkylstoffer (PFAS) på grund af deres stærkt persistente karakter og de stigende sundheds- og miljørisici ⁽³⁷⁾;
- J. der henviser til, at Det Europæiske Miljøagentur i sin rapport »The European environment — state and outlook 2020« gav udtryk for stigende bekymring om kemikaliers rolle i forværringen af miljøets tilstand og advarede om, at den forventede stigning i produktionen af kemikalier og fortsatte emissioner af persistente og farlige kemikalier er et tegn på, at kemikaliernes belastning af sundheden og miljøet ikke kan forventes at aftage, og at de nuværende politikker ikke er tilstrækkelige til at håndtere et stort antal kemikalier;

⁽³⁵⁾ <https://osha.europa.eu/en/themes/work-related-diseases/work-related-cancer>

⁽³⁶⁾ FN, Global Chemicals Outlook II: summary for policymakers.

⁽³⁷⁾ Rådets konklusioner af 26. juni 2019 »Mod en strategi for en bæredygtig kemikaliepolitik i Unionen«, punkt 14.

Fredag den 10. juli 2020

- K. der henviser til, at der er brug for en omstilling til produktion af kemikalier, der er sikre i deres udformning, herunder brug af mindre farlige kemikalier i hele produktens livscyklus, reduktion af den kemiske forurening og forbedring af den europæiske økonomis cirkularitet; der henviser til, at EU-handlingsplanen for den cirkulære økonomi skal omfatte giftige kemikalier for at nå disse mål;
- L. der henviser til, at tilladelse af, at forbudte stoffer eller særligt problematiske stoffer kommer ind på EU's marked gennem importerede produkter fra tredjelande, ikke er i overensstemmelse med målet om at udvikle ikkegiftige materialecykluser;
- M. der henviser til, at det hilses velkommen, at Kommissionen finansierer projekter til fremme af innovative digitale teknologier til sporing af kemikalier i hele forsyningskæden (f.eks. blockchain);
- N. der henviser til, at fostre, spædbørn, børn, gravide kvinder, ældre og fattige er særligt følsomme over for virkningerne af kemisk eksponering; der henviser til, at lavindkomsthusholdninger kan være uforholdsmæssigt udsatte, fordi de ofte bor tæt på betydelige kilder til udslip, såsom deponeringsanlæg for farligt affald og produktionsanlæg ⁽³⁸⁾;
- O. der henviser til, at Kommissionen aldrig har fulgt op på sin strategi for et giftfrit miljø, som der blev givet tilsagn om som led i den syvende miljøhandlingsplan; der henviser til, at det nu er vigtigt, at Kommissionen foreslår en ambitiøs strategi, der effektivt reducerer eksponeringen af mennesker og miljø for farlige kemikalier og samtidig øger den europæiske industris konkurrenceevne og fremmer innovation;
- P. der henviser til, at de undersøgelser, som Kommissionen har bestilt (f.eks. i forbindelse med strategien for et giftfrit miljø og som led i kvalitetskontrollen af REACH og anden kemikalielovgivning end REACH), har identificeret betydelige mangler i EU-lovgivningen om sikker håndtering af kemikalier i EU, herunder uoverensstemmelser inden for sektorspecifik lovgivning og utilstrækkelig gennemførelse, og har skitseret en bred vifte af foranstaltninger, der bør overvejes;
- Q. der henviser til, at disse mangler og uoverensstemmelser kræver, at der indføres lovgivning, som sikrer effektiv beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet mod risici forårsaget af kemikalier;
- R. der henviser til, at strategien for bæredygtig brug af kemikalier bør være baseret på den seneste uafhængige videnskabelige viden og de seneste uafhængige videnskabelige metoder og omfatte reel eksponering i hele livscyklussen;
- S. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne, i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009, skal foretage en »uafhængig, objektiv og gennemsigtig vurdering« af aktive stoffer i pesticider, og at Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet skal foretage en uafhængig videnskabelig vurdering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 178/2002 (den generelle fødevarerforordning);
1. glæder sig over ambitionen om nulforurening for et giftfrit miljø; erkender, at kemikaliesektoren spiller en afgørende rolle for at nå de forskellige mål i den grønne pagt, navnlig ambitionen om nulforurening, klimaneutralitet, energiomstilling, fremme af energieffektivitet og den cirkulære økonomi, ved at indføre innovative produktionsprocesser og materialer;
2. mener, at enhver form for forurening skal forhindres eller reduceres til niveauer, der ikke længere er skadelige for menneskers sundhed og miljøet, med henblik på at sikre et godt liv inden for planetens økologiske grænser;
3. mener, at sikring af, at enhver anvendelse af kemikalier, materialer og produkter er sikker, bæredygtig og cirkulær i udformning, er en vigtig tidlig foranstaltning, ikke blot for at beskytte menneskers sundhed, opnå et giftfrit miljø (luft, vand, jord) og beskytte biodiversiteten, men også for at opnå en klimaneutral, ressourceeffektiv, cirkulær og konkurrencedygtig økonomi;

⁽³⁸⁾ FN, Global Chemicals Outlook II: summary for policymakers.

Fredag den 10. juli 2020

4. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en omfattende strategi for bæredygtig brug af kemikalier med henblik på at gennemføre det nødvendige paradigmeskift for at gennemføre ambitionen om nulemission for et giftfrit miljø og derigennem sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed, dyrs sundhed og miljøet, minimere eksponeringen for farlige kemikalier, navnlig med hensyn til forsigtighedsprincippet og effektiv beskyttelse af arbejdstagerne, minimere brugen af dyreforsøg, bevare og genoprette økosystemer og biodiversitet samt fremme innovation inden for bæredygtige kemikalier som grundlag for en europæisk strategi for en ressourceeffektiv, cirkulær, sikker og bæredygtig økonomi, samtidig med at konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i Unionens økonomi styrkes, forsyningssikkerheden øges og beskæftigelsen i EU styrkes;

5. understreger, at den kommende strategi for bæredygtig brug af kemikalier også skal omfatte bæredygtig udvinding af materialer og energiintensitet i produktionen af kemikalier i hele forsyningskæden samt sundhedsmæssige, sociale og miljømæssige standarder og menneskerettigheder;

6. understreger, at den nye strategi bør være i overensstemmelse med og supplere de andre politiske mål i den grønne pagt, herunder målene i klimalovgivningen, den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi, den nye industristrategi for Europa, Europas kræftbehandlingsplan samt den nye økonomiske situation i Europa i kølvandet på covid-19;

7. understreger, at den nye strategi bør beskrive sektorerne og de måder, hvorpå den kemiske industri kan bidrage til disse mål, blandt andet inden for ren energi, råstoffer, bæredygtig transport, digitalisering og reduceret forbrug;

8. mener, at Kommissionen bør udarbejde en omfattende strategi, hvor bæredygtighed er grundpillen, og som bør bidrage til konsolideringen af alle relevante politikker, herunder dem, der vedrører kemikalier, handel, skat, innovation og konkurrence, og sikre, at de håndhæves, således at der tiltrækkes investeringer til Europa og etableres markeder for cirkulære produkter og lavemissionsprodukter;

9. fremhæver, at den kemiske industri er af stor betydning for den europæiske økonomi, og at moderniseringen og dekarboniseringen af denne industri er af afgørende betydning for at nå målene i den grønne pagt; erkender, at den kemiske industri er i stand til at levere lavemissionsløsninger; fremhæver betydningen af at udvikle den kemiske industri for at bidrage til at opfylde EU's ambitioner på klimaområdet for 2030 og 2050; understreger, at fremme af sikker og bæredygtig innovation er en vigtig bestanddel af omstillingen fra en lineær til en cirkulær og bæredygtig industri, som ville give denne sektor en stor konkurrencefordel;

10. mener, at strategien for bæredygtig brug af kemikalier bør skabe sammenhæng og synergier mellem kemikalielovgivningen (f.eks. vedrørende REACH, CLP, POP, kviksølv, plantebeskyttelsesmidler, biocider, maksimalgrænseværdier for restkoncentration (MRL) og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen) og relateret EU-lovgivning, herunder specifik produktlovgivning (f.eks. legetøj, kosmetik, materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer, byggevarer, lægemidler, emballage, direktiv (EU) 2019/904 om engangsbrug af plastprodukter), generel produktlovgivning (f.eks. miljøvenligt design, miljømærke, kommende bæredygtig produktpolitik), lovgivning om delmiljøer (f.eks. vand, jord og luft), lovgivning om forureningskilder, herunder industrianlæg (f.eks. IED, Seveso III-direktivet) samt lovgivning om affald (f.eks. direktivet om begrænsning af farlige stoffer, direktivet om udrangerede køretøjer);

11. fremhæver, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod at reducere overlapninger mellem lovgivning og mellem opgaver tildelt til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA);

12. understreger, at strategien for bæredygtig brug af kemikalier skal bringes i overensstemmelse med hierarkiet for foranstaltninger til risikostyring, der prioriterer forebyggelse, udfasning af farlige stoffer og erstatning med mere sikre alternativer, hvor dette kan lade sig gøre, højere end kontrolforanstaltninger;

Fredag den 10. juli 2020

13. understreger, at det er nødvendigt at reducere og forebygge eksponeringen for kemikalier, såsom hormonforstyrrende stoffer, som har vist sig at bidrage til en væsentlig stigning i tilfælde af kroniske sygdomme, og hvoraf visse kan forstyrre immunsystemet og dets reaktioner på betændelsestilstande, som led i foranstaltninger til at forbedre folkesundheden og styrke modstandsdygtigheden over for vira, såsom SARS-CoV-2 ⁽³⁹⁾;

14. understreger, at strategien fuldt ud bør afspejle forsigtighedsprincippet og principperne om, at der skal gøres en forebyggende indsats, at miljøskader fortrinsvis bør afhjælpes ved kilden, og at forureneren skal betale, og de centrale principper i EU's kemikalielovgivning, herunder at bevisbyrden påhviler industrien, importører og downstream-brugere, og at den bør anvende disse principper effektivt;

15. mener, at mekanismer for udvidet producentansvar ville være et godt redskab til at gennemføre princippet om, at forureneren betaler, og samtidig fremme innovation;

16. understreger behovet for ambitiøse mål for at øge antallet af kemikalier, der undersøges hvert år, navnlig med hensyn til deres hormonforstyrrende egenskaber;

17. understreger, at denne strategi for bæredygtig brug af kemikalier bør gå hånd i hånd med EU's biodiversitetsstrategi for 2030;

18. fremhæver, at den nye strategi for bæredygtig brug af kemikalier bør være baseret på solid og ajourført videnskabelig dokumentation, idet der tages højde for de risici, der er forbundet med hormonforstyrrende stoffer, farlige kemikalier i importerede produkter, kombinationsvirkninger af forskellige kemikalier og stærkt persistente kemikalier, og at efterfølgende lovgivningsmæssige foranstaltninger ud over videnskabelige spørgsmål (f.eks. fareidentifikation og fareklassificering) ⁽⁴⁰⁾ bør ledsages af konsekvensanalyser og tage hensyn til input fra relevante interessenter for at skabe større klarhed omkring prioriteterne;

19. understreger, at en bæredygtig kemikaliepolitik kræver parallelle tiltag inden for flere aspekter: fastlæggelse af kriterier for bæredygtige kemikalier for at fremme investeringer i forebyggelse og kontrol af forurening, forbedring af sporingen af farlige kemikalier i produkter og fremme af erstatningen heraf med sikrere alternativer og opbygning af alliancer med vigtige sektorer for at arbejde med initiativer inden for den cirkulære økonomi (f.eks. byggeindustrien, tekstilindustrien, elektronikindustrien og bilindustrien);

20. bekræfter, at alle lovgivningsmæssige huller og svagheder i EU's kemikalielovgivning bør fjernes, at lovgivningen bør gennemføres fuldt ud, og at den nye strategi for bæredygtig brug af kemikalier effektivt bør bidrage til hurtig erstatning af særligt problematiske stoffer og andre farlige kemikalier i størst mulig udstrækning, herunder hormonforstyrrende stoffer, meget persistente kemikalier, neurotoksiske stoffer og immunotoksiske stoffer og persistente organiske forurenende stoffer samt håndtering af kombinationsvirkninger af kemikalier, nanoformer af stoffer og eksponering for farlige kemikalier fra produkter; mener, at strategien også bør bidrage til effektiviteten af kontrolforanstaltninger; gentager, at ethvert forbud mod de nævnte kemikalier bør tage hensyn til alle aspekter af bæredygtighed;

21. bemærker igen med bekymring, at lovgivning, der forhindrer forekomsten af kemikalier i produkter, herunder importerede produkter, er spredt, er hverken systematisk eller konsekvent og kun gælder for meget få stoffer, produkter og anvendelser, ofte med mange undtagelser; opfordrer Kommissionen til som led i strategien for bæredygtig brug af kemikalier at fremlægge en handlingsplan for at lukke hullerne i den gældende lovgivning, idet produkter, som forbrugere kommer i tæt og hyppig kontakt med, såsom tekstiler, møbler, børneprodukter og absorberende hygiejneprodukter, prioriteres;

22. minder om, at alle relevante SVHC'er, herunder stoffer med lige så problematiske hormonforstyrrende egenskaber, senest i 2020 bør opføres på REACH-kandidatlisten; understreger, at der også efter 2020 skal gøres en indsats for at påvise eventuelle yderligere SVHC'er og for fortsat at sikre registreringsdossierernes fulde overholdelse; opfordrer Kommissionen til hurtigt at udfase SVHC'er;

⁽³⁹⁾ <https://www.ehn.org/toxic-chemicals-coronavirus-2645713170.html>

⁽⁴⁰⁾ Den Europæiske Unions Domstols dom af 16. december 2015 i sag T-521/14.

Fredag den 10. juli 2020

23. mener, at den nye kemikaliestrategi bør sikre, at intet kemisk stof med potentielt negative virkninger på menneskers sundhed eller miljøet markedsføres, før de farer og risici, der er forbundet med stoffet, er blevet analyseret grundigt;

24. understreger, at der er behov for en klar forpligtelse til at sikre finansiering på mellemlang og lang sigt til bedre forskning i grøn kemi baseret på sikker udformning for at udvikle sikre og bæredygtige alternativer, herunder ikkekemiske alternativer, og fremme erstatning af skadelige kemikalier, hvor dette er muligt, og sikker og bæredygtig produktion, hvilket vil skabe passende forudsætninger for bæredygtig innovation og udvikling af nye og sikrere kemikalier;

25. understreger, at kemikalieindustrien i vid udstrækning bør deltage i en sådan finansiering;

26. understreger, at der er behov for et klart tilsagn om at sikre midler til bioovervågning af mennesker og miljøovervågning af virkninger af og eksponering for kemikalier for at forbedre risikovurderingen og -styringen af kemikalier, og for øget udveksling og anvendelse af lokale, regionale, nationale og europæiske overvågningsdata mellem lande, sektorer og institutioner inden for relevante politiske områder (f.eks. vand, kemikalier, luft, bioovervågning, sundhed osv.); understreger, at undersøgelser af bioovervågning af mennesker bør gennemføres under fuld overholdelse af den relevante databeskyttelseslovgivning;

27. mener, at den videnskabelige forskning også bør tage højde for epigenetik og omfatte test ved mistanke om toksicitet; opfordrer Kommissionen til at bakke op om dette mål og øge koordineringen og indsatsen på bioovervågningsområdet på europæisk niveau; understreger, at der er behov for forskning i undereksponerede spørgsmål, såsom kræft i forbindelse med det endokrine system og de samfundsøkonomiske konsekvenser af hormonforstyrrelser;

28. understreger betydningen af bæredygtig finansiering af forskning og innovation for at sikre bedre videnskabelig forståelse af farlige kemikaliers indvirkning på miljøet, sundheden, biodiversiteten og økosystemernes modstandsdygtighed og fremme forskning i bedre metoder til at identificere farer i forbindelse med kemikalier;

29. gentager, at det er nødvendigt at minimere og gradvist erstatte dyreforsøg ved øget brug af nye tilgange og metoder, herunder in vitro- og in silico-metoder; opfordrer til, at der gøres en større indsats og afsættes flere midler med henblik på at indføre hurtige, pålidelige og solide ikke-dyrebaseerede sikkerhedsvurderinger i al relevant lovgivning og ikke kun for kosmetik; beklager, at der stadig er hindringer for anvendelse og godkendelse af alternative afprøvningsmetoder (uden brug af dyr) til reguleringsmæssige formål, der delvis skyldes faktorer såsom mangler i de tilgængelige retningslinjer for afprøvning⁽⁴¹⁾ og utilstrækkelig finansiering af forskning og udvikling inden for forsøgsmetoder uden brug af dyr; anmoder om, at der træffes foranstaltninger for at rette op på dette forhold;

30. mener, at de bedste tilgængelige videnskabelige resultater bør anvendes som grundlag for valideringen af nye tilgange og metoder frem for forældede dyremodeller;

31. opfordrer Kommissionen til at sikre, at valideringen og indførelsen af forsøgsmetoder uden brug af dyr fremskyndes betydeligt;

32. opfordrer Kommissionen til at undersøge de muligheder, der er forbundet med digitale teknologier og kunstig intelligens, for at fremskynde udviklingen af redskaber til prædiktiv toksikologi og derigennem fremme innovation;

33. understreger, at forbuddet mod dyreforsøg som fastsat i forordningen om kosmetiske produkter ikke må sættes over styr gennem forsøg i henhold til anden lovgivning, såsom REACH;

34. mener, at strategien bør omfatte en udvidelse af brugen af generiske risikovurderinger på tværs af lovgivningen;

⁽⁴¹⁾ Resultaterne af kvalitetskontrollen af den vigtigste lovgivning om kemikalier (bortset fra REACH) og identificerede udfordringer, mangler og svagheder (COM(2019)0264).

Fredag den 10. juli 2020

35. opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kombinationsvirkninger af kemikalier behandles fuldt ud og konsekvent i al relevant lovgivning, herunder ved at reducere eksponeringen og, om nødvendigt, revidere datakrav og udvikle nye forsøgsmetoder, helst i overensstemmelse med de metoder, som EU-agenturerne er nået til enighed om;

36. opfordrer Kommissionen til, i samarbejde med ECHA, EFSA, medlemsstaterne og interessenter, at udarbejde en metode, der tager højde for kombinationsvirkningerne af kemikalier, herunder kombineret eksponering for flere kemikalier og eksponering fra forskellige kilder, som f.eks. en faktor for vurdering af blandinger, og vedtage lovkrav for at håndtere disse virkninger i forbindelse med risikovurdering og -styring inden for al relevant kemikalie- og emissionslovgivning;

37. glæder sig over anvendelsen af princippet om »ét stof — én risikovurdering« for bedre at kunne anvende EU's agenturers og videnskabelige organers ressourcer, undgå dobbeltarbejde, herunder forsøg, mindske risikoen for divergerende resultater af vurderinger, fremskynde og skabe sammenhæng og gennemsigtighed i forordningen om kemikalier og sikre en bedre beskyttelse af sundhed og miljø og lige konkurrencevilkår for industrien under hensyntagen til den særlige situation for SMV'er;

38. opfordrer Kommissionen til at oprette en fuldt ud sammenkoblet og interoperabel EU-database om kemikaliesikkerhed for at fremme gnidningsløs udveksling af data mellem myndigheder og sikre offentlig adgang for forskere, tilsynsmyndigheder, industrien og borgerne generelt;

39. understreger, at det er nødvendigt at styrke samarbejdet og koordineringen mellem de europæiske agenturer EFSA og ECHA og de nationale agenturer ved at udarbejde fælles retningslinjer for risikovurdering, navnlig for biocidholdige produkter og plantebeskyttelsesmidler, der tager højde for de seneste videnskabelige resultater med henblik på at undgå uoverensstemmelser;

40. understreger behovet for en mere integreret tilgang til vurdering af kemikalier med samme farer, risici eller funktioner som gruppe; opfordrer derfor Kommissionen til i større udstrækning at anvende en videnskabeligt funderet gruppestrategi, både i forbindelse med evalueringen og under de efterfølgende lovgivningsmæssige tiltag, for at undgå uønsket substitution og reducere dyreforsøg; understreger, at tilgangen med »ét stof — én risikovurdering« hverken bør være i modstrid med eller forhindre, at der udvikles en gruppestrategi til vurdering af familier som helhed;

41. opfordrer Kommissionen til, med støtte fra ECHA, at etablere et forum for analyse af fordelene og ulemperne ved samt muligheden for at indføre en ny ordning for afprøvning af kemikalier, hvor sikkerhedsundersøgelser ville blive gennemført af certificerede laboratorier/institutioner udpeget som led i lovgivningsprocessen, og hvor omkostningerne ville blive afholdt af ansøgerne for at respektere princippet om, at virksomhederne bærer bevisbyrden;

42. mener, at der er behov for regulerende foranstaltninger for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af sårbare grupper, såsom børn, gravide og ammende kvinder samt ældre; opfordrer Kommissionen til at vedtage en tværgående definition af sårbare grupper og, om nødvendigt, foreslå at tilpasse de nuværende videnskabelige risikovurderingsmetoder i overensstemmelse hermed, samt at bringe beskyttelsen af sårbare grupper i al kemikalielovgivning i overensstemmelse med de højeste standarder;

43. opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på kemikalier, der akkumuleres og persisterer i kroppen, kemikalier, der overføres til børn i graviditeten eller gennem modermælken, og kemikalier, der kan have virkninger på tværs af generationer;

44. understreger, at det er nødvendigt at udvikle en effektiv mekanisme til at koordinere beskyttelsen af sårbare grupper, f.eks. ved at indføre konsekvente risikostyringskrav i relevante EU-retsakter for så vidt angår problematiske stoffer, herunder neurotoksiner og hormonforstyrrende stoffer;

45. mener, at strategien for bæredygtig brug af kemikalier bør bidrage til et højt beskyttelsesniveau for skadelige kemikalier;

Fredag den 10. juli 2020

46. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et lovgivningsmæssigt forslag for at medtage stoffer, der er reproduktionstoksiske, i anvendelsesområdet for direktiv 2004/37/EF om kræftfremkaldende stoffer og mutagener på arbejdspladsen for at bringe direktivet i overensstemmelse med den måde, hvorpå stoffer, der er kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske, behandles i EU's øvrige kemikalielovgivning (f.eks. REACH eller anden lovgivning om biocider, pesticider og kosmetik);

47. understreger, at det er vigtigt at stille krav om, at ansøgninger om godkendelse i henhold til REACH også er tilstrækkeligt nøjagtige hvad angår eksponeringen for det pågældende stof, således at risikoen kan vurderes korrekt, og der kan træffes passende risikostyringsforanstaltninger, navnlig for arbejdstagere;

48. bemærker, at arbejdsbetingede kræftformer er grupperet sammen med alle andre kræftformer og ikke generelt identificeres som arbejdsbetinget kræft; fordømmer det forhold, at arbejdstagerne og deres familier ifølge flere analyser næsten afholder alle de omkostninger, der er forbundet med arbejdsbetinget kræft; bemærker, at arbejdsbetinget kræft er forbundet med ekstremt høje omkostninger for arbejdstagere, arbejdsgivere og nationale sociale sikringsordninger; opfordrer Kommissionen til at sikre behørig registrering af arbejdsbetinget kræft og årsagerne hertil;

49. understreger betydningen af, at omfattende fare- og sikkerhedsoplysninger om kemikalier er tilgængelige for arbejdsgiverne, da de skal beskytte deres arbejdstagere og informere dem om de korrekte sikkerhedsinstruktioner, uddannelse og beskyttelsesudstyr og gennemføre et godt overvågningssystem; opfordrer til effektive nationale arbejdstilsyn og sanktioner for brud på sikkerhedskravene; tilskynder til oprettelse af forebyggende udvalg;

50. understreger, at det er nødvendigt at formidle tydelig og forståelig information om kemiske stoffer til borgere, arbejdstagere og virksomheder på alle EU-sprog og øge gennemsigtigheden og sporbarheden i hele forsyningskæden;

51. opfordrer til en strategi til at forbedre gennemførelsen af REACH betydeligt med hensyn til registrering, evaluering, godkendelse og begrænsning og gøre dens samspil med lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og CLP-lovgivningen mere gennemsækeligt; gør igen opmærksom på princippet om »ingen data, intet marked«; fastholder, at alle registreringer af stoffer skal være i overensstemmelse med lovkravene hurtigst muligt; opfordrer til obligatorisk ajourføring af registreringsdossierer baseret på den seneste tilgængelige videnskab, således at registreringerne fortsat er i overensstemmelse med lovkravene; opfordrer til gennemsigtighed med hensyn til overholdelsen af registreringsforpligtelserne og til, at ECHA får udtrykkelig beføjelse til at trække registreringsnumre tilbage i tilfælde af fortsat manglende overholdelse af enhver betingelse; understreger betydningen af igangværende programmer mellem ECHA og industrien på frivillig basis for at forbedre registreringsdossiererne ud over overholdelsen heraf; opfordrer Kommissionen til at fremme rammer, der tilskynder til sådanne programmer;

52. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og ECHA til at samarbejde om at optage alle relevante og kendte særligt problematiske stoffer på kandidatlisten inden årets udgang, som tidligere næstformand for Kommissionen, Antonio Tajani, og tidligere kommissær Potočnik gav tilsagn om i 2010 og som gentaget i en køreplan fra Kommissionen fra 2013 ⁽⁴²⁾;

53. opfordrer Kommissionen til at anvende REACH korrekt i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols dom af 7. marts 2019 i sag T-837/16 (Sverige mod Europa-Kommissionen om blychromater);

54. opfordrer Kommissionen til at overholde de frister, der er fastsat i REACH-forordningen, navnlig med hensyn til afgørelser om godkendelse eller begrænsninger;

55. understreger, at det er vigtigt at stille krav om, at ansøgninger om godkendelse er tilstrækkeligt nøjagtige hvad angår anvendelserne af det pågældende stof, således at det kan konstateres, om der findes eller ikke findes passende alternativer;

56. opfordrer til forbedring af begrænsningsproceduren ved at gruppere stofferne og ved klart at identificere og angive de videnskabelige usikkerhedsmomenter i risikovurderingen og den tid, der kræves for at generere manglende data, og ved at vurdere udgifterne ved manglende tiltag; opfordrer til, at dokumentationskravet for at tillade undtagelser fra foreslåede begrænsninger øges;

⁽⁴²⁾ <https://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=DA&f=ST%205867%202013%20INIT>

Fredag den 10. juli 2020

57. opfordrer ECHA til at offentliggøre de toksikologiske og økotoxikologiske undersøgelser, som registranter og ansøgere indgiver;
58. opfordrer Kommissionen til at stille forslag om en udvidelse af anvendelsesområdet for hasteproceduren i henhold til artikel 68, stk. 2, i REACH-forordningen vedrørende forbrugeranvendelse af særligt problematiske stoffer;
59. mener, at risikovurderingen, herunder evalueringen, og risikostyringen af stoffer både skal forbedres og fremskyndes generelt og især hvad angår identificering af kræftfremkaldende og mutagene stoffer i lyset af Kommissionens tilsagn om at bekæmpe kræft;
60. opfordrer Kommissionen til at forbedre test, der omfatter hormonforstyrrende stoffers modaliteter og endepunkter; påpeger, at der ganske vist gennemføres vigtige test (f.eks. inden for reproduktion og virkninger på skjoldbruskkirtel-hormonsystemet), men at mange af disse test har lav følsomhed og undertiden høj variabilitet, hvilket gør deres nyttevirkning forholdsvis begrænset;
61. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afstå fra at tillade stoffer og godkende produkter med ufuldstændige datasæt om sundheds- og miljørisici, eller hvor ansøgeren ikke har kunnet dokumentere, at der ikke findes passende alternativer, hvis dette er en forudsætning for godkendelsen ⁽⁴³⁾;
62. opfordrer Kommissionen til at sikre, at uafhængig videnskabelig litteratur, som har været genstand for en peer review, fuldt ud tages i betragtning og tillægges samme vægt som forskriftsmæssige undersøgelser i overensstemmelse med god laboratoriepraksis i forbindelse med risikovurderingen af alle kemikalier; understreger, at dette er en effektiv metode til at bidrage til at begrænse anvendelsen af unødvendige dyreforsøg;
63. opfordrer til en præcisering af, at bestemmelserne om registrering af kemikalier som rå- og hjælpestoffer i henhold til REACH-forordningen kun skal finde anvendelse, når rå- og hjælpestoffet omdannes til et andet registreret stof, og til systematisk kontrol med den fulde overholdelse af bestemmelserne i REACH-forordningen;
64. opfordrer Kommissionen til at muliggøre hurtig, effektiv og gennemsigtig reguleringsmæssig kontrol med skadelige kemikalier og udvikle og gennemføre et system for tidlig varsling for at identificere nye risici og risici i fremvækst med henblik på at sikre en hurtig reguleringsopfølgning på et tidligt stadie og en hurtig reduktion af den samlede eksponering;
65. mener, at øget gennemsigtighed for så vidt angår procedurerne og kemikaliernes egenskaber vil bidrage til at opnå et højere beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet; understreger, at der må sikres forbedringer af gennemsigtigheden for så vidt angår registranternes overholdelse af reglerne, produceret mængde kemikalier, fyldestgørende undersøgelsesrapporter til påvisning af pålideligheden af det fyldestgørende resumé og kortlægning af fremstillingen og anvendelsen af særligt problematiske stoffer;
66. understreger, at lovgivningen om materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer bør revideres i overensstemmelse med CLP-forordningen og REACH-forordningen for at opnå en sammenhængende og beskyttende tilgang til sikkerhed for materialer og produkter bestemt til at komme i kontakt med fødevarer;
67. fastholder navnlig, at der er brug for en omfattende og harmoniseret regulering af alle materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer, som bør være baseret på forsigtighedsprincippet, princippet om »ingen data, intet marked«, omfattende sikkerhedsvurderinger, der omfatter alle relevante sikkerheds- og sundhedsmæssige endepunkter, og som er baseret på de seneste videnskabelige data for alle kemikalier, der anvendes i materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer, effektiv håndhævelse og bedre forbrugeroplysning;
68. opfordrer til en udfasning af særligt problematiske stoffer i materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer;
69. foreslår, at der hurtigt gøres status over bedste praksis for regulering af materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer i medlemsstaterne, herunder nationale foranstaltninger til at håndtere eksponering for hormonforstyrrende stoffer og fluorcarboner;

⁽⁴³⁾ Som angivet i Den Europæiske Unions Domstols dom af 7. marts 2019 i sag T-837/16 (Sverige mod Kommissionen om blychromater).

Fredag den 10. juli 2020

70. opfordrer Kommissionen til at sikre passende sammenhæng mellem revisionen af forordningen om materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer og fra jord til bord-strategi og kræfthandlingsplanen;

71. er bekymret over de mange uoverensstemmelser i EU-lovgivningen om persistente, bioakkumulerende og toksiske stoffer (PBT-stoffer) og meget persistente og meget bioakkumulerende stoffer (vPvB-stoffer) som fastslået ved kvalitetskontrollen; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en klar handlingsplan og, om nødvendigt, lovgivningsmæssige forslag om, hvordan man kan håndtere alle PBT-stoffer, vPvB-stoffer og persistente og mobile stoffer, baseret på konsekvensanalyser og videnskabelig viden, og inden for de etablerede rammer, under hensyntagen til al relevant lovgivning og miljømedier;

72. opfordrer Kommissionen til at fastsætte strenge frister i handlingsplanen om perfluoralkylstoffer (PFAS) for at sikre en hurtig udfasning af enhver ikke-essentiell anvendelse af PFAS og fremskynde udviklingen af sikre og ikke-persistente alternativer til alle anvendelser af PFAS som led i strategien for bæredygtig brug af kemikalier;

73. opfordrer Kommissionen til at definere begrebet og kriterierne for »væsentlig anvendelse« af farlige kemikalier ved at basere sig på den definition af væsentlig anvendelse, der er fastsat i Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, med henblik på at tilvejebringe en harmoniseret tilgang til lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende ikkevæsentlige anvendelser;

74. mener desuden, at neurotoksiske stoffer og immunotoksiske stoffer bør betragtes som lige så problematiske som særligt problematiske stoffer i henhold til REACH-forordningen;

75. gentager sin opfordring fra den 18. april 2019 om en omfattende EU-ramme for hormonforstyrrende stoffer og navnlig opfordringen til at vedtage en horisontal definition baseret på WHO's definition af formodede hormonforstyrrende stoffer, samt kendte og formodede hormonforstyrrende stoffer i overensstemmelse med klassificeringen af CMR-stoffer i CLP-forordningen, til at revidere datakravene i overensstemmelse hermed, effektivt minimere menneskers og miljøes samlede eksponering for hormonforstyrrende stoffer, fremsætte lovgivningsforslag om indsættelse af særlige bestemmelser om hormonforstyrrende stoffer i lovgivningen om legetøj, materialer bestemt til kontakt med fødevarer og kosmetik for at behandle hormonforstyrrende stoffer som CMR-stoffer, og revidere al relevant lovgivning, herunder lovgivningen om materialer bestemt til at komme i kontakt med fødevarer, med henblik på at erstatte hormonforstyrrende stoffer;

76. gentager sin opfordring af 14. marts 2013 ⁽⁴⁴⁾ om, at der skal udvikles testmetoder og vejledninger, så der tages bedre hensyn til hormonforstyrrende stoffer, mulige lavdosis effekter, kombinationseffekter og ikkemonetone dosis-respons-relationer, særlig med hensyn til eksponeringsvinduer, der kan være kritiske for et barns udvikling; understreger, at hormonforstyrrende stoffer bør betragtes som stoffer uden nedre grænse, medmindre ansøgeren videnskabeligt kan dokumentere en sikker grænse;

77. opfordrer Kommissionen til hurtigt at gennemføre anbefalingerne fra kvalitetskontrollen af den vigtigste lovgivning om kemikalier (bortset fra REACH) og indføre nye fareklasser i CLP-forordningen og parallelt i det globalt harmoniserede system (f.eks. for hormonforstyrrende stoffer, jordtoksicitet, neurotoksicitet, immunotoksicitet, immunotoksicitet, PBT-stoffer og vPvB'er);

78. mener, at stoffer, som er persistente, mobile og toksiske (PMT) eller meget persistente og meget mobile (vPvM), bør tilføjes til REACH-fortegnelsen over særligt problematiske stoffer;

79. opfordrer Kommissionen til at prioritere identificeringen og reguleringen af problematiske kemikalier, såsom CMR-stoffer og hormonforstyrrende stoffer, herunder i Kommissionens kræfthandlingsplan, navnlig også af hensyn til beskyttelsen af arbejdstagerne, eftersom kræft ifølge Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) er årsagen til 52 % af alle arbejdsrelaterede dødsfald i EU ⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴⁴⁾ Europa-Parlamentets beslutning om beskyttelse af folkesundheden mod hormonsystemforstyrrende stoffer (EUT C 36 af 29.1.2016, s. 85).

⁽⁴⁵⁾ <https://visualisation.osha.europa.eu/osh-costs#!/>

Fredag den 10. juli 2020

80. understreger, at strategien for bæredygtig brug af kemikalier bør indføre registrering af polymerer, udvide standardinformationskravet for stoffer i mængder på 1-10 tons, til alle sådanne stoffer, øge kravene til information om toksikologiske egenskaber og anvendelser og eksponering, bl.a. ved at stille krav om en kemikaliesikkerhedsrapport for stoffer i mængder på 1-10 ton, og forbedre vurderingen af komplekse stoffer (f.eks. stoffer af ukendt eller variabel sammensætning (UVCB'er)), navnlig ved at støtte ECHA i at videreudvikle de løsninger, der allerede er indført (f.eks. stoffets identitetsprofil); opfordrer til, at der udvikles særlige metoder til vurdering af denne type stoffer, som giver mulighed for en solid videnskabelig tilgang og er praktisk anvendelige;

81. minder om Unionens tilsagn om at sikre sikkerheden af forarbejdede nanomaterialer og materialer med tilsvarende egenskaber i henhold til det syvende EU-miljøhandlingsprogram og gentager sin opfordring af 24. april 2009 om en revision af al relevant lovgivning for at sikre sikkerheden af alle anvendelser af nanomaterialer i produkter med potentielle sundheds-, miljø- eller sikkerhedsmæssige virkninger i hele deres livscyklus og udvikle passende test til vurdering af farerne ved og eksponeringen for nanomaterialer i hele deres livscyklus;

82. opfordrer Kommissionen til at præcisere de betingelser og kriterier, i henhold til hvilke brugen af bionedbrydelig eller komposterbar plast ikke er miljø- eller sundhedsskadelig, idet der tages højde for alle de delmiljøer, hvori disse plastmaterialer kan frigives, og forsigtighedsprincippet anvendes;

83. opfordrer Kommissionen til at færdiggøre gennemgangen af henstillingen om definitionen på nanomaterialer, revidere denne henstilling i nødvendigt omfang og sikre, at nanomaterialer identificeres konsekvent ved en juridisk bindende definition;

84. Anmoder om, at Kommissionen regelmæssigt anmoder ECHA om at evaluere resultaterne og virkningerne af EU's Observatorium for Nanomaterialer (EUON);

85. opfordrer til fuld gennemførelse af lovgivningen om plantebeskyttelsesmidler; opfordrer Kommissionen til at imødekomme opfordringerne fra Parlamentet af 16. januar 2019 om at forbedre Unionens procedure for godkendelse af pesticider; opfordrer Kommissionen til at fremskynde Europas overgang til lavrisikopesticider som defineret i artikel 47 i forordning (EF) nr. 1107/2009 og mindske afhængigheden af pesticider ved blandt andet at argumentere for og støtte gennemførelsen af praksisser for integreret bekæmpelse af skadegørere (IPM), for at nå målene i direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider og omsætte sidstnævnte mål i relevant lovgivning, til at forbedre statistikkerne om plantebeskyttelsesmidler, til at udvikle bedre risikoindikatorer, til at reducere brugen af gødningsmidler for at forhindre udpining af jorden og til at støtte landbrugerne i at nå disse mål;

86. mener, at det for at sikre beskyttelsen af folkesundheden og sikre lige vilkår for europæiske landbrugere, bør sikres, at forbudte aktive stoffer ikke kommer ind på EU's marked gennem importerede produkter;

87. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at fremskynde udviklingen af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler og fastsætte et mål for 2030 om udfasning af højriskopesticider;

88. opfordrer Kommissionen til at fastsætte specifikke mål for betydeligt at reducere både anvendelsen af kemiske pesticider og den risiko, der er forbundet med disse;

89. understreger den bekymrende forsinkelse i gennemførelsen af vurderingsprogrammet og behovet for at sikre en hurtigere og omfattende (fornyet) sikkerhedsvurdering af biocider, der er aktive stoffer, hjælpestoffer og hele produkter, herunder hormonforstyrrende egenskaber, for at sikre beskyttelsen af borgernes sundhed og miljøet;

90. understreger betydningen af omstillingen til en reelt cirkulær og klimaneutral økonomi og af at udvikle ikkegiftige materialecyklusser; mener, at varer fremstillet af ikke-genanvendte materialer og varer fremstillet af genanvendte materialer bør leve op til samme kemiske standarder; gentager, at forebyggelse i henhold til affaldshierarkiet som defineret i rammedirektivet om affald⁽⁴⁶⁾ prioriteres højere end genanvendelse, og at genanvendelse derfor ikke bør berettige en forlængelse af anvendelsen af nedarvede farlige stoffer;

⁽⁴⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

Fredag den 10. juli 2020

91. gentager, at problemet med produkter, der indeholder nedarvede problematiske stoffer, bør behandles ved hjælp af et effektivt system til sporing og bortskaffelse;

92. bekræfter sin holdning som udtrykt den 13. september 2018 til løsningsmulighederne vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen, og navnlig at problematiske stoffer er de stoffer, som opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 57 i REACH-forordningen, som særligt problematiske stoffer, der er forbudt i henhold til Stockholmkonventionen (POP), specifikke stoffer, der er begrænset i artikler som angivet i bilag XVII til REACH-forordningen, og specifikke stoffer, der er reguleret i sektorspecifik lovgivning og/eller produktlovgivning;

93. mener, at offentliggørelse af alle ikke-fortrolige oplysninger om farlige kemikalier i varer i forsyningskæden til forbrugere og affaldsforvaltere er en forudsætning for at opnå ikke-giftige materialecyklusser;

94. opfordrer Kommissionen til at udvikle omfattende indikatorer for kemikaliers indvirkning på sundheden og miljøet, hvilket bl.a. ville bidrage til at vurdere kemikalielovgivningens effektivitet;

95. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der hurtigt etableres et brugervenligt, gennemsigtigt, obligatorisk og harmoniseret offentligt informationssystem om farlige stoffer i materialer, artikler og affald, som stilles til rådighed på alle EU-sprog;

96. påpeger, at strategien bør hjælpe industrien med at nå klimaneutralitets- og nulemissionsmålet om et giftfrit miljø samt støtte et velfungerende indre marked og samtidig styrke EU's industris konkurrenceevne og sikre og bæredygtige innovation og produktion i overensstemmelse med den grønne pagt og den nye industristrategi; understreger, at strategien bør undgå unødvendige administrative byrder;

97. påpeger, at strategien bør hjælpe den kemiske industri med at nå klimaneutralitets- og nulemissionsmålene ved udvikling af nye integrerede værdikæder, der kombinerer landbrugs- og kemikalielsektoren, samt støtte et velfungerende indre marked og samtidig styrke EU's industris konkurrenceevne og innovation;

98. opfordrer til, at der gives støtte til SMV'er, herunder teknisk støtte til erstatning af farlige stoffer med mere sikre alternativer, for at hjælpe dem med at overholde EU's kemikalielovgivning og bevæge sig i retning af at producere og bruge sikre og bæredygtige produkter ved at fremme forskning og udvikling, investeringer i bæredygtige kemikalier og teknologisk innovation under EU-programmer såsom Horisont Europa;

99. understreger, at kemikalielovgivningen bør udformes på en sådan måde, at SMV'er kan gennemføre den, uanset hvilket produktionsniveau, de har behov for;

100. understreger, at lovgivning, der skaber reguleringsmæssig stabilitet og forudsigelighed, er afgørende for at udstikke retningen for den nødvendige innovation i forbindelse med overgangen til en cirkulær, sikker og bæredygtig kemikalielsektor, herunder bæredygtig brug af fornyelige råmaterialer for at understøtte bioøkonomien, og langsigtede investeringer med henblik på at opnå et giftfrit miljø; støtter inddragelsen af interessenter i denne henseende;

101. understreger behovet for, at EU's kemikalielovgivning skaber incitamenter for sikker og bæredygtig kemi, materialer (herunder plast) og teknologier, herunder ikke-kemiske alternativer, som er sikre og ugiftige i deres udformning;

102. understreger i denne forbindelse, at strategien bør skabe muligheder for at opskalere rene teknologier for at opfylde målene i grønne pagt;

103. understreger, at der bør tilskyndes til udvikling af disse teknologier og produktion af sådanne kemikalier i EU;

104. opfordrer Kommissionen til at udvikle EU-kriterier for bæredygtige kemikalier baseret på et videnskabeligt forslag fra ECHA; mener, at disse kriterier bør suppleres med produktstandards (såsom den politiske ramme for bæredygtige produkter);

Fredag den 10. juli 2020

105. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til sikre og bæredygtige produkter og ren produktion og indføre og/eller tilpasse økonomiske instrumenter (f.eks. gebyrer, miljøafgifter, udvidet producentansvar) for at opnå en internalisering af eksterne omkostninger i kemikaliers samlede livscyklus, herunder sundheds- og miljøomkostninger, uanset om brugen finder sted i eller uden for Unionen;

106. minder om, at de gebyrindtægter, som ECHA modtager, vil blive væsentligt reduceret; opfordrer til en revision af ECHA's finansieringsmodel og til, at der indføres en forudsigelig og bæredygtig finansieringsmekanisme med henblik på at sikre, at den fungerer godt på lang sigt, og til at fjerne enhver ineffektivitet, navnlig den, der skyldes adskillelsen af budgetposter, således at der stilles de ressourcer til rådighed, der er nødvendige for at opfylde de stigende krav til dets nuværende arbejde og sikres tilstrækkelige supplerende ressourcer til det yderligere arbejde, der er behov for, som led i den nye flerårige finansielle ramme, herunder personale i ECHA, der udelukkende beskæftiger sig med dyrebekyttelse og forsøgsmetoder uden anvendelse af dyr inden for alle ECHA's aktiviteter;

107. opfordrer Kommissionen og Rådet til at afstå fra at skære ned på ECHA's ressourcer i årlige budgetprocedurer og til at stille yderligere ressourcer til rådighed for ECHA til andre opgaver, der måtte være nødvendige, f.eks. evalueringer af stoffer;

108. opfordrer til, at der sikres tilstrækkeligt personale og budget for Kommissionens tjenestegrene, som skal sikre en vellykket gennemførelse af kemikaliestrategien for bæredygtighed; understreger, at tildelingen af ressourcer skal svare til både nuværende og langsigtede politiske prioriteringer, og forventer derfor i forbindelse med den europæiske grønne pagt en betydelig styrkelse af menneskelige ressourcer i Kommissionens Generaldirektoratet for Miljø især og i de relevante EU-agenturer;

109. opfordrer til, at EU's kemikalielovgivning gennemføres fuldt ud; opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelig kapacitet til at forbedre håndhævelsen af EU's kemikalielovgivning og til, at Kommissionen og ECHA yder passende støtte hertil;

110. opfordrer Kommissionen til at revidere håndhævelsessystemerne i medlemsstaterne med hensyn til kemikalielovgivningen og fremsætte henstillinger til forbedringer, styrke samarbejdet og koordineringen mellem håndhævelsesorganerne og om nødvendigt foreslå EU-håndhævelsesinstrumenter; opfordrer Kommissionen til at gøre brug af de beføjelser, der er tildelt i henhold til artikel 11, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1020 ⁽⁴⁷⁾ for at sikre en passende kontrol af produkter i hele Unionen;

111. mener, at medlemsstaterne bør modtage klare retningslinjer for, hvordan de kan styrke deres håndhævelses-systemer inden for kemikalielovgivningen, og at koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes håndhævelsesorganer på dette område bør styrkes; opfordrer Kommissionen til at udstede sådanne retningslinjer på grundlag af en revision af håndhævelsessystemerne og under hensyntagen til erfaringerne fra REACH-forummet;

112. opfordrer Kommissionen til at støtte oprettelsen af et europæisk netværk af byer og lokalsamfund, som er frie for hormonforstyrrende stoffer, med henblik på at forbedre samarbejdet og udveksle bedste praksis svarende til borgmesterpagten for klima og energi;

113. opfordrer Kommissionen til hurtigt at gribe ind, når den konstaterer, at EU's kemikalielovgivning ikke overholdes; minder om sin bemærkning af 16. januar 2020 ⁽⁴⁸⁾ om, at procedurerne skal være mere effektive, hvad angår overtrædelser af miljølovgivningen; opfordrer Kommissionen til at revidere sine interne retningslinjer for traktatbrudsprocedurer og udnytte sin kommende meddelelse om bedre regulering til at sikre hurtig og effektiv håndhævelse af EU-lovgivningen;

⁽⁴⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) (Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0015).

Fredag den 10. juli 2020

114. opfordrer Kommissionen til at sikre, at importerede og eksporterede kemikalier og produkter overholder de samme standarder som de kemikalier og produkter, der fremstilles og anvendes i Unionen, for at sikre lige vilkår mellem producenter i og uden for EU; mener, at kontrollen med manglende overholdelse inden for Unionen og ved dens grænser bør styrkes gennem et styrket samarbejde mellem toldmyndighederne og udvikling af specifikke digitale værktøjer til dette formål, idet der tages hensyn til de erfaringer, der er gjort i forbindelse med REACH-forummet; glæder sig over Kommissionens langsigtede handlingsplan for bedre gennemførelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked⁽⁴⁹⁾ og opfordrer Kommissionen til fuldt ud at gøre brug af de kommende forslag for at sikre håndhævelse af EU's kemikalielovgivning;

115. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig evaluering af medlemsstaternes afhængighed af import fra tredjelande af kemikalier i kritiske værdikæder, såsom dem, der vedrører aktive stoffer til fremstilling af lægemidler, desinfektionsmidler mv., samt eventuelle tilknyttede sikkerhedsrisici;

116. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle politikker til at lette og fremme sikker og bæredygtig kemisk produktion i Europa i strategiske værdikæder som f.eks. aktive lægemiddelbestanddele og desinfektionsmidler med henblik på at genvinde kontrollen med dette strategiske område og mindske Europas afhængighed af tredjelande, sikre sikker adgang og undgå mangel på lægemidler, uden at de fordele, som de åbne økonomier skaber i forbindelse med den internationale handel, undermineres;

117. opfordrer Kommissionen til at forbyde al import af rester af farlige stoffer uden nedre grænse i EU, da der ikke er noget sikkert niveau for eksponering for dem, og til at anvende de samme maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer for andre stoffer ved import som for stoffer, der fremstilles i EU, for at sikre lige vilkår for producenter og landbrugere i og uden for EU;

118. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til politisk og økonomisk at støtte alle internationale strukturer og processer, der har til formål at opnå en forsvarlig kemikalieforvaltning på globalt plan;

119. opfordrer Kommissionen til at anerkende kemisk forurening (herunder pesticider) som en af de vigtigste drivkræfter bag biodiversitetskrisen og til at fremsætte forslag til lovgivning med henblik på at løse problemerne med persistente, akkumulerende og mobile kemiske stoffer i miljøet og deres skadelige indvirkning på økosystemer og biodiversitet;

120. understreger, at kemikaliernes bæredygtighed også skal omfatte kemikalieindustriens og virksomhedernes sociale og miljømæssige ansvar gennem hele deres forsyningskæder;

121. mener, at EU's standarder for kemisk sikkerhed bør fremmes på internationalt plan;

122. opfordrer Kommissionen til fortsat at arbejde på en efterfølger til den strategiske tilgang til international kemikalieforvaltning (SAICM), herunder en reform af det særlige program; opfordrer Kommissionen til at bidrage til forhandlingerne om udvikling af en passende, forudsigelig og bæredygtig finansieringsmekanisme i denne henseende;

123. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽⁴⁹⁾ Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020, COM(2020)0094.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0204

En samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme — Kommissionens handlingsplan og den seneste udvikling

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme — Kommissionens handlingsplan og den seneste udvikling (2020/2686(RSP))

(2021/C 371/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. maj 2020 om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (C(2020)2800),
- der henviser til Kommissionens pakke om bekæmpelse af hvidvask af penge, som blev vedtaget den 24. juli 2019 og består af en politisk meddelelse med titlen »Mod en bedre gennemførelse af EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme« (COM(2019)0360), rapporten om vurdering af de seneste påstande om hvidvasksager, der involverer kreditinstitutter i EU (»post mortem«) (COM(2019)0373), rapporten om vurdering af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked, og vedrørende grænseoverskridende aktiviteter (den overnationale risikovurdering) (COM(2019)0370) og det ledsagende arbejdsdokument (SWD(2019)0650) samt rapporten om sammenkobling af medlemsstaternes nationale centrale automatiske mekanismer (centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk) vedrørende bankkonti (COM(2019)0372),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv) ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2175 af 18. december 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) 2016/1011 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og forordning (EU) 2015/847 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43.

⁽³⁾ EUT L 334 af 27.12.2019, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122.

⁽⁵⁾ EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22.

⁽⁶⁾ EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union ⁽⁷⁾ og til Kommissionens rapport om gennemførelsen heraf af 2. juni 2020 med titlen »Inddrivelse og konfiskation af aktiver: Skabe sikkerhed for, at forbrydelse ikke betaler sig« (COM(2020)0217),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten ⁽⁹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 5. december 2019 om strategiske prioriteter vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. juni 2020 om en styrkelse af finansielle efterforskninger for at bekæmpe grov og organiseret kriminalitet,
- der henviser til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds udtalelse af 24. juli 2019 om meddelelser til de enheder, der føres tilsyn med, vedrørende risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme,
- der henviser til sin beslutning af 19. april 2018 med titlen »Beskyttelse af undersøgende journalister i Europa: sagen om den slovakiske journalist Ján Kuciak og Martina Kušnírová« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2017 om retssikkerhed i Malta ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. marts 2019 om situationen vedrørende retsstatsprincippet og bekæmpelse af korruption i EU, navnlig i Malta og Slovakiet ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2019 om retsstatsprincippet i Malta efter de seneste afsløringer om mordet på Daphne Caruana Galizia ⁽¹³⁾,
- der henviser til Kommissionens køreplan »På vej mod en ny metode for EU's vurdering af højrisikotredjelande i henhold til direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 22. juni 2018 med titlen »Methodology for identifying high risk third countries under Directive (EU) 2015/849« (SWD(2018)0362),

⁽⁷⁾ EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39.

⁽⁸⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17.

⁽¹⁰⁾ EUT C 390 af 18.11.2019, s. 111.

⁽¹¹⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 29.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0328.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0103.

Fredag den 10. juli 2020

- der henviser til de fire delegerede forordninger, som Kommissionen har vedtaget — (EU) 2016/1675⁽¹⁴⁾, (EU) 2018/105⁽¹⁵⁾, (EU) 2018/212⁽¹⁶⁾ og (EU) 2018/1467⁽¹⁷⁾ — og som supplerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ved at identificere højrisikotredjelande med strategiske mangler,
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om det presserende behov for en EU-sortliste over tredjelande i overensstemmelse med direktivet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge⁽¹⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. marts 2019 om økonomisk kriminalitet, skatteunddragelse og skatteundgåelse⁽¹⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. september 2019 om status for gennemførelsen af Unionens lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge⁽²⁰⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at ca. 1 % — 160 mia. EUR — af EU's årlige bruttonationalprodukt ifølge Kommissionen er involveret i mistænkelige finansielle aktiviteter⁽²¹⁾ såsom hvidvask i forbindelse med korruption, våben- og menneskehandel, narkotikahandel, skatteunddragelse og -svig, finansiering af terrorisme og andre ulovlige aktiviteter, der påvirker EU's borgere i dagligdagen;
- B. der henviser til, at det fremgår af oplysninger fra Europol for perioden 2010-2014, at 2,2 % af de anslåede indtægter fra kriminalitet blev midlertidigt beslaglagt eller indefrosset, og at kun 1,1 % af udbyttet fra kriminalitet blev konfiskeret på EU-plan, hvilket betyder, at 98,9 % af det anslåede udbytte fra kriminalitet ikke blev konfiskeret og fortsat er til rådighed for de kriminelle⁽²²⁾;
- C. der henviser til, at Unionens ramme for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme gradvist blev styrket med vedtagelsen af det 4. hvidvaskdirektiv i maj 2015 og det 5. hvidvaskdirektiv i april 2018 og deres respektive gennemførelse i medlemsstaternes nationale lovgivning, henholdsvis juni 2017 og januar 2020, og via anden ledsagende lovgivning og foranstaltninger; der henviser til, at det 3. hvidvaskdirektiv ikke altid er blevet korrekt gennemført i medlemsstaterne, men at Kommissionen ikke har indledt nogen traktatbrudsprocedurer; der henviser til, at Kommissionen har indledt traktatbrudsprocedurer mod et flertal af medlemsstaterne for ikke at have gennemført det 4. hvidvaskdirektiv korrekt i national lovgivning og indledt procedurer mod et stort flertal af medlemsstaterne for manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger til det 5. hvidvaskdirektiv eller meddelelse af delvise gennemførelsesforanstaltninger for det 5. hvidvaskdirektiv⁽²³⁾;
- D. der henviser til, at Parlamentet i marts 2019 vedtog en ambitiøs beslutning om økonomisk kriminalitet, skatteunddragelse og skatteundgåelse, hvori det blev konkluderet, at der var behov for en omfattende revision af EU's eksisterende regler til bekæmpelse af hvidvask af penge;
- E. der henviser til, at Kommissionen den 7. maj 2020 vedtog en handlingsplan⁽²⁴⁾ for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som hviler på seks søjler;
- F. der henviser til, at man samme dag offentliggjorde den nye metode til at identificere højrisikotredjelande med strategiske mangler for så vidt angår bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der ikke kun er baseret på eksterne informationskilder; der henviser til, at der vil blive anvendt skærpede kundekendskabsprocedurer over for lande, der er identificeret som højrisikotredjelande efter denne metode, i overensstemmelse med forpligtelserne i 4. og 5. hvidvaskdirektiv;

⁽¹⁴⁾ EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EUT L 19 af 24.1.2018, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 41 af 14.2.2018, s. 4.

⁽¹⁷⁾ EUT L 246 af 2.10.2018, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0216.

⁽¹⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0240.

⁽²⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0022.

⁽²¹⁾ Politico, »Dirty money failures signal policy headaches for new Commission«, 24. juli 2019.

⁽²²⁾ Europol, »Does crime still pay? — Criminal Asset Recovery in the EU — Survey of Statistical Information 2010-2014«, 1. februar 2016.

⁽²³⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Finansiell Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen, »Anti-money laundering directive V (AMLD V) — transposition status«, 2. juni 2020.

⁽²⁴⁾ Kommissionens meddelelse af 7. maj 2020 om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (C(2020)2800).

Fredag den 10. juli 2020

- G. der henviser til, at et fragmenteret lovgivningsmæssigt, institutionelt og reguleringsmæssigt landskab i hele EU inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme skaber yderligere omkostninger og byrder for dem, der leverer grænseoverskridende tjenesteydelser, tilskynder virksomhederne til at lade sig registrere der, hvor reglerne er mere lempelige, og gør det muligt for enkeltpersoner, organisationer og deres finansielle formidlere at udføre ulovlige aktiviteter der, hvor tilsynet og håndhævelsen anses for at være svagere og/eller mere eftergivende; der henviser til, at den nuværende lovgivning om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme resulterer i forskellige fortolkninger af hvidvaskdirektiverne og forskellig praksis i medlemsstaterne;
- H. der henviser til, at der har været en række afsløringer af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i de seneste år, herunder, men ikke kun, de sager, der er nævnt i Kommissionens rapport om vurdering af de seneste påstande om hvidvaskssager, der involverer kreditinstitutter i EU, Cum-Ex-skandalen om udbyttearbitrage og Luanda Leaks-afsløringerne; der henviser til, at der regelmæssigt offentliggøres nye afsløringer, som ofte vedrører misbrug af EU-midler og korruptionssager i medlemsstaterne; der henviser til, at dette viser, at det er nødvendigt, at EU fortsat prioriterer bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og ajourfører sin lovgivning på området;
- I. der henviser til, at det interne revisionskontor i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) i 2019 gennemførte en revision af gennemførelsen af dens rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, hovedsagelig fra 2017 og fremefter, som pegede på betydelige mangler, der til dels hænger sammen med den ufuldstændige tilpasning af rammerne; der henviser til, at EIB udarbejdede en plan for at afhjælpe alle konstaterede mangler inden juli 2020;
- J. der henviser til, at Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) i maj 2020 ⁽²⁵⁾ advarede om, at stigningen i covid-19-relaterede forbrydelser, såsom svig, cyberkriminalitet, fejldirigering og udnyttelse af offentlige midler og international finansiell bistand, skaber nye indtægtskilder for ulovlige aktører; der henviser til, at Europol også har advaret om, hvordan kriminelle hurtigt har grebet mulighederne for at udnytte krisen ved at tilpasse deres metoder og udvikle nye kriminelle aktiviteter, navnlig gennem cyberkriminalitet, svig, forfalskning og organiseret formuekriminalitet ⁽²⁶⁾; der henviser til, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udstedt specifikke henstillinger til de kompetente nationale myndigheder om at samarbejde med forpligtede enheder med henblik på at identificere og afbøde specifikke risici for bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som følge af covid-19-udbruddet og tilpasse deres tilsynsredskaber ⁽²⁷⁾;
- K. der henviser til, at to af de vigtigste jurisdiktioner med bankhemmelighed ifølge opgørelsen i Tax Justice Networks Financial Secrecy Index er EU-medlemsstater, yderligere én er i Europa, og to er oversøiske territorier tilhørende en tidligere EU-medlemsstat; der henviser til, at kampen mod hvidvask af penge og korruption derfor skal begynde inden for EU's grænser;
- L. der henviser til, at lande, der er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), i henhold til Financial Secrecy Index for 2020 tegner sig for 49 % af al bankhemmelighed i verden;
- M. der henviser til, at forkert fakturering ved handler bruges til at undgå skat og/eller toldafgifter, hvidvaske udbytte fra kriminelle aktiviteter, omgå valutakontrol og overføre overskud offshore; der henviser til, at værdiforskelle på grund af forkert fakturering ved handler, som blev konstateret i forbindelse med handler mellem 135 udviklingslande og 36 udviklede økonomier over en 10-årig periode mellem 2008 og 2017, beløb sig til 8,7 billioner USD ⁽²⁸⁾;

EU's handlingsplan og rammen for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse af 7. maj 2020 om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som lægger grunden til yderligere forbedringer, navnlig med hensyn til håndhævelse og gennemførelse af den eksisterende lovgivning; opfordrer Unionen til at gøre fremskridt inden for alle seks søjler i denne handlingsplan så hurtigt som muligt;

⁽²⁵⁾ Den Finansielle Aktionsgruppe, »COVID-19-related Money Laundering and Terrorist Financing — Risks and Policy Responses«, maj 2020.

⁽²⁶⁾ Europol, »Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis«, 27. marts 2020.

⁽²⁷⁾ Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, »EBA statement on actions to mitigate financial crime risks in the COVID-19 pandemic«, 31. marts 2020.

⁽²⁸⁾ Global Financial Integrity, »Trade-Related Illicit Financial Flows in 135 Developing Countries: 2008-2017«, 3. marts 2020.

Fredag den 10. juli 2020

2. glæder sig over Kommissionens hensigt om at tilvejebringe et samlet regelsæt på området for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder ved at gøre de relevante dele af hvidvaskdirektivet til en forordning med henblik på at sikre et mere harmoniseret regelsæt for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme; foreslår, at Kommissionen overvejer at lade denne forordning omfatte følgende områder: identificering af reelle ejere, en liste over forpligtede enheder og deres indberetningsforpligtelser, krav om due diligence i forbindelse med kunder, herunder kravene vedrørende politisk udsatte personer, bestemmelser om registre over reelt ejerskab og centraliserede mekanismer for betalings- og bankkonti, rammer for samarbejde mellem kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder, standarder for tilsyn med både finansielle og ikke-finansielle forpligtede enheder og beskyttelse af personer, der indberetter mistanker om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme; mener, at det kan være nødvendigt at vedtage yderligere tekniske standarder, men at der i forordningen bør indgå væsentlige harmoniseringsforanstaltninger med henblik på at sikre Parlamentet og Rådet som medlovgivere en passende rolle på dette særdeles følsomme område;

3. glæder sig over Kommissionen hensigt om inden for de næste 12 måneder at fremlægge en ny institutionel EU-struktur for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der bygger på en EU-tilsynsmyndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og en EU-koordinations- og støttemekanisme for finansielle efterretningsenheder; opfordrer Kommissionen til at overveje at udforme EU-koordinations- og støttemekanismen som en finansiell efterretningsenhed for EU; opfordrer Kommissionen til at sikre, at ansvarsområdet for tilsynsmyndigheden for hvidvask af penge og bekæmpelse af terror omfatter finansielle og ikke-finansielle forpligtede enheder, idet de direkte tilsynsbeføjelser over for visse forpligtede enheder afhænger af disses størrelse eller den risiko, de udgør, samt tilsyn med de nationale tilsynsmyndigheders anvendelse af EU-reglerne; opfordrer til en klar opdeling mellem EU-tilsynsmyndighedernes og de nationale tilsynsmyndigheders respektive beføjelser samt klarhed om betingelserne for direkte tilsyn fra EU-tilsynsmyndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme efter en risikobaseret vurdering, samt når nationale tilsynsmyndigheders adfærd eller ageren vurderes at være mangelfuld og/eller utilstrækkelig; opfordrer til at gøre EU-tilsynsmyndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og EU's finansielle efterretningsenhed budgetmæssigt og funktionelt uafhængige;

4. opfordrer Kommissionen til at udvide det fælles regelsæt inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme for at udvide anvendelsesområdet for forpligtede enheder, navnlig med henblik på at integrere nye og disruptive sektorer samt teknologisk innovation og udvikling i internationale standarder og sikre, at levering af tjenesteydelser er dækket på samme måde som levering af varer; opfordrer Kommissionen til at håndtere de risici, der er forbundet med kryptoaktiver, gennem en bred håndhævelse af »kend din kunde«-princippet, samtidig med at principperne om nødvendighed og proportionalitet overholdes; opfordrer Kommissionen til at sikre, at ikke-finansielle forpligtede enheder på samme måde som finansielle enheder overvåges af en uafhængig national offentlig myndighed, samt at graden af bevidsthed, uddannelse, efterlevelse og sanktioner i forbindelse med forseelser, der begås af disse uafhængige nationale myndigheder, er tilstrækkelig; opfordrer Kommissionen til at sikre, at gennemførelsen af bestemmelserne vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke fører til, at der i national lovgivning lægges uforholdsmæssigt store hindringer i vejen for civilsamfundsorganisationers aktiviteter;

5. minder om sin holdning om nødvendigheden af sammenkoblede registre af høj kvalitet over reelle ejere i Unionen, samtidig med at der sikres høje standarder for databeskyttelse; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at sænke tærsklen for identificering af en reel ejer under hensyntagen til praksis i USA og til at foreslå oprettelse af offentligt tilgængelige registre over reelle ejere af truster og lignende ordninger; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om at lukke eksisterende smuthuller, der gør det muligt for virksomheder at skjule deres endelige reelle ejere bag stråmænd, samt at gøre det muligt for virksomheder at anmode om afslutning af en forretningsforbindelse, i tilfælde af at den endelige reelle ejer ikke lader sig identificere; opfordrer Kommissionen til at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af at harmonisere oplysningerne i matrikelregistre og tingbøger og arbejde hen imod en sammenkobling af disse registre; opfordrer Kommissionen til at ledsage rapporten med et lovgivningsforslag, hvis det er relevant;

6. opfordrer Kommissionen til at afhjælpe manglen på tilstrækkelige og nøjagtige data i nationale registre, der kan anvendes til at identificere endelige reelle ejere, navnlig i situationer, hvor der anvendes et netværk af skuffeselskaber; kræver en skærpelse af gennemsigtighedsstandarderne vedrørende reelt ejerskab både på EU-plan og i medlemsstaterne for at sikre, at de tilvejebringer kontrolmekanismer for så vidt angår nøjagtigheden af dataene; opfordrer Kommissionen til at styrke sit tilsyn med gennemførelsen af bestemmelser vedrørende oprettelsen af registre over reelle ejere i medlemsstaterne for at sikre, at de fungerer efter hensigten og giver offentligheden adgang til data af høj kvalitet;

Fredag den 10. juli 2020

7. glæder sig over planen om at sikre sammenkobling af centraliserede betalings- og bankkonti i hele EU med henblik på at lette hurtigere adgang for retshåndhævende myndigheder og finansielle efterretningsenheder til finansielle oplysninger i forskellige efterforskningsfaser og lette grænseoverskridende samarbejde i fuld overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler;

8. opfordrer Kommissionen til at revidere reglerne for mængden af oplysninger, der skal indsamles i forbindelse med stiftelsen af virksomheder og oprettelsen af andre juridiske enheder, truster og lignende juridiske arrangementer, og til at foreslå mere detaljerede bestemmelser om due diligence i forbindelse med kunder ved oprettelse af finansielle konti, herunder bankkonti;

9. opfordrer Kommissionen til at foreslå et mere harmoniseret sæt af effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner på EU-plan for manglende efterlevelse af reglerne til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme;

Gennemførelse af hvidvaskdirektivet

10. beklager dybt, at der ikke er blevet indledt nogen traktatbrudsprocedurer for ukorrekt gennemførelse af det tredje hvidvaskdirektiv, og opfordrer Kommissionen til at indlede sådanne traktatbrudsprocedurer mod medlemsstaterne, når de er berettigede; udtrykker sin dybeste bekymring over den manglende gennemførelse af det fjerde hvidvaskdirektiv i et stort antal medlemsstater; glæder sig derfor over Kommissionens nultolerancestrategi og igangsættelsen af traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater på grundlag af resultaterne af dens fuldstændighedskontroller; er dybt bekymret over, at mange medlemsstater ikke overholdt fristen for gennemførelse af det femte hvidvaskdirektiv, som var den 10. januar 2020, eller fristerne for registre over reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder og for truster og lignende juridiske arrangementer, der udløb henholdsvis den 10. januar 2020 og den 10. marts 2020; glæder sig derfor over, at Kommissionen allerede har indledt flere traktatbrudsprocedurer, og opfordrer endvidere Kommissionen til snarest muligt at indlede yderligere traktatbrudsprocedurer mod medlemsstaterne på grundlag af resultaterne af dens fuldstændighedskontroller;

11. beklager, at Kommissionen ikke selv kunne foretage korrekthedskontrollerne med hensyn til det fjerde hvidvaskdirektiv på grund af manglende kapacitet, og at det tager flere år efter direktivets ikrafttræden at færdiggøre dem, hvorved den korrekte gennemførelse af forpligtelserne vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i medlemsstaterne forsinkes yderligere; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at gennemføre grundige korrekthedskontroller og om fornødent indlede flere traktatbrudsprocedurer; opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har gennemført det fjerde og det femte hvidvaskdirektiv, til at gøre dette omgående og på korrekt vis; er bekymret over den generelle manglende håndhævelse i sager om korruption og hvidvaskning af penge på højt plan i medlemsstaterne og opfordrer Kommissionen til at overvåge udviklingen meget nøje og at træffe kraftigere og mere virksomme forholdsregler i denne henseende;

12. glæder sig over medtagelsen af henstillinger med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i de landespecifikke henstillinger til visse medlemsstater, som Rådet har vedtaget inden for rammerne af det europæiske semester; opfordrer indtrængende Kommissionen til navnlig at vurdere, hvorvidt de nationale finansielle efterretningsenheder råder over tilstrækkelige ressourcer til effektivt at håndtere risici med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme;

EU's liste over højrisikotredjelande

13. opfordrer Kommissionen til yderligere at vurdere muligheden af at oprette en grå liste over potentielle højrisikotredjelande i tråd med EU's nuværende tilgang med at føre en liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner; udtrykker bekymring over, at den omstændighed, at det tager 12 måneder at nå frem til den endelige vurdering med hensyn til at identificere tredjelande med strategiske mangler, risikerer at medføre unødige forsinkelser i indførelsen af effektive tiltag til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme; glæder sig over, at Kommissionen ikke udelukkende henholder sig til FATF's procedure for listeopførelse og er villig til at anvende de styrkede kriterier i det femte hvidvaskdirektiv, navnlig hvad angår gennemsigtighed med hensyn til reelt ejerskab, til at foretage en selvstændig vurdering af tredjelande, som bør være fri for geopolitisk indblanding;

14. sætter spørgsmålstejn ved Kommissionens tilgang i sit arbejdsdokument med titlen »Metode til identificering af højrisikotredjelande i henhold til direktiv (EU) 2015/849«, hvori lande, der udgør et »særligt højt trusselsniveau«, defineres ved hjælp af to kriterier, som begge skal være opfyldt; anbefaler, at lande, der udgør en »betydelig risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme« som fast praksis bør opføres på listen over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner med det samme uden yderligere betingelser og først bør slettes af listen, når de nødvendige tilsagn er fuldstændigt opfyldt;

Fredag den 10. juli 2020

15. opfordrer Kommissionen til at sikre en offentligt gennemsigtig proces med klare og konkrete benchmarks for lande, der forpligter sig til at gennemføre reformer for ikke at komme på listen; opfordrer endvidere Kommissionen til at offentliggøre sine vurderinger af lande, som er blevet evalueret og opført på listen, for at sikre offentlig kontrol på en sådan måde, at vurderingen ikke kan misbruges;

16. opfordrer Kommissionen til at træffe modforanstaltninger over for tredjelande, der ikke samarbejder i forbindelse med europæiske efterforskninger af pengehvidvask og finansiering af terrorisme, herunder efterforskningerne vedrørende mordet på den undersøgende journalist Daphne Caruana Galizia;

Nuværende EU-tilsyn

17. understreger, at EU's nuværende ramme for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme lider under mangler med hensyn til håndhævelse af EU's regler kombineret med et ineffektivt tilsyn; støtter den allerede vedtagne udvidelse af EBA's beføjelser, men gentager sin dybe bekymring for så vidt angår EBA's evne til at foretage en uafhængig vurdering på grund af dens forvaltningsstruktur;

18. opfordrer til, at enheder, der er baseret i skattely, nægtes adgang til EU-finansiering, herunder bistand som reaktion på de økonomiske og sociale følger af covid-19-epidemien;

19. opfordrer de nationale kompetente myndigheder og ECB til at tage højde for risici for økonomisk kriminalitet, når de gennemfører tilsynskontrol- og vurderingsprocessen, således som de allerede er beføjede til i henhold til de eksisterende lovgivningsmæssige rammer; opfordrer til at tillægge ECB beføjelser til at inddrage licenser for enhver bank, som er aktiv i euroområdet, og som overtræder forpligtelserne med hensyn til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terror, uafhængigt af de nationale hvidvaskmyndigheders vurdering;

20. opfordrer EBA til at foretage en undersøgelse af Luanda Leaks-afsløringerne, især med henblik på at vurdere, om enten den nationale ret eller EU-retten er blevet overtrådt, og til at vurdere de foranstaltninger, som de finansielle tilsynsmyndigheder har truffet; opfordrer EBA til at fremsætte passende henstillinger om forbedringer og foranstaltninger til de berørte kompetente myndigheder; opfordrer andre kompetente myndigheder på nationalt plan til at indlede efterforskning eller fortsætte deres efterforskning af Luanda Leaks-afsløringerne og retsforfølge interessenter, som findes skyldige i overtrædelse af reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme;

21. fremhæver den rolle, som international undersøgende journalistik og whistleblowere spiller med hensyn til at afsløre mulige forbrydelser i form af korruption, hvidvask af penge og generelle forseelser, som begås af politisk udsatte personer, samt den rolle, som finansielle og ikke-finansielle mellemmand spiller med hensyn til infiltrering af eventuelle uretmæssigt erhvervede midler i EU's finansielle system uden behørig kontrol;

22. noterer sig med bekymring, at såvel Luanda Leaks som tidligere skandaler, eksempelvis Cum Ex, Panama-papirerne, Lux Leaks og Paradise-papirerne, gang på gang har rystet borgernes tiltro til vore finansielle og skattemæssige systemer; understreger, hvor afgørende det er at genskabe offentlighedens tillid og sikre retfærdige og gennemsigtige skattesystemer samt skattemæssig retfærdighed; understreger i denne forbindelse, at EU må tage alvorligt fat på sine egne interne problemer, navnlig hvad angår dets jurisdiktioner med lav beskatning og skattely;

23. noterer sig, at EBA og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) har foretaget særskilte undersøgelser af udbyttearbitrageordninger; noterer sig resultaterne af EBA's undersøgelse af personalet og dens 10-punkts handlingsplan for 2020-2021, der i forbindelse med sådanne ordninger skal styrke de fremtidige rammer for forsigtighedsregler og krav til bekæmpelse af hvidvask af penge; beklager imidlertid, at det tog EBA-undersøgelsen mere end 18 måneder at konkludere, at der var behov for at indlede en formel undersøgelse; opfordrer ESMA til så hurtigt som muligt at foretage en grundig undersøgelse og forelægge ambitiøse henstillinger; beklager, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ikke har gjort en synlig indsats for at efterforske og retsforfølge enheder og personer, der er ansvarlige for denne ulovlige udbyttearbitragepraksis, og beklager det manglende samarbejde mellem myndigheder;

Samarbejde mellem medlemsstaterne

24. påpeger behovet for et bedre samarbejde mellem de administrative, retlige og retshåndhævende myndigheder i EU; glæder sig over, at Kommissionen har efterkommet Parlamentets gentagne opfordring til at foretage en konsekvensanalyse af oprettelsen af en koordinerings- og støttemekanisme for medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder (FIU'er); opfordrer Kommissionen til at overveje at oprette en EU-FIU som en mulighed, der kan bidrage til at afsløre mistænkelige transaktioner med grænseoverskridende karakter og foretage fælles analyser for grænseoverskridende samarbejde; foreslår, at denne mekanisme bør tillægges beføjelse til at foreslå fælles gennemførelsesforanstaltninger eller standarder for samarbejde mellem FIU'er og til at fremme uddannelse, kapacitetsopbygning og erfaringsudveksling til fordel for FIU'er; fremhæver betydningen af at give denne mekanisme adgang til de relevante oplysninger i de forskellige medlemsstater og af at sætte den i stand til at behandle grænseoverskridende sager;

Fredag den 10. juli 2020

25. opfordrer til, at der vedtages yderligere initiativer, hvorved foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan håndhæves, som f.eks. udvidelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO's) og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF's) beføjelser og styrkelse af eksisterende agenturer såsom Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og Eurojust; bemærker, at Kommissionen i overensstemmelse med sit justerede arbejdsprogram har til hensigt at fremsætte et forslag om at styrke Europol's mandat, og minder om, at et styrket mandat bør gå hånd i hånd med passende parlamentarisk kontrol; mener, at det bør prioriteres at styrke Europol's kapacitet til at anmode om iværksættelse af grænseoverskridende efterforskninger, navnlig i tilfælde af alvorlige angreb på whistleblowere og undersøgende journalister, som spiller en afgørende rolle med hensyn til at afsløre korruption, svig, dårlig forvaltning og andre forseelser i den offentlige og private sektor;

26. glæder sig over oprettelsen af Europol's europæiske center for finansiel og økonomisk kriminalitet, som vil øge den operationelle støtte til medlemsstaterne og EU-organerne inden for finansiel og økonomisk kriminalitet og fremme den systematiske anvendelse af finansielle efterforskninger;

27. opfordrer Kommissionen til at overveje at fremsætte et forslag til en europæisk ramme for grænseoverskridende skatteundersøgelser og anden grænseoverskridende finansiel kriminalitet;

28. opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til med henblik herpå at støtte den hurtige oprettelse af EPPO og mener, at alle medlemsstater, der endnu ikke har meddelt, at de agter at tiltræde EPPO, bør gøre dette; opfordrer til, at der tildeles realistiske finansielle og menneskelige ressourcer, og til, at medlemsstaterne udpeger delegerede anklagere på fuld tid, således at den forventede store arbejdsbyrde i EPPO kan imødekommes;

29. bemærker, at de foreslåede budgetmæssige og menneskelige ressourcer ikke er tilstrækkelige til at yde fuld støtte til undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og til de eksisterende koordineringsmekanismer, såsom det operationelle netværk til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og FIU.net-udvekslingsplatformen;

Andre relevante aspekter

30. understreger det potentiale, der ligger i et korrekt samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, herunder eventuelle offentlig-private partnerskaber (OPP'er), i forbindelse med indsamlingen af finansielle efterretninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og som i form af f.eks. platforme til udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende myndigheder, FIU'er og den private sektor skal udnyttes bedre i fremtiden; tilskynder alle relevante interessenter til at bidrage, navnlig ved inden for rammerne af den offentlige høring at dele nuværende velfungerende arbejdspraksisser; er af den overbevisning, at et sådant samarbejde nøje bør respektere grænserne for gældende databeskyttelsesregler og grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at foreslå en klar retlig ramme for etablering af trepartsplatforme, der regulerer deltagernes pligter og profiler og sikrer overholdelse af det samme regelsæt for udveksling af oplysninger, beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger, datasikkerhed, mistænktets rettigheder og andre grundlæggende rettigheder; er af den opfattelse, at rettidig og fuldstændig feedback om effektiviteten af og opfølgningen på indberetninger om mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme er afgørende for at gøre bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme mere effektiv;

31. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om hurtigst muligt at udfase alle eksisterende ordninger for statsborgerskab gennem investeringer (CBI) eller for opholdstilladelse gennem investeringer (RBI), navnlig i tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelig kontrol og manglende gennemsigtighed, med henblik på at minimere den ofte forbundne trussel om hvidvask af penge, underminering af gensidig tillid og Schengenrådets integritet samt andre politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige risici for EU og dets medlemsstater; opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at aflægge rapport om de foranstaltninger, den agter at træffe med hensyn til såvel ordningerne for statsborgerskab og opholdstilladelse gennem investeringer som eventuelle konklusioner fra den ekspertgruppe, der er nedsat med henblik herpå; opfordrer Kommissionen til yderligere at vurdere, hvorvidt betingelserne for at indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstaterne for overtrædelse af artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er opfyldt;

32. opfordrer Kommissionen til at overvåge medlemsstaternes håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation⁽²⁹⁾ for at lette grænseoverskridende inddrivelse af kriminelle aktiver og korrekt gennemførelse og anvendelse af direktiv 2014/42/EU om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union; opfordrer Kommissionen til at opdatere de eksisterende data om beslaglagte og konfiskerede aktiver; opfordrer Kommissionen til i de kommende lovgivningsforslag at medtage bestemmelser, der kan lette administrativ indefrysning for FIU'er, og en retlig ramme, der skal forpligte de finansielle institutioner til at følge op på og fuldbyrde anmodninger om

⁽²⁹⁾ EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1.

Fredag den 10. juli 2020

tilbagekaldelse på en sammenhængende måde, samt bestemmelser, der giver mulighed for et hurtigt grænseoverskridende samarbejde mellem myndigheder i denne henseende; er bekymret over, at det overordnede resultat i forbindelse med de konfiskerede aktiver generelt ikke er tilfredsstillende, og at konfiskationssatserne i EU fortsat er meget lave; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på regler om anvendelse af konfiskerede aktiver af hensyn til offentlige interesser eller sociale formål og til at arbejde hen imod at sikre tilbageleveringen af konfiskerede aktiver til ofre i lande uden for EU;

33. glæder sig over den af Kommissionen skitserede mulighed for at tillægge EU's tilsynsførende for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme visse beføjelser til at overvåge og støtte gennemførelsen af indefrysning af aktiver i henhold til EU's restriktive foranstaltninger (sanktioner) på tværs af medlemsstaterne;

34. glæder sig over vedtagelsen af direktiv (EU) 2018/1673, som indfører nye strafferetlige bestemmelser og fremmer et mere effektivt og hurtigere grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente myndigheder med henblik på mere effektivt at forhindre hvidvask af penge og den dertil knyttede finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet; opfordrer til, at der foretages yderligere analyser af behovet for at harmonisere de eksisterende regler, herunder definitionen af visse førforbrydelser i forbindelse med hvidvask af penge, såsom skattekriminalitet;

35. glæder sig over vedtagelsen af direktiv (EU) 2019/1153, og afventer Kommissionens vurdering af behovet for og proportionaliteten af at udvide definitionen af finansielle oplysninger til alle former for oplysninger eller data, der opbevares af offentlige myndigheder eller forpligtede enheder, og som FIU'erne har adgang til, samt af de muligheder og udfordringer, der er forbundet med en udvidelse af udvekslingen af finansielle oplysninger eller finansielle analyser mellem FIU'er i Unionen med henblik på at omfatte udveksling vedrørende andre alvorlige strafbare handlinger end terrorisme eller organiseret kriminalitet forbundet med terrorisme;

36. er bekymret over, at covid-19-pandemien kan påvirke den evne, som regeringer og aktører i den private sektor har til at gennemføre standarder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med EBA at foretage høringer af de nationale myndigheder med ansvar for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med henblik på at vurdere specifikke risici forbundet med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet og til på dette grundlag at udarbejde konkrete retningslinjer for bedre modstandsdygtighed og håndhævelse;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at EU taler med én stemme på globalt plan inden for rammerne af bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, navnlig ved at sætte Kommissionen i stand til at repræsentere EU i FATF i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, og som det er tilfældet for andre politikområder;

38. opfordrer til at gøre retningslinjer fra organer på EU-plan såsom Det Europæiske Databeskyttelsesråd om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred mere tydelige og til, at rammerne for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overholdes, navnlig for så vidt angår due diligence-forpligtelser og lagring af data, eftersom de nationale databeskyttelsesmyndigheder tidligere har anlagt forskellige tilgange i de forskellige medlemsstater;

39. opfordrer til, at der afsættes flere menneskelige og finansielle ressourcer til den relevante enhed i Kommissionens Generaldirektorat for Finansiell Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen, og glæder sig over, at der er afsat yderligere ressourcer til EBA;

40. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud og på en gennemsigtig måde at undersøge alle indberettede tilfælde af hvidvask af penge og dermed forbundet kriminalitet, såsom mord på og vold mod whistleblowere og journalister; gentager sin holdning til oprettelsen af en Daphne Caruana Galizia-pris, som skal tildeles af Parlamentet; opfordrer de maltesiske myndigheder til at anvende alle tilgængelige ressourcer til finde ud af, hvem der står bag mordet på Daphne Caruana Galizia og til yderligere at efterforske dem, mod hvem der som et resultat af hendes rapporter, som blev bekræftet af afsløringerne i forbindelse med Panama-papirerne, stadig verserer beskyldninger om hvidvask af penge; opfordrer endvidere de maltesiske myndigheder til at foretage undersøgelser af finansielle mellemmand, der står i tilknytning til Mossack Fonseca, og som stadig er aktive i Malta, og er bekymret over den ineffektive selvregulering inden for rammerne af revisorerhvervet; opfordrer til, at Pilatus Banks tidligere ejer og formand udleveres til Malta, nu hvor anklagerne mod ham er blevet henlagt af det amerikanske justitsministerium som følge af proceduremæssige anliggender, og opfordrer indtrængende de maltesiske myndigheder til på grundlag af beskyldninger om hvidvask af penge og anden økonomisk kriminalitet at retsforfølge denne bankier;

41. er dybt bekymret over den mangel på effektivt tilsyn, der kom for dagen under evalueringen af de danske og estiske tilsynsmyndigheders indsats i forbindelse med Danske Bank-skandalen; er endvidere bekymret over den nylige Wirecard-skandale såvel som den tyske finanstilsynsmyndighed BaFins rolle og potentielle mangler i den sammenhæng; bemærker, at der i dette tilfælde igen er total mangel på selvregulering af regnskabsbranchen; bemærker, at klassificering af

Fredag den 10. juli 2020

denne finansteknologiske virksomhed som en »teknologisk« virksomhed i stedet for en betalingstjenesteyder har spillet en central rolle i forbindelse med den mangelfulde regulering; opfordrer Kommissionen til omgående at tage fat på dette problem ved at sikre, at betalingsselskaber klassificeres korrekt; opfordrer EU og de nationale kompetente myndigheder til at indlede en undersøgelse af de manglende 1,9 mia. EUR og opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at forbedre regnskabssektorens funktion, herunder gennem fælles revisioner;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0205

EU's folkesundhedsstrategi efter covid-19

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om EU's folkesundhedsstrategi efter covid-19 (2020/2691(RSP))

(2021/C 371/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 4, 6, 9, 114, 153, 169 og 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 168,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 35,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽¹⁾,
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) manifest om en sund og grøn genopretning efter covid-19 ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at covid-19 har påvist den indbyrdes afhængighed mellem menneskers sundhed og vores planets sundhed og vores sårbarhed; der henviser til, at forekomsten af zoonotiske sygdomme, der overføres fra dyr til mennesker, forværres af menneskeskabte klimaændringer, ødelæggelse af biodiversiteten og miljøforringelser;
- B. der henviser til, at WHO's manifest om en sund og grøn genopretning efter covid-19 indeholder seks forskrifter for en sund og grøn genopretning:
 - a) Beskytte og bevare kilden til menneskers sundhed: naturen
 - b) Investere i væsentlige tjenester, fra vand og sanitet til ren energi i sundhedsfaciliteter
 - c) Sikre en hurtig og sund energiomstilling
 - d) Fremme sunde og bæredygtige fødevaresystemer
 - e) Bygge sunde byer, hvor det er godt at bo
 - f) Holde op med at bruge skatteydernes penge til at finansiere forurening;
- C. der henviser til, at denne beslutning vil fokusere på det mere snævre anvendelsesområde for folkesundhedspolitikken, der er omhandlet i artikel 168 og artikel 114 i TEUF;
- D. der henviser til, at covid-19 har understreget det faktum, at Den Europæiske Union ikke råder over redskaber, der er stærke nok til at håndtere en sundhedsmæssig krisesituation såsom spredningen af en ny smitsom sygdom, der i kraft af sin karakter ikke kender nogen grænser;
- E. der henviser til, at Verdenssundhedsorganisationen (WHO) beskriver sundhed som en »tilstand af fuldstændig fysisk, psykisk og socialt velbefindende og ikke blot fravær af sygdom eller svækkelse«;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ https://www.who.int/docs/default-source/climate-change/who-manifesto-for-a-healthy-and-green-post-covid-recovery.pdf?sfvrsn=f32ecfa7_6

Fredag den 10. juli 2020

- F. der henviser til, at retten til fysisk og mental sundhed er en grundlæggende menneskerettighed; der henviser til, at alle personer uden forskelsbehandling har ret til adgang til moderne og omfattende sundhedstjenester; der henviser til, at universel sygesikring er et verdensmål for bæredygtig udvikling, som alle underskrivere har forpligtet sig til at opfylde inden 2030;
- G. der henviser til, at artikel 168 i TEUF fastsætter, at »der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter«, og at Den Europæiske Unions Domstol gentagne gange har fastslået, at EU kan forfølge folkesundhedsmål gennem foranstaltninger for det indre marked;
- H. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til artikel 168 i TEUF fortsat er ansvarlige for udformningen af deres sundhedspolitik samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, herunder forvaltning af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet samt fordelingen af de midler, der afsættes hertil;
- I. der henviser til, at der stadig er plads til forbedringer af EU's folkesundhedspolitik inden for traktaternes nuværende rammer; der henviser til, at traktaternes bestemmelser på folkesundhedsområdet stadig i vid udstrækning er underudnyttede i forhold til de forpligtelser, som de kunne anvendes til at opfylde ⁽³⁾;
- J. der henviser til, at de offentlige sundhedssystemer er under stort pres for at sikre passende behandling af alle patienter; der henviser til, at enhver foranstaltning til nedbringelse af det offentlige underskud ikke bør føre til underfinansiering af sundhedssystemet eller til lidelse for patienterne;
- K. der henviser til, at det er anerkendt, at adgang til grænseoverskridende sundhedsydelser og bedre koordinering og fremme af bedste praksis mellem medlemsstaterne kan medføre store fordele for folkesundheden ⁽⁴⁾;
- L. der henviser til, at de nuværende demografiske tendenser, adgang til behandling for alle, den høje forekomst af kroniske sygdomme, e-sundhed/digitalisering og sundhedssystemernes bæredygtighed har øget fokus på EU's folkesundhedspolitik;
- M. der henviser til, at Kommissionens meddelelse af 20. oktober 2009 med titlen »Solidaritet på sundhedsområdet: begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU« (COM(2009)0567) understreger, at der i hele EU er en social gradient i sundhed; der henviser til, at WHO definerer denne sociale gradient som forbindelsen mellem de samfundsøkonomiske uligheder og ulighederne på sundhedsområdet og i adgangen til sundhedspleje; der henviser til, at sundhedsmæssige uligheder udspringer af sociale uligheder i form af boligforhold og sociale adfærdsmønstre tilknyttet køn, race, uddannelsesnormer, beskæftigelse, indkomst og den ulige fordeling af adgangen til lægehjælp, sygdomsforebyggelse og sundhedsfremmende tjenester;
- N. der henviser til, at EU i øjeblikket regulerer produkter, der har indvirkning på sundhed og sundhedsresultater, herunder tobak, alkohol, fødevarer og kemikalier samt lægemidler og medicinsk udstyr;
- O. der henviser til, at antimikrobiel resistens (AMR) udgør en alvorlig global sundhedsrisiko for menneskers og dyrs sundhed;
- P. der henviser til, at der findes EU-lovgivning og -politikker om kliniske forsøg, og at koordineringen af sundhedssystemerne gennem direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser ⁽⁵⁾, og at drøftelserne om forslaget om medicinsk teknologivurdering (MTV) er i gang;
- Q. der henviser til, at sundhedsforskning finansieres gennem Horisont 2020 og det kommende Horisont Europa, sundhedsprogrammet og det kommende EU4Health-program samt andre EU-fonde; der henviser til, at EU4Healthprogrammet med et foreslået budget på 9 mia. EUR er en stærk indikation på EU's stigende rolle inden for folkesundhedspolitikken;

⁽³⁾ Studie med titlen »Unlocking the potential of the EU Treaties: An article-by-article analysis of the scope for action«, Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, offentliggjort den 28. maj 2020, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/651934/EPRS_STU\(2020\)651934_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/651934/EPRS_STU(2020)651934_EN.pdf)

⁽⁴⁾ Studie med titlen »EU — et udbytte på to billioner euro: Kortlægning af omkostningerne ved ikke at virkeliggøre EU, 2019-24«, Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, offentliggjort den 18. april 2019, [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU\(2019\)631745](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU(2019)631745)

⁽⁵⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

Fredag den 10. juli 2020

- R. der henviser til, at Det Europæiske Lægemiddelagentur, Det Europæiske Kemikalieagentur, Den Europæiske Fødevarsesikkerhedsautoritet, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme og Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur alle er EU-agenturer med vigtige folkesundhedsfunktioner;
- S. der henviser til, at den nuværende infrastruktur for katastrofeberedskab, herunder Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, afgørelsen om grænseoverskridende sundhedstrusler og EU-civilbeskyttelsesmekanismen er blevet testet maksimalt under den nuværende sundhedskrise;
- T. der henviser til, at ansatte i sundheds- og plejesektoren har været udsat for en uacceptabelt høj risiko og i nogle tilfælde er blevet tvunget til at træffe beslutninger om, hvem der kan og ikke kan modtage intensiv behandling; der henviser til, at mange medarbejdere i kritiske funktioner, grænsearbejdere og sæsonarbejdere samt arbejdstagere i brancher såsom slagterier og fødevarerproduktion har befundet sig i en særlig sårbar situation;
- U. der henviser til, at covid-19-krisen har ændret arbejdsvilkårene for mange arbejdstagere i Europa og har fremhævet allerede eksisterende problemer og givet anledning til nye spørgsmål vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;
- V. der henviser til, at covid-19 i uforholdsmæssig høj grad har påvirket sårbare befolkningsgrupper, etniske minoriteter, beboere på plejehjem, ydelser i hjemmet for ældre og personer med handicap;
- W. der henviser til, at adgang til tjenesteydelser på området for seksuel og reproduktiv sundhed og de dermed forbundne rettigheder er blevet påvirket negativt under sundhedskrisen, og at kvinder, børn og LGBT+-personer har været udsat for større risiko for vold og forskelsbehandling;
- X. der henviser til, at mange af de langsigtede sundhedsvirkninger af covid-19, herunder virkningerne for den mentale sundhed, endnu ikke er kendt;
- Y. der henviser til, at covid-19-sundhedskrisen og dens udbredelse i hele Europa har blotlagt forskellen i kapacitet mellem medlemsstaternes sundhedssystemer og påvist, at nogle medlemsstater under uventede sundhedsmæssige trusler kan blive afhængige af nabolande, der har tilstrækkeligt modstandsdygtige systemer;
- Z. der henviser til, at de forskellige tilgange til indsamling af data om covid-19 i EU har gjort det vanskeligt at sammenligne data;
- AA. der henviser til, at covid-19-krisen har påvist betydningen af evidensbaserede sundhedspolitikker, herunder initiativer til forebyggelse og behandling; der henviser til, at forebyggende foranstaltninger bør være forholdsmæssige;
- AB. der henviser til, at EU's fælles indkøbsmekanisme er blevet anvendt med succes til indkøb af personlige værnemidler, testkits, respiratorer og visse lægemidler, selv om mekanismen viste sig at være langsommere og mindre effektiv end nødvendigt; der henviser til, at EU's kapacitet blev styrket med et lager af centrale ressourcer såsom masker, respiratorer og laboratorieudstyr, der skal anvendes, hvor det er mest nødvendigt;
- AC. der henviser til, at der blev indført forskellige ad hoc-ordninger under covid-19-sundhedskrisen, herunder Kommissionens ekspertpanel og retningslinjer for behandling af patienter og udsendelse af sundhedspersonale til andre medlemsstater;
- AD. der henviser til, at lægemiddelforsyningskæder er afhængige af aktive stoffer til fremstilling af lægemidler eller generiske lægemidler, der fremstilles i tredjelande, undertiden kun af én fabrik på verdensplan; der henviser til, at eksportforbud, der blev indført i forbindelse med covid-19-sundhedskrisen, fremhævede faren ved kun at forlade sig på disse forsyningskæder;
- AE. der henviser til, at de psykologiske konsekvenser af covid-19 er blevet fremhævet i mange rapporter og undersøgelser, og at mennesker i alle aldre er blevet påvirket af behovet for social isolation i en længere periode for at standse spredningen af virusset;
- AF. der henviser til, at der er behov for en hurtig indsats for at håndtere de ældres sundheds- og plejebehov;

Fredag den 10. juli 2020

- AG. der henviser til, at visse medlemsstater lider betydeligt under hjerneflugt, idet højt kvalificeret sundhedspersonale vælger at arbejde i medlemsstater med bedre løn og arbejdsvilkår end i deres eget land;
- AH. der henviser til, at vaccinationsskepsis og dens indvirkning på folkesundheden er et voksende problem; der henviser til, at der er behov for større klarhed om fordele og risici ved immunisering i forbindelse med organisation og gennemførelse af vaccinationsprogrammer i medlemsstaterne;
- AI. der henviser til, at den donorkonference, som blev afholdt af Kommissionen den 4. maj 2020, med henblik på at skaffe 7,5 mia. EUR til udvikling af vacciner, behandlinger og redskaber som et globalt fælles gode i forbindelse med covid-19, nåede op på 15,9 mia. EUR den 27. juni 2020; der henviser til, at Kommissionen oplyste i sin meddelelse med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation«(COM(2020)0456) af 27. maj 2020, at »Alle fremtidige vacciner skal produceres af verden, for hele verden og være økonomisk overkommelige og tilgængelige for alle«;
- AJ. der henviser til, at EU's vaccinstrategi er afhængig af forudgående indkøbsforpligtelser, men at prisen for produktet, når det er tilgængeligt, ikke nævnes;
- AK. der henviser til, at den fleksibilitet, der er fastsat i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS), som igen bekræftes i Dohaerklæringen, kan anvendes til at udstede tvangslicenser i forbindelse med folkesundhedskriser;
- AL. der henviser til, at grænseoverskridende trusler kun kan håndteres sammen og derfor kræver samarbejde og solidaritet fra hele det internationale samfund;
1. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at drage de rigtige konklusioner af covid-19-krisen og indgå et langt stærkere samarbejde på sundhedsområdet; opfordrer derfor til, at der træffes en række foranstaltninger for at oprette en europæisk sundhedsunion;
 2. understreger, at traktaten giver mulighed for en langt større europæisk indsats end hidtil; opfordrer Kommissionen til at undersøge alle muligheder og opfordrer medlemsstaterne til at se mere positivt på mulighederne, end de tidligere har gjort;
 3. støtter kraftigt tilgangen »sundhed i alle politikker« og opfordrer til, at den gennemføres fuldt ud med integration af sundhedsaspekter i og en systematisk vurdering af indvirkningen på sundheden af alle relevante politikker såsom landbrug, transport, international handel, forskning, miljø og klimabeskyttelse;
 4. påpeger, at covid-19-krisen ikke er overstået, og at der vil opstå yderligere infektioner og dødsfald, hvis vi ikke anvender en forsigtig tilgang; går stærkt ind for effektive foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe infektioner;
 5. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de globale partnere til at sikre hurtig, retfærdig, lige og økonomisk overkommelig adgang for alle mennesker på verdensplan til alle fremtidige covid-19-vacciner og -behandlinger, så snart de er tilgængelige;
 6. opfordrer EU og medlemsstaterne til officielt at støtte puljen for adgang til teknologi vedrørende covid-19 (C-TAP), således at der sikres maksimal udveksling af viden, intellektuelle ejendomsrettigheder og data relateret til covid-19-sundhedsteknologi til gavn for alle lande og borgere;
 7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde kollektive beskyttelsesforanstaltninger i offentlighedens interesse for offentlig finansiering såsom gennemsigtighed, tilgængelighed og prisoverkommelighed og ikkeeksklusive licenser til udnyttelse af de endelige produkter i alle nuværende og fremtidige indkaldelser af forslag til finansiering og investeringer;
 8. opfordrer til dialog og samarbejde med tredjelande; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udstede tvangslicenser i tilfælde af, at tredjelande ikke deler vaccinen og/eller behandlingen eller den pågældende viden;

Fredag den 10. juli 2020

9. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre stresstest af deres sundhedssystemer for at identificere svagheder og at sikre, at de er forberedt på en mulig genopblussen af covid-19 og eventuelle fremtidige sundhedskriser; opfordrer Kommissionen til at koordinere dette arbejde og fastlægge fælles parametre;
10. opfordrer Kommissionen til at foreslå et direktiv om minimumsstandarder for sundhedsydelser af høj kvalitet på grundlag af resultaterne af stresstestene og opretholde medlemsstaternes kompetence inden for forvaltning, organisation og finansiering af deres sundhedssystemer, men sikre patientsikkerhed, anstændige arbejds- og beskæftigelsesstandarder for sundhedspersonale og europæisk modstandsdygtighed over for pandemier og andre folkesundhedskriser;
11. opfordrer Kommissionen til at integrere passende finansiering af sundhedssystemet og velfærdsindikatorer og -mål i de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester;
12. opfordrer Kommissionen til at vedtage et fælles sæt af sundhedsdeterminanter med henblik på at overvåge uligheder på sundhedsområdet efter alder, køn, socioøkonomisk status og geografisk placering og til at opstille en metode til at revidere de sundhedsmæssige forhold i medlemsstaterne med henblik på at udpege og prioritere områder med behov for forbedringer og øget finansiering; mener, at Kommissionen bør evaluere effektiviteten af foranstaltninger med henblik på at begrænse uligheder på sundhedsområdet, der skyldes politikker relateret til sociale, økonomiske og miljømæssige risikofaktorer;
13. opfordrer Kommissionen til at foreslå, at der oprettes en europæisk sundhedsberedskabsmekanisme for at imødegå alle former for sundhedskriser, styrke den operationelle koordinering på EU-plan og overvåge tilstanden og udløsningen af den strategiske reserve af lægemidler og medicinsk udstyr og sikre en korrekt funktion heraf; mener, at sundhedsberedskabsmekanismen bør formalisere de arbejdsmetoder, der blev indført under covid-19-sundhedskrisen, og bygge videre på foranstaltningerne i direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser, afgørelsen om grænseoverskridende sundheds-trusler ⁽⁶⁾ og EU-civilbeskyttelsesmekanismen;
14. opfordrer til, at der oprettes en sundhedskrisestyringsenhed til at forvalte den europæiske sundhedsberedskabsmekanisme, som skal ledes af kommissæren for sundhed og kommissæren for krisestyring og støttes af ECDC, EMA og ekspertpanelet; opfordrer til, at denne enhed forbereder en pandemiberedskabsplan med henblik på at have en koordineret indsats;
15. opfordrer til, at der oprettes en digital udvekslingsplatform ligesom portalen med covid-19-data, som kan lette udvekslingen af epidemiologiske data, videnskabeligt baserede anbefalinger til sundhedspersonale og hospitaler og den præcise status for kapaciteter og lagre af medicinsk udstyr, der kan mobiliseres;
16. mener, at Unionen bør kunne forlade sig på mobiliseringen af sundhedspersonale gennem det europæiske lægekorps, der blev oprettet med henblik på at muliggøre hurtig lægehjælp og folkesundhedsekspertise i alle medlemsstater;
17. opfordrer til, at EU's fælles indkøb anvendes til indkøb af covid-19-vacciner og -behandlinger og anvendes mere systematisk for at undgå, at medlemsstaterne konkurrerer med hinanden, og for at sikre lige og økonomisk overkommelig adgang til vigtige lægemidler og medicinsk udstyr, navnlig nye innovative antibiotika, nye vacciner og kurativ medicin samt lægemidler til sjældne sygdomme;
18. opfordrer Kommissionen til at foreslå en ny forordning om grænseoverskridende sundhedstrusler, der skal erstatte afgørelsen om grænseoverskridende sundhedstrusler, bl.a. for at gøre EU's fælles indkøb hurtigere og mere effektive under sundhedskriser, garantere effektivitet og gennemsigtighed i processen og sikre lige og økonomisk overkommelig adgang til nye behandlingsformer;
19. opfordrer indtrængende Rådet til snarest muligt at vedtage sit mandat til MTV-forslaget, så forhandlingerne kan afsluttes inden årets udgang;
20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forelægge et nyt forslag om revision af direktiv 89/105/EØF om prisgennemsigtighed for at sikre gennemsigtighed i forbindelse med F&U-omkostninger og give medlemsstaterne lige vilkår, når de forhandler med producenter om behandling, som ikke indkøbes i fællesskab;

⁽⁶⁾ EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1.

Fredag den 10. juli 2020

21. insisterer på en hurtig gennemførelse af forordningen om kliniske forsøg, som er stærkt forsinket, for at sikre gennemsigtighed i resultaterne af kliniske forsøg uanset udfaldet og lette store grænseoverskridende kliniske forsøg; understreger, at selv negative eller inkonklusive resultater fra kliniske forsøg leverer vigtig viden, der kan bidrage til at forbedre den fremtidige forskning;
22. opfordrer til, at EU-lægemiddelstrategien tager fat på problemerne i EU's og de globale forsyningskæder for lægemidler og omfatter lovgivningsmæssige foranstaltninger, politikker og incitamenter, der tilskynder til fremstilling af vigtige aktive stoffer til fremstilling af lægemidler og livsvigtige lægemidler i Europa og diversificerer forsyningskæden for at sikre forsyninger og økonomisk overkommelig adgang til enhver tid; mener, at EU-lægemiddelstrategien ikke bør berøre de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til den strategiske tilgang til lægemidler i miljøet;
23. tilskynder alle lande til at tiltræde WTO's aftale om afskaffelse af told på lægemidler og opfordrer indtrængende til at udvide dens anvendelsesområde til at omfatte alle farmaceutiske præparater og lægemidler og støtter, at EU bevarer et robust europæisk system for europæisk intellektuel ejendomsret (IP) for at fremme forskning og udvikling og fremstilling i Europa med henblik på at sikre, at Europa forbliver en innovator og førende på verdensplan;
24. opfordrer til, at Kommissionen udarbejder målrettede retningslinjer til direktivet om offentlige udbud for så vidt angår tildeling af kontrakter til lægemiddelsektoren; opfordrer til, at disse retningslinjer baseres på det økonomisk mest fordelagtige tilbud, således at den ordregivende myndighed kan tage hensyn til kriterier, der afspejler kvalitative, tekniske og bæredygtige aspekter af de modtagne bud samt prisen;
25. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og sikre adgang til seksuelle og reproduktive rettigheder, herunder adgang til prævention og retten til sikker abort; opfordrer medlemsstaterne til at betragte adgang til prævention, herunder nødprævention, og sikker abort, hvor det er juridisk muligt, som livsvigtige sundhedsydelser, der skal opretholdes i krisetider;
26. beklager, at visse medlemsstater ikke har formået at garantere sikker og rettidig adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) under covid-19-pandemien; bekræfter på ny, at nægtelse af adgang til SRSR-tjenester, herunder sikker og lovlig abort, udgør en form for vold mod kvinder og piger; gentager, at LGBTI-personers rettigheder er en integreret del af arbejdet med at opnå fuld respekt for SRSR; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at analysere, hvordan deres SRSR-tjenester har klaret sig under pandemien, og til at samarbejde om at finde bedste praksis for fremtiden i lyset af det eksempel, der blev givet af flere lande med hensyn til at finde gode og innovative måder, hvorpå SRSR-tjenester kunne leveres, herunder telemedicin, online konsultationer og tidlig medicinsk abort i hjemmet; opfordrer alle medlemsstaterne til at garantere omfattende seksualundervisning, umiddelbar adgang for kvinder til familieplanlægning og en fuldstændig vifte af tjenesteydelser inden for reproduktiv og seksuel sundhed, herunder moderne svangerskabsforebyggende metoder og sikker og lovlig abort, også i krisetider;
27. opfordrer Kommissionen til at foreslå et revideret mandat til ECDC for i væsentlig grad at øge dets budget, personale og kompetencer, så ECDC bl.a. kan udvide sine beføjelser til også at omfatte ikkeoverførbare sygdomme, udarbejde obligatoriske vejledninger til medlemsstaterne og koordinere laboratorieforskning i sundhedskrisetider;
28. opfordrer til, at EMA får en styrket rolle med hensyn til at overvåge og undgå mangel på lægemidler og til at koordinere udformningen og godkendelsen af kliniske forsøg i EU i krisetider;
29. mener, at man bør undersøge muligheden for at oprette en europæisk pendant til den amerikanske Biomedical Advanced Research and Development Authority, som vil være ansvarlig for indkøb og udvikling af modforanstaltninger til bioterrorisme, kemiske, nukleare og radiologiske trusler og influenzapandemier samt andre nye sygdomme;
30. opfordrer til, at Det Europæiske Arbejdsmiljøagenturs rolle styrkes for at sikre, at sundhedspersonale ikke bringes i fare;
31. minder om den særligt tragiske indvirkning, som covid-19 har haft på plejehjem i Europa, hvor de mest sårbare grupper i samfundet er blevet ramt, og om, at plejehjem tegner sig for mere end 50 % af covid-19-dødsfaldene i visse medlemsstater; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge årsagerne til denne tragiske udvikling og til at finde passende lovgivningsmæssige løsninger;

Fredag den 10. juli 2020

32. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge en ny handlingsplan for sundhedspersonale i EU, som tager hensyn til erfaringerne fra pandemien for at give sundhedspersonalet en ny, passende strategisk og operationel ramme;
33. opfordrer til, at EU's handlingsplaner om antimikrobiel resistens styrkes med juridisk bindende foranstaltninger med henblik på at begrænse anvendelsen af antimikrobielle stoffer til, når det er strengt nødvendigt, og tilskynde til innovation i forbindelse med udviklingen af nye antibiotika;
34. opfordrer til, at der indføres et EU-vaccinationskort;
35. opfordrer til, at der oprettes en kommunikationsportal for offentligheden, som giver Unionen mulighed for at udveksle validerede oplysninger, sende advarsler til borgerne og bekæmpe desinformation; bemærker, at denne portal kunne omfatte en bred vifte af oplysninger, forebyggelseskampagner og uddannelsesprogrammer for unge, og at den også kunne anvendes til at fremme en stærk immuniseringsdækning på europæisk plan i samarbejde med ECDC;
36. opfordrer Kommissionen til i samråd med civilsamfundet at foreslå, at der oprettes et europæisk sundhedsdataområde, som fuldt ud respekterer den europæiske databeskyttelsesramme, med henblik på at forbedre standardisering, interoperabilitet, udveksling af data samt vedtagelse og fremme af internationale sundhedsdatastandarder;
37. opfordrer til vedtagelse af en EU-handlingsplan om gennemsigtighed i sundhedsoplysninger og bekæmpelse af desinformation;
38. er stærk tilhænger af »One Health«-princippet, som forbinder menneskers sundhed, dyrs sundhed og miljøbeskyttelse; mener at indsatsen mod klimaændringer, miljøforringelser, tab af biodiversitet og ikkebæredygtige fødevareproduktionsmetoder er afgørende for at beskytte mennesker mod nye patogener; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke anvendelsen af »One Health«-tilgangen i EU;
39. understreger behovet for at prioritere forebyggelse, hvilket er til gavn for både borgernes sundhed og de nationale sundhedsbudgetter; opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til håndtering af sundhedsdeterminanter såsom tobaksrygning, alkoholforbrug, dårlig ernæring, luftforurening, eksponering for farlige kemikalier og uligheder på sundhedsområdet for at forbedre sundhedsresultaterne;
40. opfordrer til, at de europæiske referencenetværk (ERN) udvides til ligeledes at omfatte overførbare sygdomme (f.eks. gennem oprettelse af et ERN inden for styring af folkesundhedskriser) og ikkeoverførbare sygdomme;
41. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til og medlemsstaterne til at gøre mere målrettet brug af lavere momssatser på sunde produkter, såsom sæsonbestemte frugter og grøntsager;
42. opfordrer Kommissionen til at udvikle en strategi for et »modstandsdygtigt Europa«, der består af et risikovurderingskort og muligheder for at sikre forsvarlig forvaltning af og investeringer i sundhedssystemer og reaktioner på pandemier på europæisk plan, herunder robuste forsyningskæder i EU; insisterer i forbindelse med et »modstandsdygtigt Europa« på behovet for at styrke den europæiske produktion med henblik på at flytte produktionen og opbygge en stærk sundhedsindustri;
43. opfordrer til en koordineret, samarbejdsorienteret og åben tilgang inden for forskning og innovation med en stærkere rolle for Kommissionen og medlemsstaterne med hensyn til at koordinere sundhedsmæssig og epidemiologisk forskning for at undgå dobbeltarbejde og lede forskningen hen imod resultater, der omfatter nødvendige lægemidler, vacciner og medicinsk udstyr;
44. opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af de virkninger, som incitamentet relateret til intellektuelle ejendomsrettigheder har for biomedicinsk innovation overordnet set, og til at overveje realistiske og effektive alternativer til eksklusiv beskyttelse i forbindelse med finansiering af lægemiddelrelateret F&U såsom de mange instrumenter, der bygger på afkoblingsmekanismer;
45. glæder sig meget over den betydelige stigning i det foreslåede budget for det nye EU4Health-program; understreger imidlertid, at stigningerne i EU's sundhedsbudget ikke bør begrænses til den kommende FFR, men at der er behov for langsigtede investeringer og forpligtelser; anmoder om, at der oprettes en særlig EU-fond til at styrke hospitalsinfrastrukturer og sundhedstjenester på grundlag af klare kriterier;

Fredag den 10. juli 2020

46. påpeger den grundlæggende rolle, som sundhedsforskning spiller, og anmoder om øget synergi med den forskning, der udføres i medlemsstaterne, samt om etablering af et netværk af sundhedsakademier i EU som led i en global sundhedsplan;
 47. understreger den europæiske industris vigtige rolle inden for fremstilling af lægemidler og på andre sundhedsrelaterede områder; anmoder om, at der udarbejdes en klar lovgivningsmæssig ramme for europæiske virksomheder samt for øremærkede midler til naturvidenskabelig forskning og sundhedsforskning, da en blomstrende og teknisk avanceret europæisk sundhedsindustri og et konkurrencedygtigt forskningsmiljø er af afgørende betydning;
 48. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at fremlægge en EU-handlingsplan for bekæmpelse af kræft;
 49. opfordrer til, at der udarbejdes en EU-handlingsplan for mental sundhed 2021-2027 med særlig vægt på de biomedicinske og psykosociale faktorer for dårlig mental sundhed;
 50. opfordrer til, at der udarbejdes en EU-handlingsplan for sund aldring for at forbedre ældres livskvalitet;
 51. opfordrer til, at der udarbejdes en EU-handlingsplan om sjældne og oversete sygdomme;
 52. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om forbedring af den uafhængige finansiering af europæiske patientgrupper;
 53. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at foreslå en ny strategisk ramme for sundhed og sikkerhed;
 54. mener, at erfaringerne fra covid-19-pandemien bør behandles inden for rammerne af konferencen om Europas fremtid, som kan fremsætte klare forslag til, hvordan EU's sundhedspolitik kan styrkes;
 55. understreger sundhedsområdets internationale dimension; mener, at samarbejde med tredjelande om udveksling af viden og bedste praksis vedrørende sundhedssystemernes beredskab og indsats bør styrkes; opfordrer EU til at samarbejde fuldt ud med WHO og andre internationale organer for at bekæmpe smitsomme sygdomme, opnå universel sygesikring for alle og styrke sundhedssystemerne på globalt plan;
 56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 23. juli 2020

P9_TA(2020)0206

Konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 (2020/2732(RSP))

(2021/C 371/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225, 295, 310, 311, 312, 323 og 324 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og til artikel 2, 3 og 15 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til sin interimsbetænkning af 14. november 2018 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 — Parlamentets holdning med henblik på en aftale ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter: Det er tid til at opfylde borgernes forventninger ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. maj 2020 om en ny flerårig finansiell ramme, egne indtægter og genopretningsplanen ⁽³⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, vedtaget den 21. juli 2020,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at covid-19-udbruddet har krævet tusindvis af liv i Europa og verden og har ført til en hidtil uset krise med katastrofale følger for mennesker, familier, arbejdstagere og virksomheder og derfor kræver et hidtil uset svar;
- B. der henviser til, at Europas genopretning bør baseres på den europæiske grønne pagt, den digitale dagsorden for Europa, den nye industristrategi og iværksættervirksomhed, for at vores økonomier kommer ud af krisen som mere modstandsdygtige, mere bæredygtige og mere konkurrencedygtige økonomier;
- C. der henviser til, at EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til at gennemføre FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, den europæiske søjle for sociale rettigheder og Parisaftalen;
- D. der henviser til, at det indre marked er truet af uoprettelig forvridning;
- E. der henviser til, at Det Europæiske Råd vedtog sin holdning meget sent efter tre inkonklusive topmøder og dermed forsinkede forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme (FFR);
- F. der henviser til, at EU's langsigtede prioriteter, der er fastsat i FFR, ikke må ofres på genopretningens alter;
- G. der henviser til, at Parlamentet fuldt ud bør inddrages i gennemførelsen af genopretningsinstrumentet, både i låntagnings- og långivningstransaktionerne;
- H. der henviser til, at Parlamentet er garant for en gennemsigtig og demokratisk genopretning og skal inddrages i både den efterfølgende og den forudgående kontrol af genopretningsplanen;
- 1. sørger over coronavirusets ofre og hylder alle de arbejdstagere, der har bekæmpet pandemien; mener, at borgere i EU under sådanne hidtil usete og ekstraordinære omstændigheder har en kollektiv pligt til at udvise solidaritet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0449.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0032.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0124.

Torsdag den 23. juli 2020

2. glæder sig desuden over EU's stats- og regeringschefernes accept af en genopretningsfond til at kickstarte økonomien som foreslået af Parlamentet i maj; anerkender oprettelsen af genopretningsinstrumentet, der repræsenterer et historisk skridt for EU; beklager imidlertid, at tilskudsdelen i den endelige aftale er blevet reduceret; minder om, at det valgte retsgrundlag for oprettelsen af genopretningsinstrumentet ikke giver de valgte medlemmer af Europa-Parlamentet en formel rolle;
3. accepterer imidlertid ikke den politiske aftale om den FFR for 2021-2027 i dens nuværende form; er rede til straks at indlede konstruktive forhandlinger med Rådet for at forbedre forslaget; minder om Parlamentets mandat fra november 2018; understreger, at Parlamentet skal godkende FFR-forordningen i henhold til artikel 312 i TEUF;
4. beklager, at alt for ofte bringer en ensidig fokus på nationale interesser og holdninger opnåelsen af fælles løsninger, som er af almen interesse, i fare; advarer om, at nedskæringerne i FFR strider mod EU's målsætninger; mener f.eks., at de foreslåede nedskæringer i sundheds- og forskningsprogrammer er farlige i forbindelse med en global pandemi; mener, at de foreslåede nedskæringer i uddannelse, den digitale omstilling og innovation bringer fremtiden for den næste generation af europæere i fare; mener, at de foreslåede nedskæringer i programmer, der støtter omstillingen af kulstofafhængige regioner, går imod strategien for EU's grønne pagt; mener, at de foreslåede nedskæringer på asyl-, migrations- og grænseforvaltningsområdet truer EU's position i en stadig mere ustabil og usikker verden;
5. mener, at stats- og regeringscheferne ikke har formået at tackle spørgsmålet om genopretningsinstrumentets tilbagebetalingsplan; minder om, at der kun er tre muligheder for at gøre dette: yderligere nedskæringer i programmer med EU-merværdi indtil 2058, forhøjelse af medlemsstaternes bidrag eller oprettelse af nye egne indtægter; mener, at kun oprettelsen af nye egne indtægter kan bidrage til at tilbagebetale EU's gæld, samtidig med at det kan redde EU's budget og lette det finanspolitiske pres på de nationale statskasser og EU-borgerne; minder om, at oprettelsen af nye egne indtægter er den eneste tilbagebetalingsmetode, der er acceptabel for Parlamentet;
6. beklager, at Det Europæiske Råd afviste den foreslåede »broopløsning«, som havde til formål at reagere på akutte finansieringsbehov til investeringer i 2020 for at give borgerne og støttemodtagerne en hurtig reaktion på krisen og tilvejebringe den nødvendige finansiering mellem de første reaktionsforanstaltninger og genopretningen på længere sigt;
7. minder om, at Det Europæiske Råds konklusioner om FFR ikke udgør mere end en politisk aftale mellem stats- og regeringscheferne; understreger, at Parlamentet ikke vil gummistemple et fait accompli og er parat til at nægte at godkende FFR, indtil der er opnået en tilfredsstillende aftale i de kommende forhandlinger mellem Parlamentet og Rådet; minder om, at alle 40 EU-programmer, der finansieres under FFR, skal vedtages af Parlamentet som medlovgiver;
8. pålægger de relevante parlamentariske teams at forhandle de relevante lovgivningssager i overensstemmelse med Parlamentets respektive mandat for triloger; pålægger sit forhandlingsteam for FFR og egne indtægter at forhandle på grundlag af følgende mandat;

Parlamentets prioriteter med henblik på en samlet aftale

Retsstatsprincippet

9. beklager dybt, at Det Europæiske Råd i betydelig grad har svækket Kommissionens og Parlamentets bestræbelser på at opretholde retsstatsprincippet, de grundlæggende rettigheder og demokratiet inden for rammerne af FFR og EU-genopretningsinstrumentet; bekræfter sit krav om at afslutte medlovgivernes arbejde med Kommissionens foreslåede mekanisme til beskyttelse af EU-budgettet, når der er en systematisk trussel mod de værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, og når Unionens finansielle interesser er på spil; understreger, at denne mekanisme for at være effektiv bør aktiveres med et omvendt kvalificeret flertal; understreger, at denne mekanisme ikke må berøre statslige enheders eller medlemsstaters forpligtelse til at foretage betalinger til de endeligt begunstigede eller til støttemodtagerne; understreger, at forordningen om retsstatsprincippet vil blive vedtaget i henhold til den fælles beslutningsprocedure;

Egne indtægter

10. minder igen om, at Parlamentet ikke vil godkende den nye FFR uden en aftale om reformen af ordningen om EU's egne indtægter, herunder indførelsen af en kurv med nye egne indtægter senest ved udgangen af FFR for 2021-2027, der skal have som mål i det mindste at dække omkostningerne til EU-genopretningsinstrumentet (afdrag og renter) for at sikre troværdigheden og holdbarheden af tilbagebetalingsplanen for EU-genopretningsinstrumentet; understreger, at denne kurv også skal have som mål at mindske andelen af bruttonationalindkomst (BNI)-baserede bidrag;

Torsdag den 23. juli 2020

11. understreger derfor, at denne reform skal omfatte en kurv af nye egne indtægter, der skal indgå i EU's budget fra og med 1. januar 2021; understreger, at bidraget fra plast kun udgør et første skridt i imødekommelsen af Parlamentets forventninger; har til hensigt at forhandle en retligt bindende tidsplan, som skal aftales af budgetmyndigheden, vedrørende indførslen af yderligere nye egne indtægter i første halvdel af den næste FFR, såsom emissionshandelssystemet (og de indtægter, der kommer fra enhver fremtidig udvidelse), CO₂-grænsetilpasningsmekanismen, en digital skat, afgiften på finansielle transaktioner og det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag; opfordrer til at benytte midtvejsrevisionen af FFR til om nødvendigt at tilføje yderligere egne indtægter i anden halvdel af FFR for 2021-2027 for at sikre, at målet vil blive opfyldt ved udgangen af FFR for 2021-2027;

12. gentager sin faste overbevisning om, at der bør sættes en stopper for alle rabatter og korrektionsmekanismer så hurtigt som mulig; beklager, at Det Europæiske Råd ikke kun har beholdt rabatterne, men endda har øget de rabatter, som nogle medlemsstater nyder godt af; gentager sin holdning til omkostningerne ved opkrævning af toldafgifter, der bør sættes til 10 %, som det oprindeligt var;

EU's flagskibsprogrammer

13. beklager nedskæringerne i fremtidsorienterede programmer i både FFR for 2021-2027 og EU-genopretningsinstrumentet; mener, at de vil undergrave fundamentet for en bæredygtig og modstandsdygtig genopretning; mener, at en FFR for 2021-2027, der ligger på et niveau under Kommissionens forslag, hverken er holdbar eller acceptabel; understreger, at Kommissionens seneste forslag fastsætter finansieringen af flere af disse programmer på et meget lavt niveau ud fra den antagelse, at de vil blive suppleret med midler fra EU-genopretningsinstrumentet; beklager, at Det Europæiske Råd ikke har fulgt denne tankegang og har fjernet flere af disse supplerende midler; bekræfter på ny, at det er meget opsat på at forsvare en tilstrækkelig finansiering af den næste FFR og de langsigtede investeringer og politikker, der indgår i denne, og mener at disse ikke må undergraves af et behov for umiddelbar finansiering af genopretningsinstrumentet; har til hensigt at forhandle målrettede styrkelser af EU's flagskibsprogrammer i den næste FFR;

14. understreger, at de interinstitutionelle forhandlinger bør omfatte tal for FFR efter udgiftsområde og program; understreger, at der nu er risiko for et øjeblikkeligt fald i finansieringen af flagskibsprogrammerne fra 2020 til 2021; påpeger yderligere, at EU's budget fra 2024 samlet set vil være på et niveau under niveauet for EU-budgettet for 2020, hvilket er til fare for EU's forpligtelser og prioriteringer, navnlig den grønne pagt og den digitale dagsorden; insisterer på, at der bør ske målrettede stigninger af de tal, som Det Europæiske Råd foreslår, for programmer der vedrører klima, den digitale omstilling, sundhed, ungdom, kultur, infrastruktur, forskning, grænseforvaltning og solidaritet (såsom Horisont Europa, InvestEU, Erasmus+, børnegarantien, Fonden for Retfærdig Omstilling, programmet for et digitalt Europa, Connecting Europe-faciliteten, LIFE +, EU4health, Fonden for Integreret Grænseforvaltning, Et Kreativt Europa, programmet for rettigheder og værdier, Den Europæiske Forsvarsfond, instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) og humanitær bistand), samt de relevante EU-agenturer og Den Europæiske Anklagemyndighed;

Horisontale spørgsmål

15. understreger, at for at tilpasse de politiske prioriteringer og udgiftsprogrammerne er det af største betydning at inkludere horisontale principper i både FFR-forordningen og forordningen om EU-genopretningsinstrumentet, men også i al anden relevant lovgivning, FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, indsatserne for konkurrencedygtige og fremtidsorienterede EU-målsætninger på lang sigt, en retfærdig og socialt inklusiv omstilling, et retligt bindende klimarelateret udgiftsmål på 30 % og et biodiversitetsrelateret udgiftsmål på 10 %; understreger derfor, at der hurtigt bør vedtages en gennemsigtig, omfattende og meningsfuld sporingsmetode, og at den om nødvendigt bør tilpasses i forbindelse med midtvejsrevisionen af FFR, hvad angår både klimarelaterede udgifter og biodiversitetsrelaterede udgifter; påpeger behovet for i både FFR-forordningen og forordningen om EU-genopretningsinstrumentet at knæsette princippet om ikke at gøre skade; fremhæver endvidere behovet for en gradvis udfasning af støtte til fossile brændstoffer; opfordrer Kommissionen til at overveje at henvise til klassificeringsforordningen for investeringer;

16. støtter kraftigt indførelsen af kønsaspektet og kønsspecifikke konsekvensanalyser (kønsbudgettering) i både FFR-forordningen og forordningen om EU-genopretningsinstrumentet; mener derfor, at der hurtigt bør vedtages en gennemsigtig, omfattende og meningsfuld sporingsmetode, og at den om nødvendigt bør tilpasses i forbindelse med midtvejsrevisionen af FFR'en;

Torsdag den 23. juli 2020

17. kræver, at en juridisk bindende FFR-midtvejsrevision træder i kraft senest ved udgangen af 2024; understreger, at denne revision skal vedrøre lofterne for perioden 2025-2027, omfordelingen af de bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, og af de frigjorte bevillinger fra EU-genopretningsinstrumentet, indførelsen af yderligere egne indtægter og gennemførelsen af klima- og biodiversitetsmålene;

18. understreger, at de FFR-fleksibilitetsbestemmelser, som der er opnået enighed om under tidligere FFR-forhandlinger, har vist sig at være af fuldstændig afgørende betydning for budgetmyndighedens mulighed for at imødegå de hidtil usete og uforudsete kriser i den nuværende periode; mener derfor, at de FFR-fleksibilitetsbestemmelser, som Kommissionen har foreslået, udgør et absolut minimum for den næste FFR, og har til hensigt at forhandle om yderligere forbedringer; modsætter sig i denne forbindelse ethvert forsøg på at nedjustere og sammenlægge FFR's særlige instrumenter og fastslår, at de bør beregnes ud over FFR-lofterne for såvel forpligtelser som betalinger; insisterer endvidere på, at lofterne skal fastsættes på et niveau, der efterlader tilstrækkelige uudnyttede margener over programmernes beløbsrammer;

Genopretnings- og resiliensfaciliteten og demokratiske principper

19. noterer sig aftalen om den samlede størrelse af EU-genopretningsinstrumentet; beklager de massive nedskæringer i forbindelse med tilskudskomponenterne, hvilket forstyrrer balancen mellem tilskud og lån og vil underminere genopretningsindsatsen, navnlig annulleringen af innovative programmer som f.eks. det særlige solvensstøtteinstrument; mener, at disse nedskæringer vil mindske instrumentets gennemslagskraft og dets forandrende virkning for økonomien; beklager, at nogle medlemsstater endnu engang førte deres forhandlinger med udgangspunkt i deres respektive nettooverskud eller -underskud over for EU, samtidig med at de fuldstændig lader de samlede fordele ved medlemskabet af det indre marked og EU som helhed ude af betragtning; opfordrer Rådet til at begrunde den massive nedskæring af budgetterne for programmerne ReactEU, Horisont Europa, EU4Health og instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) i sammenhæng med pandemien samt for programmet InvestEU og fonden for retfærdig omstilling i sammenhæng med den europæiske grønne pagt;

20. opfordrer til at sikre, at reformer og investeringer inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten skaber synergier med eksisterende EU-fonde og -mål og repræsenterer reel europæisk merværdi og langsigtede mål;

21. modsætter sig Det Europæiske Råds holdning i forbindelse med forvaltningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, der bevæger sig væk fra fællesskabsmetoden og støtter en mellemstatslig tilgang; mener, at en sådan tilgang blot vil vanskeliggøre funktionen af genopretnings- og resiliensfaciliteten og svække dens legitimitet; minder om, at Parlamentet er den eneste direkte valgte EU-institution; opfordrer til, at der indføres en forudgående demokratisk og parlamentarisk kontrol, og kræver således ved hjælp af delegerede retsakter at blive inddraget heri såvel som i den efterfølgende kontrol af, hvorvidt midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er blevet anvendt på en god måde til gavn for de europæiske borgere, skaber reel europæisk merværdi og støtter økonomisk og social modstandsdygtighed; kræver fuld gennemsigtighed i forbindelse med alle endelige støttemodtagere; er af den faste overbevisning, at kommissærerne med ansvar for genopretnings- og resiliensfaciliteten bør være fuldt ansvarlige over for Europa-Parlamentet;

22. minder om, at Parlamentet er budgetmyndighed sammen med Rådet; kræver i denne henseende at blive inddraget fuldt ud i EU-genopretningsinstrumentet i overensstemmelse med fællesskabsmetoden; kræver, at Kommissionen forelægger en målrettet revision af finansforordningen og den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning med henblik på at forankre budgetmyndighedens rolle i forbindelse med godkendelsen af eksterne formålsbestemte indtægter i den årlige budgetprocedure;

23. understreger, at en klar og realistisk tilbagebetalingsplan er afgørende for EU-genopretningsinstrumentets succes, og at en sådan repræsenterer en troværdighedstest for EU som helhed; mener, at tilbagebetalingen af den skyldige gæld ikke må ske på bekostning af fremtidige EU-budgetter og generationer af europæere, og at den bør påbegyndes hurtigst muligt; opfordrer til, at udgifter i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten klart anføres som sådanne, og at disse udgifter underlægges passende gennemsigtighedskrav, herunder krav om offentliggørelse af en liste over endelige støttemodtagere;

24. understreger, at alle omkostninger i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet (hovedstol og renter) bør opføres på budgettet ud over FFR-lofterne;

Et sikkerhedsnet for støttemodtagere af EU-programmer eller en »nødplan«

25. påpeger, at det har været rede til at forhandle siden november 2018, og understreger, at det ikke vil lade sig tvinge til at acceptere en dårlig aftale; erklærer, at det agter at indlede meningsfulde forhandlinger med Rådet om alle ovennævnte elementer med henblik på at give sit samtykke til FFR-forordningen for 2021-2027;

Torsdag den 23. juli 2020

26. mener imidlertid, at enhver politisk aftale om den næste FFR skal nås senest inden udgangen af oktober for at sikre, at opstarten af de nye programmer forløber gnidningsløst fra den 1. januar 2021 og ikke bringes i fare; minder om, at artikel 312, stk. 4, i TEUF, i tilfælde af at en ny FFR ikke vedtages i tide, fastsætter en midlertidig forlængelse af loftet og af andre bestemmelser i det sidste år af den nuværende ramme; påpeger, at FFR-nødplanen både i retlig og politisk henseende er fuldt ud forenelig med genopretningsplanen og vedtagelsen af de nye FFR-programmer;

o

o o

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Det Europæiske Råd og Kommissionen.

Onsdag den 8. juli 2020

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0177

Elektronisk godstransportinformation *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om elektronisk godstransportinformation (05142/1/2020 — C9-0103/2020– 2018/0140(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 371/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05142/1/2020 — C9-0103/2020),
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0279),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67 og 40,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0119/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 265.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 12.3.2019, P8_TA(2019)0139.

Onsdag den 8. juli 2020

P9_TA(2020)0178

Udnævnelse af Helga Berger til medlem af Revisionsretten

Europa-Parlamentets afgørelse af 8. juli 2020 om den foreslåede udnævnelse af Helga Berger til medlem af Revisionsretten (C9-0129/2020 — 2020/0802(NLE))

(Høring)

(2021/C 371/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C9-0129/2020),
- der henviser til forretningsordenens artikel 129,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0126/2020),
- A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget på sit møde den 25. juni 2020 foretog en høring af den af Rådet indstillede kandidat til hvervet som medlem af Revisionsretten;
- 1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Helga Berger til medlem af Revisionsretten;
- 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

Onsdag den 8. juli 2020

P9_TA(2020)0179

Udnævnelse af den administrerende direktør for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)**Europa-Parlamentets afgørelse af 8. juli 2020 om forslag om udnævnelse af den administrerende direktør for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (C9-0080/2020 — 2020/0905(NLE))****(Godkendelse)**

(2021/C 371/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag af 5. marts 2020 fra tilsynsrådet for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (C9-0080/2020),
- der henviser til artikel 51, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om kønsbalance ved udnævnelser inden for EU's økonomiske og monetære anliggender ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2020 om institutioner og organer i Den Økonomiske og Monetære Union: Forebyggelse af interessekonflikter efter udtræden af offentlig tjeneste ⁽³⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 30. januar 2020 om forslag om udnævnelse af den administrerende direktør for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 131,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0132/2020),
- A. der henviser til, at den tidligere administrerende direktør for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed trådte tilbage fra stillingen den 31. januar 2020;
- B. der henviser til, at Tilsynsrådet for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed den 5. marts 2020, efter en åben udvælgelsesprocedure, foreslog at udnævne François-Louis Michaud til administrerende direktør for en mandatperiode på fem år i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010;
- C. der henviser til, at Økonomi- og Valutaudvalget den 29. juni 2020 afholdt en høring med François-Louis Michaud, hvor han efter at have holdt et oplæg besvarede spørgsmål fra udvalgets medlemmer;
- 1. godkender udnævnelsen af François-Louis Michaud til administrerende direktør for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed;
- 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og medlemsstaternes regeringer.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0211.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0017.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0023.

Onsdag den 8. juli 2020

P9_TA(2020)0180

Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet (COM(2020)0206 — C9-0145/2020 — 2020/0086(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 371/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0206),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 177 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0145/2020),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 10. juni 2020 ⁽¹⁾,
- der henviser til høring af Regionsudvalget,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. juni 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til skrivelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A9-0111/2020),
- A. der henviser til, at det på grund af sagens hastende karakter er berettiget at stemme inden udløbet af fristen på otte uger som fastsat i artikel 6 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
- 1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
- 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
- 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0086

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, for så vidt angår midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/1041.)

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Onsdag den 8. juli 2020

P9_TA(2020)0181

Ændring af forordning (EU) 2017/2454 for så vidt angår anvendelsesdatoerne på grund af udbruddet af covid-19-krisen *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2020 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/2454 for så vidt angår anvendelsesdatoerne på grund af udbruddet af covid-19-krisen (COM(2020)0201 — C9-0136/2020 — 2020/0084(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2021/C 371/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2020)0201),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C9-0136/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 82,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0123/2020),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Onsdag den 8. juli 2020

Ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) Selv om covid-19-udbruddet skaber reelle problemer for de nationale myndigheder, bør det ikke bruges som undskyldning for yderligere at forsinke gennemførelsen af regler vedtaget i fællesskab. Før udbruddet havde nogle medlemsstater tilkendegivet, at de ville blive forsinket med gennemførelsen af det nye system. Ud over de umiddelbare vanskeligheder i forbindelse med covid-19-udbruddet bør regeringerne gøre, hvad de kan, for at gennemføre det nye system. Medlemsstater, der står over for problemer, som kan medføre forsinkelser i den fuldstændige gennemførelse af reglerne, bør anvende den tekniske bistand, som Kommissionen yder, for at sikre en korrekt og fuldstændig gennemførelse af e-handelspakken. E-handelspakkens mål om at fremme europæiske SMV'ers globale konkurrenceevne, lette det administrative pres på sælgere i Unionen og sikre, at onlineplatforme bidrager til et mere retfærdigt momsopkrævningssystem, samtidig med at skattesvig bekæmpes, er centrale aspekter af lige vilkår for alle virksomheder, hvilket er særlig vigtigt i forbindelse med genopretningen efter covid-19.

Onsdag den 8. juli 2020

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) I betragtning af de udfordringer, som medlemsstaterne står over for **i forbindelse med at håndtere covid-19-krisen**, og den kendsgerning, at de nye bestemmelser er baseret på princippet om, at alle medlemsstater skal opdatere deres IT-systemer for at være i stand til at anvende bestemmelserne i forordning (EU) 2017/2454 og således sikre indsamlingen og fremsendelsen af oplysninger og indbetalinger i henhold til de ændrede ordninger, **er** det nødvendigt at udsætte datoen for anvendelse af denne forordning med **seks** måneder. **En udsættelse på seks måneder er hensigtsmæssig, fordi forsinkelsen bør holdes så kort som muligt for at minimere yderligere budgetmæssige tab for medlemsstaterne.**

Ændring

- (5) I betragtning af de **nye** udfordringer, som medlemsstaterne står over for **som følge af covid-19-udbruddet**, og **af** den kendsgerning, at de nye bestemmelser er baseret på princippet om, at alle medlemsstater skal opdatere deres IT-systemer for at være i stand til at anvende bestemmelserne i forordning (EU) 2017/2454 og således sikre indsamlingen og fremsendelsen af oplysninger og indbetalinger i henhold til de ændrede ordninger, **kan** det **være** nødvendigt at udsætte datoen for anvendelse af denne forordning med **tre** måneder. **Udsættelse er ikke ønskelig, da en sådan vil føre til et indtægtstab og et større momsgab, samtidig med at den forlænger den illoyale konkurrence mellem sælgere uden for Unionen og sælgere i Unionen. Ikke desto mindre kan en udsættelse på tre måneder være hensigtsmæssig, da den svarer nogenlunde til nedlukningsperioden i de fleste medlemsstater. En endnu længere udsættelse ville øge risikoen for momssvig i en tid, hvor de offentlige finanser bør genopbygges for at bekæmpe pandemien og dens økonomiske og sociale konsekvenser. En længere forsinkelse på seks måneder kunne føre til et indtægtstab på mellem 2,5 mia. og 3,5 mia. EUR for medlemsstaterne. I lyset af krisen forårsaget af covid-19-udbruddet er det af største betydning at undgå yderligere tab af indtægter.**

Ændring 3**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 — litra a**

Forordning (EU) 2017/2454

Artikel 1 — stk. 7 — litra a — overskrift — afdeling 2

Kommissionens forslag

»Bestemmelser gældende fra den 1. januar 2015 indtil den **30. juni 2021**«.

Ændring

»Bestemmelser gældende fra den 1. januar 2015 indtil den **31. marts 2021**«.

Onsdag den 8. juli 2020

Ændring 4

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 — litra b — nr. i

Forordning (EU) 2017/2454

Artikel 1 — stk. 7 — litra b — overskrift — afdeling 3

Kommissionens forslag

»Bestemmelser gældende fra den 1. **juli 2021**«

Ændring

»Bestemmelser gældende fra den 1. **april 2021**«

Ændring 5

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2

Forordning (EU) 2017/2454

Artikel 2 — stk. 2

Kommissionens forslag

»Den anvendes fra den 1. **juli 2021**.«

Ændring

»Den anvendes fra den 1. **april 2021**.«

Torsdag den 9. juli 2020

P9_TA(2020)0184

Særlige regler i forbindelse med udstationering af førere i vejtransportsektoren og håndhævelseskrav *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren og om ændring af direktiv 2006/22/EF for så vidt angår håndhævelseskravene og af forordning (EU) nr. 1024/2012 (05112/1/2020 — C9-0106/2020 — 2017/0121(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 371/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05112/1/2020 — C9-0106/2020),
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det polske Senat, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 18. januar 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 1. februar 2018 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0278),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0114/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsaken er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsaken, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsaken, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 197 af 8.6.2018, s. 45.

⁽²⁾ EUT C 176 af 23.5.2018, s. 57.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 4.4.2019, P8_TA(2019)0339.

Torsdag den 9. juli 2020

P9_TA(2020)0185

Daglig og ugentlig køretid, minimumspauser og hviletid samt lokalisering ved hjælp af takografer *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 for så vidt angår minimumskraverne for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid og forordning (EU) nr. 165/2014 for så vidt angår lokalisering ved hjælp af takografer (05114/1/2020 — C9-0104/2020 — 2017/0122(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 371/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05114/1/2020 — C9-0104/2020),
 - der henviser til udtalelse af 18. januar 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 1. februar 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0277),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0115/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 197 af 8.6.2018, s. 45.

⁽²⁾ EUT C 176 af 23.5.2018, s. 57.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 4.4.2019, P8_TA(2019)0340.

Torsdag den 9. juli 2020

P9_TA(2020)0186

Tilpasning til udviklingen i vejtransportsektoren *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EU) nr. 1024/2012 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i vejtransportsektoren (05115/1/2020 — C9-0105/2020 — 2017/0123(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 371/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05115/1/2020 — C9-0105/2020),
 - der henviser til udtalelse af 18. januar 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 1. februar 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0281),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0116/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 197 af 8.6.2018, s. 38.

⁽²⁾ EUT C 176 af 23.5.2018, s. 57.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 4.4.2019, P8_TA(2019)0341.

Torsdag den 9. juli 2020

P9_TA(2020)0187

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. juni 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 877/2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (C(2020)04140 — 2020/2695(DEA))

(2021/C 371/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2020)04140),
- der henviser til Kommissionens skrivelse af 22. juni 2020, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
- der henviser til skrivelse af 3. juli 2020 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
- der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og artikel 14, stk. 5,
- der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
- der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
- der henviser til at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 9. juli 2020,
- A. der henviser til, at finansministrene fra medlemsstaterne i euroområdet på mødet i Eurogruppen den 9. april 2020 foreslog at indføre pandemikrisestøtte til at imødegå covid-19-pandemien, som skulle være baseret på kreditlinjen med skærpede betingelser under den europæiske stabilitetsmekanisme;
- B. der henviser til, at det i rapporten fra Eurogruppen er anført, at den eneste betingelse for at få adgang til pandemikrisestøtte vil være, at den medlemsstat i euroområdet, der anmoder om støtte, skal forpligte sig til at anvende kreditlinjen til støtte for statslig finansiering af direkte og indirekte sundhedsudgifter og udgifter forbundet med helbredelse og forebyggelse i forbindelse med covid-19-krisen;
- C. der henviser til, at ledende næstformand Dombrovskis og kommissær Gentiloni i en fælles skrivelse af 7. maj 2020 meddelte deres hensigt om at ændre Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 877/2013 af 27. juni 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet ⁽²⁾ med henblik på yderligere at præcisere rapporteringskravene for medlemsstater, der modtager pandemikrisestøtte;
- D. der henviser til, at den delegerede retsakt ændrer rapporteringskravene og præciserer, at rapporteringen i den nuværende situation i betragtning af pandemikrisestøttens meget specifikke og begrænsede anvendelsesområde alene vedrører anvendelsen af pandemikrisestøttemidler til dækning af direkte og indirekte sundhedsudgifter og udgifter forbundet med helbredelse og forebyggelse i forbindelse med covid-19-krisen, og at det nye bilag II indeholder den tilhørende rapporteringsformular;

⁽¹⁾ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 244 af 13.9.2013, s. 23.

Torsdag den 9. juli 2020

- E. der henviser til, at denne delegerede retsakt bør træde i kraft så hurtigt som muligt for at strømline rapporteringskravene for medlemsstater, der modtager pandemikrisestøtte;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 9. juli 2020

P9_TA(2020)0188

Det europæiske borgerinitiativ: midlertidige foranstaltninger med hensyn til fristerne for indsamling, kontrol og undersøgelse i lyset af covid-19-udbruddet *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om midlertidige foranstaltninger med hensyn til fristerne for indsamling, kontrol og undersøgelse, der er fastsat i forordning (EU) 2019/788 om det europæiske borgerinitiativ, i lyset af covid-19-udbruddet (COM(2020)0221 — C9-0142/2020 — 2020/0099(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 371/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0221),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 24, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0142/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. juni 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0099

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om midlertidige foranstaltninger med hensyn til de frister for indsamlings-, kontrol- og undersøgelsesfaserne, der er fastsat i forordning (EU) 2019/788 om det europæiske borgerinitiativ, i lyset af covid-19-udbruddet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/1042.)

⁽¹⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 19. juni 2020 (Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0172).

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0189

Ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995 for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse på grund af udbruddet af covid-19-krisen *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995 for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse på grund af udbruddet af covid-19-krisen (COM(2020)0198 — C9-0137/2020 — 2020/0082(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2021/C 371/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2020)0198),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C9-0137/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 82,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0122/2020),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 1

Forslag til afgørelse

Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3a) Selv om covid-19-udbruddet skaber reelle problemer for de nationale myndigheder, bør det ikke bruges som undskyldning for yderligere at forsinke gennemførelsen af fælles vedtagne regler. Før udbruddet havde nogle medlemsstater tilkendegivet, at de ville blive forsinket med gennemførelsen af det nye system. Ud over de umiddelbare vanskeligheder i forbindelse med covid-19-udbruddet bør regeringerne gøre, hvad de kan, for at gennemføre det nye system. Medlemsstater, der står over for problemer, der kan medføre forsinkelser i den fuldstændige gennemførelse af reglerne, bør anvende den tekniske bistand, som Kommissionen yder, for at sikre en korrekt og fuldstændig gennemførelse af e-handelspakken. E-handelspakkens mål om at lette europæiske SMV'ers globale konkurrenceevne og således lette det administrative pres på sælgere i Unionen og sikre, at onlineplatforme bidrager til et mere retfærdigt momssystem, samtidig med at skattesvig bekæmpes, er centrale aspekter af lige vilkår for alle virksomheder, hvilket er særlig vigtigt i forbindelse med genopretningen efter covid-19.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 2
Forslag til afgørelse
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) I betragtning af de udfordringer, som medlemsstaterne står over for **med at håndtere covid-19-krisen**, og den kendsgerning, at de nye bestemmelser er baseret på princippet om, at alle medlemsstater skal opdatere deres IT-systemer for at være i stand til at anvende bestemmelserne i direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995 og således sikre indsamlingen og fremsendelsen af oplysninger og indbetalinger i henhold til de ændrede ordninger, **er** det nødvendigt at udsætte datoerne for gennemførelse og anvendelse af disse direktiver med **seks** måneder. **En udsættelse på seks måneder er hensigtsmæssig, fordi forsinkelsen bør holdes så kort som muligt for at minimere yderligere budgetmæssige tab for medlemsstaterne.**

Ændring

- (4) I betragtning af de **nye** udfordringer, som medlemsstaterne **står over for som følge af covid-19-udbruddet**, og af den kendsgerning, at de nye bestemmelser er baseret på princippet om, at alle medlemsstater skal opdatere deres IT-systemer for at være i stand til at anvende bestemmelserne i direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995 og således sikre indsamlingen og fremsendelsen af oplysninger og indbetalinger i henhold til de ændrede ordninger, **kan** det **være** nødvendigt at udsætte datoerne for gennemførelse og anvendelse af disse direktiver med **tre** måneder. **Udsættelse er ikke ønskelig, da en sådan vil føre til et indtægtstab og et større momsgab, samtidig med at den forlænger den illoyale konkurrence mellem sælgere uden for Unionen og sælgere i Unionen. Ikke desto mindre kan en udsættelse på tre måneder være hensigtsmæssig, da den svarer nogenlunde til nedlukningsperioden i de fleste medlemsstater. En endnu længere udsættelse ville øge risikoen for momssvig i en tid, hvor de offentlige finanser bør genopbygges for at bekæmpe pandemien og dens økonomiske og sociale konsekvenser. En længere forsinkelse på seks måneder kunne føre til et indtægtstab på mellem 2,5 og 3,5 mia. EUR for medlemsstaterne. I lyset af krisen forårsaget af covid-19-udbruddet er det af største betydning at undgå yderligere tab af indtægter.**

Ændring 3
Forslag til afgørelse
Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 — litra a
Direktiv (EU) 2017/2455
Artikel 2 — titel

Kommissionens forslag

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra **den 1. juli 2021**

Ændring

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra **den 1. april 2021**

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 4

Forslag til afgørelse

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 — litra b

Direktiv (EU) 2017/2455

Artikel 2 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

Med virkning fra den **1. juli 2021** foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

Ændring

Med virkning fra den **1. april 2021** foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

Ændring 5

Forslag til afgørelse

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2

Direktiv (EU) 2017/2455

Artikel 3 — stk. 1

Kommissionens forslag

Med virkning fra den **1. juli 2021** udgår afsnit IV i direktiv 2009/132/EF.

Ændring

Med virkning fra den **1. april 2021** udgår afsnit IV i direktiv 2009/132/EF.

Ændring 6

Forslag til afgørelse

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra a

Direktiv (EU) 2017/2455

Artikel 4 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den **30. juni 2021** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Ændring

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den **31. marts 2021** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 7**Forslag til afgørelse****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra b**

Direktiv (EU) 2017/2455

Artikel 4 — stk. 1 — afsnit 4

Kommissionens forslag

De anvender de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3, fra den **1. juli 2021**.

Ændring

De anvender de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3, fra den **1. april 2021**.

Ændring 8**Forslag til afgørelse****Artikel 2 — stk. 1**

Direktiv (EU) 2019/1995

Artikel 2 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den **30. juni 2021** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Ændring

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den **31. marts 2021** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Ændring 9**Forslag til afgørelse****Artikel 2 — stk. 1**

Direktiv (EU) 2019/1995

Artikel 2 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

De anvender disse love og bestemmelser fra den **1. juli 2021**.

Ændring

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den **1. april 2021**.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0194

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2020)0070 — C9-0079/2020 — 2020/0030(NLE))

(Høring)

(2021/C 371/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2020)0070),
 - der henviser til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C9-0079/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 82,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0124/2020),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre sit udkast i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 1
Forslag til afgørelse
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Medlemsstaterne og Unionen skal **arbejde hen imod udviklingen af en** samordnet strategi for beskæftigelse og særligt for fremme af en velkvalificeret, **veluddannet og smidig** arbejdsstyrke samt arbejdsmarkeder, der reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå **de mål** om fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, **afbalanceret vækst** og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, **der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union**. Medlemsstaterne skal betragte **beskæftigelsesfremme** som et spørgsmål af fælles interesse og samordne deres indsats i den henseende i Rådet under hensyntagen til national praksis, for **så vidt angår arbejdsmarkedets parter ansvar**.

Ændring

- (1) Medlemsstaterne og Unionen skal **udvikle og gennemføre en effektiv og** samordnet strategi for beskæftigelse og særligt for fremme af en velkvalificeret og **veluddannet** arbejdsstyrke samt arbejdsmarkeder, der **er dynamiske, fremtidsorienterede og** reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå **målene** om fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, **inklusion og økonomisk, social og territorial samhørighed**, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten. Medlemsstaterne skal betragte **fremme af kvalitetsbeskæftigelse baseret på lige muligheder og social retfærdighed** som et spørgsmål af fælles interesse og samordne deres indsats i den henseende i Rådet under hensyntagen til national praksis **og arbejdsmarkedspartneres uafhængighed**. Den nuværende situation som følge af covid-19-pandemien, som vil få alvorlige og langvarige konsekvenser for Unionens arbejdsmarkeder, social retfærdighed og arbejdsvilkår, kræver en indsats af hidtil uset omfang med henblik på at støtte beskæftigelsen, stimulere økonomien og styrke den industrielle struktur. Der er behov for en beslutsom indsats for at beskytte virksomheder og arbejdstagere mod umiddelbare beskæftigelses- og indkomsttab og hjælpe med at dæmme op for det økonomiske og sociale chok fra krisen og forhindre omfattende tab af arbejdspladser og en dyb recession.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 2
Forslag til afgørelse
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) **Unionen skal bekæmpe** social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse samt ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder. Ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter skal Unionen tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af **et højt beskæftigelsesniveau**, sikring af **passende social beskyttelse**, **bekæmpelse af fattigdom** og social **udstødelse** samt et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse, jf. artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Ændring

- (2) **For fuldt ud at opfylde sine grundlæggende principper — social samhørighed og fred — i endnu højere grad i en dyb krise, hvor disse principper udfordres, bør Unionen sætte bekæmpelse af fattigdom**, social udstødelse og forskelsbehandling **øverst på listen over sine politiske prioriteringer** og fremme social retfærdighed og beskyttelse samt ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne, **inklusion af personer med handicap** og beskyttelse af børns **og andre meget ugunstigt stillede gruppers** rettigheder. Ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter skal Unionen tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af **beskyttelse af folkesundheden, inkluderende arbejdsmarkeder af høj kvalitet og fuld beskæftigelse**, sikring af **tilgængelige og prismæssigt overkommelige offentlige tjenester af høj kvalitet**, sikring af **anstændige lønninger, anstændige levestandarder** og social **beskyttelse for alle** samt et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse **gennem hele livet**, jf. artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 3
Forslag til afgørelse
Betragtning 3

Kommissionens forslag

(3) I overensstemmelse med **traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** (TEUF) har Unionen udarbejdet og gennemført politikinstrumenter til samordning af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne. Som led i disse instrumenter udgør nærværende retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker sammen med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er fastsat i Rådets henstilling (EU) 2015/**1184** ⁽³⁾, de integrerede retningslinjer. Disse integrerede retningslinjer skal være retningsgivende for gennemførelsen af politikkerne både i medlemsstaterne og i Unionen, hvilket er udtryk for den indbyrdes afhængighed medlemsstaterne imellem. Det således fremkomne sæt koordinerede nationale og europæiske politikker og reformer skal tilsammen udgøre en passende overordnet sammensætning af bæredygtige økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker, hvilket bør afføde positive afsmittende virkninger.

⁽³⁾ Rådets henstilling (EU) 2015/1184 af 14. juli 2015 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Den Europæiske Unions økonomiske politikker (EUT L 192 af 18.7.2015, s. 27).

Ændring

(3) I overensstemmelse med TEUF har Unionen udarbejdet og gennemført politikinstrumenter til samordning af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne. Som led i disse instrumenter udgør nærværende retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker sammen med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er fastsat i Rådets henstilling (EU) 2015/**1184** ⁽³⁾, de integrerede retningslinjer. Disse integrerede retningslinjer skal **støtte den europæiske grønne pagt, den europæiske søjle for sociale rettigheder (søjlen), den reviderede europæiske socialpagt, Parisaftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling samt** være retningsgivende for gennemførelsen af politikkerne både i medlemsstaterne og i Unionen, hvilket er udtryk for den indbyrdes afhængighed medlemsstaterne imellem. Det således fremkomne sæt koordinerede nationale og europæiske politikker og reformer skal tilsammen udgøre en passende overordnet sammensætning af bæredygtige økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker, hvilket bør afføde positive afsmittende virkninger **og samtidig vende begrænsningen af omfanget af kollektive overenskomster.**

⁽³⁾ Rådets henstilling (EU) 2015/1184 af 14. juli 2015 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Den Europæiske Unions økonomiske politikker (EUT L 192 af 18.7.2015, s. 27).

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 4
Forslag til afgørelse
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne er forenede med **stabilitets- og vækstpakten**, den nugældende EU-lovgivning og forskellige EU-initiativer, heriblandt Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti ⁽⁶⁾, Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet ⁽⁷⁾, Rådets henstilling af 19. december 2016 om opkvalificeringsforløb ⁽⁸⁾, Rådets henstilling af 15. marts 2018 om en europæisk ramme for effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet ⁽⁹⁾, Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹⁰⁾, Rådets henstilling af 22. maj 2019 om førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet ⁽¹¹⁾ og Rådets henstilling af 8. november 2019 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige ⁽¹²⁾.

⁽⁶⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 484 af 24.12.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 153 af 2.5.2018, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 189 af 4.6.2018, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 189 af 5.6.2019, s. 4.

⁽¹²⁾ EUT C 387 af 15.11.2019, s. 1.

Ændring

- (4) Retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne er forenede med den nugældende EU-lovgivning og forskellige EU-initiativer, heriblandt Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti ⁽⁶⁾, Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet ⁽⁷⁾, Rådets henstilling af 19. december 2016 om opkvalificeringsforløb: **Nye muligheder for voksne** ⁽⁸⁾, Rådets henstilling af 15. marts 2018 om en europæisk ramme for effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet ⁽⁹⁾, Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹⁰⁾, Rådets henstilling af 22. maj 2019 om førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet ⁽¹¹⁾ og Rådets henstilling af 8. november 2019 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige ⁽¹²⁾. **Efter Rådets afgørelse af 23. marts 2020 om at aktivere den såkaldte »generelle undtagelsesklausul« kan medlemsstaterne få fuld fleksibilitet til at fremme og beskytte gode arbejdspladser og arbejdsvilkår og til at finansiere offentlige sundhedstjenester og sociale tjenester. Varigheden af anvendelsen af »den generelle undtagelsesklausul« skal afspejle dimensionen og varigheden af covid-19-krisen. På grundlag af Kommissionens offentlige høring bør det undersøges, hvilke mulige retninger udviklingen af Unionens finanspolitiske regler kan tage.**

⁽⁶⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 484 af 24.12.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 153 af 2.5.2018, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 189 af 4.6.2018, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 189 af 5.6.2019, s. 4.

⁽¹²⁾ EUT C 387 af 15.11.2019, s. 1.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 5
Forslag til afgørelse
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Det europæiske semester kombinerer de forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret og multilateralt samordning og overvågning af økonomiske politikker og **beskæftigelsespolitikker**. Samtidig med at der i det europæiske semester tilstræbes miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og stabilitet, **integreres** principperne fra den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder et **tæt** samarbejde med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interessenter. **Det understøtter** opfyldelsen af **de** målene for bæredygtig udvikling ⁽¹³⁾. Unionens og medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker og økonomiske politikker bør gå hånd i hånd med Europas **omstilling** til en klimaneutral, miljømæssigt bæredygtig og digital økonomi og samtidig forbedre konkurrenceevnen, fremme innovation, social retfærdighed og lige muligheder samt tackle uligheder og regionale skævheder.

⁽¹³⁾ FN-resolution A/RES/70/1.

Ændring

- (5) Det europæiske semester kombinerer de forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret og multilateralt samordning og overvågning af økonomiske politikker, **beskæftigelsespolitikker, social- og miljøpolitikker. Det er nødvendigt, at det europæiske semester sætter bæredygtighed, social inklusion og borgernes trivsel i centrum for Unionens økonomiske politik og sikrer, at sociale, miljømæssige og økonomiske mål behandles på samme niveau.** Samtidig med at der i det europæiske semester tilstræbes miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og stabilitet, **bør** principperne fra den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder et **tættere** samarbejde med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interessenter **integreres yderligere og støtte** opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling ⁽¹³⁾, **herunder ligestilling mellem kønnene. Ligestillingsindekset kunne tjene som et af semesterets redskaber til at overvåge fremskridt i retning af beskæftigelse og sociale mål og til at måle de kønsbestemte virkninger af beskæftigelses- og socialpolitikkerne.** Unionens og medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker og økonomiske politikker bør gå hånd i hånd med Europas **reaktion på krisen og bør også, henset til de særdeles alvorlige virkninger af krisen på visse europæiske industri- og erhvervssektorer, støtte omstillingen** til en klimaneutral, miljømæssigt bæredygtig, **socialt inkluderende** og digital økonomi, **sikre den opadgående sociale konvergens** og samtidig forbedre konkurrenceevnen, **støtte SMV'er**, fremme innovation, social retfærdighed og lige muligheder **og investere i ungdommen** samt tackle uligheder og regionale skævheder.

⁽¹³⁾ FN-resolution A/RES/70/1.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 6
Forslag til afgørelse
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Klimaændringer og miljørelaterede udfordringer, globalisering, digitalisering og demografiske forandringer **vil forvandle** de europæiske økonomier og samfund. Unionen og dens medlemsstater bør samarbejde om **effektivt at håndtere disse strukturelle faktorer** og tilpasse eksisterende systemer **efter behov** i anerkendelse af den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder og **tilknyttede politikker**. Dette kræver en koordineret, ambitiøs og effektiv politisk indsats **både** på EU-plan og nationalt plan **i overensstemmelse med TEUF's og Unionens bestemmelser om økonomisk styring**. Denne politiske indsats bør omfatte fremme af **bæredygtige** investeringer, **et fornyet tilsagn om strukturreformer i en hensigtsmæssig rækkefølge, som øger produktiviteten, den økonomiske vækst, den sociale og territoriale samhørighed, den opadgående konvergens, modstandsdygtigheden og udøvelsen af finanspolitisk ansvarlighed**. Den bør kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, samtidig med at der tages hensyn til deres miljømæssige, beskæftigelsesmæssige og sociale **konsekvenser**.

Ændring

- (6) Klimaændringer og miljørelaterede udfordringer, globalisering, digitalisering og demografiske forandringer **forvandler gennemgribende** de europæiske økonomier og samfund. Unionen og dens medlemsstater bør samarbejde om **at reagere på denne hidtil usete situation ved at integrere sociale rettigheder og arbejde hen imod en reduktion af fattigdom og ulighed** og tilpasse eksisterende systemer **til at styrke modstandsdygtighed og bæredygtighed** i anerkendelse af den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder og **social- og miljøpolitikker**. Dette kræver en koordineret, ambitiøs og effektiv politisk indsats på **både** EU-plan og nationalt plan. Denne politiske indsats bør omfatte fremme af **de sociale og miljømæssige** investeringer, **effektive langsigtede foranstaltninger, der er nødvendige for at afbøde virkningerne af krisen, og finansiell bistand til både virksomheder, almennyttige og velgørende organisationer og husholdninger, navnlig dem, der er i risiko for fattigdom og social udstødelse**. Den bør kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, **idet der også tages behørigt hensyn til udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft og anvendelsen af nye teknologier**, samtidig med at der tages hensyn til deres miljømæssige, beskæftigelsesmæssige og sociale **virninger**. Medlemsstaterne og Unionen bør vedtage **langsigtede instrumenter i denne henseende, og Kommissionens arbejde med en europæisk permanent genforsikringsordning for langtidsarbejdsløshed hilses velkommen**.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 37
Forslag til afgørelse
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har undertegnet en interinstitutionel proklamation om **den europæiske søjle for sociale rettigheder** ⁽¹⁴⁾. Denne søjle hviler på 20 principper og rettigheder til støtte for velfungerende og retfærdige arbejdsmarkeder og velfærdssystemer, som er struktureret omkring følgende tre kategorier: Lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår og social beskyttelse og inklusion. Disse principper og rettigheder er retningsgivende for vores strategi og **sikrer**, at omstillingen til klimaneutralitet og miljømæssig bæredygtighed, **digitalisering** og **demografiske forandringer** er socialt fair og retfærdig. **Søjlen fungerer som** referenceramme for overvågning af medlemsstaternes resultater **på beskæftigelsesområdet og det sociale område**, for **fremme af reformer på nationalt, regionalt og lokalt plan** og **for forening af det »sociale område«** og **»markedet«** i nutidens moderne økonomi, herunder ved at fremme den sociale økonomi.

⁽¹⁴⁾ EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10.

Ændring

- (7) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har undertegnet en interinstitutionel proklamation om **søjlen** ⁽¹⁴⁾. Denne søjle hviler på 20 principper og rettigheder til støtte for velfungerende og retfærdige arbejdsmarkeder og velfærdssystemer, som er struktureret omkring følgende tre kategorier: Lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår og social beskyttelse og inklusion. Disse principper og rettigheder er retningsgivende for vores strategi og **kræver handling for at sikre**, at omstillingen til klimaneutralitet, miljømæssig bæredygtighed og **digitalisering** er socialt fair og retfærdig **og tager hensyn til demografiske ændringer og udfordringer**. **I betragtning af at søjlen og dens principper udgør en referenceramme for overvågning af medlemsstaternes beskæftigelsesmæssige og sociale resultater, kan beskæftigelsesretningslinjerne være et vigtigt redskab for medlemsstaterne i forbindelse med udvikling og gennemførelse af politikker og foranstaltninger for et mere afbalanceret og inklusivt samfund og en mere afbalanceret og inklusiv økonomi og samtidig fremme arbejdstagerrettigheder og forfølge målet om opadgående konvergens med henblik på yderligere udvikling af den europæiske sociale model.**

⁽¹⁴⁾ EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10.

Ændring 8
Forslag til afgørelse
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) **Arbejdsmarkedsreformer**, herunder de nationale lønfastsættelsesmekanismer, **bør følge national praksis for arbejdsmarkedsdialog** og give tilstrækkelig mulighed for en bred anskuelse af samfundsøkonomiske aspekter, herunder forbedring af bæredygtighed, konkurrenceevnen, innovation, **jobskabelse**, politikker for livslang læring og uddannelse **samt realindkomster**, arbejdsvilkår, uddannelse og færdigheder, folkesundhed og inklusion og realindkomst.

Ændring

- (8) **Med behørig respekt for subsidiaritetsprincippet, således som det er fastsat i TEUF, bør arbejdsmarkedsreformer**, herunder de nationale lønfastsættelsesmekanismer, **fremme en hurtig genopretning** og give tilstrækkelig mulighed for en bred anskuelse af samfundsøkonomiske aspekter, herunder forbedring af bæredygtighed, konkurrenceevnen, **vækst**, innovation, **skabelse af job af høj kvalitet, inklusion af personer med handicap og på anden vis ugunstigt stillede grupper**, politikker for livslang læring og uddannelse, arbejdsvilkår, uddannelse og færdigheder, folkesundhed og inklusion og realindkomst. **Medlemsstaterne bør derfor respektere og styrke arbejdsmarkedets parter og udvide dækningen af de kollektive forhandlinger og træffe foranstaltninger til at fremme organiseringen i fagforeninger og i arbejdsgiverforeninger med henblik på at sikre en demokratisk, inklusiv og socialt retfærdig genopretning.**

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 9
Forslag til afgørelse
Betragtning 9

Kommissionens forslag

- (9) **Medlemsstaterne** og Unionen bør sikre, at **omstillingen** er fair og socialt **retfærdig**, og at **den** styrker indsatsen hen imod et inkluderende og modstandsdygtigt samfund, hvor borgerne beskyttes og har mulighed for selv at foregribe og håndtere forandringer, og hvor de **aktivt** kan deltage i samfundet og økonomien. Alle former for forskelsbehandling bør **håndteres**. **Der bør sikres adgang og muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse (også blandt børn) bør reduceres, navnlig ved at sikre velfungerende arbejdsmarkeder og sociale beskyttelsessystemer og ved at fjerne hindringer for uddannelse, erhvervsuddannelse og arbejdsmarkedsdeltagelse, herunder gennem investeringer i førskoleundervisning og børnepasning. Rettidig og lige adgang til økonomisk overkommelige sundhedsydelser, hvorunder forebyggelse og sundhedsfremme, er særligt relevant i en kontekst med aldrende samfund.** Potentialet hos personer med handicap til at bidrage til økonomisk vækst og social udvikling bør **i højere grad udnyttes**. I takt med at nye økonomiske modeller og forretningsmodeller vinder indpas på Unionens arbejdspladser, er også ansættelsesforholdene under forandring. Medlemsstaterne bør sikre, at ansættelsesforhold, der opstår som følge af nye arbejdsformer, **bevarer og styrker** Europas sociale model.

Ændring

- (9) **Navnlig på et tidspunkt, hvor omfattende ændringer, både på økonomisk og socialt plan, vil udfordre** Unionen, bør **medlemsstaterne** sikre, at **disse ændringer** er fair og socialt **retfærdige**, og at **de** styrker indsatsen hen imod et **mere** inkluderende og modstandsdygtigt samfund, hvor borgerne beskyttes og har mulighed for selv at foregribe og håndtere forandringer, og hvor de **fuldt ud** kan deltage i samfundet og økonomien. Alle former for forskelsbehandling bør **fjernes**. **Alle bør have mulighed for at bidrage fuldt ud i samfundet. Lige muligheder for alle bør sikres, og fattigdom, forskelsbehandling og social udstødelse (herunder børn, personer med handicap og andre ugunstigt stillede grupper) bør udryddes. Med henblik herpå bør Unionen gennemføre foranstaltninger såsom den europæiske børnegaranti.** Potentialet hos personer med handicap til at bidrage til økonomisk vækst og social udvikling bør **udnyttes fuldt ud**. I takt med at nye økonomiske modeller og forretningsmodeller vinder indpas på Unionens arbejdspladser, er også ansættelsesforholdene under forandring. **Som covid-19-krisen har fremhævet, er mange lavtuddannede arbejdstagere uundværlige for, at økonomien grundlæggende kan fungere. Alt for ofte er de dårligt betalt og arbejder under ringe vilkår.** Medlemsstaterne bør **styrke Europas sociale model yderligere ved at sikre, at alle arbejdstagere har de samme rettigheder og anstændige arbejdsvilkår, herunder et godt arbejdsmiljø og anstændige lønninger.** Medlemsstaterne bør endvidere **håndtere usikre ansættelsesformer og proformaselvstændighed og sikre, at ansættelsesforhold, der opstår som følge af nye arbejdsformer, er i overensstemmelse med** Europas sociale model.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 10
Forslag til afgørelse
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) De integrerede retningslinjer bør danne grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet eventuelt måtte rette til medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af Den Europæiske Socialfond og andre EU-fonde, herunder Fonden for Retfærdig Omstilling og InvestEU, for at fremme beskæftigelse, sociale investeringer, social **inklusion**, tilgængelighed, opkvalificerings- og omskolingsmuligheder for arbejdsstyrken, livslang læring og uddannelse af høj kvalitet for alle, herunder digitale færdigheder. Selv om de integrerede retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder og i tæt samarbejde med parlamenter samt med arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

Ændring

- (10) De integrerede retningslinjer bør danne grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet eventuelt måtte rette til medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af Den Europæiske Socialfond **Plus, de europæiske struktur- og investeringsfonde** og andre EU-fonde, herunder Fonden for Retfærdig Omstilling og InvestEU, for at fremme beskæftigelse **og** sociale investeringer **af høj kvalitet, samt bekæmpe fattigdom og social udstødelse, fremme** tilgængelighed, **ledsage omstillingen til en grøn, digital økonomi og fremme** opkvalificerings- og omskolingsmuligheder for arbejdsstyrken, livslang læring og uddannelse af høj kvalitet for alle, herunder digitale færdigheder. **Anvendelsen af disse midler bør også spille en vigtig rolle i styrkelsen af de offentlige tjenester, navnlig på uddannelses-, sundheds- og boligområdet.** Selv om de integrerede retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder og i tæt **og aktivt** samarbejde med parlamenter **under deres gennemførelse, overvågning og evaluering** samt med arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

Ændring 11
Forslag til afgørelse
Artikel 2 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Retningslinjerne i bilaget revideres senest et år efter deres vedtagelse for at tage hensyn til covid-19-krisen og dens sociale og beskæftigelsesmæssige konsekvenser og for bedre at kunne reagere på lignende fremtidige kriser. Med henblik på at styrke den demokratiske beslutningstagning inddrages Europa-Parlamentet i fastsættelsen af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse på lige fod med Rådet.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 12

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 5 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør aktivt fremme en **bæredygtig social markedsøkonomi samt fremme og støtte** investeringer i **skabelsen af job af høj kvalitet**. Med **henblik herpå** bør **de mindske de hindringer for nyansættelse, som virksomheder møder**, fremme ansvarligt entreprenørskab og reel selvstændig erhvervsvirksomhed samt navnlig støtte oprettelsen af og væksten i mikro-virksomheder, små og mellemstore virksomheder, herunder gennem adgang til finansiering. Medlemsstaterne bør aktivt fremme udviklingen af den sociale økonomi, fremme social innovation, sociale virksomheder og tilskynde til **disse innovative** arbejdsformer, **skabe** jobmuligheder af høj kvalitet og sociale fordele på lokalt plan.

Ændring

Medlemsstaterne bør aktivt fremme **fuld beskæftigelse af høj kvalitet baseret på en stærk økonomi**. I erkendelse af, at statslige investeringer **spiller en afgørende rolle for jobskabelsen**, bør medlemsstaterne **føre an i omfattende offentlige investeringer og intelligente og ambitiøse beskæftigelsespolitikker med henblik på at skabe arbejdspladser**. Medlemsstaterne bør tilpasse deres beskæftigelsespolitikker og på EU-plan koordinere gennemførelsen af bedste praksis med hensyn til midlertidige foranstaltninger, der beskytter alle arbejdstagere og arbejdsmarkeder. Sådanne foranstaltninger bør omfatte løntilskud, indkomststøtte og udvidelse af arbejdsløshedsunderstøttelsesordningerne, forlængelse af betalt sygeorlov og omsorgsorlov og telearbejdsordninger. Medlemsstaterne bør støtte omstillingen af europæiske virksomheder til at sikre selvforsyning, navnlig med hensyn til beskyttelsesudstyr og medicinsk udstyr. Medlemsstaterne bør øge deres støtte til virksomheder, der kæmper som følge af krisen, forudsat at disse virksomheder beholder hele deres personale. Medlemsstaterne bør også overveje at suspendere afskedigelser i kriseperioden. Medlemsstaterne bør sikre inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i udformningen og gennemførelsen af sådanne foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør opretholdes over tid, indtil der er opnået fuld økonomisk genopretning, hvorefter de bør udfases. Der bør lægges særlig vægt på at sikre rettigheder og job for mobile arbejdstagere og grænsearbejdere, der er hårdt ramt af lukningen af grænserne mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør fremme ansvarligt entreprenørskab, herunder blandt kvinder og unge mennesker, og reel selvstændig erhvervsvirksomhed samt navnlig støtte oprettelsen af og væksten i mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, herunder gennem adgang til finansiering. Medlemsstaterne bør aktivt fremme udviklingen af den **cirkulære og sociale økonomi**, fremme social innovation og sociale virksomheder og **styrke deres bæredygtighed og** tilskynde til **de arbejdsformer, som skaber** jobmuligheder af høj kvalitet, **som medfører** sociale fordele på lokalt plan, **navnlig i strategiske sektorer med højt vækspotentiale**. I den forbindelse bør der også gennemføres politikker til støtte for jobskabelse, navnlig inden for offentlige og private tjenesteydelser af almen interesse, navnlig børnepasning, sundhedspleje og boliger.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 13

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 5 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Skattebyrden bør flyttes fra arbejdskraftbeskatning til andre **beskatningskilder, der i højere grad støtter beskæftigelse og** inklusiv vækst, og **som samtidig er på linje med klima- og miljømål, under hensyntagen til** skattesystemets omfordelende virkning, samtidig med at der værnes om indtægterne til passende social beskyttelse og **vækstfremmende udgifter.**

Ændring

Beskatningen bør flyttes fra arbejdskraftbeskatning til andre **kilder, hvor den vil have mindre ødelæggende virkning på** inklusiv vækst og samtidig **sikre fuld tilpasning til De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling og de klima- og miljømål, der er opstillet i den europæiske grønne pagt, som styrker** skattesystemets omfordelende virkning, samtidig med at der værnes om indtægterne til passende social beskyttelse og **offentlige investeringer.**

Ændring 14

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 5 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Medlemsstater, der har indført nationale mekanismer til **fastlæggelse af** lovbestemt mindsteløn, bør sikre **en** reel inddragelse af arbejdsmarkedets parter på en gennemsigtig og forudsigelig måde, **således at lønningerne kan justeres tilstrækkeligt i forhold** til udviklingen i produktivitet, **og der sikres rimelige lønninger, der giver en anstændig levestandard,** idet der lægges særlig vægt på de lavere og mellemste indkomstgrupper med henblik på opadgående konvergens. Disse mekanismer bør tage hensyn til økonomiske resultater i de forskellige regioner og sektorer. Medlemsstaterne bør **fremme social dialog og kollektive forhandlinger med henblik på lønfastsættelse.** Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør i respekt for den nationale praksis og gennem kollektive overenskomster eller passende lovbestemte mindstelønninger sikre, at alle arbejdstagere har ret til tilstrækkelige og fair lønninger, idet der tages hensyn til den deraf følgende indvirkning på konkurrenceevne, jobskabelse og fattigdom blandt personer i arbejde.

Ændring

Politikker, der skal sikre, at fair lønninger muliggør en passende levestandard, er fortsat vigtige for at skabe beskæftigelse og mindske fattigdommen i Unionen, og det samme er dem, der skal sikre foreneligheden af lønnet arbejde og retten til statstilskud til kompensation for de hindringer, som marginaliserede grupper står over for. Medlemsstater, der har indført nationale mekanismer til lovbestemt mindsteløn, bør sikre reel inddragelse af arbejdsmarkedets parter **i proceduren for fastsættelse af lønninger** på en gennemsigtig og forudsigelig måde. **Udviklingen af mindstelønninger bør tage hensyn til udviklingen i produktivitet i bekæmpelsen af usikre ansættelsesforhold og fattigdom blandt personer i arbejde,** idet der lægges særlig vægt på de lavere og mellemste indkomstgrupper med henblik på opadgående konvergens. Disse mekanismer bør tage hensyn til **indikatorer for fattigdom, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, og økonomiske resultater i de forskellige regioner og sektorer.** Medlemsstaterne bør **styrke social dialog og træffe foranstaltninger til at udvide dækningen med kollektive forhandlinger.** Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør i respekt for den nationale praksis og **arbejdsmarkedets parters autonomi og gennem kollektive overenskomster eller passende lovbestemte mindstelønninger udrydde enhver lønmæssig forskelsbehandling på grund af alder eller køn og sikre, at alle arbejdstagere har ret til tilstrækkelige og fair lønninger,** idet der tages hensyn til den deraf følgende **positive** indvirkning på konkurrenceevne, jobskabelse og fattigdom blandt personer i arbejde.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 15

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 5 — afsnit 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne vil kunne anmode om bistand fra instrumentet for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE). Medlemsstaterne bør sikre, at finansiel bistand i denne henseende kun ydes til virksomheder, der overholder gældende kollektive overenskomster. Medlemsstaterne bør sikre, at modtagende virksomheder ikke foretager tilbagekøb af aktier eller udbetaler udbytte til aktionærer eller bonusser til direktionsmedlemmer, og at disse virksomheder ikke er registreret i skattely.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 16

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 6 — afsnit 1

Kommissionens forslag

På baggrund af teknologiske og miljømæssige omstillinger **samt** demografiske **forandringer** bør medlemsstaterne fremme bæredygtighed, produktivitet, beskæftigelsesegnethed og **menneskelig kapital**, der støtter relevant viden og relevante færdigheder og kompetencer gennem hele livet **alt efter de** aktuelle og fremtidige behov på arbejdsmarkedet. **Medlemsstaterne bør også tilpasse og investere** i deres **uddannelsessystemer** for at tilbyde **inkludativ** uddannelse af høj kvalitet, herunder erhvervsrettet uddannelse. Medlemsstaterne bør arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter, uddannelsesudbydere, virksomheder og andre interessenter for at afhjælpe strukturelle svagheder i deres uddannelsessystemer og forbedre deres kvalitet og arbejdsmarkedsrelevans også med henblik på at muliggøre miljømæssig **omstilling**. Der bør lægges særlig vægt på udfordringer for lærerfaget. Uddannelsessystemerne bør udstyre alle lærende med de vigtigste kompetencer, herunder grundlæggende og digitale færdigheder samt tværgående færdigheder, der skal skabe grundlag for tilpasningsevne senere i livet. Medlemsstaterne bør stræbe efter at sikre, at retten til uddannelse kan overføres ved erhvervsskift, herunder gennem individuelle læringskonti, **når det er relevant. De bør sætte alle i stand til at foregribe og bedre tilpasse sig** arbejdsmarkedets behov, navnlig gennem løbende omskoling og opkvalificering, med henblik på at støtte fair og retfærdige omstillinger for alle, idet de sociale resultater styrkes, manglen på arbejdskraft afhjælpes og økonomiens generelle modstandsdygtighed over for chok forbedres.

Ændring

På baggrund af **de vedvarende** teknologiske og miljømæssige omstillinger **og de** demografiske **ændringer og aktuelle udfordringer** bør medlemsstaterne fremme **sociale rettigheder**, bæredygtighed, produktivitet, beskæftigelsesegnethed og **menneskelige kapaciteter**, der støtter relevant viden og relevante færdigheder og kompetencer gennem hele livet **som reaktion på den aktuelle arbejdsløshedskrise og som forberedelse på** aktuelle og fremtidige behov på arbejdsmarkedet. **Medlemsstaternes behov for omskoling og opkvalificering af deres personale med henblik på at imødegå krisen bør styrkes af investeringer** i deres **offentlige uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer** for at tilbyde **inkluderende** uddannelse af høj kvalitet, herunder erhvervsrettet uddannelse **og formel og uformel livslang læring**. Medlemsstaterne bør arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter, uddannelsesudbydere, virksomheder, **sociale ikke-statslige organisationer** og andre **relevante** interessenter for at afhjælpe strukturelle **og nye** svagheder i deres uddannelsessystemer og forbedre deres kvalitet og arbejdsmarkedsrelevans. **Medlemsstaterne bør imødekomme behovene i sektorer med en kronisk mangel på kvalifikationer**, også med henblik på at muliggøre **en samtidig** miljømæssig **overgang samt teknologiske og digitale ændringer, der går i retning af løsninger baseret på kunstig intelligens**. Der bør lægges særlig vægt på udfordringer for lærerfaget. Uddannelsessystemerne bør udstyre alle lærende med de vigtigste kompetencer, herunder grundlæggende og digitale færdigheder samt tværgående færdigheder, der skal skabe grundlag for tilpasningsevne senere i livet, **og bør forberede lærerne på at kunne formidle disse kompetencer til deres elever**. Medlemsstaterne bør stræbe efter at sikre, at retten til uddannelse kan overføres ved erhvervsskift, herunder gennem individuelle læringskonti. **De bør samtidig garantere, at denne tilgang ikke udgør en risiko for uddannelsers humanistiske natur og enkeltpersoners ønsker. Det er afgørende, at medlemsstaterne griber tidligt ind med henblik på at undgå negative virkninger for individer og virksomheder af at stå uden for** arbejdsmarkedets behov, navnlig gennem løbende omskoling og opkvalificering, med henblik på at støtte fair og retfærdige omstillinger for alle, **med en tilstrækkelig dækning og en tilstrækkelig grad af arbejdsløshedsunderstøttelse**, idet de sociale resultater styrkes, manglen på arbejdskraft afhjælpes og økonomiens generelle modstandsdygtighed over for chok forbedres.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 17

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 6 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør fremme lige muligheder for alle ved at **afhjælpe** uligheder i uddannelsessystemerne, herunder ved at give adgang til førskoleundervisning af god kvalitet. De bør højne det generelle uddannelsesniveau, nedbringe antallet af unge, der forlader skolen **for tidligt**, sikre øget adgang til og gennemførelse af videregående uddannelser og øge voksnes deltagelse i efter- og videreuddannelse, navnlig blandt lærende fra ugunstigt stillede miljøer, som er de lavest kvalificerede. Idet medlemsstaterne tager hensyn til nye krav i digitale, grønne og aldrende samfund, bør de styrke arbejdsbaseret læring i deres systemer for erhvervsrettet uddannelse (VET-systemer) (herunder ved hjælp af effektive lærlinguddannelser af høj kvalitet) og øge antallet af personer med en afsluttende eksamen inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik både i VET-systemer på mellemniveau og på videregående uddannelser. Derudover bør medlemsstaterne øge de videregående uddannelsers og forskningens relevans for arbejdsmarkedet, forbedre færdighedsovervågning og -prognostisering, gøre færdighederne mere synlige og kvalifikationer sammenlignelige, herunder de færdigheder og kvalifikationer, der opnået i udlandet, og øge mulighederne for at få anerkendt og valideret færdigheder og kompetencer, der er erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem. De bør opgradere og udvide udbuddet og udnyttelsen af fleksibel erhvervsrettet efter- og videreuddannelse. Medlemsstaterne bør **også hjælpe** lavtuddannede voksne til at opretholde eller udvikle deres langsigtede beskæftigelsesegnet ved at øge adgangen til og udnyttelsen af læringsmuligheder af høj kvalitet ved hjælp af gennemførelsen af opkvalificeringsforløb, herunder en vurdering af færdigheder, et tilbud om uddannelse, der matcher mulighederne på arbejdsmarkedet, **samt validering og anerkendelse af de erhvervede færdigheder.**

Ændring

Medlemsstaterne bør fremme lige muligheder for alle ved at **fjerne** uligheder i uddannelsessystemerne, herunder ved at give adgang til **universel inkluderende** førskoleundervisning af god kvalitet. De bør højne det generelle uddannelsesniveau, nedbringe antallet af unge, der forlader skolen, sikre øget adgang til og gennemførelse af videregående uddannelser og øge voksnes deltagelse i efter- og videreuddannelse, navnlig blandt lærende fra ugunstigt stillede miljøer, som **ofte** er de lavest kvalificerede. Idet medlemsstaterne tager hensyn til nye krav i digitale, grønne og aldrende samfund **samt eksisterende kønsstereotyper**, bør de styrke arbejdsbaseret læring i deres systemer for erhvervsrettet uddannelse (VET-systemer) (herunder ved hjælp af effektive lærlinguddannelser af høj kvalitet), og **uden at undervurdere betydningen af vedvarende investeringer i humanistiske videnskaber** øge antallet af personer med en afsluttende eksamen inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik **(STEM) gennem en kønsbalanceret strategi** både i VET-systemer på mellemniveau og på videregående uddannelser. Derudover bør medlemsstaterne, **hvor det er hensigtsmæssigt**, øge de videregående uddannelsers og forskningens relevans for arbejdsmarkedet, **styrke tosporede og kooperative erhvervsuddannelser**, forbedre færdighedsovervågning og -prognostisering, gøre færdighederne mere synlige og kvalifikationer sammenlignelige, herunder de færdigheder og kvalifikationer, der opnået i udlandet, og øge mulighederne for at få anerkendt og **formelt** valideret færdigheder og kompetencer, der er erhvervet **både inden for og** uden for det formelle uddannelsessystem. De bør opgradere og udvide udbuddet og udnyttelsen af **mere** fleksibel **og inkluderende** erhvervsrettet efter- og videreuddannelse. Medlemsstaterne bør **investere i job og sociale beskyttelsesordninger for dem, der ikke kan omskoles, og gennem offentlige tjenester støtte** lavtuddannede voksne **ved at hjælpe dem med at få adgang til stabil beskæftigelse af høj kvalitet** til at opretholde eller udvikle deres langsigtede beskæftigelsesegnet ved at øge adgangen til og udnyttelsen af læringsmuligheder af høj kvalitet ved hjælp af gennemførelsen af opkvalificeringsforløb, herunder en vurdering af færdigheder **og** et tilbud om uddannelse, der matcher mulighederne på arbejdsmarkedet. **Retten til betalt uddannelsesorlov til erhvervsmæssige formål bør fremmes i overensstemmelse med ILO's (Den Internationale Arbejdsorganisations) relevante konventioner, som giver arbejdstagerne mulighed for at deltage i uddannelsesprogrammer i arbejdstiden. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremme universel adgang til fjernundervisning og -uddannelse, idet der fuldt ud tages højde for behovene hos personer med handicap.**

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 18

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 6 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør give arbejdsløse **og inaktive personer** effektiv, rettidig, koordineret og skræddersyet bistand i form af støtte til jobsøgning, uddannelse **og** omskoling og adgang til andre støttetjenester. Samlede strategier, der omfatter en tilbundsgående **arbejdsløshedsvurdering**, bør tilstræbes snarest muligt med henblik på at forebygge og væsentligt nedbringe **langtidsledigheden** og den **strukturelle arbejdsløshed**. **Ungdomsarbejdsløsheden** og problemet med unge, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, bør fortsat behandles gennem forebyggelse af skolefrafald og strukturel forbedring af overgangen fra skole til arbejdsliv, **herunder gennem fuld gennemførelse af ungdomsgarantien** ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

Ændring

Medlemsstaterne bør give arbejdsløse effektiv, rettidig, koordineret og skræddersyet bistand i form af støtte til jobsøgning, uddannelse, omskoling og adgang til andre støttetjenester, **navnlig på sundheds- og boligområdet**. Samlede strategier, der omfatter en tilbundsgående **vurdering af arbejdsløse**, bør tilstræbes snarest muligt med henblik på at forebygge og væsentligt nedbringe **risikoen for langtidsledighed og strukturel arbejdsløshed, herunder strategier til at mindske arbejdsløsheden blandt personer med handicap og personer, som på anden måde er ugunstigt stillet**. Medlemsstaterne bør **med inddragelse af arbejdsmarkedets parter etablere eller styrke mekanismer og systemer til støtte for jobskifte med støtte fra Den Europæiske Socialfond**. **Ungdomsarbejdsløshed, usikre ansættelsesforhold blandt unge** og problemet med unge, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (**NEET'er**), bør fortsat behandles **som en prioritet** gennem forebyggelse af skolefrafald, **adgang til uddannelse for fremtidsorienterede sektorer såsom den grønne og digitale økonomi inden for strukturel forbedring af overgangen fra skole til arbejdsliv og adgang til beskæftigelse af høj kvalitet for at imødegå den stigende udvikling i usikre ansættelsesforhold for unge**. **Spørgsmålet bør også behandles gennem en fornyet og effektiv ungdomsgaranti, der er i stand til at levere tilbud om arbejde, uddannelse eller erhvervsuddannelse af høj kvalitet, som inddrager alle relevante interessenter på en meningsfuld måde**.

Ændring 19

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 6 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør sigte mod at fjerne hindringer for og manglende incitament til **arbejdsmarkedsdeltagelse** og skabe incitament hertil, navnlig **for personer med lav indkomst, sekundære forsørgere** og de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør støtte et arbejdsmiljø, der er tilpasset personer med handicap, herunder gennem målrettede finansielle støttetiltag og tjenesteydelser, som sætter personer med handicap i stand til at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Ændring

Medlemsstaterne bør sigte mod at fjerne hindringer for og manglende incitament til **adgang til arbejdsmarkedet** og skabe incitament hertil, navnlig **ugunstigt stillede grupper** og de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør støtte et arbejdsmiljø, der er tilpasset personer med handicap, herunder gennem målrettede finansielle støttetiltag og tjenesteydelser, som sætter personer med handicap i stand til at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 20

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 6 — afsnit 5

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør sikre ligestilling mellem kønnene og øget arbejdsmarkedsdeltagelse blandt kvinder, herunder ved at sikre lige muligheder og karriereudvikling og fjerne hindringer for deltagelse i lederskab på alle niveauer af beslutningstagningen. **Løngabet** mellem mænd og kvinder bør **tackles**. Der bør sikres lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi samt løngennemsigtighed. Forening af arbejds-, familie- og privatliv for både kvinder og mænd bør fremmes, navnlig gennem adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje, førskoleundervisning og **børnepasning** af høj kvalitet. Medlemsstaterne bør sikre, at forældre og andre med omsorgsforpligtelser gives mulighed for at benytte sig af passende familieorlovsordninger og fleksible arbejdsordninger med henblik på at forene arbejds-, familie- og privatliv, og bør fremme en afbalanceret udnyttelse af disse rettigheder mellem kvinder og mænd.

Ændring

Medlemsstaterne bør sikre ligestilling mellem kønnene og øget arbejdsmarkedsdeltagelse blandt kvinder, herunder ved at sikre lige muligheder og karriereudvikling og fjerne hindringer for deltagelse i lederskab på alle niveauer af beslutningstagningen. **Medlemsstaterne bør gøre deres yderste for at godkende og gennemføre minimumsprocentandelen som fastlagt i forslaget til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling i bestyrelser ^(1a). Løn-, pensions- og beskæftigelsesgabet mellem mænd og kvinder bør lukkes. Barsels- og forældreorlovsperioder bør vurderes ligeligt både med hensyn til bidrag og pensionsrettigheder, for således at afspejle vigtigheden af at uddanne kommende generationer, navnlig i lyset af et aldrende samfund.** Der bør sikres lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi samt løngennemsigtighed, **herunder ved hjælp af oprettelsen af et indeks for lige løn for mænd og kvinder.** Forening af arbejds-, familie- og privatliv for både kvinder og mænd bør fremmes, navnlig gennem adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje, førskoleundervisning og **livslang læring samt pasning** af høj kvalitet. Medlemsstaterne bør sikre, at forældre og andre med omsorgsforpligtelser gives mulighed for at benytte sig af passende familieorlovsordninger og fleksible arbejdsordninger med henblik på at forene arbejds-, familie- og privatliv, og bør fremme en afbalanceret udnyttelse af disse rettigheder mellem kvinder og mænd. **De bør bevæge sig i retning af fuldt betalt barselsorlov og fædreorlov.**

^(1a) COM(2012)0614.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 21

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 1

Kommissionens forslag

For at drage fordel af en dynamisk og produktiv arbejdsstyrke, nye arbejds mønstre og forretningsmodeller bør medlemsstaterne arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter om at sikre fair, gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår og samtidig sikre balance mellem rettigheder og forpligtelser. De bør mindske og forhindre segmentering på arbejdsmarkedet, bekæmpe sort arbejde og fremme overgangen til tidsubegrænsede ansættelsesforhold. Jobbeskyttelsesregler, arbejdsret og institutioner bør alle sikre *både* passende rammer for **ansættelse og tilstrækkelig fleksibilitet til arbejdsgiverne, så de hurtigt kan tilpasse sig ændringer i den økonomiske kontekst**, samtidig med at der opretholdes **passende sikkerhedsforanstaltninger og et sundt, sikkert og veltilpasset arbejdsmiljø** for arbejdstagerne, som **beskytter** arbejdstagerrettighederne og **sikrer** social beskyttelse. Ansættelsesforhold, der fører til usikre arbejdsvilkår, bør hindres, herunder for platformsarbejderes vedkommende og **ved** at bekæmpe misbrug af **atypiske kontrakter**. Der bør sikres adgang til effektiv og upartisk tvistbilæggelse og ret til genoprejsning, herunder passende erstatning, i tilfælde af uberettiget afskedigelse.

Ændring

For at drage fordel af en dynamisk og produktiv arbejdsstyrke, nye arbejds mønstre og forretningsmodeller bør medlemsstaterne arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter om at sikre fair, gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår og samtidig sikre balance mellem rettigheder og forpligtelser. **Kommissionen og medlemsstaterne bør træffe konkrete foranstaltninger til at fremme og styrke den sociale dialog på alle niveauer og kollektive forhandlinger, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF^(1a)**. De bør mindske og forhindre segmentering på arbejdsmarkedet, bekæmpe sort arbejde og **proformaselvstændighed** og fremme overgangen til tidsubegrænsede ansættelsesforhold. Jobbeskyttelsesregler, arbejdsret og institutioner bør alle sikre passende rammer for **skabelsen af stabil beskæftigelse af høj kvalitet**, samtidig med at der opretholdes **et højt niveau for sunde, sikre og veltilpassede arbejdsmiljøer** for arbejdstagerne, som **sikrer** arbejdstagerrettighederne og **anstændig social beskyttelse**. **De bør også samarbejde med repræsentanter for fagforeningerne for at sikre et sundt og sikkert arbejdsmiljø, idet der særligt bør fokuseres på at forebygge arbejdsulykker og erhvervssygdomme**. Ansættelsesforhold, der fører til usikre arbejdsvilkår **og lønkonkurrence**, bør hindres, herunder for platformsarbejderes vedkommende. **Der bør ikke forekomme misbrug af atypiske kontrakter**. Medlemsstaterne bør sikre sig, at alle disse arbejdstagere rent faktisk opnår rimelige arbejdsvilkår, sociale rettigheder og adgang til en tilstrækkelig social beskyttelse og forbedret repræsentation. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fuldt ud gennemføre ILO's konvention fra 1947 om arbejdstilsyn og investere i effektive arbejdstilsyn af tilstrækkeligt bemyndigede kompetente myndigheder og koordinere deres indsats og samarbejde for at bekæmpe grænseoverskridende misbrug inden for rammerne af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed. Der bør sikres adgang til effektiv og upartisk tvistbilæggelse og ret til genoprejsning, herunder passende erstatning, i tilfælde af uberettiget afskedigelse. **Medlemsstaterne skal støtte sig til det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger og europæiske organer for at kortlægge evidensbaseret bedste praksis, fremme gensidige læringsaktiviteter og i højere grad begunstige koordinering af beskæftigelsespolitikkerne.**

^(1a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre medarbejderne (EUT L 122 af 16.5.2009, s. 28).

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 22

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Politikkerne bør sigte mod at forbedre og støtte deltagelse i og matchning på arbejdsmarkedet samt **erhvervsskift**. Medlemsstaterne bør effektivt **aktivere og støtte** personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør styrke effektiviteten af de aktive arbejdsmarkedspolitikker ved at øge deres målrettethed, rækkevidde, dækning og **sammenkædning med** indkomststøtte til de arbejdsløse, mens de søger arbejde, **og med udgangspunkt i deres rettigheder og forpligtelser**. Medlemsstaterne bør tilstræbe mere effektive og virkningsfulde offentlige arbejdsformidlinger ved at sikre rettidig og skræddersyet bistand til at støtte jobsøgende, understøtte efterspørgslen efter arbejdskraft **og gennemføre resultatbaseret forvaltning**.

Ændring

Politikkerne bør sigte mod at forbedre og støtte deltagelse i og matchning på arbejdsmarkedet samt **omstillinger, navnlig økologiske og digitale omstillinger, og mod at forbedre beskæftigelsen også i dårligt stillede områder**. Medlemsstaterne bør effektivt **tilskynde de** personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet, **i at finde beskæftigelse af høj kvalitet**. Medlemsstaterne bør styrke effektiviteten af de aktive arbejdsmarkedspolitikker ved at øge deres målrettethed, rækkevidde **og** dækning og **sikre anstændig** indkomststøtte til de arbejdsløse, mens de søger arbejde. Medlemsstaterne bør tilstræbe mere effektive og virkningsfulde offentlige arbejdsformidlinger, **også for grænsearbejdere**, ved at sikre rettidig og skræddersyet bistand til at støtte jobsøgende **og** understøtte efterspørgslen efter arbejdskraft. **Beskæftigelse af høj kvalitet bør være formålet med sådanne tjenester**.

Ændring 23

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør give de arbejdsløse passende arbejdsløshedsunderstøttelse af en **rimelig** varighed i overensstemmelse med deres bidrag og de nationale regler for støtteberettigelse. **Disse ydelser bør ikke skabe manglende incitament til en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet og bør være ledsaget af aktive arbejdsmarkedspolitikker**.

Ændring

Medlemsstaterne bør give de arbejdsløse passende arbejdsløshedsunderstøttelse af en **tilstrækkelig** varighed i overensstemmelse med deres bidrag og de nationale regler for støtteberettigelse. **Dette bør være ledsaget af aktive arbejdsmarkedspolitikker og med støtte fra fremme af gensidige læringsmekanismer mellem medlemsstaterne**.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 24

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Mobiliteten blandt lærende **og arbejdstagere** bør støttes i passende grad **ud fra en målsætning om at forbedre beskæftigelsesegnetheden** og færdigheder **og** fuldt ud at udnytte potentialet på det europæiske arbejdsmarked, **samtidig med at der sikres fair vilkår** for alle med aktiviteter på tværs af grænser **og der sker en intensivering af** det administrative samarbejde mellem de nationale forvaltninger med hensyn til mobile arbejdstagere. Hindringer for mobilitet inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, for overførsel af arbejdsmarkedspensioner og personlige pensioner og for anerkendelse af kvalifikationer bør fjernes, og anerkendelse af kvalifikationer bør gøres nemmere. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at sikre, at administrative procedurer ikke udgør en unødvendig hindring for, at en arbejdstager kan påbegynde et ansættelsesforhold i en anden medlemsstat, herunder for grænsearbejdere. Medlemsstaterne bør desuden forhindre misbrug af de gældende regler og aktivt forholde sig til de underliggende årsager til potentiel »hjerneflugt« fra visse regioner, herunder ved hjælp af passende regionale udviklingsforanstaltninger.

Ændring

Medlemsstaterne bør støtte arbejdskraftens mobilitet i hele Europa med henblik på at skabe nye jobmuligheder for arbejdstagerne. Mobiliteten blandt lærende bør støttes i passende grad **under deres uddannelse, navnlig ved en styrkelse af mobilitetsprogrammet ERASMUS+, der giver de lærende mulighed for at øge deres færdigheder og styrke deres kompetencer.** **Arbejdstagerne bør også tilskyndes til at styrke deres beskæftigelsesegnethed** og færdigheder **for** fuldt ud at udnytte potentialet på det europæiske arbejdsmarked. **For så vidt angår sikring af rettigheder og rimelige arbejdsvilkår** for alle med aktiviteter på tværs af grænser, **bør overførslen af rettigheder styrkes gennem** det administrative samarbejde mellem de nationale forvaltninger med hensyn til mobile arbejdstagere. Hindringer for mobilitet inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, for overførsel af arbejdsmarkedspensioner og personlige pensioner og for anerkendelse af kvalifikationer bør fjernes, og anerkendelse af kvalifikationer bør gøres nemmere. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at sikre, at administrative procedurer ikke udgør en unødvendig hindring for, at en arbejdstager kan påbegynde et ansættelsesforhold i en anden medlemsstat, herunder for grænsearbejdere **og arbejdstagere i grænseområder.** **Medlemsstaterne bør arbejde for digitaliseringen af de offentlige myndigheder for at støtte en fair mobilitet for arbejdstagere, navnlig hvad angår koordineringen af de sociale sikringsordninger.** **Det vil være vigtigt, at medlemsstaterne tager hensyn til mobile arbejdstagere, herunder grænsearbejdere, når de gennemfører foranstaltninger såsom grænselukning for at mindske udbredelsen af covid-19, f.eks. med hensyn til sundhed og sikkerhed, skatter og social sikkerhed og koordinering heraf.** **Medlemsstaterne bør tillade mobile arbejdstagere og grænsearbejdere at fortsætte deres grænsepassage, når de anses for at være sikre i overensstemmelse med EU-OSHA's retningslinjer for sundhed og sikkerhed.** Medlemsstaterne bør desuden forhindre misbrug af de gældende regler og aktivt forholde sig til de underliggende årsager til potentiel »hjerneflugt« fra visse regioner, **der skader disse områders udvikling og tiltrækningskraft,** herunder ved hjælp af passende regionale udviklingsforanstaltninger. **Medlemsstaterne skal fremme og anvende relevante europæiske værktøjer, såsom Det Europæiske Arbejdsformidlingsnet (Eures), og udvide grænseoverskridende partnerskaber for at hjælpe mobile arbejdstagere i grænse-regioner.**

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 25

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 5

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør med udgangspunkt i deres eksisterende nationale praksis og med henblik på at opnå en mere effektiv social dialog **og** bedre socioøkonomiske resultater sikre en rettidig og meningsfuld inddragelse af arbejdsmarkedets parter i udformningen og gennemførelsen af beskæftigelsesmæssige, sociale og, hvis det er relevant, økonomiske reformer og politikker, herunder ved at yde støtte til øget kapacitet hos arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne bør fremme social dialog og kollektive forhandlinger. Arbejdsmarkedets parter bør tilskyndes til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på områder, der er relevante for dem, i fuld respekt for deres uafhængighed og retten til kollektive skridt.

Ændring

Medlemsstaterne bør med udgangspunkt i deres eksisterende nationale praksis og med henblik på at **fremme og** opnå en mere effektiv **og styrket** social dialog **samt** bedre socioøkonomiske resultater sikre en rettidig og meningsfuld inddragelse af arbejdsmarkedets parter i udformningen og gennemførelsen af beskæftigelsesmæssige, sociale og, hvis det er relevant, økonomiske reformer og politikker, herunder ved at yde støtte til øget kapacitet hos arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne bør **styrke og** fremme social dialog og kollektive forhandlinger. Arbejdsmarkedets parter bør tilskyndes til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på områder, der er relevante for dem, i fuld respekt for deres uafhængighed og retten til kollektive skridt.

Ændring 26

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 6

Kommissionens forslag

Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne med udgangspunkt i deres eksisterende nationale praksis tage hensyn til erfaringerne med beskæftigelse og sociale spørgsmål hos de relevante civilsamfundsorganisationer.

Ændring

Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne med udgangspunkt i deres eksisterende nationale praksis tage hensyn til erfaringerne med beskæftigelse og sociale spørgsmål hos de relevante civilsamfundsorganisationer, **herunder dem der repræsenterer grupper, der har svært ved at finde beskæftigelse af høj kvalitet.**

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 27

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 6 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

En sund og sikker arbejdsplads er af afgørende betydning for at bekæmpe risikoen for infektion og spredning af virus og andre sygdomme. Medlemsstaterne bør sikre, at arbejdsgiverne tager deres ansvar for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed alvorligt, og at de giver arbejdstagerne og deres repræsentanter fyldestgørende oplysninger, foretager risikovurderinger og træffer forebyggende foranstaltninger. Det drejer sig især om at opnå en reduktion i antallet af arbejdsulykker med dødelig udgang og erhvervsrelateret kræft til nul ved at fastsætte bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og at tage hensyn til psykosociale og sundhedsmæssige erhvervsrisici og erhvervssygdomme. For at styrke arbejdsmarkedernes funktion bør medlemsstaterne investere i sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og sikre passende midler og bestemmelser for arbejdstilsyn og fagforeningers sundheds- og sikkerhedsrepræsentanter.

Ændring 38

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 6 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne bør samarbejde om at tilvejebringe sociale beskyttelsessystemer for mobile arbejdstagere, herunder selvstændige, som arbejder i en anden medlemsstat. Moderniseringen af sociale beskyttelsessystemer bør bidrage til principperne for det europæiske arbejdsmarked og give en bæredygtig social beskyttelse, som er universel og grænseoverskridende, undgår forskelle i beskyttelse og endelig sikrer en produktiv arbejdsstyrke.

Ændring 29

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 7 — afsnit 6 c (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Medlemsstaterne bør arbejde med covid-19-krisens indvirkning på arbejdsmarkedet ved at støtte arbejdstagere, som midlertidigt er »teknisk arbejdsløse«, fordi arbejdsgiverne har været tvunget til at lukke deres tjenester, samt ved at støtte selvstændige og små virksomheder i at beholde medarbejderne og opretholde deres aktiviteter.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 30

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 8 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør fremme rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, ved at iværksætte effektive foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling og fremme af lige muligheder for underrepræsenterede grupper på arbejdsmarkedet, idet de lægger behørig vægt på den regionale og territoriale dimension. De bør sikre ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, social beskyttelse, sundheds- og langtidspleje, uddannelse og adgang til varer og tjenesteydelser, uanset køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Ændring

Medlemsstaterne bør **som led i en integreret aktiv inklusionsstrategi** fremme **sociale rettigheder og** rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, ved at iværksætte effektive foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling og fremme af lige muligheder for underrepræsenterede grupper på arbejdsmarkedet, idet de lægger behørig vægt på den regionale og territoriale dimension. De bør sikre **ligeløn og lige rettigheder for lige arbejde på samme sted, samt** ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, social beskyttelse, sundheds- og langtidspleje, **boliger**, uddannelse og adgang til varer og tjenesteydelser, uanset køn, race eller etnisk oprindelse, **nationalitet**, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Ændring 31

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 8 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør modernisere **de** sociale beskyttelsessystemer for at yde tilstrækkelig, effektiv, virkningsfuld og bæredygtig social beskyttelse igennem alle faser af en persons liv, idet social inklusion og opadgående social **mobilitet** fremmes, **der gives incitamenter til at deltage på arbejdsmarkedet** og uligheder afhjælpes, herunder gennem **udformningen** af deres skatte- og socialsikringssystemer. En supplerende af de universelle strategier med udvalgte strategier vil forbedre effektiviteten af de sociale beskyttelsessystemer. **Moderniseringen af de sociale beskyttelsessystemer bør** føre til bedre adgang, kvalitet, tilstrækkelighed og bæredygtighed.

Ændring

Medlemsstaterne bør modernisere **og investere i** sociale beskyttelsessystemer for at yde tilstrækkelig, effektiv, virkningsfuld og bæredygtig social beskyttelse igennem alle faser af en persons liv, idet **fattigdom bekæmpes og** social inklusion og opadgående social **konvergens** fremmes, **deltagelse på arbejdsmarkedet og adgang til kvalitetsjob støttes** og uligheder afhjælpes, herunder gennem **den progressive udformning** af deres skatte- og socialsikringssystemer. En supplerende af de universelle strategier med **yderligere** udvalgte strategier vil forbedre effektiviteten af de sociale beskyttelsessystemer, **hvilket vil** føre til **en** bedre adgang, kvalitet, tilstrækkelighed og bæredygtighed.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 32**Forslag til afgørelse****Bilag I — retningslinje 8 — afsnit 3***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne bør udvikle og integrere de tre områder af aktiv inklusion: Tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til **støttetjenester** af høj kvalitet, der opfylder individuelle behov. De sociale beskyttelsessystemer bør sikre tilstrækkelige mindsteindkomstydelse for alle, som ikke har tilstrækkelige ressourcer, og fremme social inklusion ved at tilskynde mennesker til at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og i samfundet, herunder ved hjælp af målrettede sociale tjenesteydelser.

Ændring

Medlemsstaterne bør udvikle og integrere de tre områder af aktiv inklusion: Tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til **tjenester** af høj kvalitet, der opfylder individuelle behov. De sociale beskyttelsessystemer bør sikre tilstrækkelige mindsteindkomstydelse for alle, som ikke har tilstrækkelige ressourcer, og fremme social inklusion ved at tilskynde mennesker til at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og i samfundet, herunder ved hjælp af målrettede sociale tjenesteydelser.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 33

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 8 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Et udbud af tjenesteydelser af høj kvalitet, der er økonomisk overkommelige og tilgængelige, såsom førskoleundervisning og børnepasning, skolefritidsordning, uddannelse, bolig, sundheds- og langtidspleje, er en nødvendig forudsætning for at sikre lige muligheder. Der bør lægges særlig vægt på at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, herunder fattigdom blandt personer i arbejde og børnefattigdom. Medlemsstaterne bør sikre, at alle, herunder børn, har adgang til grundlæggende tjenesteydelser. Medlemsstaterne bør sikre, at trængende og udsatte mennesker gives adgang til passende sociale boliger eller tilstrækkelig boligstøtte. Der bør tages hensyn til de særlige behov, herunder for tilgængelighed, som personer med handicap har i forbindelse med disse tjenesteydelser. Hjemløshed bør bekæmpes målrettet.

Ændring

I betragtning af de fortsatte alarmerende fattigdomsniveauer, der er væsentligt højere end målet for fattigdom, der blev fastsat i Europa 2020-strategien i 2010, og virkningerne af covid-19-krisen, bør der gøres større bestræbelser på at bekæmpe fattigdom og social udstødelse med særligt fokus på og horisontale strategier for fattige personer i arbejde, børn, ældre, enlige forældre og navnlig enlige mødre, etniske minoriteter, migranter, personer med handicap og hjemløse. Samtidig bør der lægges særlig vægt på de potentielle virkninger af covid-19-krisen for andre grupper, f.eks. personer med usikre ansættelsesforhold eller personer, der er nye arbejdsløse. Med hensyn til investering i børn bør medlemsstaterne vedtage omfattende strategier for bekæmpelse af børnefattigdom og fremme af børns velfærd, og derved bidrage til børns lige adgang til gratis sundhedspleje, gratis uddannelse, gratis børnepasning, anstændige boliger og tilstrækkelig ernæring. Medlemsstaterne bør sikre, at alle har adgang til tjenester af høj kvalitet. Medlemsstaterne bør sikre, at trængende og udsatte mennesker gives adgang til passende sociale boliger eller tilstrækkelig boligstøtte, investeringer i tilgængelige boliger for bevægelseshæmmede personer, træffe foranstaltninger til at sikre en retfærdig overgang for så vidt angår forbedring af energieffektiviteten i eksisterende boliger og imødegå problemet med energifattigdom i forbindelse med Europas grønne aftale samt tilstrækkelige tjenesteydelser for hjemløse. Medlemsstaterne bør imødegå problemet med udsættelser, som er stigende. Der bør tages hensyn til de særlige behov, herunder for tilgængelighed, som personer med handicap har i forbindelse med disse tjenesteydelser. Hjemløshed bør bekæmpes målrettet med udgangspunkt i tilgangen, der prioriterer adgang til bolig.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 34

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 8 — afsnit 5

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør sikre rettidig adgang til forebyggende og helbredende sundhedspleje og langtidspleje til overkommelige priser og af god kvalitet, samtidig med at de sikrer bæredygtig drift på lang sigt.

Ændring

Covid-19-krisen viser, at der er behov for flere offentlige investeringer for at sikre et tilstrækkeligt og veluddannet personale og adgang til sundhedspleje for alle, herunder sårbare grupper. Medlemsstaterne bør derfor sikre den universelle adgang til prismæssigt overkommelig offentlig forebyggende og helbredende sundhedspleje og langtidspleje af høj og bæredygtig kvalitet.

Ændring 35

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 8 — afsnit 5 a (nyt)

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør drage omsorg for de ældres sundhed, garantere deres hospitalsbehandling og sundhedspleje og undgå enhver form for aldersbaseret diskrimination.

Fredag den 10. juli 2020

Ændring 36

Forslag til afgørelse

Bilag I — retningslinje 8 — afsnit 6

Kommissionens forslag

I betragtning af den stigende levealder og de demografiske forandringer bør medlemsstaterne sikre pensionssystemernes tilstrækkelighed og bæredygtighed for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og samtidig sikre, at kvinder og mænd har lige muligheder for at optjene pensionsrettigheder, **herunder gennem tillægsordninger**, der sikrer en **tilstrækkelig indkomst**. Pensionsreformer bør understøttes af foranstaltninger **til forlængelse af arbejdslivet, som f.eks. forhøjelse af den reelle pensionsalder, og bør udarbejdes inden for rammerne af strategier for aktiv aldring**. Medlemsstaterne bør etablere en konstruktiv dialog med arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter og muliggøre en passende indfasning af **reformerne**.

Ændring

I betragtning af den stigende levealder og de demografiske forandringer bør medlemsstaterne sikre pensionssystemernes tilstrækkelighed og bæredygtighed for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og samtidig sikre, at kvinder og mænd har lige muligheder for at optjene pensionsrettigheder **i offentlige ordninger eller arbejdsmarkedsordninger**, der sikrer en **anstændig pensionsindkomst over fattigdomsgrænsen**. Pensionsreformer bør understøttes af foranstaltninger **baseret på aktiv aldring gennem optimering af mulighederne for, at arbejdstagere i alle aldre kan arbejde under gode, produktive og sunde forhold indtil den lovbestemte pensionsalder, idet man samtidig respekterer ældre medborgeres beslutning om enten at blive ved med at være økonomisk aktive længere eller ikke længere at være på arbejdsmarkedet. Der bør fastlægges specifikke foranstaltninger inden for arbejdsstyrkens demografi, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, færdigheder og kompetencestyring, og arbejdstilrettelæggelse for et sundt og produktivt arbejdsliv inden for en strategi på tværs af generationerne. Dermed ønsker man at fremme både de unges beskæftigelse og arbejdstagernes gradvise overgang til pensionering, idet man sikrer en overførsel af viden og erfaring mellem generationerne**. Medlemsstaterne bør etablere en konstruktiv dialog med arbejdsmarkedets parter, **civilsamfundsorganisationer** og andre relevante interessenter, **herunder direkte dialog med dem, der står over for fattigdom og udstødelse i alderdommen**, og muliggøre en passende indfasning af **enhver reform**.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0195

Forslag til ændringsbudget nr. 5/2020: fortsættelse af støtten til flygtninge og værtssamfund som reaktion på den syriske krise i Jordan, Libanon og Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2020 for regnskabsåret 2020 — Fortsættelse af støtten til flygtninge og værtssamfund som reaktion på den syriske krise i Jordan, Libanon og Tyrkiet (09060/2020 — C9-0189/2020 — 2020/2092(BUD))

(2021/C 371/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 44,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2020, endeligt vedtaget den 27. november 2019 ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽³⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 5/2020, vedtaget af Kommissionen den 3. juni 2020 (COM(2020)0421),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 5/2020, vedtaget af Rådet den 24. juni 2020 og fremsendt til Europa-Parlamentet den følgende dag (09060/2020 — C9-0189/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 94 og 96,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0127/2020),
- A. der henviser til, at formålet med forslaget til ændringsbudget nr. 5/2020 er at fortsætte med at yde støtte til flygtninge og værtssamfund som reaktion på den syriske krise,
- B. der henviser til, at Kommissionen har foreslået, at der ydes 100 mio. EUR i nye forpligtelses- og betalingsbevillinger til finansiering af projekter inden for områderne adgang til uddannelse, støtte til opretholdelse af eksistensgrundlaget og levering af sundheds-, sanitets-, vandforsynings- og affaldshåndteringsydelser samt social beskyttelse til værtssamfund og flygtninge (syriske flygtninge og palæstinensiske flygtninge fra Syrien) i Jordan og Libanon,
- C. der henviser til, at Kommissionen har foreslået, at der stilles 485 mio. EUR til rådighed i forpligtelsesbevillinger til finansiering af videreførelsen af de to vigtigste EU-aktioner vedrørende humanitær bistand i Tyrkiet, det sociale krisesikkerhedsnet og betingede kontantoverførsler til uddannelse, og at der stilles 68 mio. EUR til rådighed i betalingsbevillinger til dækning af forfinansiering inden for rammerne af betingede kontantoverførsler til uddannelse i 2020,

⁽¹⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 57 af 27.2.2020.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Fredag den 10. juli 2020

- D. der henviser til, at det sociale krisesikkerhedsnet foretager månedlige kontantoverførsler til omkring 1,7 millioner flygtninge, og at midlerne forventes opbrugt senest i marts 2021, der henviser til, at Kommissionen foreslår, at der stilles 400 mio. EUR til rådighed til at forlænge det indtil udgangen af 2021, og til, at mange komplekse spørgsmål såsom gennemgangen af målkriterierne og gennemførelsen af den strategiske overgang til udviklingsprogrammering kræver rettidig høring og koordinering med de tyrkiske myndigheder og gennemførelsespartnerne,
- E. der henviser til, at der gennem betingede kontantoverførsler til uddannelse ydes kontant bistand til flygtningefamilier, hvis børn ikke arbejder, men går i skole, der henviser til, at den nuværende kontrakt udløber i oktober 2020, og til at Kommissionen har foreslået, at der stilles 85 mio. EUR til rådighed, således at programmet kan videreføres i yderligere et år frem til udgangen af december 2021,
1. noterer sig forslaget til ændringsbudget nr. 5/2020 som forelagt af Kommissionen, der har til formål at stille 100 mio. EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed som støtte til opbygning af modstandsdygtighed for flygtninge og værtssamfund i Jordan og Libanon og 485 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og 68 mio. EUR i betalingsbevillinger for at sikre fortsat, akut humanitær bistand til flygtninge i Tyrkiet;
 2. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 5/2020;
 3. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 5/2020 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0196

Anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2020: fortsættelse af den humanitære bistand til flygtninge i Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2020 med henblik på at fortsætte den humanitære bistand til flygtninge i Tyrkiet (COM(2020)0422 — C9-0162/2020 — 2020/2094(BUD))

(2021/C 371/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0422 — C9-0162/2020),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽¹⁾, særlig artikel 13,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 14,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2020, endeligt vedtaget den 27. november 2019 ⁽³⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 5/2020, vedtaget af Kommissionen den 3. juni 2020 (COM(2020)0421),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 5/2020, vedtaget af Rådet den 24. juni 2020 og fremsendt til Europa-Parlamentet den følgende dag (09060/2020 — C9-0189/2020),
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0125/2020),
- A. der henviser til, at der i artikel 13 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 er fastsat en margen til uforudsete udgifter på op til 0,03 % af Unionens bruttonationalindkomst,
- B. der henviser til, at Kommissionen i tilknytning til finansiering, som er medtaget i forslag til ændringsbudget nr. 5 til Den Europæiske Unions almindelige budget for 2020, har foreslået at anvende margenen til uforudsete udgifter for at imødekomme det presserende behov for at yde humanitær bistand til flygtninge i Tyrkiet ved at forhøje forpligtelsesbevillingerne i Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2020 ud over loftet for udgiftsområde 4 i FFR,
1. er enig i anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter for et beløb på 481 572 239 EUR i forpligtelsesbevillinger ud over loftet for forpligtelser under udgiftsområde 4 (*Et globalt Europa*) i den flerårige finansielle ramme;
 2. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 3. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 57 af 27.2.2020.

Fredag den 10. juli 2020

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2020 med henblik på at yde fortsat humanitær bistand til flygtninge i Tyrkiet

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2020/1268.)

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0202

Overgangsbestemmelser for at imødegå virkningerne af covid-19-krisen (ændring af forordning (EU) 2016/1628) *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1628 for så vidt angår overgangsbestemmelser for at imødegå virkningerne af covid-19-krisen (COM(2020)0233 — C9-0161/2020 — 2020/0113(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 371/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0233),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0161/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 11. juni 2020 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. juni 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0113

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af forordning (EU) 2016/1628, for så vidt angår overgangsbestemmelser for at imødegå virkningen af covid-19-krisen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/1040.)

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Fredag den 10. juli 2020

P9_TA(2020)0203

Gennemførelse af kliniske forsøg med og udlevering af humanmedicinske lægemidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, til behandling eller forebyggelse af coronavirussygdom *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelse af kliniske forsøg med og udlevering af humanmedicinske lægemidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, til behandling eller forebyggelse af coronavirussygdom (COM(2020)0261 — C9-0185/2020 — 2020/0128(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 371/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0261),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 114, og artikel 168, stk. 4, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0185/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 3. juli 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0128

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. juli 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om gennemførelse af kliniske forsøg med og udlevering af humanmedicinske lægemidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, til behandling eller forebyggelse af coronavirussygdom (covid-19)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/1043.)

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA